

PDF4Kurd

سه‌مای مه‌رگ

دەزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

● **سه‌مای مه‌رگ**

● کۆمه‌له‌ چه‌ژۆکیکی وه‌رگێردراو له‌ فارسییه‌وه

● وه‌رگێرانی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری

● نه‌خسه‌سازی نارده‌وه: طه‌ه‌ حسین

● پیه‌تچینه‌ی: رێدار جه‌عه‌فه‌ر

● به‌رگ: ئاسۆ مامزاده

● ژماره‌ی سپاردن: (٣٩٦)

● نرخ: (٢٧٥٠) دینه‌ار

● چاپی به‌که‌م: ٢٠٠٨

● ته‌یراژ: ٧٥٠ دانه

● چاپخانه: چاپخانه‌ی خانی (ده‌ۆک)

زنجیره‌ی کتێب (٢٢٢)

هه‌موو مافیکی بۆ ده‌زگای موکریانی پارێزراره‌وه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

سه‌مای مه‌رگ

کۆمه‌له‌ چه‌ژۆکیکی وه‌رگێردراو له‌ فارسییه‌وه

وه‌رگێرانی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری

پىراست

- ۱- ژىنىكى بەختەوەر ۱
- ۲- گىلانى ۲۹
- ۳- سەماي مەرگ ۵۹
- ۴- قوربانى ۱۱۹
- ۵- شەوى نەخۇشخانە ۱۳۷
- ۶- نەمەكى ۱۴۵
- ۷- كۆنە كىتەپ ۱۵۱
- ۸- دەبىي بيت ۱۶۳
- ۹- جارى تۆتىنجا من ۱۶۹
- ۱۰- پىس پىسۆك ۱۷۵
- ۱۱- لافار ۱۸۱
- ۱۲- مائە باوان ۱۸۹
- ۱۳- دەھۆى سىياسى ۱۹۵
- ۱۴- پشورى ھەفتانە ۲۰۱
- ۱۵- پاچ ۲۱۳

بۇ: شەبەبى ۋەشتى وشە و دىپرى نوسىنەكانم خاتوو "شەرا" ى مەزن...
دىارى و يادگارە

- غەرىب -

کاتیکی که له‌ش ولاره باریکه‌له نه‌ژاکاوه‌که‌ی له‌سهر تاته‌شورئ دریژ کرابوو و که‌سوکاره‌کانی له‌دهوران دهوری‌هه‌وزه‌که‌وه راوه‌ستابوون و ده‌گریان، حوسنیه‌خان که‌خهریکی ده‌ست بلندرانی پیتشوازییه‌بوو، هه‌روا له‌خووه‌شیرعی هه‌لله‌ق مه‌لله‌قی ده‌گوتن، خوشکه‌کانی ئه‌قده‌س خانمی له‌په‌نایه‌کیه‌وه‌دانیشتبوون و شینیان ده‌گیترا و دایکیشی سهر و پرچی خوئی ده‌رنیه‌وه و زمانی له‌گۆکه‌وتبوو. یه‌ک له‌قه‌ره‌واشه‌کان به‌ویدیکه‌ی ده‌گوت: "چ دلئیکی هه‌یه؟ ئه‌وه چۆن ده‌توانی گۆرانییان بلی؟"

حوسنیه‌خان که‌سهر و پرچه‌بژ و ئالۆزکاوه‌کانی به‌ده‌سته سپییه‌ته‌ره‌کانیه‌وه‌ده‌دانه‌وه‌پشتگویی، سهری وه‌رچه‌رخاند. زه‌رده‌یه‌کی گیلانه‌ی کرد و به‌بی هیچ گۆیدانه‌شیره‌نیکی ژنه‌کان، به‌ده‌م پیکه‌نینیوه‌گوتی "وايه، من هه‌میشه ئه‌وه‌پیشه‌ی خو‌مه، جا ئه‌گه‌ر بریار وایی من هه‌ر بگریه‌م و بنالینم و شیوه‌نی بکه‌م، ئیدی ئه‌وه‌به‌رگه‌ی چ ناگرم و هیچم پیوه‌نامینی." ده‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، کاتی که‌حوسنیه‌خان رووی کیژۆله‌مردووه‌که‌ی بلندرک، گوتی: "وای، دایکت بمرئ، که‌جوان و جحیله"

له‌نیوان ئه‌وه‌هوت هه‌شت کچانه‌ی بنه‌ماله‌ی ئه‌قه‌ده‌س خانمی، (به‌سی خوشکی دیکه‌ی ئه‌وه‌وه)

ده‌چهند سالیکاندا یه‌ک به‌دوای یه‌کدا شویان کرد و چوونه‌مال و میردان، هه‌موو تیکرا ئه‌قه‌ده‌س خانمیان به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانی، چونکه‌شیره و ره‌وشی شووکردنی ئه‌قه‌ده‌س خانمی ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌ی دیکه‌دا جیا بوو. ئه‌وانیدی داک و بابیان به‌می‌ردیان دابوون. پرس و رای به‌می‌رد دانییان به‌خال و مام و پووران

((ژنیکی به‌خته‌وه‌ر))

نوسینی / بزورگی عه‌له‌وی

له‌و بیره‌وه‌ریانه‌ی که‌ده‌و پینج شه‌ش مانگانه‌ی مردنی ئه‌قه‌ده‌س خانمیوه‌م کۆکردبوونه‌وه، داستانیکی تابلیی خوش و شیرینیان لی په‌یدا ده‌بوو، ئه‌وه‌ی بۆ نوسینی داستانیکی وا پیویست بوو ده‌دنیای ده‌ره‌وه‌دا (نه‌ک به‌بۆچوونی من) رووی دابوو، هه‌بوو و له‌به‌ر ده‌ستاندا بوو. ئه‌وین و خو‌شه‌ویستی و فیل و ته‌له‌که‌بازی و ده‌سیسه، ئه‌وجا مه‌رگیش. ده‌متوانی زۆر به‌راشکاووی و به‌زمانیکی زۆر دلپه‌سه‌ندانه‌وه‌له‌عیشق و ئه‌وینی ئه‌قه‌ده‌س خانمیوه‌بدویم؛ دوايه‌ش بچه‌بنج و بناوانی په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌می‌رده‌که‌یه‌وه، ئه‌وجا بینه‌سهر پزیشکی خانه‌واده‌که‌پیاویکی زانا و دانا و تیگه‌یشتوو بوو و به‌راستیش ئه‌قه‌ده‌س خانمی خو‌شده‌ویست و ریزی لیده‌گرت، بناستیم. و دوايه‌ش به‌سوود وه‌رگرتنیکی که‌م تاکورت له‌هونه‌ری نوسینی، رووداوه‌دلته‌زینه‌کانی که‌به‌مردنی ئه‌و کیژۆله‌ناکامه‌دوایی هات تۆمار بکه‌م. به‌لام خه‌وشه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که‌داستانه‌که‌ی هه‌رچۆنیکی بایه‌هه‌ر ده‌نووسرا، به‌لام ره‌ونه‌قه‌راستییه‌که‌ی پیوه‌نه‌ده‌ما. به‌کورتیه‌که‌ی وینه‌یه‌ک بوو له‌ژیان، به‌لام خودی ژیانه‌که‌ی نه‌بوو. هه‌ر بۆیه‌ش بریارمدا که‌بیره‌وه‌رییه‌کان وه‌کو خو‌یان چۆن هه‌روایان بلاو بکه‌مه‌وه.

کرابوو داخوا زاوا چۆنه و چۆن نییه، ئەوان پەسەندیان نەکردبایە نە دەبوو، تەنانهت جاری واشبوو کە کەل و پەل و جل و بەرگ و تا گۆلی سەری بووکی و تەوقە و قالیچەیی حەمامی و تاس و سینی و تەنانهت سپیا و وئاوی و سلێش دەبوو هەمووی بە گۆرەیی رینمایی و ئارەزوو و دەستوور و قسەیی وان بایە. خوو و خەدی ئەو بێمالەیی وابوو کە هەر لە تەمەنی دوازدە ساڵییەوه جیازی بوکینییه دانین. راستەکچیان دەناردنە قوتابخانەیی، بەلام شەو و رۆژیش هەرچاوەرپیی هاتنە خوازینییه ش بوون. هەرکاتیکی یەکیکی وا کە بەدلی کەسوکەر و خزم و خۆیش و بابی کچەیی بایە، ئیدی ئەو خۆیندن و قوتابخانە تەواو دەبوون و ئەوجا نۆرەیی بازار و دوکان و سەر شەقامان بوو. ئەو بێمالەییە لە تەواوی شاریدا دیار بوون و هەموو لاوەکان دەیانزانی کە جوان و شۆخ و شەنگترین کچی شاری لەوئێوە دەست دەکەوێ. ئەوان کارگەییەکی کێژوگال دروستکردنیان هەبوو. کچیان هەر بۆیە دروستدەکردن تا بە میردیان دەن. کچانی ئەو بێمالەییە تەنیا هەر مۆرەییە ک بوون کە داک و بابەکانیان یارییان پێدەکردن و قور بەسەر ئەو کچەیی بیویرابایە پێی لە خەتی تێپەرێ. بریار بوو ئەقەدەس خانمیش هەروا بەو شێوێهە میردی بکات. بەلام مردنی لە ناکاو و کتوپرێ بابی وایکرد چارەنووسیکی دیکە چاوەرپیی بیت.

مردنی بابی بەهۆی زۆر خواردنیو بوو و هەر ئەوێش وایکرد کە ئەقەدەس خانم ریی ژینکی دیکە بدۆزیتەوه، ئەو بابی بەجیی خۆی گەیی، بەلام برایەکەیی کە بەرێو بەرێ گشتی یەکیک لە وەزارەتخانەکان بوو و ئامادەگی ئەوێ تێدابوو کە بەسەر

بێمالەکە رابگات و بێتە جینشینی بابی. بەلام ئەقەدەس خانم لەوانە نەبوو هەروا زوو و واش بە ئاسانی بکەوێتە ژیرکاریگەرێه دەسەلاتی برایەکەییەوه و ملکەچی توانا و چاو سوورکردنەوهی وی بیت. ئەقەدەس خانم بۆ خۆی ئەمیرخانی دیتەوه. کارمان بەوهی نییه کە دەنیو بێمالەیدا پاشەملە چەندیان تانە و تەشەر و تیروتوانج هاویشتون. بەلام هێندە هەبوو کە هەموو کچانی بێمالە ئەو و میردەکیان بە بەختەوهر دەزانین. ئەویش هەر لەبەر ئەوهی کە توانیبوو بە دلی ئەمیرخان بیت و بۆ خۆشی میرد بۆخۆی هەلبژیرێ و بە ئارەزووی خۆی شووبکات.

خوشک و کەسوکەر و خۆیشانیشی هەموو ئیرەیی و رشکیان بە ئەقەدەس خانم دەبرد. بەلام ئەقەدەس خانم دوو دل بوو زۆر کەم دەدا و کاتیکی کە کچ و کال و هاوتەمەنەکانیشی تەنگیان پین هەلدەچنی و زۆریان بۆ دینا، تا ئەوهی دە دلیدایە بیلێ و ئاشکرایکا، ئیدی ئەوه دەمی دەبوو و هەرمەپرسە، دیکوت: "وہللاھی، نازانم چ بلیم. ئیدی هەرچی هەبێ خۆ ئەوه لە خوازینییه یەکیکی دیکەیی نەدیتە و نەناسیا و هەرچاکترە"

میردەکەیی لاویکی جوان و بەژن و بالا بەرزبوو. رەنگ و رواژا و روخساری مات دیار بوو و چاوەکانی لەسەر مەستییه بوون. قیت و قنج بەرپێدەدا دەرۆیی و زۆری دەگوت و زۆریش پێدەکەنی، زۆر خۆر بوو و زۆریشی دەخواردەوه، ئوتومبیلی هەبوو، بەخت و ناوچەوان و شانسیکی چاکی دەئیش و کاراندا هەبوو. دەو دوو سالانەیی دواپیدا چەن جاریکان هەر جارەیی سەدەها هەزار تومانی قازانج کردبوو. هەر پارچە زەوییهکی لەشەمیرانی بە بیست و پینج

هه زاریکی کرپیوو و دابوویه وه به نه وه دو دو هه زاریکی. هیچ شه ویک نه بوو ده گه ل ژنه کهیدا به ئۆتۆمبیلی بیوک سهر له چهند ریستورانیکی سه ما کردنی دهرجه یهک هه لئه هینن که دهو سهردهمی جهنگهیدا پر ده بوون له ئه فسه ری ئینگلیزی و ئه مه ریکی. هه رهینده بهس بوو که ئه قدهس خانم حه زی بچته جل و بهرگی ژنیکی و پیی جوان بی، ئیدی ئه وه چهند روژیکی نه دهربرد که ئه میرخان هه مان جوړه جل و بهرگی له موغازه ی "لامد نوول"، یا له سالۆنی بهرگدرووی "مادام تریز" ه وه بو دهرگی و بوی دینایه وه، خو ئه گهر واش ریکه وتبایه و ئه قدهس خانم جله کانی به دلای نه بایه، ئه میرخان به تورهبیه وه، وه بهر نووکه مقهستانی ده دا و هه مووی ری ری دهرکردن و هه زار تومانی دیکه یا زیاتری بو له سه ره میزی داده نا و ده یگوت: "برو بوخۆت حه زت له چ جل و بهرگیکه بیکره." ئه وکاته ئه قدهس خانم ده چوو له په نایه کیه وه دوو سئ سه عاتان به دزیه وه تیروپر ده گریا، به لام بو ئه وه ی شه پ و هه راشیان ده گه ل میرده کهیدا لی پهیدا نه بی، ده چوو و هه مان جوړه جل و بهرگی که میک جیاوازتری دهرکییه وه و جاریکی ده بهرده کرد و بو ماوه یهک هه موو شته کان بیر ده چوونه وه.

هه مووان ئه قدهس خانمیان به به خته وهر ده زانی. هه موو خوشک و کیژ وکاله کانی بنه ماله و دهسته خوشکه کانی سهردهمی قوتابخانه ی ئیره بیان به ئه قدهس خانم ده برد و ته شه ری ئه وه بیان لیده دا، که ئه گهر نه توانی ده گه ل ئه و میردهیدا که زیپی له ده ست و په نجان ده بارئ هه لکه ی، ئه وه دیاره وهک له قهت له به ختی خۆت دابی. هوی ئه و ته شه ر و گازاندانه ش ئه وه بوو که دهو دوا دوا بیانه

جار و باره ئه میرخانیان له وجیی سه ما کردنانه دا به ته نی و به بی ئه قدهس خانم دیوو یا ئه وه تا واریکه وتبوو که ده سات و کاتی نیوه شه ویدا ئه میرخانیان ده کابارهیدا به سه ره خو شی، یا ماندوو و شه پرپیو له سه ره میزی پۆکه ریئاندا دیوو هاتیوه مالی. به تاییه تی شه ویکیان که ته واوی بنه ماله و برایه که ی ئه قدهس خانم هه موو ویکرا له مالی ئه و کچه شوخه ی میوان ده بن و نزیکه ی هه زار تومانی که خه رجی ئه و شه وه میوانییه ی دهرکی، که چی میردی خاوه ن مالی هه رنایه ته وه. جابویه ئه گهر هه مووشیان پییان وابوو که ئه قدهس خانم به خته وهره، ئه وه برایه که ی که پیاوکی کارامه و به هۆش و گو ش بوو، له وانه نه بوو فریوبخوات و هه لبخه له تی. ئه و پییوابوو ژیان ی ئه و دوو که سانه ی به و جوړه نییه که هه ندی که س بیری لیده که نه وه و بوی ده چن. جگه له وه ش پزیشکی بنه ماله که ش یه کیک بوو له خو شه ویستانی هه ره نزیک ی ئه قدهس خانم و پیاوکی زور تیگه یشتوو بوو و سارد و گهرمی روژگاری زور چیشتبوو و له هووی مووی دهرده وه. ئه ویش جاریکی به کاک ی به ریوه به ری گشتی گوتبوو: "ئه قدهس خانمتان به ختوخو رایی له ده ست دا." و ئه و برایه ده وه لامدا ته نیا به و رسته یه ی لیگه رابوو: "کاک دکتور، من بلیم چی من هیچم له ده ست نایه. مندالانی ئیستا گوئ ناده نه قسه ی گه وران و له خو گه وره تران. ده نا له ئه میر خانیش شایسته تر بو ئه قدهس پهیدا هه ر ده بوو"

*

بابی ئه قدهس خانم هه ره ئه وه نده ی هه بوو که ده ی توانی ژیانکی مامناو هندی بو خاو وخیزانه که ی دابینبکات و منداله کانی

پهروه ده و به خټو بکات و کاتیکیش مرد، هیچ جوړه پاشه که وتیکی بو خیزانه که ی به جی نه هیشت و هر له بهر نه وهش بوو که به خټو کردن و سه رپه شتییه نه قدس خانمی به ملی براکه پیداهات. نه و کیژه تا نه و دمی په رستاری ژیر دهستی پزیشکی بنه مال که بو و له لای نه وی کار ده کرد، که چووه لای برایه که ی بریاریدا نه ویش بجټه نه و هزاره تخانه یه ی برایه که ی لی به رپوه به ری گشتییه و له وی کاریکی باشر په پیداکات و له منه تی نه موئه و بیته ده ری.

ده و فرمانگایه دا نه قدس خانم نه میرخانی ناسی و پیکتر ناشنا بوون. فرمانگه که هو یه کی له باری سه رکه وتن و پیشکه وتی نه میرخان بوو؛ هو یه ک بوو تابتوانی کاره بازرگانی و مولکایه تییه کانی تیدا نه جامبات. دوی دوو سی مانگان نه میرخانیان گواسته وه فرمانگه یه کی دیکه. نه قدس خانم دهسته و داوینی برایه که ی بوو نه یه لی بیگوازه وه، زوری نه خایاند هه ردو وکیان له ژووریکی به ته ک دوو میزه وه که به رام بهر یه کتری بوون سه رقالی کاری بوون.

هه رچنده جه نابی به رپوه به ری گشتی نه و داوا و دهسته و داوینییه ی خوشکه که شی پیخوش نه بوو، به لام له به روی نه و لووتی خوی ده بچوو کترین کاری هه رزه کار و لاوانه وه ده ژه نی، نه و پیاوه نه بوو که به سه رخوی بینی.

نه و جا جه نگ هه لایسا و سات و سه ودای بازاری وه گه رکه وت و گه شه ی کرد، نیدی نه میرخان پیویستی به وهی نه ما روژی چهند سه عاتیکان له پشت میزی دایه ره وه ده برویه که وانی و چاوه مه ست

و بسکه ره شه بریقه داره کانی نه قدس خانمیوه رامینی و کچه ی گیژ و ویژکا. له جیاتیان، نه و چهند سه عاتانه به ته نی به شه قامه کاندای ده گه را و پارهی په پیدای ده کرد و دوایه شی یان ده نه تومبیلیدا یان ده گازینو و نیره و نه وییاندای ده گه ل نه قدس خانمیدا به سه ر ده برد.

دوی ماوه یه ک نه قدس خانم ده بانگ هیشتنیکیدا که له ته ووی ناشناو روشنایانی فرمانگه که ی خوی کردبوو له مالی نه میرخانی به دایک و خوشکه کانی و دوی نیو سه عاتی پیش هه ستانیشیان به برایه که شی ناساند و دیاریش بوو که به رپوه به ری گشتی که یفی به و په یوه ندییه تاییه تی و ناشنا یه تییه ی خوشکه که ی ده گه ل نه و لاهیدا نایه ت.

هه ر بو یه ش بوو ته ووی بنه مال و ناسیاوان، نه قدس خانمیان به به خته وهر ده زانی، نه مه جگه له برایه که ی. هه ر ته نیا پزیشکی بنه مال ش بوو که هه رگیز به شایسته ی نه ده زانی قسه شی ده گه ل دابکات، نه وهش نه ک له بهر نه وهی که پزیشکی بنه مال یه کیک بوو له خوازیارانی وه ک تای ته و رداسی نه قدس خانم، به لکه له بهر وهی بوو که نه و نه میرخانی به شایسته ی پله و پایه و هاوشانی نه قدس خانمی نه ده زانی. خوشکه کانی شی ده یانگوت: "کاتی بو خوی ناگاداری نارزه یه تییه براکه یه تی و هه ر سووریش هه لسه ر نه و په یوه ندییه ی دیاره، که ده یه وهی" و نه وهش خوشیه ک بوو که خوشکه کانی چیژیان لیه و ده گرت، چونکه بو خویان لینی ناکام بوون، نه قدس خانمیان به به خته وهر ده زانی و ده یانگوت: "هه رنه بی خوی کیک له نیمه توانی میرد به و که سه ی بکا، که به نارزه وو و به دلی خویه تی و بو خوی هه لیبژاردووه."

دایکی ئەقدهس خانمی ته نیا که سیکی ئەو بنه ماله یه بوو که دهیتوانی پهی به جیهانی دیوی ناوه وهی ناخ و گیانی کچه که ی بهرئ، ئەوانیدی ژیان چۆن بوو ههروایان دهروانییه و وهک ماری بۆ پیشقه چوونی خۆیان دهیانتوانی سوود له تهواوی پیچ و پهناو ناهه موارییه کان وهرگرن. دهکاتیکیا هه ر ئەو ژنه بوو که له تهواوی ئەو شتانهی دهوربهری خۆی غه م دهخوارد و ئازاری پیوه دهکیشا و زالهی بوو ئەو زۆری رهنج کیشا بوو و سی سالی ژیان ده یهک خیزانی سازشکاردا له ملکه چی و ته سلیم بوونی به ولاره چیدیکه ی بۆ نه هیشته بووه. رهفتاریکی که ئەقدهس خانم له تیکه لیهیدا دهگه ل ئەمیر خانیدا ده نواند له هه رچی خو و خده و نه ریتیکی بنه ماله ی هه یه جودا بوو و ئیدی وای لینه اتبوو و گه یبووه ئەندازیکی که کاکای بهرپیوه بهری گشتی نه توانی خۆی تیدا راگرئ. هه ربیوه هس روژیکی دهگه ل خانمی دایکیا تهک بوونه وه و ئاوا ی گوت: "خانم گیان، ئیدی ئەوه ئەقدهس خه ریکه تا دئ پی پی لی هه لده برئ، تو ده بی دهست پیشخه ریه بکه ییت و هه نگاوئ باوئی. ئەوه هه یچ که گوئ ناداته من و هه یچم به قسه ناکا. ئی باشه ئاخ من دهوشارهیدا شه رم و ئابروویه کم هه یه، جا بۆیه ده بی یهک لای کاته وه. هه موو شه و و روژیکی هه ر دهگه ل ئەو هه تیوه ی ده ئوتومبیلیدا، کاریکی نه شیاهه، ئەگه ر ده یه وئ ببیته هاوسه ری، ئیدی چاره برئی چیه و له سه رچی راهه ستاوه؟ باشه خۆمن قسه یه کم نییه و ریگریان نیم."

دایکی ئەقدهس خانمی کوره که ی خۆی چاک ده ناسی. دهیزانی که له به خۆنا زینیدا هه یچی له بابی هه لئه بواردووه و له وی که متر نییه و ناکرئ دهگه لی تیوه گلی. ده شیزانی که ئەقدهس خانم هه ر

له وده میه وه که بابی مردووه ئیدی قسه ی که سی به گویدا ناچی، به لām ئەو ژنیکی بی توانا و لاواز بوو و نه یده توانی ئەو شته ی به و دژواری و سه ختییه یه وه به کچه که ی بلی.

ئەقدهس له هه موو ئەوانیدیکه بزۆز و سه سه خت و که لله شه قتر بوو، پرسی: "جاباشه چی لیکه م؟"

- چی لیکه م، چیه، داوا ی لیکه و پی پی بلی که ئەو کاره ی یهک لا کاته وه، یا ئا یا نا.

داکه دهیزانی له وه ی زیاتر ئیدی ناکرئ دهگه ل بهرپیوه بهری گشتیدا پیوه بچی و کاتیک که ئەقدهس خانم یهک دوو سه عات درهنگتر له دهوامی هاته وه مالی، بانگی کرده لای خۆیه وه و پییگوت: "ئەقدهس گیان، ئەوه تائیسنا له کوئ بوو؟"

- دهگه ل ئەمیرخانی پیکه وه بووین.

- ئەو ئەمیرخانه، چ جو ره پیاویکه؟

- چووزانم؟ بلیم چی؟

- ئەوه تو چه ند مانگیکه که دهگه ل ویدا له فه رمانگه یه کیدا پیکه وه ئیش ده که ن و جار جاره ش ده بیه مه وه که پیکه وه وه ده رده که ون و ده چنه گه رانی.

ئەقدهس خانم بیده نگ بوو و سه ری به ردا یه وه. ئەو بیده نگیه ی چه ند ده قیقیکانی خایاند و دایکیشی هه روا بیر ی ده کردنه وه، چۆنی ئەوه ی ده دلیدایه پیلی.

- ئەقدهس، ئاخ ئه ورۆ کاکت ده رباره ی تو قسه ی دهگه لدا کردم.

دیسانه وه ئەقدهس خانم وه لامیکی نه بوو بیداته وه.

- ده یگوت که تو خه ریکی ئابرووی ده بهی.

- باشه بۆ من چیم کردوه؟

- هه قیشیه تی، باش نییه، ئەگەر ده شته وی بییه هاوسه ری، خۆ

ئەو قسه یه کی نییه و ریگرتان نییه.

- ئی باشه خانم گیان، من له کوپرا بزانه. من ئاگام له چیه؟ هه ر

نه بی مۆله تیکم بده نی.

ئەقدهس خانم زۆری پیبوو بیلئ، به لام نه شاره زه بوو، شهرم.

دوودلی که له پووری که له که بووی چه ندین سه دان ساله برستی له

ژنان بریبوو و هه موو شتیکی له ده ست ده ری تا بوون، هه موو ئەو

شتانه ریگری ئەوه بوون که بتوانی ده به سه رهات و رووداوه کان

بگات و بچیته ناو ناخی که سانی دییه وه. به لام هه ستیک رهگ و

پیشه ی ئەوی هه لده قرچاند که ئەو ئەوا خه ریکه تازه هه نگاویکی

گه وره ده ژیا نی خۆیدا باوی. له جیا تی ئەوه ی چی ده دلیدایه

هه لیریژی که چی به دریزیی شه وی خه وی نه چوه چاوان و

شه ونخونی کیشا، چه ند روژیکانیشی هه ر خۆ خوارده وه و ئەوجا

بریا ری خۆیدا.

دووسه هه فته دواتر ئەمیرخان به فه رمی ناردییه خوازینییه و

جه نابی به ریوه به ری گشتیش هه ر به و تاکه رسته یه بیر و را و

سه رنجی خۆی به یانکرد: "بۆ خۆی ده زانی."

یهک له خوازیا رانی هه وه لین جاری ئەقدهس خانمی و زۆر پیش

ئەمیر خانیش، پزشکی بنه ماله بوو. ئەو کچه له سه رده می ژیا نی

بابیدا ده نه خۆش خانیکدا په رستار بوو که ئەو پزشکی تیدا

سه روکی په خش بوو و ده به رامبه ر ئەو ئوگری و خۆشه ویستی و

یارمه تییه بی مه به ستانه ی دکتوریدا له وی مابوه و دریژه ی

به کاره کانی ددها، خۆ ئەگه ر وا له پر بابی نه مردها، له وانه بوو ئەو

داوا یه سه ری گرتیا. ئەقدهس خانم دوو دل بوو. بۆ خۆیشی

نه یه زانی داخوا ده بی میرد به پیانویکی چل و دوو سالانه بکات و

ده گه لیدا بژیت. خۆ ئەگه ر دلیشی نه ده دایه و چه زیشی پیته

ده کردله به ر ئەوه ی نه بوو که دکتوریش وهک میردی کچانی دیکه ی

بنه ماله ی ئەقدهس خانمی ناتوانی دلی ده زانگیران و بووکی ئابنده ی

خۆی راکیش، نا، دکتور پیانویکی تیگه یشتوو بوو تا نه چوو بایه ته

بنج و بناوانی هه رشتیگه وه، تیدا ده ست به کار نه ده بوو. دکتور

ده ویست و هه ولیشی ددها ئەقدهس خانمی رازیکا، ئەو هه ر

له زوه وه ده یزانی که بنه ماله ی بووکی به باب و مامه وه ئەویان

له لا په سه نده، له هه مان کاتیشدا ئەقدهس خانم دکتوری پی خراب

نه بوو رکی لی نه ده بووه. چون ده کرا دکتوری ده گه ل میردی

خوشک و ده سته خوشکه کانی راگرتبایه و به راوردی کردبان؟

به تاییه تی له و لایه نانه وه که ده ی دیت دکتور به چ ورده کارییه که وه

رهفتار و هه ل سوکه وت و دانیشتی وی ده خوینیته وه و به چ

تامه زرۆییه که وه له چه زه گیانییه ناسکه کانی وی ده گا. ئەو پزشکی

دانا یه ده ی توانی چه ندین سه عاتان ده گه ل ئەقدهس خانمیدا دانیشی و

ده مه ته قی و قسه و باس و گفتوگویان بکات، به بی ئەوه ی له ته واوی

ئەو قسانه یدا شتیکی بی سه ر و پا، یا وشه یه کی سواری له و وشانه

به زا ریدا بیت که زۆر جارن له نیوان دوو گراویبانداناز و نوز و

خۆ بادانی پی له سه ر یه ک ده کری. خۆ ئەو پزشکی ده ی توانی

هه رچی که ف و کۆل و هه لچوون و شو ریکی ده دلیدایه به و کیژه

ناسکه ههستیاره ی بلێ و تییگه یه نئ چۆنی ئاور بۆ تیبهر بووه و چۆن دهسووتی. دکتور ئه و شته ی ده دیت که له لای هه مووانه وه رته دهکرایه وه. دهگه له وه شدا دکتور ئازا و بویرو به غیرهت بوو. روژیکێ راسته و راستی به ئه قدهس خانمێ گوت: "ئه قدهس خانم، من زۆر چاک دهزانم که ئیوه بۆ دهگه له مندا نایه نه ره دایه و به من قایل نین"

کاتی که ئه قدهس خانم سه ری به ردایه وه، دکتور گوتی: "بیگومان هۆیه که ی هه ر ئه و جیاوازی ته مه نه یه که له نئوانماندایه. هه ر بۆیه ش شتیکی گرینگ هه یه ده بی پیت بلیم. ده بی ئه وه ش بزانی که من ئه وشتهت له به ر خاتری خۆم پینالیم. به لکه زیاتر له به ر ئه وه یه که من دهگه له وه تیکه لاوم و خۆشی و به خته وه ریه وه م دهوی بۆیه ده مه وه ی پیت بلیم..."

تاویک راما. له جیی خۆی قیت بۆوه. له ژووره که ی ته نیشتیوه بابی ئه قدهس خانمێ ده شه رای سه ره مه رگیدا بوو و دوا ساته کانی ته مه نی به ری ده کرد. دکتور پزیشکی چاودیر و ئه قدهس خانمیش په رستار بوو.

ته واوی ئه ندامانی بنه ماله له هه یوانی خه ر ببوونه وه. به سپایی و زۆر له سه ره خۆ ده دوان. پزیشک له درزی ده رکئیرا چاویک به نه خۆشیدا خشانده و ئه و جا هاته وه. ده رگایه ک که به سه ر هه یوانه که دا ده کرایه وه، داخست و به سپایی گوتی: "ئه گه ر من جحیلتر بام توم نه ده خواخست، و نه شمه ده توانی خوازیاری ئیوه بام."

ئه و قسه ی دکتوری شتیکی تازه بوو به لای ئه قدهس خانمێوه. سه ری هه لێنا و به دوو چاوی کراوه وه ی سه رسامه وه ده دکتوری رووانی و گوتی: "بۆ؟"

پزیشک چاوه رپی کاریگه ریه قسه که ی خۆی بوو. سه رنجیکی که ی دایه وه ئه قدهس خانمێ که هه روا به چاوی چاوه روانیه وه سه ریری ده کردی و ئه و جا گوتی: "هیور به وه، بابت ده شه رای سه ره مرگیدا یه. خۆ ئه گه ر هه ر راست نه بیته وه چاکتر. خۆ ئیمه هیچمان له ده ست نایه. به لام بۆ من خوازیاری ئیوه نه ده بووم؟ ئه قدهس خانم، وه لامی ئه مه هه روا ئاسان نییه. نازانم چۆنتان ئه وه تیبگه یه نم که تیبگه ن."

من چاک دهزانم که ئیوه نابێ وه ک خوشکه کانتان به شوو بدرین. ئه وه راسته. من ئه وه تان بۆیه پیده لیم تا چاو و گۆنتان کراوه بن....

ئاخ، هه موو ئه م قسانه زیاده ن که من ئیستا ده یانکه م و ئه و شته ی ده مه وه ی بیلیم، هیچیان هه ونین. پیتوانه بی که من هه ر ئه و پۆ و تازه به تازه، که وتبه سه ر که لکه له ی ژن هینانئ. ئه وه زۆر ده میکه. له وانیه شازده سال و به لکه زیاتریشه. ئه قدهس خانم، داخوا ده زانیت؟ من به دوا ی کچیکی وه کو ئیوه وه بووم. ره نگه هه لم بۆ نه ره خسابی... ره نگه ئه وه ی ده شه مه ویست، دیبیتم، یا ره نگه هه ر نه شمنا سییی، یا من ئه م قسانه بۆ به تو ده لیم؟ باشه بۆ، خۆ تازه من ئه وه ی ده زانم که تۆمنت رته کردۆته وه. نابا هه ر بیشیان لیم تا ئیوه له ژیا نی خۆ تاندا سوودیک له و ئه زموونانه ی من وه رگرن. ئه قدهس خانم ئه وه بابتان خه ریکه ئه م دنیا یه به جیدیلئ... مه گریه ن. ئیوه بۆ

خۆشتان دهران. رهنگه ئهوانه ی له دهره وه وهستان هیواو ئاواتیکیان هه بی، به لام من و تو ناتوانین چ هیواو ئاواتیکیشان پیکتر هه بی. جا هه رچۆنیکه ئه واه و رهوته نییه. ئیدی ئیوه ئازادن و ده بی میردیکی بکه ی که ده گهل چه ز و ئاره زوو و بۆ چوونه کانتاندا چوونیه که بیه وه و ده گهلاندا بگونجی. ئه قدهس خانم، که سیکه ی وا هه لیزین، که گیانی ئیوه دهرک بکا؛ که سیکه که له پتویستییه کانی ناخی ئیوه بگات. دهمه ویست ئا ئه وه تان پی بلیم. من هه میشه ریزم بۆ ئه و ئازادییه ی ئیوه هه یه و زۆریشی چه ز پیده که م. من ئه گهر هاوسه ری ئیوه ش نیم براگه و ره ی هه میشه بی ئیوه ده بم.

من به دوا ی کچیکی وه ک ئیوه وه بووم، جا سه یرکه به د به ختییه که له کوئییه؟ ئیستا ئه قلم به شتی ده شک، تازه تیده گم ژیان چییه؟ ئیستاش که دۆزیومه ته وه، بۆ به ده ختیان تازه درهنگ بووه و تیه پیه. من هه رگیز ناتوانم ژنیکی چارشینو به سه ری نه دیته و نه ناسیاو بینم. ئا له م لایه نه وه یه که ئیمه هه ردوو کمان تووشی یه ک به ده ختییه بوو وین.

تو هیشتا هه لته له بهر ده مده هه رماوه. ئیستا ده زانی که دهمه وی چ بلیم. ئه گهر ته مه نم که م بوایه، نه مده توانی خوازیاری ئیوه بوومایه ئه ویش له بهر ئه وه ی بوو ئه و ده می نه مده توانی هه ست به وه بکه م و بزانه که ئیوه چین و چی نین. ئه قدهس خانم، زۆر شتی دیکه ش هه ن، به لام من ناتوانم بیانلیم، و ناشی بگوترین...

ئه قدهس خانم زۆری چه ز ده کرد دکتور هه روا سکالا و دهرده دلکهانی خۆی بۆ بکا. چه زی لیبوو که ده گهل ئه و پیاوه ی لیک نزیک بایه و هه ر وانه و په ند و ئامۆژگارییه کانی ژیان لیه فیربایه. هه ر

ئه و رۆژه بابی ئه قدهس خانمی مرد، رهنگه ئه گهر نه مردبایه ئه و هاوسه رییه تیه سه ری گرتبایه.

*

هه والی سه خت و ناخۆشی چه ند رۆژ له مه و پیتی نه خۆشی ئه قدهس خانمی شتیکی تازه بوو بۆ من. گوتیان که دوو چاری ره وانییه خوین بهر بوونی بووه و هه ر خوین داده نیشی و حالئ یه کجار شه ر. له چرپ و چۆپان و فسکه فسکی کچه پوور و پیره دایی و شله ژانی براو دایک و خوشکه کانیشه وه دیار بوو که ئاریشه که وه ک ده لئین هه روا ساده و ساکار نییه.

کچه پوریکیان به لای مندا تیده په ری و له بهر خۆیه وه قسه ی ده کرد و ده یگوت: "ئای کاکلیه، ره وانی خۆ هه ر نه خۆشییه هه ژار و بی دهره تان و نه دار و بیکهس و بیده رانه. هه مووشتیکی له مه ده شار نه وه. سه یرکه ن میرده که ی چ داریکی له رووحی داوه، ناشیانه وی بیلین"

"به و په ری داخی گرانه وه مه رگی ئه قدهسی... خوشک و کچی... ناکامان به ئیوه ی ئاشناو رۆشناو کهس و نزیکانمان راده گه یه نین. پرسه ی ژنان له مالی خوالیخۆشبوو... پرسه ی پیاوان له مزگه وتی... یه... رۆژه ی... ده ست پیده کات."

ئه و هه واله که ده رۆژنامه یدا بلاکرا بووه، زۆری دلگیر کردم. ئه و ژنه ی که هه موو هینده یان به به خته وه ر ده زانی، کچیک که به چه ز و ئاره زووی خۆی میردی کردبوو و یه ک هه نگاوی شۆرشگیرانه ی نابوو، هه روا زوو، دوا ی سالیکی و چه ند مانگیکی مال و میردایه تیه، چۆن ده بی بمه ری؟

*

له پرسه‌ی له‌بەر دهرکئ ده ئەمیرخانیه‌وه هه‌له‌نگوتم. ده‌گه‌ل ئەوه‌شدا که زۆرم رق له‌وه‌تیوه‌ی ده‌بۆوه، ده‌سته ئاره‌قارییه‌که‌یم گوشتی. دواییش کاتی روینی ده‌گه‌ل پزیشکی بنه‌ماله‌یدا، که یه‌که‌یکه له ئاشنا و دۆسته‌کانم تووشی یه‌ک بووین. پیکه‌وه له مزگه‌وتی وه دهرکه‌وتین و هه‌رواماوه‌یه‌ک رووبووین. ده‌ستیم توندگوشتی و ئەویش زوو تیگه‌یشت که ده‌مه‌وئ سهره‌خۆشی مه‌رگی ئەقدهس خانمی لیکه‌م. پزیشک به‌چاکی ده‌یزانی که من ئاگام له‌وه‌ی خوازینییه‌ی وی هه‌یه، چه‌ند سه‌ده‌نگاوێکان پیکه‌وه، به‌بێ ئەوه‌ی ورته‌مان له‌زارییه‌وه‌ بیت، رویشتین. ئیدی من خۆم رانه‌گرت و گوتم: "کاکئ دکتۆر، تا خوا چه‌زده‌کا دلگیرم. به‌راستی مردنیکی ناخۆش بوو."

- به‌ناکامی مرد.

- ئه‌رئ دکتۆر، چی بوو؟ ئەوه‌ چۆن بوو؟

دکتۆر: "بۆ ئیوه‌ نازانن؟"

- نه‌، من ئاگام له‌هیچ نییه‌. ته‌نیا هه‌ر ئەوه‌نده‌م بیست که تووشی ره‌وانییه‌ بووه، به‌لام... سه‌یره!

به‌وه‌ ته‌نیا وشه‌یه‌ دکتۆر قسه‌که‌ی پئ بریم و من تیگه‌یشتیم که نایه‌وئ له‌م باره‌یه‌وه‌ شتیکم ده‌گه‌لدابلئ - دووباره‌ بیده‌نگ بووینه‌وه‌ و کاتی ریگاکه‌مان لیک جودابۆوه. مالئاواییم کردو رویشتم ئەو ده‌می دکتۆر گوته‌ی: "روژیکی وه‌ره‌وه‌ هیندیک قسان پیکه‌وه‌ ده‌که‌ین."

*

چوار پینچ مانگیک دوای مردنی ئەقدهس خانمی. دوئ شه‌وئ ئەمیرخانم له‌ئوتیل "گیتی" دا دیت. دکتۆرم وه‌بیره‌اته‌وه‌. بریارمدا به‌ده‌نگ بانگه‌یشتنه‌که‌یه‌وه‌ بچم و سه‌ریکی لی هه‌لینم. هه‌ر له‌ ئیواریه‌وه‌ چوو مه‌ مالئیان. عه‌یاده‌که‌ی هه‌یشتا هه‌ر پرپوو. هه‌روا چاره‌که‌ سه‌عاتیکی هه‌یشتمه‌وه‌ و کاتی نه‌ خۆشه‌کانیسی به‌ریکردن، هاته‌ لای من.

گوتم که دوئ شه‌وئ ئەمیرخانم دیوه‌ که هه‌مدیس ده‌نیو کابارییاندا ویل و وه‌یلانه‌ و به‌بیرم هاتۆته‌وه‌ که بيم و که‌میک پیکه‌وه‌ بدوین. دکتۆر دلئ پر بوو. هه‌ر ناو هینانی ئەمیرخانم به‌س بوو بۆوه‌ی قسه‌کانمان دهرباره‌ی ئەقدهس خانمی بن و له‌ده‌ور و خولی وی وه‌سورین، شتیکی سه‌یری پینگوتم. له‌وه‌ خوین ساردییه‌ی دکتۆر ترسام. پرسیم: "باشه‌ دکتۆر ئیوه‌ چۆنتان و یرا؟"

- ویرانی نه‌ده‌ویست.

- ئاخ‌ر به‌لکه‌ چاک بووبایه‌وه‌. باشه‌ ئەگه‌ر که‌سیک "سوله‌مه‌" ی

بخوا له‌وانه‌ نییه‌ چاک ببیته‌وه‌؟

- قسه‌که‌ لیره‌دایه‌، ئەوه‌ گریمان چاک ده‌بیته‌وه‌، لیره‌ به‌زمانی هاملیتانه‌وه‌ت ده‌دوینم. ئایا ژیان به‌ئنده‌زی ئەو ئازاره‌ کوشنده‌یه‌ به‌نرخه‌ که‌ مروف ده‌یچیژئ! ئەمه‌یانم به‌گالته‌وه‌یه‌، به‌لام باسه‌که‌ ئەوه‌یه‌ که‌ ئایا ده‌کرا ئەقدهس خانمی له‌و ئازاره‌ی رزگارکه‌ی و هیوری که‌یه‌وه‌، یان نا. ئەوه‌ گریمان چاکیش بۆوه‌، تازه‌ له‌وه‌ی ده‌رچوو بوو ده‌ ژیاندا ئاسووده‌ بیت.

پرسیم: "باشه‌ دکتۆر، تۆ به‌هیچ شینوه‌یه‌ک و یژدانت ناراحه‌ت

نییه‌؟ خۆتان به‌بکوژ نازانن؟"

- راستییییه که ی ئه گهر بمزانیبایه تۆش هه روا بیرده که یته وه هیچم به تۆش نه ده گوت. کهس ئاگای له وه ی نییه که من ئه وم رزگار کردووه وانیییه.

- دکتۆر: ئه وه یانی چی؟ تۆ مرۆفیکت له ژیان کردووه وه ده شلیی گوایه رزگارت کردووه؟ پزیشک قسه که ی منی پیخۆش نه بوو.

- وانیه، کۆمه لگایه ک کچیکی پر که ف و کولی سه رزه نشت ده کرد و گیانی هاتبووه سه رلیوی، من ئازاره کانیم که م کرده وه. وه لآمی دکتۆری منی ده بیره وه برد. ئیدی له سه ر رۆیشتنی بی سود بوو. دکتۆر له وانه نه بوو. ئه گهر بۆ خۆی نه یه وی بکری قسه ی لی ده ربینی.

پرسیم، جا باشه ئه دی هۆی خۆکوشتنه که ی چ بووه، هه ر خیرا گوتی: "بلیم چی؟ که سوکاره که ی ده لێن گوایه له به ر ده ست بلاوییه ئه میر خانی وه زاله هاتووه."

- ئی باشه، دکتۆر ئه و شتانه ئه وه نده ناهینن تا مرۆف خۆی له پیناودا بکوژی.

*

خۆ تیهه لقورتانده نه کانم دانه ده مرکانه وه. که وتمه سه ر و سو راغی قه ره واشه که ی ئه قده س خانمی، له قسه ی فاته مه سولتانیه ئاویان بۆ گنیرامه وه: "وای، بۆ مرۆف له به ر ئه و قسه نه خۆی ده کوژی؟ نانت نه بوو، ئاوت نه بوو، له چیت که م بوو؟ به تاو بار میوه و شیرینی دینایه وه مالی. شیری بالنده و رۆحی بنیاده مانی ویستبایه، بۆی دینایه وه. جل و به رگ، پۆشاک ئه وه هه ر مه پرسه، ئیدی چ بلیم، ره نگه هه رچی بلیم باوه ر نه که ن. بریا رۆژیکی بۆ خۆتان

ده هاته نه ماله که ی و به چاوی خۆتان ده تاندیت، داخوا چ جو ره موبیلیاتیک و کورسی و قالی، چ په رده هایه کتان ده دیتن! وه ک زیخ و چه وانی پاره خه رجه کرد. چووزانم بۆ چی خۆی کوشت؟ ئه و کچانه هه روان. ئه و خۆشییه ی. به خۆی ره وانه دیت. دلای پی تیکه ل ده هات. به لای ماوه یه ک بوو پیکه وه نه ده چوونه ده ری. ئای ئه قده س خانم به بیت نه ژیم، پینده گوتم: فاته مه سولتان ده زانی من بیژم له خواردنی ئه و ئوتیلانه ده بیته وه. ئیدی له مه ودوا ناچم. راستیه که شی هه روا بوو. هه رچه ندجاریکی ده چوو و ده هاته وه دوو سی رۆژان نه خۆش ده بوو، به لام ئاغا حه زی لیبوو. که یفی پینده هات، ده چوو. منیش ده مگوت: خانم گیان، غه می پی مه خو، لینگه ری بائاغا بۆ خۆی بچی. هه ر ده گه ریته وه. قه یدی چییه؟ ئاخ ژنیان ژن گوتوو و پیاویش پیاو. گوتوو یانه ژن بۆ مالی. پیاویش بۆ ده ری. ئه وه ده ست بلاویش بوو، تۆ هه قت نه بی، به تۆ چی؟ خۆ پارهی تۆ خه رج ناکا؟ خۆ له ده می تۆی ناگیریته وه؟ چ رۆژیکی بووه چله و که بابی چه ور و گهرمت وه پیش نه نی؟ ئه وه داشماننا شه ویکی قۆلی ده قۆلی ژنیکی نا و چوو هه گه رانی، به تۆ چی؟

"ده مگوت: خانم، رۆژیکی هه ر ده گه ریته وه. لینگه ری با چ ده کا بیکا، که چی ئه و هه ر خۆی ده خوارده وه. سه رده می مه چ وانه بوو. ژنای ئه م سه رده مه، هه ی با به جو ریکی دیکه ن.

ئاخ. با هه ستم بچم ئیشه کانم بکه م. هیشتا ژووره که م هه لنه ویژاردوو، بیژت لینی ده بیته وه." فاته مه سولتان ده میکه له و خانوو هی نه ماوه که ئه قده س خانم و ئه میر خانی پیکه وه تیدا ده ژیان، هه رچه ند رۆژیکیان دوا ی مردنی ئه قده س خانمی ده رکه وت

که ئەمیرخان مندالیکی له ژنه پۆله نده بییه کی بووه و داکئ ئەمیرخانی هاتبوو فاته سولتانی بهریت و سه رهپرستی و دایه بییه ئەو منداله ی بو وه خو بگری.

*

پزیشکی بنه ماله ئاگای له هه موو نه بییه کانی نه خوشه کانی خو ی هه یه. کاتی ئەو راستییه م پیگوت، پی شتیکی سه یر نه بوو. به پیچه وانه وه پی گوتم: "من هه ر له هه وه ل روژه وه ده مزانی که ئیشی ئەوانه تاسه ر نابئ. ئەگه ر ئیوه ش ئەقده س خانمتان وه ک من ناسیایه، که ده یناسم، ده تانزانی که به راستی من ئەوم رزگار کردوه."

- ئاخه ر دکتور، ئەمه وا شه و واش نییه، ئیوه چۆنتان رزگار کردوه، ئیوه کوشتوو تانه.

پزیشک پیاوکی به ئارام و له سه رخو بوو و تووره بوونی من چ کاریکی ده وی نه ده کرد.

- براله، ئیوه هه روا سه ری پی قه زاوه ت ده که ن. هۆیه که شی هه ره وه یه که ئیوه هه موو شتیکی نازانن و ئاگاتان له هیچی وانیه. ئەوه گریمان ئەقده س خانم چاک ده بیته وه، ئەو ژنیکی نه بوو واز له ئەمیرخانی بینیت و ده سته ردار ی بیت. ده مو یست له قسه کانی دکتوریدا هه لده می و بلیم: به جه هه ننه م! باجوو بایه وه لای داکئ، لای برایه که ی. بو خو ی کاری کردبایه. پارووه نانیک هه ر ده بوو بیخوات، خو نان له قاتییه نه بوو.

به لام سه ر و رووه مه ردا نه که ی دکتوری مؤله تی قسه کردنی نه دام، وه ک بزانی چ بیریکم ده که لله ی خو مده ئاماده کردوه و ده مه وی چ وه لامیکی بده مه وه، درێژه ی به قسه کانیدا.

"یانی پیتان وایه داخوا ئەقده س خانم بو پارهی شووی به و پیاوهی کردوه. ئەقده س خانم نه یده توانی چیدی له و ماله داکه یدا بمیته وه... برایه که ی ژیا نی تال کردبوو. له راستیدا هه ر بنه ماله که یان بوو وای له ئەقده س خانمی کرد که له هه وه لین هه لیکدا هه ر پیاوکی روویه کی خوشیی پیشاندات و لایه کی لیکاته وه، ئەو خو ی پیدادا. ئەگه ر چاکیش بوو بایه وه، هه ر نه یده توانی بجیته وه ئەو ماله.

به و توانسته یه وه که هه یبوو ناچار بوو ته مه نیک ده رده سه ری بچێژی. ئەگه ر چاکیش بایه وه و رزگاریشی بایه، ئەو ده رده سه ری و چه ره سه رییه ی که له مالی ئەمیرخانی ده و کومه لگایه دا که تیوه ی گلابوو و له مالی برایه که ی ده یچیشت، هه زار جار توند و تیژی و به ئیش و ئازارتر بوو له و ئەشکه نجانیه ی که له دوا ساته کانی ژیا نیدا ده یکیشا."

- ده گه ل ئەوانه شدا تو هه قی ئەوه ت نه بوو بیکوژی. ره نگه که وتبه نه ژیرکاریه گه رییه ئەو هه سته وه رییه که سیانه ی خو تانه وه که بو ئەقده س خانمیتان ده دلیدا بوو. هه ر نه بایه که میکتان له ئازاره کانی که م کردبایه وه. به لام ری ده دیش ده ژیا ندا هه ن.

هیچ پیویستیش نه بوو بجیته وه مالی ئەمیرخانی، یا مالی برایه که ی. پیویستیش نه بوو ئەو کومه لگایه ی که به بروای ئیوه

ئازاری دەدا، تئیدا نغزۆییت. ریی دیکە، ریی زۆرانبازی و مملانی دەگەل ئەو کۆمەلگایە و وەرگێرانی هیشتا هەر ماوە.

- ئاخ، کاکای خۆم. یەکیک سوبلەمەیی خواردیی، رزگار ناکرئ. ئەو قسە یەکی دیکە یە.

- جگە لەوەش کاکای... من ئەقەس خانمی چاک دەناسم... بۆ بەدبەختیەش بەدرەنگەوهم ناسی.

پرسیم: "دکتۆر چۆنت ناسی؟"

دکتۆر سەرنجی دەکتییەکانی سەرمیزەکەو بەری. یاری بەو قەلەمە دەکرد کە بە پێچکە وەرشەویەکی میزەکەو شۆر بیۆو خوارئ. کەمیکی بیرکردووە و دوا یە ئاوا بۆ گێرامەو: دوو مین روژی سەرجیی نەخۆشییەکی بوو، داوا لە دایک و خۆشکەکانی کرد کە چەند دەقیقەکانی دەگەل دکتۆریدا بەجی بیلن، و دوا یە ئەو یە کە دلتیا بوو ژوورە کە سەسی لئ نییە، ئاوا بە دکتۆری گوتبوو:

- هیشتا ش منت هەر خۆش دەوئ؟

- ئەقەس خانم...

- دکتۆر وەلام بەدووە، هیشتا ش هەر دەتەوئیم؟

- بەلئ.

- دکتۆر ئەگەر من لە میردەکەم جیا بێمەو، نامادە ی دەگەل مندا بژیت؟

- بەلئ، بەلام بەو مەرجه ی تا ئەوکاتە ی کە لە نەخۆشخانە ی، بە تەواوی گویرایەل بیت و هەرچیەکی دەیلیم بە قسەم بەکەیت، تا چاک دەبیتەو.

- دکتۆر، دەردی من بی دەرمانە. من سە دەنکە حەبی سوبلەمەم خواردووە. تۆ خۆت، ئەو دەمە ی کە لە نەخۆشخانەمدا ئیش دەکرد، پیت گۆتم کە ئەگەر کە سیک دوو دەنکە حەبی سوبلەمە بخوات، ئیدی تەواو، هەموو چارەسەریەکی بی سوو دە. دکتۆر من سە دەنکیشم خواردوون.

- لە کویت بوون؟

- دکتۆر، ئیو بۆ خۆتان دەزانن لە کویم بوو؟ بە بیرتانه کە لە نەخۆشخانە سە دەنکە حەبی سوبلەمە و نبوون و ئیو هەر لە منتان دەویستنهو و من گۆتم: "ناگام لئ نییە. من هەلمنەگرتوون". دەتەوئ بلیی کە من هوی راستەقینە ی مەرگی ئیو:

- نا، دکتۆر، ئەگەر ئیو منتان خۆش دەوئ و هەر وەک کە ئیستاش گۆتت نامادە ی دەگەلما بژیت، رزگارم کە. ئیو دەبی من رزگار کەن. ئیو دەبی لەو ئازارەم رزگار کەن کە دەچیژم. دکتۆر ئەو بەلای ئیووە ئاسانە. خۆ ئیو دەزانن کە تازە من چاک نابمەو.

- ئەقەس خانم ئەو دەنکە حەبانەت بۆ هەلگرتن! بەمەبەستی

خۆکوشتینەو هت هەلگرتن؟

- دکتۆر، تەنیا لەبەر خاتری ئیو م هەلگرتن. پیمو بوو کە بۆ هینانیمت زۆر پی دادەگری. دەگەل ئەوەشدا کە تۆم نە دەویست بریارمدا، داواکاریە کەت بەخۆشی و بە ناخۆشی هەر دەبی خۆمان بفروشین. ئەو سە دەنکە حەبانەش بۆیە بوون ئەگەر روژیک لە روژان ژیانم دەگەل تودا پینەچوووە سەری، نەگەر پیمەو مالن.

دکتور من ئاماده بووم بۆ خاتری ئیوه گیانی خۆم دانیم. ئیوهش غیرهتتان بیته و ئاسووده م کهن.

دکتور پرسیبوو یه وه: "ئه قدهس خانم، باشه خۆ من زۆریم له ئیوه نه کردبوو و فشارم بۆ نه هینا بوون."

ئه قدهس خانم دیته نیو قسه کانیه وه: "ئیه فشارتان بۆ من نه هینا. به لām ئە گەر داوایه که تان بکردبایه، له وانه بووبیمه ژنی تو... به لām کاتی که بۆ یه که م جار داوایه که تانم له دهموزاری بامه وه بیست، تۆش بۆمن بوویه "خوازیار"... دکتور "خوازیار" شتیکی زۆر گه وره یه. ده تو بیهینه بهرچاوی خۆت، پیاویکی ناناسی و دیته مائی. ئیستا دهرباره ی هاتنی که سو کاره کانی چ نالیم. وهک ئه وه ی که نیزه (جاریه) یه کی بیتنه بازاری و لهش و لار و ئەندامه کانی پیشانی خه لکی دهن.

له و دهمه یه وه که تویان به "خوازیار"ی من له قه له مدا. هه رکاتی که دهمدیتیت، پیمو ابوو خه ریکن به چاوه کانتان له سه ر جله کانمه وه، دهست به لهش و لار و ئەندامه کانی مندا دینن. پیاویکت نه دیوه و نه ناسیوه و دیته مائی، یه کسه ر خۆی به گه وره و فه رمانه وه ی تو داده نی. به تاییه تی لاساریم ده کرد. بی ریزیم به رامبه ر ئیوه ده کرد. ئەو چایه ی که بۆم دینان، به ئانقه ست دهمژانده نیو ژیر پیا له که وه. تله چایه که م به لیوی پیا له که وه ده لکاند... ناخ دکتور، جه رگم هاته ده ری، بیریک له حال ی من بکه نه وه."

- زۆر چاکه. به لām کاتی که باوکتان مرد و ئیوه ئازاد بوون و ده تانتوانی میردی خۆتان هه لبژیرن، ئەو هه تیوه هه رزه و نه فامه تان بۆ هه لبژارد.

- دکتور، خۆ تو پیاویکی تیگه یشتووی، ئیوه بۆ وا به م شیوه یه قسه ده که ن؟ که ی ری منیان داوه؟ که ی وازیان لی هیناوم تیبگه م داخوا ئەو هه تیوه هه رزه یه یانه نا. هیشتا نه مناسیبوو هه ر چوار لایان لی ته نیم. هه موو شه و و روژیکی هه ر تانه و ته شه ر بوون تییان ده گرتم، سه ره تای ئەو روژانه ی که ناسیم و منی گه یانده وه مائی، هه ر بیریشم له هاو سه ره ته یه ی و ده گه لدا ژیانیه ی نه ده کرده وه. به لām هینده یان سوژناژ و کردم ری گه رانه وه م نه ما، کاتیکیش که دایکم بۆی ساغ بۆوه که ده گه له ویدا ده چمه گه ران و سورانی، ئیدی هه ر به یه کجاره کی چاره م نه ما. ده گه ل ئە وه شدا که ده مزانی خه ریکم خۆ ده چالی باویم، ناخر دکتور، ئاسووده م که ... و دکتور ئاسووده ی ده کا.

سوربوونی من ئەوه یه که به هه ر نرخیک بووه، ئەو کاره ی تاوتوی که م، هه ر بۆیه ش وای لیکردم سه ریک له فامه سولتانی بده م. دهمویست دوایین به هانه ی خۆ کوشتنی ئە قدهس خانمی بدۆزمه وه. له دوا ی ئە میرخانیه که من له دیتنی بیزار بووم، فامه سولتان یه کیک بوو له هه ره که سه نزیکه کانی ئە قدهس خانمی.

فامه سولتان دلنای کردمه وه له وه ی که هیه که سیک نه زانی و ته نانه ت خودی ئە میرخانیش ئاگای لی نییه.

شه ویک پیش ئەوه ی که سوبله مه ی بخوا، دووباره له سه ر دهسته جلیکی لینیان بۆوه هه را. دیسانه وه ئاغا دهسته جله که ی به مقه ستان هه موو دادر دادر کرد و هه زار تومانی دایه وه خانمی تابه چی دهسته جلیکی دیکه بکری. ئیدی من ئاگام لیبرا:

ئاگات لییه تاریک و روون بوو که دکتور له ژووری خانمی هاته ده‌ری و گوتی: ته‌واو بوو. "ئه‌میرخان منی بانگکرد و گوتی: برۆ جله ره‌شه‌کانم بو ده‌رینه و بیهینه. چووم ئه‌و جلانه‌ی داوای کرد بوون بووم هینا. کاتی که پانتوله‌که‌ی له پیکرد، ده‌ستی ده‌گیرفانه‌که‌ی نا، وه‌ک ماری پیوه دابی، ده‌ستی کیشایه‌وه ده‌ری و ده‌دانه ئه‌سکه‌ناسی سه‌د تومانی له ناو په‌نجه‌کانیدا بوون. هه‌مووی بیژ و به‌ویدا هه‌لدان. من هه‌لمگرتنه‌وه. دوو سی شه‌وی دیکه که ده‌نگ و به‌نگ نه‌ما، ئیواره‌یه‌کیان ده‌مه‌و لای شه‌وی بوو، به‌ ئوتومبیل‌یکه‌وه هاته‌وه. ژنیکی سه‌روپرچ ره‌شی له پیشه‌وه‌و ده‌گه‌ل دانیشتبوو، پیی گوتم: برۆ ئه‌سکه‌ ناسه‌کان هه‌لگره‌وه‌و بیانیه‌نه‌وه. دانه‌به‌زین. چووم هه‌ر ده‌ پارچه‌کانم هینان، هه‌مووی ژماردنه‌وه، ده‌گیرفانی نان و پیکه‌وه لیاندا و رویشتن ۲۰-۲۱/۱/۲۰۰۵

له کتیبی / گله‌مرد. بزرگ علوی. چاپ دوم ۱۳۸۱ مؤسسه انتشارات نگاه - هه‌و کراوه به‌ کوردی.

. غه‌ریب .

قوئی چاکه‌ته‌که‌ی کورت بوو و ئه‌و ئاوه‌ی که له په‌توو‌ه‌که‌ی را ده‌چکایه‌وه، زۆر به سانایی ده‌چۆرایه و یوه. گیلانی هر تاوه نا تاویک په‌توو‌ه‌که‌ی به‌رده‌دا و پرئیسکه‌که‌ی ده‌گواسته‌وه ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی و ئاوه چکاو‌ه‌که‌ی ناو قوئی به تال ده‌کرده‌وه و ده‌ستیکی به سه‌ر و چاوی خۆیدا دینا، هر راست وه‌ک ئه‌وانه‌ی ده‌ستنوویژی ده‌شۆن و دوایین دلۆپه ئاوی ده‌موچاویان ده‌سپرنه‌وه. ته‌نیا ئه‌و ده‌مانه‌ی که ترووسکه‌ی چرای ریباریک روخساره پانکه‌له ره‌قه‌لانه‌که‌ی و چاوه‌گه‌وه‌ره‌و سپیه‌کانی و لووته شکاوه‌که‌ی رووناک ده‌کرده‌وه، ئه‌و ترسه ده‌ق به‌ستوو مه‌ییوه‌ی سه‌ر ده‌موچاو و روخساری وه‌ده‌ر ده‌که‌وت.

یه‌که‌مین یاساؤل که ناوی محهمه‌د وه‌لی که وه‌کیل باشی به‌ندیخانه‌ی "دلپه‌ری" بوو هه‌راسانی لینه‌لگرتبوو. قسه‌ی سوک و ناخۆشی پیده‌گوت. جنیوی پیده‌دا و هه‌موو ئه‌و ناخۆشیانه‌ی ئه‌و رییه‌ دوور و درێژ و باران و سه‌رمای پایزه‌ی که چیشتبوی له‌چاوی ویرای ده‌دیت و هه‌مووی به‌ ئیوی ده‌زانی.

شه‌رانی، بیگانه‌ په‌رست. باشه تو ده‌تویست چ بکه‌ی؟ ده‌تویست گیره‌شینیویی بکه‌ی! پیتوایه مه‌مله‌که‌تی بی خاوه‌ن و به‌ره‌له‌دایه‌... " محهمه‌د وه‌لی وشه‌ی "بیگانه‌ په‌رست" و "شه‌رانی" له‌ فرمانده‌وه‌ فیرببوو و فرمانده‌ش له‌ رادیو و چاپه‌مه‌نییه میلییه‌کانه‌وه.

"ئه‌وه شه‌ش مانگه ده‌وله‌ت هه‌ر هاواریه‌تی، ده‌لی وهرن هه‌قی ئه‌ربابه‌کانتان بدن، که‌س گوی ده‌داتی، خوویان به‌ مفته‌ خۆرییه‌وه گرتوو. ئه‌وه‌ خه‌ون بوو دیتان. ئه‌وه‌ نه‌ما، رۆی، سه‌رده‌می

((گیلانی))

نوسینی / بزورگی عه‌له‌وی

باران هه‌شتری ده‌کرد (با) چه‌نگی داویشت و ده‌یویست زه‌وی له‌جیی خۆی هه‌لکه‌نی. پیره‌ داره‌کان که‌وتبوونه و یزه‌ی گیلانی یه‌کتر. له‌ جه‌نگه‌لیوه‌ ده‌نگی شیوه‌ن و گریانی ژنیکی ده‌هات که به‌ ده‌م ئازار و ژانه‌وه‌ ده‌ینالاند. گقفه و هاشه‌ی (با) هه‌وساری ئاوازه‌ کپ و خاموشه‌کانی پساندبوو. گه‌واله و ریژنه‌ی بارانی ئاسمانی تاریک و نووته‌کیان به‌ زه‌ویی قورپولیتاوییه‌وه ده‌دروی. رووباره‌کان هه‌ستابوون که‌فیان ده‌ردا بوو و هه‌موو جییه‌ک هه‌ر ئاو بوو.

دوو یاساؤلێ تهنه‌گ به‌ده‌ست "گیلانی" یان بو (فومن) وه‌ پیشه‌ خۆیان دابوو و ده‌یانبرده‌ وی. ئه‌و په‌توو‌یه‌کی خۆله‌میشی به‌ سه‌رملیدا هینابوو و ئه‌و پرئیسکه‌یه‌ی که به‌پشتتیدا شۆر ببۆوه توندی گرتبوو. بی گویدانه‌ هه‌چ با و بۆران و یاساؤل و دار و باری جه‌نگه‌ل، یاتهنه‌گ و مه‌رگ و مردنیک به‌ پینخواستی به‌ناو ئاویدا هه‌نگاوی له‌سه‌رخۆ و کورتلیکه‌ی داویشتن. ده‌ستی چه‌پی شۆر ببۆوه، وه‌ک قورس بوونی وابوو. له‌ژیره‌وه‌ ده‌و یاساوله‌ی که به‌ته‌کیه‌وه‌ ده‌رۆی و سه‌ره‌ نیزه‌که‌ی که به‌ ئه‌ندازه‌ی بستیکی له‌ نانیسکی ده‌سته‌ راستیوه‌ دوور بوو و ئاوی لی ده‌تکایه‌وه‌ ده‌روانی.

بەرەللائییه تەواو، بەسەرچوو. باشە ئەدی مولکدار چۆن بژی؟ باج و خەراجی چۆن بدا؟ ئەگەر دەولەتیش پارە و پوولیکی نەبی، ئەدی ئەمە چ بکەین. هەرۆک پارتان کرد، چوار مانگی تەواو مووچەیان دواخستین. بەلام ئیدی دەولەت بەهیز بوو. بەلشەویک بازی تەواو. ئەو مانگیکی خشته هەموو روژی دیمە قاوہخانەیی لەم ئاواپیەپرا دەچمە ئەو ئاواپیەیی: دەلیم بابە وەرن هەقی ئەریابەکانتان بدەن. بەیاننامەیی دەولەتم هینا، لە دیواریم دا، بۆم خویندەنەوہ کہ ئەگەر مسکین نەپەن و هەقە مولکانە نەدەن با مولکدار "بچنەلای سەرکار... یا فەرماندەیی پادگان... و لەوی لەپیی ئەمنییەوہ هەرچی هەقیکی مولکانەییە لینیان وەرگیرئ" پینشم گوتوون کہ دان و نەدان یانی چی؟ بەلام بۆ بیستیان؟ باشە ئیوہ دەلین: مالک زەویمان بدەییە، توومان بدەییە، پارەیی ئاو دیریش لەسەر خۆت و لەوسەریش دەست لە ئەژنویان دریزتر. نەهەقە مولکانە و نەقەرزیی سەودا و سەلەمی هیچیان نەبن! ئیستا دەولەت بە توانایی و دوو بەرابەری وەردەگریتەوہ. ئیمە هەین. لە جارانیش ملهورترین. جل و بەرگی ئەمەریکایی، پالتوی ئەمەریکایی، ئوتومبیلی ئەمەریکایی، هەموو شتیکی، هەرچی بلین هەمانە. بۆ کەس گوئ دەدانتی داخوا بەشی مولکداری چییە؟ خۆ خوانە خواستە تەنانەت پیالە چایەک چییە بە من ببری. ئیستا... ئیستا..." و ئەو جا قاقایەکی لیدەدا و دەیگوتەوہ: "ئیستا، بە خزمەتتان دەگەن. بلی بزنام تو ئیشت چییە و چ بوو؟ رابەر بوو وی؟ خویندەواری... "گیلانی گوئی نەدەدایە ئەو قسانە و هەرۆلامیشی نەدەدایەوہ لە "تەولەم"وہ تا ئیرە چوار سەعاتە بەرپیوہن و لە تەواوی ئەو ماوہیەدا محەممەد وەلی وەکیل

باشی وازی لینەدەهینا. هەرەشەیی دەکرد، قسەیی سووکی دەگوتن، کۆنە حیسابی پاک دەکردنەوہ. گیلانیش هەر تەنیا دەبیر و خەيال و لیکدانەوہی ئەویدابوو چۆن هەلی ئەگەر لەو چەکەیی بەدەست وەکیل باشییەوہیی، یەکیکیان بە دەست وییەوہ دەبوو، پینان نەدەگیرا، ئەگەر چەکی دەبوو هەرگیز ئاوا لەناو مەزرایەیان نەدەدیت تا چەتەول بین و ئاوا بە مفتی بیگرن و بیبەن. ئای لەو تەنگە چاکانەیی پینانە! ئەگەر سەد دانە لەوانە بەدست "ئاگول" یەوہ دەبوون. کەس نەیدەتوانی پی دە لیرەواری نی. ئەگەر لەو تەنگانەیی دەبوو، زۆر شتی کہ ئەوڕۆ هەن هیچیان وا نەدەبوون. ئەگەر ئەوڕۆژە تەنگی پیندەبوو، ئەوڕۆ "سوغرا" زیندوو بوو ئەویش ناچار نەدەبوو لەبەر خاتری مندالە شیرەخۆرەکەیی بیتەوہ ناو مەزرایە و ئاوا قسەیی سووکی ئاگول لولمانی قبول کات کہ پیندەگوت: "تو پیانو نیت، تو ژنانیت."

ئەگەر سەد دانە لەو تەنگانە بە دەست ئەو و ئاگول لولمانییەوہ دەبوو کئ دەیتوانی باسی مولکانە هەر بکات. جا تەنگ چییە؟ هەر لیستیکی ئەستووری وەدەست کەوی. کاری ئەو شیرە وەکیل باشییە دەدیت.

خۆزگە باران رادەوہستا و ئەو دەیتوانی لیستیکی پەیداکات. ئەو دەمی خۆی لی لە عەردی دەدا، بە یەک بازەرەقەوہ راست دەبووہ هەر لەچاو تروکانیکدا لیستیکی وای داخواوتە سەرەنیزەیی چەکەکەیی کہ تەنگەکەیی لە دەست پەریبایە... ئەو دەمی ئیشی دەدیت... بەلام یاساوی دووہم سی هەنگاوی لەپیش وییەوہ ری دەکرد! دیار بوو ئەوہی لی ببووہ تەنگوچەلەمەیی پیلانەکەیی. ئەوی نە دەناسی.

هیشتا روخساری نه دیتبوو، یهک و شهشی دهگه لدا نه دوا بوو. کوشتنی که سیکي نه دیتوو و نه ناسیاو کاریکی هه روا ئاسان نه بوو. ئوی، ئه گهر بکوژی سوغرای وه گیر دهکوت. دهیزانی چی لیده کا. هه ر به ددانان قرقرتوکه ی هه لده بری. به نینوکانی چاو دهر دینان... گیلانی له رزی، سه رنجیدا. دیتی محهمه د وهلی به ته کیه وه دهرات و ئاوی له سه ره نیزه که ی ده تکی له جه نکه لئوه دهنگی زریکه ی ژنیکی بی ئاگا ده هات. هه ر له بهر خاتری منداله که ی بوو وا ئه مرۆتیکه وتبوو و گیرابوو. قسه که ئه وه یه داخوا ئه وانه تا چ ئه ندازه یه ک ئاگایان له بار و دۆخی و بیه. تا کوئیان ئاگا لئیه تی؟ محهمه د وهلی پنیگوتبوو: "خان نایب گوتوو یه تی یه کسه ر وه ره بۆ فومن و برۆوه. ده یانه وی بزنان که چ ئاگایه کت له ئاگول هه یه یان نا." نابی به قسه ی وانه باوه رکرئ و ئاگول تا دوا ساته کانی دوا ییشی به وی هه ر دهوت: "نه چیه وه، نه گه پنیته وه مه زرایه!" ئه دی منداله که ی چ لئبکا؟ به کئی بسپیژی؟ خو ئه گه ر منداله که نه بوا یه کئ ئه وی ده دۆزیه وه. ئه و ده می تۆله ی سوغرا چه ند سووک و ئاسان ده بوو. دهر وه ستی سه دانی وه ک ئه وه ده هات. به لام ئاگول لولمانی پیاویکی دیکه بوو. هه ر دوو چاوی ده نو قان دن و تفهنگی داو یشت. به تایبه تی له و کاته وه ی کچه که ی مردوو، یه کجار زۆر توند و تیژ تر بووه. ئه و هه روا له خو وه ده ی توانی یه کیکی بکوژی. ئاگول ده ی توانی به یه ک گولله سه ری ئه و یاساوله ی که سی ههنگاو ییک له پنیستره وه به پۆتینه کانیه وه به نیو قور و چلپاویدا په لی داو یشتن، هه لته کینی، به لام ئه م کاره له ده ست وی "گیلانی" نه ده هات. له وی ناوه شیته وه. محهمه د وهلی دیبوو. ئه وی ده ناسی،

بیستبوو یه وه روژیکی هاتوته زنجه که ی وی و گوتبووی: "ئه گه ر زۆر به ده ست و بردی نه چیته خزمهت خان نایب له فومن، ئه وه خنخنۆکه ی منداله که ی به سه ری نیزه یه وه ده کم و ده بیه م، تا به دوا ی منداله که ی دا بیتت." ئه وه ی به "مه رجان" ی گوتبوو.

یاساولی دوو هم له پنیسه وانه وه دهرۆی. سی ههنگاو له وانه وه دوور بوو. ئه و ییش له بیر و خه یالی چاره ره شی و بینه واییه خۆیدا بوو. ئه ویان له (خاش) وه راهینابوو. نه شارهزا له هه یچ جیه کی هاتبووه "گیلان" ی. برنجی ئه م ناوه ی پنیته ده که وت، هه میشه ره وان بوو، سه رمای ده بوو. باران و شی پرزه یان لئیبیبوو. به دوو په تروانه وه شه وی ده قه سری. روژه کانی هه وه لی هاتنی هه ر شتیکی که م بایه له زنجی گیلانیانی کو ده کرده وه. زۆر به ئاسانیش ده تتوانی ناو له و شتانه ی بنی. "ئه و شتانه که ل و په لئکن که گیلانیان بهر له هاتنی هیزه کانی ده وه تی له ماله خان و مولکداره کانیان چه پاو ل کردبوون." به لام به ده ختییه که ده ویدا بوو که ئه و زنجانه هه یچیان تیدا نه ما بوو. له ته واوی ئه و شوینه دا له ته تیغیک نه بوو ریشی خوی پی بتراشی، جا چ جای ئاوینه. یاساولی بلوچی تامی ئه و ژیا نه ی چیشتبوو. چونکه به رده وام ژیا نی خودی ئه وانیشیان هه ر به تالان و برۆ بردبوو. له وی، له ناوچه ی ئه وان خان و به گلهر وه ک سن و کولله و مار و میروان پیکه وه به ولاتی وهرده بوون و ده ئاوییان ده وکه تن و هه ر له و گا و مانگا و مه ر و بزنا نه وه بگره تا هیلکه و جوجکه مریشکان، هه رچی هه یانبا یه ده یانبرد. به زه بیان به مندال و پیر و په ک که وتاندا نه ده هاته وه. داغیان ده کردن. یه ک دوو جار ان که خه لکی ئاوی ناچار و بینه وا

و زهلیل دهبوون، کوپخایان دهنارده لای خانی تهک ئاواپیه که یانه وه و داوای کومهک و به هانا هاتنه وییان لیده خواست و بهم شیوهیه دپیه که دهبووه مولکی خانی تازه.

ئهمهش داستانیک بوو که بلوچییه که له بابیه وهی بیستبوو. بۆ خوی ههرگیز مسکینی نه کردبوو. ئه وه له وه تهی وه بیرری دیت ههر تفهنگدار بووه و ههمیشه چلکاو خوری خان بووه. به لام به مندالی تامی تالان و برۆ و راو و پروتی و بی خانومانی چیشتبوو. یاساولی بلوچی که بیرری له خوی ده کرده وه ئیستا بۆ خوی مهئموری دهوله ته، دهرسا و سلی ده کرده وه، چونکه ئه وه بۆ خوی و له پیش ههموو که سیکدا دهیزانی که له سهردهمی چه ته ییه ییدا چند نه فهر ئه منییه و سه ربازی کوشتون. بۆ خوی ده یگوت: "هیندهی مووه کانی سه رم" به لای وییه وه ژیان بی چهک ژیان نییه. ئه وه ده گهل تفهنگی پیکه وه له دایکبوون، ده گهل تفهنگی گوره ببوو و ههر ده گهل تفهنگیشدا دهمرد، پیاو کوشتنی به لاوه ئاو خوارده وه بوو. ته نیا جاریک نه بی که له پیاو کوشتنیدا دلگیر بووه، ئه ویش کاتیک که به سواری ئه سپ، وه دووی سه ربازیکی ده که وهی که وشتر هه لیگرتوو و هیناویه ته بیایانی، وشتره ی تاین هیزی لیده بری، و ده که وهی، سه ربازه تفهنگه که ی فریده دات و ده چی خوی له پشت کۆپانی سه رباشتی وشتره که ده شارپته وه، بلوچه چند تفهنگیکان هه لده توقینی و به لایه وه ده چی. تفهنگه که ی هه لده گرتیه وه و ده یه وهی سه ری که له پشت کۆپانی وشتره که را دیاره بکاته نیشانه، سه ربازه که هاوار دهکا: "ئامان براله، مه مکوژه." ئه وه ده لی "ئه دی چت لیکه م؟ خو نه شتکوژم له تینوان ههر دهمری! ئه و جا له

دلی خویدا گوتی: "خو فیشه کیکیش ههر فیشه که." هه وساری وشتره که ی گرتوو و ئاوری داوه ته وه: "هه روا هیندیگ به و لاوه تره وه، کانیاوه. برۆ خو ت بگه یه نه وینده ری." هه روا سه د هه نگاویکی وشتره که به دوا ی خویدا راده کیکی و دوا یه ش ده یه وهی به ره له دایکات، چونکه به که لکی نه ده هات. سه یر ده کا نابی سه ربازه و وشتره که هه روا پیکه وه به ره له دایکات، وه ر ده چه رخپته وه و به گوللیکی ئیشی سه ربازه ی ده بین. ئه مه یه که م کوشتنیکه که جار و باره ناراحته ی بکات. بۆ خو شی ده یزانی که سه ره نجام چاره نووسی ویش ههر جو ره مردنیک وایه. باوکی، دووبرای، زوری به ی که سه کانی هه موو ههر به گولله ی دوژمن گیانیان له ده ستداوه. کاتی خانه کان هاتنه تارانی و بوونه وه کیل (ئهندام په رله مان)، ئه ویش چاره ی نه بوو ته نیا ئه وه نه بی که ببیته ئه منییه. به لام ههرگیز پی وانه بوو له دار و دیاری خوی ئاواره که ن و بینیزنه "گیلان" یک که هینده سارد و شیداره. یاساولی بلوچی ههرگیز هه قی به سه ر گیلانییه وه نه بوو و خوی تینه ده گه یاند به لای وییه وه چ جیاوازییه کی نه ده کرد گیلانی هه لی یان نا. رایانسپارد بوو هه رکاتی ویستی هه لی ئه وه به تفهنگی ئیشی ببینی و زوریشی له تفهنگه که ی راده دیت ولتی دلنیا بوو. مهئموری بلوچی ههر ده و بیر و لیکدانه وانه دابوو که به ههر شیوه یه ک بووه پاره و پوول و پله یه کی په یداکات و دووباره هه لپته وه هه مان بیابانی گهرم و داغ، خو دیاریشه بیابان هینده پان و پۆر و هه راوه که ئه منییه ناتوانن بیدۆزنه وه. هه ریبه کی که له و یاساول و قهره ولانه که مالی خه لکی ده که یران شتیکیان ههر وه گیر ده که وت. ده کاتیکدا ئه ورۆ به یانی ده

زنجہ کہی گیلانیدا، وہ کیل باشی به چوار چاوانی دەروانی تا نه کا شتیکی ده بهرکی نیت. بۆ خۆی هه رچی ویستی کردی، ئەو په نجا تومانه ی که له بهرکی گیلانی دهرینا، دوا ی تۆمارکردنی هه ر دایانه وه گیلانی خۆی. ته نیا شتیکیش که ئەو (بلوچی) توانی بیدۆزیته وه، ده مانچه یه ک بوو. ئەویشی دهنیو به لمه برنجیدا دیته وه. له پر بلوچی بیریکی تازه ی به میشکیدا هات. ده مانچه که هه ر نه بی په نجا تومانی هه ر دینی. زیاتریش دینی، پینداگری، که سانیک هه ن سه د تومانیسی پینده دن، ده ستکاری ئیتالیا یه. فیشه کیسی که مه... ئیستا که سیش چه ک ناکری. ئەو لادییانه ئی خوشیان هه ر داوینه ده ریا یه. په نجا تومانی هه ر دینی. به مه رجیک پاره که ی ده گه ل خۆیدا هینابیت و پیی بیت و وه که سی نه دابی.

با رانه ده وه ستا. به چنگان بارانی ده چاو و گوئی یاساوله کان و زیندانییبه که ی ده کرد. ده یویست په تو وه که ی له ملی گیلانی بکاته وه و پالتوی یاساوله کان بفرینی و بیبا. هاژه ی رووباری قورای زیق و زاقی قه ل مراویانی قوت دابوو. له لیژه واریرا وه ک بلئی ژنیک ژانی لییی، ده گریا و ده زیریکاند. جار جار هه ش راقه نانی پیره داریک و پسانی ره گ و ریشه ی دهرختیک و به لادا هاتن و زرمه ی که وتنی زه وی راده ته کاند. شه پۆلی بایه کی دوور به خشه خشه وه هه لیکردبوو و به لووره لووره وه دهرۆی و تینده پهری. تا ئەو قاوه خانه یه ی که به ره ولایه وه ده چوون، له چه ند سه دبالیکی به ولاره زیاتری نه مابوو، به لام ده تاریکی و باو بارانیدا، تروسکه ی چرا نه وتیبیه که ده دوور دیار بوو.

کاتی گه ی نه قاوه خانه که، محه ممه د وه لی له قاوه چییه که ی پرسى:
"برنجتان هه یه؟"
- هه مانه.

- ئەدی چا؟

- چاشمان هه یه.

- چراشتان هه یه؟

- ئا ئەو یه که مان هه یه.

- ژووری سه ری زوو چۆل که!

- توتنمان له و ژووره ی سه ری هه لختووه.

- خۆ ته ختی ژووره که به تاله.

- به تاله.

- ئیره پۆستی ئەمنیه ی نییه؟

- بۆ نه تی، هه یه تی.

- له کوئ؟

- که می له ولاتره وه. ئیوارئ لیژه بوون رویشتن.

- وه ره بمانبه ره ژووره که ی سه ری.

"ژووری سه ری رووی له سه ره هیوانی بوو، له هه یوانه که وه که بانیزه یه کی به دارانی هه بوو ئاسۆیه کی روون دیار بوو. به لام هینشتا باران هه رده باری و ده ژووره که یدا که رسته تووتن و شووتی و پیاز و سیریان پیوه هه لواسیبوو، بۆن خنکی لیده هات. محه ممه د وه لی گوئی: "یاللا، ده چییه لایه کی ژووره که وه، هه ر بچوونیه ته وه ده تکوژم." ئینجا رووی کرده قاوه چییه که و پرسى:
"خۆ له ولایه وه چ ریی دی بۆ دهری نییه؟" کاتی قاوه چی گیلانی

لاوی له بهر رووناکیه کزه که ی چرایه که وه دیت. تیگه یی داخوا مهسه له چیه و ده وه لامدا گوتی: "چ رییه کی دیکه ی نییه سه رکار، ئه وه ش هر له وانیه که ئوتومبیلان روت کردونه وه؟"

- برۆ کوپه، وه دووی کاری خۆت که وه. بی شه ره ف، هر سه ر هه لینی هه رچی دیره دایه هه مووی تیک هه لده شیلیم. تو بو خۆشت له وه ی به دتری.

ئه و جا رووی کرده وه یاسا وه بلوچیه که و گوتی: "خان، تو لیره به، من ده چمه خواری ئیشکی ده گرم، دوایه ش من دیمه سه ری، تو بو ئیشک گریه بچو خواری، چاش بخۆوه."

گیلانی ده ژووره تاریکه که یدا، چاکه ته قول کورته که ی به ری داکنه قول که ی گوشی، ده ستیکیشی به قاچه کانیدا هینا. ئاوی ده موچاوی سربیه وه. شه روا له که ی هه لکرد، که میکی ده ست به لاق و له ته رو سه ر ئه ژنو و رانه کانیشیدا هینا، له سه رمان تیکرا بوو. ته کانیکه دایه خۆی و له ژیره وه سه رنجیکه دایه یاسا ولی دووه م. قه را ولی بلوچی تفه نگه که ی به هه ردوو ده ستان توند گرتبوو و له هه یوانیکه دریزکۆله وه که که وتبووه نیوان بانیزه و ژووره که وه، راوه ستابوو ده ئاسۆیه وه ده روانی. ده و تاریکییه دا جگه له هاش و هوشه ی با و شوپه شوپی بارانی و قاو و قیزی قه ل مراوییه کیویلان چ ده نگیکی دیکه نه ده هات. وه ک ژنیک له لیره وارپوه شین بگپری، شوه نیکه وه ک بیه وی به ناله و هات و هاواره که ی دنیا یه وه سه ر خۆی گپری.

بلوچی به پیچه وانیه محهمه د علیه وه هچ قسه یه کی نه ده کرد. ته نیا سیبه ره که ی ده و هه وروه لا خۆله میتشیه یدا که به رده وام له

ئاسۆوه ده جووله دا بوو نیشانه ی ئه وه بوو که به شینگیزییه ژنیکه ژان گرتوو ده چوو، خه وی له چاوی گیلانی ده فراند، به تاییه تی که جار جار ه (با) هه وره کانی به ر ده می مانگی لیکنه دا و په رت و بلاوی ده کردنه وه و بریسکه ی سه ره نیزه و ئاسنی تفه نگه که چاوه کانی ماندوو ده کرد. ئه و ده نگه ی له لیره وارپشرا ده هات وه ک ناله ی سوغرای بوو، راست وه ک ناله ی ئه و کاته ی که گولله یه ک له باله خانه ی مالی کویخایرا له (ته وله م) هات و به لاکه له که ی که وت.

سوغرا منداله که ی دانایه عه ردی و زریکه ی لی هه ستا...

- ناته وی هه لپی؟

- نه.

به ده سه ته پاچه ییه وه وه لایمی دایه وه "نه": به لام خۆی خپ کرده وه. ئه و بریاری وابوو ده گه ل ئه وانه دا نه دو. چونکه ئه وه ی بیستبوو که نابی زور ده گه ل یاسا ولاندا بدوی و قسانیان ده گه لدا بکه ی. ئه وانه هه ر وشه یه ک که له زاری ئاده میزاده وه ده رچی به سوودی خۆیانی لیک ده ده نه وه. ده لپرسینه واندا ده بوو بیده نگ بی، بو له خۆوه وه لام بداته وه. ئه منیه ده بویست بزانی داخوا ئه و نوستوو یا به ئاگایه و ئه و ئه ویش ده خه وی وی گه یشت که نه نوستوو، ئیدی بو وه لام ناداته وه.

"سه یرکه بزانه ده لیم چی!" ده نگه گیراو و سه رمابوو که ی بلوچی ده لووره ی بایه که دا ونبوو. لافاو گاله ی ده کرد؛ به لام ده ژووریدا بیده نگه فه رمانره وا بوو. گیلانی هه ناسه ی له خۆبریبوو. "مه ترسه!"

گیلانی دہترسا، چونکہ ئو دہنگہ لاوازہی بلوچی کہ لە لای لیو و ریشیہ وہ دہاتہ دہری، ئووی تۆقاند بوو.

"من بۆ خۆم وەک تۆ ریگر بووم."

بلوچی بیدەنگ بوو. گیلانی دلی داکەوت، وەک بلایی ئەمانە شتیکیان زانیی و بۆنیکیان کردی. "وەک تۆ ریگر بووم." نا موسلمانە درۆیان دەکا، دەیەوی قسە ی لیدەریتی. سامی بیدەنگییە بلوچی ترساند. لە سەرە خۆتر گوتییەو: "ئەمرۆکە کە بەلمە برنجەکەم پشکنی." دەتاریکییەدا دەنگی خشەخشیکی هات، وەک ئەووی دەستیک بەگەلای رستە توتنە هەلواسراوەکان بکەوی. "نەجۆلی دەتکوژم!" دەنگی بلوچی هەرەشەییەکی راستە و خۆیانە ی بی چەند و چوون بوو. گیلانی دە تاریکییەدا دیتی کە ئەمنییە لولە ی تەنگەکە ی راداشتۆتی. "دانیشە!"

دیھاتی دانیشتەوہ و گویی قولاغ کردن تا دەگەل ئو تیکەوہدانە ی لافاوی باو بۆرانەشدا ئو وشانە ببیسی کە لە دەمی کابرای ئەمنییەوہ دہاتنە دہری. بلوچی هەروا چپە چپی بوو.

"دەنیو بەلمیدا- گویت لینیە؟- لە نیوہراستی کۆمە بەلمیدا دەمانچیکم دیتەوہ. خۆ دەزانی دەمانچە ی کئیە. ئاشکرام نەکرد. لە ترسی وە ی نەک لولیدەن و قوتیدەن. دەگەل خۆم هینا تابیدەمە فرماندە، خۆ بۆ خۆت دەزانی کە سیدارەت لەبەر دەمیدایە."

بیدەنگی. هەرەک نە (با) بیت و نەباران، پیرەدارەکان نارەتەیان نایە و دەنگە نزمەکە ی بلوچی تەواوی ئو دەنگ و هەرا و هۆریا و ہاشە و ہوشە و ریژنە بارانانە ی شەق دەکرد. "گویت لینیە؟ مەترسە، من بۆ خۆم مسکین بووم، ئاگام لیتە چ دەردیکی دەچیژی،

ئیمەش زۆرمان لە دەست خانەکانی خۆمانەوہ دیوہ، بەلام هەزار رەحمەت لە کفن دزی، خۆزگەمان بە خانەکان کات. لەوانە پیستر ئەمنییەکانن. من بۆ خۆم ماوہیەک یاغی بووم، هیندە ی مووی سەرتم خەلک کوشتون، هەریوہشە بوومەتە ئەمنییە، تا لە دەست ئەمنییان ئاسوودەبم، لە من مەترسە! خوا هەلناگری جحیلکی وەک تۆ بییتە قوربانی شتیک ی ہیچ و پوچ، ئەوہ مانگیکە ئاگام لەمال و مندالەکانم براوہ، پارە و پولیکم بۆ نەناردوونەوہ. ئەگەر لەبەر خاتری خودی ئەوان نەبایە ئیستا لیرە نەدەبووم. پیتخۆشە دەمانچەکەت بەدەمەوہ؟"

گیلانی هەناسە برکە ی ویکەوتبوو، شتیک گەرووی گرتبوو، دلی پەلەپەلی بوو، هەنیە ی ئارەقە ی دەردابوو. وینەییەکی ترسناکی ئەمنییە بلوچی دەمیشکی خۆیدا نەخشاندبوو هەر بۆیەش وا هەراسان بوو؛ نەیدەزانی چ بکا. پیتخۆشیبوو هەستی و هەناسەییەکی ئاسوودە تر هەلکیشی.

"نەجۆلی! دەمانچەکەم بە دەستەوہیە. حەوت تیرە، هەموو فیشەکەکانی تیدایە، لەسەرپی نییە، ئەگەر بتەوی بە کاری بینی، دەبی چەخماخی راکیشی، من ئەم دەمانچەییەت دەدەمەوہ." ئیدی گیلانی خۆی پیرانەگیرا. "نایدەییەوہ؟" بەلام هات و هاوار و داد و برۆیەکە ی نەدەگەیشتە چ جینان، چونکہ با و بۆران هەموو دەنگە کز و لاوازەکانی دە خۆیەوہ لولەدا و ونی دەکردن.

"هاوار مەکە! مەترسە! دەتدەمەوہ، با ئەوہشت پی بلیم هەر پیت بگاتە کارگیری ئەمنییە ی فومن ئیدی کارت تەواوہ و لیبوویتەوہ. بۆ نەتبیسٹووہ کە چەند رۆژیک لە مەوہر پاسیکیان لەسەرچەقی رینیە

رووت کردووه؟ له و روژه وه تا ئیستا هرچی ههیه گرتوویانه. من موسولمانم. باوهرم به خدا و به په یامبهر ههیه، خوا هه لئاگری که..."

گیلانی هیور بووه. ئاسووده بوو، زۆریان له مهش گرتووه. ده بانهه وی لیبان بکولنه وه.

"بۆ هاوار ده که ی؟ ویتده ده مه وه! له راستیدا بیت ده فرۆشمه وه. ده مانچه که ئی تویه. ئەگەر من بلیم له مالی ئیوه مدا دیوه ته وه، تو بوخۆت ده زانی که سیدارهت له بهر ده مییه. به خۆتی ده فرۆشمه وه، په نجا تومانی هه ر دیتی، جا تو خۆت و محهمه د وهلی؟ ناهیتی؟ پاره که ت پینییه، یاداوته به که سیککی دی؟"

گیلانی هیور ببووه و نه ده له رزی، دهستی برده بن په تووه که و دهسته سیریککی پیچراوه ی کرده وه و په نجا تومان ئەسکه ناسی دوو تومانی که له بهر ته ریان نیوه عومر ببوون و تلیسابوونه وه ده دهستی گرت و حازر و ئاماده.

"وه ره بیگره!"

ئهو جا نۆره ی بلوچی بوو بترسی.

"نا، وانابی هه لدهستی و راده وهستی، پشتت له من ده که ی، پاره که ی، ده گیرفانت ده نیتی، من پاره که ت له گیرفانی ده ردینم، ئهو ده می منیش حه وت تیره که ت ده گیرفانی داویم، ده بی ده ستت هه ر به هه واوه بیت. هه ر بچولییه وه قونداغه تفهنگیکت له پشتی سه ری ده ده م. چاک بزانه هه ر فیلیکی بته وی بیکه ی من ده زانم. تا من لیره ئیشکچی بم تو ده بی روو به دیواره وه و پشت له من راوهستی،

هه ر بچولییته وه تیره قه ی پشتت ئاگر ده ده م. کاتی منیش رویشتم، ئەوه بوخۆت ده زانی ده گه ل وه کیل باشیدا.

*

شورپه شورپی ئاوی پلوسکی به رده وام هه ر ده هات. ئهو ئاوازه گیانی گیلانی هینابووه سه رلیوان. ئاو به پلوسکیدا ده هاته خوارئ. ئەم ناره ناره ئاوازیکی بچکولانه ی ئهو که ف و کول و هه لچوونانه بوو. به لام بهر له هه موو شتیک جه رگ و هه ناوی گیلانی ده خوارد. ده سه ته کانی به دیواره وه نابوون. جار جار ه (با) ده سه که سیریککی دینا و ده برد و سه ره په نجه کانی ئه وی ختوکه ده دا. کراسه شروکۆنه ته ره که ی به پشتیوه ده نووسایه وه. ده مانچه که ی ده باخه لیدا قورس بوو جاری وابوو ده قیقه یه کی ته واوی هه ناسه له خۆ ده بری تا بتوانی ئهو ده نگه ی دیه وه ی بییسی. ئهو هه رچاوپرئی ده نگه ی پی محهمد وه لی بوو که به پلیکانه ته خته کان که وی. جار و باره هاشه ی (با) کزتر ده بووه و جار و باره ش ریژنه ی شه سه ته بارانی بروکیکی تیده که وت و کاری ده کرده سه ر شورپه شورپی پلوسکی به لام ده نگه ی ترپه ی چ پینیکی نه ده هات. کاتی ئەمنییه ی بلوچی قولاندی: "ئه های، محهمه د وه لی؟ ئه های، محهمه د وه لی..."

گیلانی گوئی کلۆر کردبوون. هه ر که ده نگه ی پینیکی له پلیکانه کانه وه بگاته گوئ ئهو ده بی، له سه ر هه ست بی و چاودیریکی باش بیت و ده و ساتانه دا که ئەمنییه ی بلوچی جینیکه ی خۆی ده داته محهمه د وه لی، وه رسورپته وه و ده وچهند ساتانه دا که ئەوان پیکه وه ده دوین و خشه خشی جووله ی وی ناییسن هه ل وه ده ست بیت. حه وت تیره که ی له گیرفانی ده ریئیت و ئاماده بیت. وه ک له خوارپرا

دەنگیک وەلامی قوولەى ئەمنیەى بلوچى بداتەو وە ئای خۆزگە ھەر بۆ چەند دەقیقیکانىش بايە باران راوہستابايە؛ خۆزیا لوورەى (باش) بیدەنگ دەبوو؛ بریا ھاژەى لافاو ئاساش ئەگەر ساتیکیش دەبوو، دەپسايەو. ژيانى وى، ھەموو شتىكى وى بەو چەند ساتانەو بەندە؛ چەند ساتیک یا کەمتریش. ئەگەر دەوچەند ساتانەدا شورە شورى بەردەوامى ئاوى پلوسكى رادە وەستا، بەو گوئیە سوکانەى کە ھەيەتى، دەیتوانى بچووکتيرين جوولە ھەستىپىکات. ئەو دەمى تەواوى ئەو دەردەسەريانە بە کۆتا دەھاتن. دەچتەو وەلاى مندالەکەى، مندالەکەى لە مەرجانى وەردەگریتەو؛ بەو تەنگەى وەکیل باشیئەو دەچیتەو لیرەوارى و ئەو دەمى لەوئ دەزانى چ دەکا.

لە خوارىوہرا لە خوارىوہ جگە لە ھوو ھووى باو شورە شورى ئاوى و خشەخشى لق و پۆپى درەختان بەولاوہ ھىچیدى نە دەبىسترا. وەک ژنىک لەجەنگەلیرا بزرىکینى، بەلام بلوچى خەرىک. بوو قسەى دەکرد. ھەموو مېشک و دەمار و ماسولکەکانى، و ھەموو ھەست و تەواوى ھىزى ئەندامەکانى بەلاى ئەو دەنگەوہ بوون کە دەگەيشتە سەرى، بەلام لوورەى با و ریزنەى بارانى نەیدەھىشت چ دەنگىكى دى خۆتىکەلاوکا.

"نەجولئى، دەست بە دیوارىوہ بئىوہ!"

گیلانى تەکانى دابوو، بى ئىختيار جوولابوو تا چاکتر ببىسى. گیلانى لە سەرەخۆ گوتى: "بىدین، گوئى بەدەيە، بزانه دەلیم چى."

بلوچى گوئى نەدایە. پئىوابوو ئەگەر بە شئوہ زمانى گیلەكى بدوئ، نەئىيانە ترە. "ئەھای برالە، من ھەقم بە سەرتۆوہ نىيە. لىمگەرئ باوہرسورئمەوہ بۆ ئەوہى کاتى ھات ببىنم."

دیسانەوہ بلوچى گوئى خۆى خەپاندەوہ. دەنگى ئەو پۆتینانەى کە بەسەر پلىکانە تەختەکاندا دەھات، ترساندى و ھەر دەو دەمیشدا ھىواو ئومئىدئىكىشى وەبەرنا.

"چ بارانىکە، کۆل نادا!"

ئەمە دەنگى محەممەد وەلى بوو، ئەو دەنگەى دەناسى. دەچاو تروکانىکا گیلانى بریاریدا. وەرسورایەوہ دەستى بۆ گىرفانى برد. مشتووى ھوت تیرەکەى دەگۆلمى گرت. ھەر ھىندەى دەویست چەخماخى راکیشى و دەمانچە بىتە سەرى، بەلام ھىشتا کاتى تەقەى نەبوو، لە بەروہى کە بلوچى ئەگەر بۆ پارىزگارىە خۆشى بىت ناچارە تەقەى بکاتەوہ و ئەو دەمى دەروہستى ھەردووکیان نایەت.

ئای خۆزگە ھەر چەخماخەکەى راکیشابايە تائىدى ھەر دەمىكى کە بىھوئ ئامادەى ھىرش بىت. ئەو کە شارەزای دەمانچەکە بوو لە گىرفانى دەرىنا، ھەلئیسەنگاند. وەک ئەوہى بەو ھۆیەوہ زیاتر دلئىابى. دەو ساتەیدا لئدانى دەنکە شخارتىكى ھەموو نەخشە و پلانەکانى تىکدان. خۆشەختانە دەنکە شخارتە نەيگرت.

"بۆ باران دەھىلئى؟ شخارتەى نئو گىرفانانىش تلىساونەوہ."

دووہمیش ھەر نەيگرت، بەلام ھەر دەو چەند ساتانەدا گیلانى رئى بەرگرییە لەخۆى دىتۆوہ. ھوت تیرەکەى دە باغەلئى نایەوہ. پەتووەکەى بەسەر یەلەگەکەیداو بەسەر شانیداىوہ، چوو لەلایەكى ژوورئوہ خۆى کروشمە کرد.

"ئەهای، ئەو چرایەیی بێنە بزنام، شخارته که تلیساو ته وه." بلوچی پرسى: "چرات بوچیه؟" - چۆن ده توانی هەلێ؟ بە ئاگایە، بانگی که، وهلام ده داته وه. محهمهد وهلی پرسى: "هۆی گیلانی؟... نوستوی یان به ئاگای..."

دهو ده میدا شخارته که ئاگری گرت و تروسکیکی زهرده روخساری ئەو دېهاتییهی رووناک کرده وه.

له هه موو روخساری هه هه نییه به رزه که ی وکلاره قوچه که ی ده بیزان، هه ره به وه دنکه شخارته ی سیخاریکی پیکرد: "وهک بلێ ده چیته سه فه ری قه نده هاری. په تو وه که شی ده گه له خۆیدا هینا بوو. برنجه که ت خوارده؟ ئای کاکای ماسی خۆر. ئیستا ده بی چه ند وهختیکان بچیه تاران ی وه لوی ترخینه ی. بخۆی تا بیه وه سه رخۆت. ئەوه بو خه وت لینا که وی و نانوی."

محهمهد وهلی تریاکه که ی کیشا، گه ش بووه. "چۆنی؟ ئەحوالی رابه ری چۆنه؟ تۆش رابه ر بووی یان نا؟ هه رده بی تۆ رابه ری دېهاتییهکانی ته وله م بووبیت؟ وهلام ناده یه وه؟ ها-ها-ها-ها گیلانی پییخۆش بوو ئەو قاقایه هیندیکی دی بلندتر بایه تا هه لی بو ره خسابایه ده مانچه که ی سوارکات و ئاگری جگه ره که ی به نیشان بنگیوی.

"بلێ بزنام، ئەو رۆژه ی که ده گه ل سه ر گوردی هاتینه ته وله م پاسگای دروستکه یین تۆ نه بووی وه پیش هه مووان که وتبووی و گوتت: ئیمه لیره دارووعه ی خۆمان هه یه و که سمان ناوی؟ بی شه ره فینه، چه ند که سیکتان لی ده ژووری کردبووین و خه ریکی

ئاوردانی بوون. حه یف سه رگورد له وی بوو و نه یه نیشته دهنه هه ر به و شه ستیره هه مووتانم ده درووه وه. ئەو رابه ره زمانیکیان پیوه یه هینده ی یه ک له په ده ستی، ئەدی ئیستا له کوین؟ ئەدی بو به هاوارته وه نایه ن؟" دوایش چه ندین جنیوی مزی دیکه شی دان.

"تاران خه ساندوونی. ئیدی که س ناویری جیکه ی بی، ده تانه ویست به لشه ویکه بکه ن؟ ئەو ده می ژنه کانیشیان؟ چه ژنگه لیککی زمان دریز؟ وای وای، هه ر له به ر وانیش بوو که سه رگورد نه یه نیشته بیانرشینم. ئەدی ئەوه ئیستا بو هه موو بوونه مشک و چوونه ده کوئیوه، ئاخ، ئەگه ر به ده ست من ده بوو؟ ده مزانی چیم لیده کردی؟ بو گوتیان ده بی به ساغ و سه لامه تی ته سلیمت که م؟ تۆش هه ری که یکی له و مله ورا نه. دهنه هه ر ئەو رۆژه به یانیه که ی که دیمیت ئیشم ده دیتی. ژنه که تم له به رچاوی خۆت... ئه و، ئەوه خه ریکی چه بکه ی؟ هه ر بجولنییه وه ده تکوژم."

ده نگی چه خماخی تفه نگی، گیلانی که خه ریکی که مترخه میه بوو، له جینی خۆی دا نیشانده وه، گیلانی بی ئیختیار ده ستی به ره و مشتووی حه وت تیره که وه چوو. هه ر ئەو ژنه ی که چه ند مانگیک له مه وه به ر له رووداوه که ی ته وله مدا ئەنگواو دوایه ش مرد، ژنی وی بوو، مندالی شه ش مانگانه ی به به ره وه بوو و ئیستاش ئەو منداله هه ر ده زنجه که یدایه و که س نازانی چی به سه ر هاتوو. مه رجان، مرؤفیک نییه مندالی پی به خیو بکری. راستیه که ی ئەو کاره له ده ست مه رجان نایه ت. ئیدی کئ ئاگای له منداله که ی وییه، گیلانی جار و باره خۆی له قسه کانی وه کیلباشی ده بوارد و گوئی نه ده دانی. ئەو ده بیر و خه یالیککی دیکه دا بوو. ناکا ده مانچه که به تال بی، ناکا

بلوچی و وه کیلباشی گالته یان پیکردبی و حهوت تیری به تالیان دابیتی به لام سوودی ئه و گالته یه چیه؟ هه رگیز شتی وا نه بووه و ناشبی. هه ر له بهر خاتری منداله که شیه تی که ناچاره بچیته وه ته وله م. حهوت تیره که ی هه لسه نگانده وه. دهستی له گیرفانی ده رنه هینایه وه، وهک ئه وه ی به قورساییه که ی را بزانی داخوا یه ده گه که ی (شانه) به فیشه که وه ده ده مانچه که یدایه یان نا. هه ر ئه و جووله یه ش بوو که محهممه د وهلی وریا کرده وه و لووله ی تفهنگه که ی به ره و لای وی راداشت. نووکی نیزه که ی له بالیک به ولاره تره وه ی لی دوور بوو ده نا هه ر به تینوسانیک ی لووله ی تفهنگه که ی ده عه ردی ده کو تا و تفهنگه که ی له ده ست ده ریتنا: "ئه های براله، نوستووی یا به ئاگای؟ بلی بزائم. رهنگه بویه ت بنیرنه فومن تا بزائن په یوه ندیت به ئاگول لولمانییه وه هه یه ئاخو؟ چه ند جنیویکیشی ئاخاوتی. "...خه وی حه وتوکی بردین. به نویژی نیوه رویه ی ئوتومبیل له چه قی جاده ی رووت کرده وه. ئه ویش قانگ ده دن، نوره ی ویش دیت. بلی بزائم، راسته ئه و ژنه ی که ئه و روژه له ته وله م ئه نگواچی وییه؟..."

جاری وابوو توف و زریان هینده توند ده بوو که دهنگه گرو بی گری و گه وره که ی محهممه د وه لیش بو گیلانی که هه موو ههستی خوی لی راگرتبوو بیستنی نامومکین بوو. له کاتیکدا هه ر ئه و شتانه شبوون که ده یویست بیانزانی و له قسه کانی وه کیل باشییه وه سه ره داویکی ده سنکه وئ که داخوا بوچی بو فومنی ده بن. مه ئموره کان (یان به لانی که مه وه ئه وانیه فهرمانی ده ستگیرکردنی وییان دابوو) ده یزانی که داروغه ئه وی به هیره

بردووه. زور جارانی به خه زووری گوتبوو که نابی پشت به و کرمانجانه ببهستی، خو ئه گه ر هه ر له بهر خاتری وانیش نه بایه، ئه و رووداوه ی ته وله م که محهممه د وهلی زور چاکی ئاگا لییه، رووی نه ددها و له وانه بوو سوغرا ئیستا مابایه و ئیدی ئاگولیش دهستی وه لییره واری نه ددها هه موو ئه و رووداوانه ی دواییش نه ده قه ومان و ئه ورپوش گیلانی وی ئاوا نه ده که وته مه ترسییه وه.

گوژمه بایه کی توند، زنجه که ی راته کانده وه. وهک پیره داریکیش راقه نابی و له بهروه ی زنجه که راته کابی. به لام محهممه د وهلی یه کریز چه نه ی ویک نه ده که وته وه و هه ر قسه ی ده کرد و هاهاها پینده که نی و هه ره شه ی ده کردن و چیژی له قسه سووکه کانی خوی وه رده گرت.

چ دیمه نیکی جوانی داروغه کرمانجیکی له بهرچاوییه. سالانیک ی دوور و دریژ خه لکی رووت کرده وه و سه رده می پیریشی باجی ده ستاند. هه ر بو ئه وه ی له ده ستانی ئاسووده بن کردیانه داروغه.

له بهر وه ی که له ساله کانی پیش شه ری ئه رباب له تارانی هه مه کاره بوو و دهستی ده رویشت و پی ئه منییه ی له مولک و زهوییه کانی بریبوون و ئه وانیش نه یانده ویرا ده و مهرز و بوومانه دا بین و بچن. هه ر ئه و ئاگوله ی خه زووری وی بووه واسیته تا ئه و کرمانجه ی بکه نه داروغه و هه ر به راستیش ئیدی له سه ر و مالی ناحه زه کانی خوی به ولاره مالی که سی دیکه ی نه ده خوارد.

محهممه د وهلی دووباره سیخاریکی دیکه شی ئاوردا. ئه مجاره یان ده نکه شخارته که ی توزیک هینایه پینشتره وه و روخساری گیلانی روناک کرده وه. دووکه لیک ی وه نه وشه یی لووتی گیلانی چووزانده وه.

"... سەیرکە چ دەلیم. ئەو بۆ وەلام نادەیتەو؟ تو هەمان ئەو پیاوێی کە ئیمە هاتینە تەولەم پۆست دامەزرینین، بە سەرگوردت گوت کە ئیمە مۆلکانە و زەکاتی خۆمان داو و قسەت دەکردن. ئیستا بۆ وا لال بوو ویت؟..."

چاکی لە بیر بوو. راستیدەکرد: کاتی لادییەکان گوتیان کە ئیمە بۆ خۆمان دارووخەمان هەیه، گوتی: برۆن نمایندەکانتان دیاریکەن. قسەم پێیانە. ئەویش یەکیک بوو لە نمایندەکان.

سەرگورد لێی پرسین داخوا مۆلکانە ئێمە سالتان داو یان نا؟ هەموو گوتیان داومانە. دواوەش پرسییەو، پێش ئەوێی کە رابەرتان هەبێ داتان، یا دواوەش هەر داتان. لادییەکان گوتیان گوتیان: "هەم ئەو دەمیش دابوو مان و هەم ئیستاش داومانە." دواوە سەرگورد رووی کردە گیلانی و پرسى: "بۆ نمونە تو چیت دا؟ گوتی: "من ئاوریشم دا، برنج دا، هیلکەم دا، سیر، بەرسیلە، هەناری ترش، پیاز، گەسک، چەلتوک، کا، ئارده برنج، هەموو شتیکم دا." دواوەش پرسییەو ئی ئەم سالیشت هەر داو؟ گیلانی گوتی: "ئەم سال ئاوریشم داو، برنجیش دەدم" ئەو جا یەکاندەر دوو گوتی: "برۆ پسوولەئەو ئەو شتە دراوانەت بینە کە داوتن." لوتف عەلی بیچارە گوتی: "باشە خۆ ئیو وەکیلی مۆلکداری نین!" قسەکەئەو تەواو نەکردبوو، سەرگورد تا دەستی هینای زللەیهکی خاواندە بناگوێی لوتف عەلی. ئەو دەمی لادییەکان لە ژووری هاتتە دەری و کەس نەیزانی کێ شەپپوری لیدا کە نزیکەئەو چەندین هەزار کەسی لادییە دەوری خانووەکەیاندا. دواوەش تەقە کرا گۆللەیک بە لاکەلەکەئەو سوغرا کەوت و لوتف عەلیش هەر لەوێ دەستبەجێ مرد.

لادییەکان شەوێ کۆ بوونەو هەر ئەو دارووخە کرمانجە پێشنیاری کرد کە خانووەکە ئاگرتییەردەن و ئەگەر شەوێ پەلێکی سەربازی دیکە نەگەیبانایە ئەوانە ئاسەوارێکیان نەدەما و هەموو لیدەبوونەو... محەممەد وەلی سیفاری دەکیشا. گیلانی بیرى دەکردەو، ئیستا باشترین هەلیکە چەکەکەئەو لێ بستیتیم. هەموو لەشی دەلەرزى. وینەئەو مەرگی دلگیری سوغرا ئیختیاری پێ نەهیشتبوو. بۆ خۆشی نەیدەزانی کە لە سەرمان هەلەلەرزى یا لە پەڕیشانیان... بەلام محەممەد وەلی هەر وازی نەدەهینا؛ "تو زۆر وەستای. لەوان کۆنە کارانەئەو. یەک قسەش ناکەئەو. دەترسێی خۆت بەهێرە بەرئەو.

بلی بزانی، کام یەک لەوانەئەو لە ژووری دەگەل سەرگوردیدا دەدا ئاگول بوو؟ من باکم لە کەس نییە. ئاگول لامەزەبە، دەمەهوی هەر بۆخۆم ریشەئەو بکیشم. ئەوانەئەو دەگەلمدابوون بە چاوی خۆیان دیوانە کە قورئانی سووتاندوو. پێم خۆشە بەدەستی خۆم کەوئ، کامیان بوو. هەر دەبێ ئەو کۆسە بەبەیهبیت کە لەولای دەستی تۆو راوەستابوو، نا، بۆ وەلام نادەیهو، نوستووی یا بەئاگای؟

لوورەئەو (با) نارەیهکی سەیری لە ناخی جەنگەلیو بەرەولای زنجەکەو دەگەلمدابوو: زریکەئەو ژن، بۆرەئەو مانگا، نالە و هاواری نارزایەتیە. تا زیاتری گۆئ شل دەکرد زیاتری دەبیست. هەرۆک ئەوێ نالە و زریکەئەو دلگیری سوغرای دەمی بریندار بوونیی بێ دەگەل ئەو نارە و هاشە و هوشەیدا بەرە و ئیرەو بەیت. بەلام شۆرە شورى کوشندەئەو ئاوی پلوسکی لە هەمووشتیکی زیاتری

دلی گیلانی ده کولانده وه، وهک ئه وهی یه کیک به نینۆکان قه تماغه ی سهر برینیکی هه لدا ته وه.

ددا نه کانی ده گهل ئاوازی شورپه شورپی چوراو گه ییدا ویک ده که وتن و تاده هات حه جمینی لی هه لده گه یرا. ئه و هیمنی و ئارامییی ه ی ژووره که ی. محهممه د وه لی وه کیل باشی دوو دل کردبوو. ئه و ده یوست بزانی داخوا گیلانی نوستوو ه یانه نا.

بۆ وه لام ناده یه وه؟ ئیوه دوژمنی خودا و پیغه مبه رانن. کوشتنی هه موانتان واجیبه، بیستوو مه ئاگول گو توو یه تی، ئه گه ر بکوژی کچه که ی بکوژنه وه، ئاماده یه ته سلیم بیته وه. به لی، به گیانی تو، من هه رگیز گو ی ناده مه ئه وه ی که ئه و ژنه ی ئه و روژه به گولله ی من ئه نگوا، کچی ویه یان نا. به من چی؟ من ئه رکی مه زه به ی خو م ئه نجام داوه. من ده لیم کا ئاگول دوژمنی خواجه و کوشتنی واجیبه، تیگه یشتی؟ من باکم له که س نییه من کوشتم، با هه رچی له دهستی دی بیکا...

- تفه نکه که ت دانی. هه ر بجوولییی وه کوژراوی...

ئه مه یان گیلانی گو تی. ده نگیکی له سه رخۆ و توورانه بوو، وه کیل باشی ده نکه شخارته یه کی لیدا و ئه وه ش بۆ گیلانی له جیاتی وشیار بوونه وه یه ک بوو. هه ر له چاوتر وکانیکدا ده مانچه که ی له گیرفانی ده ریئا و هه ر ده و ده مه شدا که رووناکییه زه ردباوی و دوو که له وه نه و شه ییه که ی گوگردی شخارته که ژووره که ی رووناک ده کرده وه توانی چه خماخی ده مانچه که ی راکیشی و نیشانه ی لیبگرئ. محهممه د وه لی بۆ هه لکردنی شخارته که ی تفه نکه که ی له سه ر قۆنداغه ی له عه ردی دانا بوو لووله که ی له نیوان هه ردوو

قۆله کانیدا هیشتی بووه. کاتی که دهستی به شخارته وه درێژکرد، سه ره نیه ی تفه نکه که ی چه قییه بن قۆلی چه پیه وه.

له بهر رووناکییه ده نکه شخارته که ی لووله ی حه وت تیره که و چاویکی زه قی سپی گیلانی ده بینران. وه کیل باشی گیزبوو. ئاگری شخارته که دهستی سوتاند و قویشی وهک گیانی تیدا نه مایی به ربوو و وه رانی که وته وه.

- تفه نکه که ی فریده عه ردی! هه ر بجوولییی شه وه کوژراوی! لووله ی حه وت تیره که وه لاجانگی وه کیل باشی که وت. گیلانی دهستی برد خنخۆکه ی گرت و راکیشایه دیوی ژووری. - راوهسته، هه ر ئیستا هه قدهسته که تت ده ده می.

ده ی ده به خۆته وه بنازه. من ده ناسی؟ بۆ سه یرم نا که ی؟ باران هه رده باری، به لام تا ده هات ئاسۆخه ریک بوو رووناک ده بووه. هه وره چره کان تا ده هاتن که م که مه ده کرانه وه. - ده تگوت باکت به که س نییه! مه ترسه، ئیستا ناتکوژم، هه ربه ده ست ده تخنکینم. سوغرا ژنی من بوو.

ناپیاو، ژنه که ت کوشتوو م تو بکوژی سوغرای. تو کوپرپه که ی منت بی دایک کردوو. مه رجه بته سینم. بیچاره تان که م.

ئاگول منم. لی مه ترسه. ئی ئه وه بۆ ناجولییی...؟ تفه نکه که ی به دیواریه وه هه لپه سارد. "خۆ تو خۆت گوتت من له ئاگول ناترسم. ئاگول منم.

ئاگول لولمانی بیته وا له تاو کچه که ی وه زگیدا. ئه وه ش من بووم گوتم، ئه گه ر بکوژی سوغرام ته سلیم که ن ئاگول خۆی به دهسته وه ده داته وه. به لی ئاگول نه ماوه تا خۆی ته سلیم کاته وه.

ئۆتۆبۆسی سەرچادەكەش من لیمدا. هەموو ئەوانەى كە لەگەل منیشن تیكرایان لەوانەن كە بى خانومان بوون.

هەموویان لەوانەن كە لە سەر زەوى و ئاو و بەراوى خۆیان دەرکراون. پینشت دەلیم كاتی كە نەماوى ئەو جا ئەوان دەزانن كە مردووى. هەستە پى حەوت تیرەكەم دەگیرفانی ناوئەتەو. دەمەوى هەر بە دەستان بتكوژم، دەمەوى بە ئەوكیت دانوسیم. ئاگول منم. دلم خەریكە فینك دەبیتەو..."

لە تورەبیاندا نەیدەزانى چ بكا. نەیدەزانى دوژمنەكەى چۆن لە ناو بەرى. دەستەو دەستان تیما بوو. پەیکەرى داوئەشاو و دارماوى وەكیل باشى تا دەهات بە رووناکییە بەرەبەیانى چاتر و دەدرەكەوت و دەبیندرا.

- بەلى من بۆ خۆم رابەرەكە بووم. خۆیندەواریشم هەیه. دە و پینچ سالەیدا فیربووم. زۆرشتى دیش فیربووم. دەلایى ولات بەرەللانیە مانای چى؟ تالانمان دەكەن، لەسەر مال و حال و ژيانى خومانان وەدەر ناين و ئاوارەتان کردین. هیچمان پیوه نەما، مسکین نەما ئیدی بەس نییه. ئەو تا تو بۆ خۆشت منت بە هیزە بردووه؟ تەمەنت درێژبوو، ئەگەر دەمزانی بكوژى سوغرا توى، تا ئیستا حەوت كفت دراندبوو؟

كى لامەزەبە؟ ئیوه كە هەزارجارتان دەست بە قورئانى قەدیم داداوه و پەشیمان بوونەتەو؟ ئەدى نەهاتن سویندتان خوارد كە ئیدی هەموو ئەمان دراون و كەس دەستان بۆ ناهینى؟ بۆ هەروا لەخۆوه خەلكى دەگرن؟ بۆ لە خورا دەكوژن و دەبەرن؟ كى دزیەدەكا؟ حەوت پشتى من لە باپیرانەو لەسەر ئەو ئاو و خاكەى

ژیاون و براونەو، ئەى كام یەك لەو خان و بەگلەرانه پەنجا سال پینش ئیستا لە گیلان بوون؟

زمانى تیكدالا. هیندە بە توندی دەدوا كە هەندى وشەى هەر نەدەزانرا چیه. وەكیل باشى لەسەر ئەژنویان نیوچەوانى بە تەختەى عەردى ژوورەكەو نوساندبوو و بە هەردوو دەستەكانیشى پشتەملى خوى دەپاراست. كلاوئەكەى سەرى كەوتبوو سەر عەردى ژوورەكە: "مەترسە، ئاوات ناکوژم. هەستەو. دەمەوى خۆینەكەت بخۆمەو. حەیفە گوللەیهكت لى خەسارکەم. هەى بەدبەخت، تۆكەى شایانى ئەوئەى گوللەیهكى خۆمت لى خەسارکەم. هەستەپى!"

بەلام وەكیل باشى نەدەجولالا. تەنانەت بەو پیلەقەیهش كە گیلانى بەلاقى راستى دادا. تەنیا دەموچاوى دە عەردى چەقى، دەناماسوولكە و ئیسك و دەمارەكانى توانای فەرمانبەردارىیان لەبەر برابوو. گیلانى دەستى برد یەخەى پالتۆیهكەى گرت و سەرنجىكى بریە سەروچاوى. دە رووناکییە كزە بى شەوقە باراناویەكەى بەیانیدا روخسارى محەممەد وەلى دەرکەوت. ئارەقەى پیدادەهاتە خوارى.

هەردوو چاوهكانى سپی هەلگەر ابوون. لە پەل و پۆ ببوو. دەمى كەفى زەردى هەلەدا و لرخەلرخى بوو.

هەرکە چاوى بە چاوى زیت و سوور هەلگەر اووهكانى گیلانى كەوت وە تەتە پەتە هات و زمانى تىك ئالا. زمانى كرايهو: "مەكوژە، ئامانم دەیه! پینچ دانە مندالم هەن. بەزەبیت بە مندالەكانمدا بیتەو. هەرچى بلایى دەیکەم. بەجوانییە خۆتم ببەخشە.

درۆم کرد من نه مکوشتووه. من سوغرام نه کوشتووه. بۆ خۆی ته قه‌ی کرد. شه‌ستتیره که به‌ده‌ست منه وه نه‌بو..."

*

ده‌گريا. پارانه‌وه و په‌پوتی و دارمانی پاسه‌وانی و ناته‌وانییی، وه‌ک ئاوێک بی و به‌ ئاگری داکی، هه‌لچوون و که‌ف و کولی گیلانی دامرکانده‌وه. بیری هاته‌وه که پینج مندالی هه‌یه. ئه‌گه‌ر راست بکا! منداله‌کی خۆی وه‌بیره‌اته‌وه که له‌لایه‌کی زنجه‌که‌وه گه‌مه‌ی ده‌کرد. باران وه‌ستا بۆوه و ده‌بیده‌نگی و پاک و بیگه‌ردی به‌یانی و لاوازی و بی‌غیره‌تی محهمه‌د وه‌لیه‌وه نه‌فره‌تی وی سه‌ری هه‌لدايه‌وه. رووناکییه‌ روژی خستیه‌ سه‌ر په‌له‌ کردنی.

گیلانی تفيکی کرده‌وه و ده‌چهند ده‌قیقیکاندا پالتویه‌که‌ی له‌به‌ر وه‌کیل باشی کرده‌وه و فیشه‌کدانه‌که‌ی له‌ که‌مه‌ری ترازاند و په‌تووه‌که‌ی خۆی ده‌سه‌رومی و بیه‌وه ئالاند و کلاوه‌که‌ی وی له‌سه‌ر نا، و پالتویه‌که‌شی ده‌به‌ر خۆ کرد و له‌ ژووری وه‌ده‌ر که‌وت. هیشتا‌ش شیوه‌نی ئه‌و ژنه‌ی ئازاریان ده‌دا له‌ جه‌نگه‌ لیوه هه‌رده‌هات و ده‌گه‌بیه‌ به‌رگویی.

ده‌ هه‌مان ئه‌و ده‌مه‌یدا ده‌نگی ته‌قه‌ی گولله‌یه‌ک هات و گولله هات وه‌قۆلی راستی گیلانی که‌وت هیشتا ئاویری نه‌دابۆوه، گولله‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ده‌فه‌ی سینگێ که‌وت و له‌سه‌ر هه‌یوانیوه‌پرا هه‌لداشت.

ئاخري پاسه‌وانی بلوچی کاری خۆی هه‌ر کرد.*

* له‌ کتییی / گيله‌ مرد. بزرك‌ علوی. چاپ دووهم ۱۳۸۱ مؤسسه‌ انتشارات نگاه- هوه‌ کراوه‌به‌کوردی.

دینا، ئەو کەسەى کە لەکاتی لێقه‌ومان و بەدبەختی و چاره‌ره‌شیدا هاوبەشى غەممان بوو و لە نا ئۆمیدیدا تین و تاوی وەبەر دەناین و ئۆمیدی وەبەر دەخستینەوه. ئەو زیندانییەیان لەبەر دەمی ئیمەى زیندانیرا راپیچەک دا و بردیان و نەشیانگوت بۆ کوئییان برد.

بەلام من باش دەزانم بۆ کوئییان بردوو. بردیان بیکوژن. فرمانی مهرگی بەسەردا درابوو. ئیدی مورتەزا نەما. مورتەزا هەموو شەوئ تا نیوێ شەو و دەمە دەمی کە لەباب خویندان خەریکی هەل هەلە لێدانییە و لە بەزمی سه‌مای مردووئندا هەل‌دەپەرئ. دوا کاتژمیر کە ئازاد و سەربەست بوو، کە ئیستا ئەو لەبەر چاوم بەرجەستەیه‌و زۆر چاکی دەبینم، گویم لێتیه‌تى هاوار دەکا: "مارگریتا، مارگریتا، بەهیچ کەس نەلێ! بەهیچ کەس."

من لەو چەند سالانەى ژيانى بەندیخانەمدا- ژيان نا، زیندە بە چالی. من لەو چەند سالانەى زیندە بە چالیەمدا دەزگیرانانى مهرگم زۆر دیون. دیومە کە لەکاتی راگەیاندى فرمانی دادگادا چۆنیان رەنگ پەپییە و زەرد هەلگەپاون، ئەژنویان سست بوو و زۆری نەماو هەر لەوئ بەلادابین و گیانیان دەرچئ. بەلام هەموو ئەو بار و دۆخانه لە چەند ساتیک بەولاوێ تریان نەخایاندوو و دەستبەجئ هیوا و ئۆمیدیان جئى ناؤمیدی گرتوونەوه و ئاهنکیان هاتوتەوه بەرئ، بەلکە ئئ ئەوێ خوایه، فرمانەکە هەلوەشیتەوه یا لیبوردنیک دەرچئ، یا بەلکە ئئ دنیا ژیرە و ژوور بیت و ئەوان رزگاریان بیت، یا هەر نەبئ شتیکی وەک موجیزە بقەومئ، هەر هیوایان بە تەواوی ئەو شتانە بوو، بەلکە بۆ رزگار بوونییان پشتیان بەشتی زۆر پڕ و پوچیش دەبەست، وەک ئەوێ کە لەوانەیه شا دلئ نەرم بئ و

((سه‌مای مهرگ))

نووسینی / بزورگی عەله‌وی

دوینی بەیانی بردیان ئەو پۆ دوو رۆژە بردووئانە، لە دوینی سەبەینۆه تا ئیستاش ئاوازەکانی Dance macabre م لە گوئدا هەر دەز رنگیتەوه.

مورتەزا دەستی رەجەب عەلى رەجەبۆفی گرتوو. لە نیوێ شەوئرا لە گوپری دیتە دەرئ. مردووئکی دیکەش قوئى لە ئیسکی باسکی کچکی دی هەلکیشاوێ و لە سەر کاسە سەری مردووئکی دی ئەوا ئاهەنگە ترسناکەکانی "سه‌مای مهرگ"ی تێهەلکردوو، گوپەکان دەمیان دەکەنەوه، پەیکەرە ئیسکەکان بەکۆمەل لەگوپەکانیان دینە دەرئ و هەموو پیکەرە سەرودى مهرگ دەلینەوه و هەل‌دەپەرن. مارگریتاش بەسەر و چاوێ درئژکۆلەکەیه‌وه، بەلام زیتەلانە راوێستاوه و دەروانئ. ئەو تەنیا دەیه‌وئ مورتەزای لە ناو ئەو سەما و سوپدانە بە کۆمەلەیه بینیتەدەرئ و بەس.

دوینیان برد، ئەویان لە نیومەرا برد. ئەوێ سئ مانگی رەبەق بوو پیکەرە بووین. لە قاپیکماندا دەخوارد، ئەو کەسەى لەگەلمان بەشەرھات و سووکایەتیمان پیکرد و دوایی داوای لیبوردنمان لیکرد. کەسیتی کە لەگەلماندا بۆ خۆی دەگریا و ئیمەى وەپیکەنین

ئه‌وانه هه‌موو بیه‌خشی. من خۆم فه‌رمان به‌سه‌ر دادراویکی به‌مه‌رگم دیت که شه‌ویک پیش له‌سێداره‌دانی بۆ خۆی مرد. یه‌کیکی دیش له‌وانه‌ده‌ناسم که پیش گۆله‌باران کردنی ریشی خۆی تاشی و جوانترین جل و به‌رگی له‌به‌رکرد و مائاواپی له‌تیکرای ئاواله‌کانی کرد و زۆر پیاوانه و ئازا و دلیرانه به‌ره و پیری مه‌رگه‌وه چوو.

من فه‌رمان به‌سه‌ر دادراویکی به‌مه‌رگی دیکه‌ش ده‌ناسم که له‌ده‌مه‌ده‌می مردنیدا "بژی، بژی ئێران" ی هه‌ر له‌سه‌رده‌م بوو.

یه‌کیکی دیکه‌ش هه‌ر له‌وانه‌ده‌ناسم که ئاوازی سروودی "هه‌ستن ئه‌ی داغی نه‌فره‌ت خۆره‌کانی دنیای رووت و برسێیه‌کان هه‌ستن." ماوه‌یه‌کیش دوا‌ی ته‌قه‌ی تفه‌نگه‌کان ئه‌و سرووده هه‌ر ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

به‌لام هه‌رگیز هه‌چیانم له‌وان به‌و نزیکیه‌ نه‌ده‌ناسی. زۆرم له‌وانه‌دیوون به‌لام که‌سیان له‌نیو ئیمه‌را ئاوا وه‌ک شه‌کی ناو می‌گه‌لی بۆ قه‌سابخانه‌ی نه‌برابوو.

دوینی به‌یانی سه‌عات چه‌وت و نیو ئه‌ویان بانگکرد. هه‌مان ئه‌و پیره‌مێرده‌ی که به‌ده‌نگی به‌رز و بی‌گری و گۆل بانگی خه‌لکی ده‌کرد. لووتی ده‌هه‌وا ده‌کرد و هاواری ده‌کرد: "مورته‌زای کوری چه‌واد. وه‌ره کاکه، کاف ئه‌لف کای کاکه‌که‌ی تاویک درێژ ده‌کرده‌وه. خۆ به‌لای ئه‌ویشه‌وه که داخوا ئه‌و مورته‌زایه‌ی کوری چه‌وادێ شه‌یدا و شبری مارگریته‌ی کیژوله‌ی نۆزده‌سالانه، بۆ به‌ندیخانه‌ی ئینفرا‌دی ده‌به‌ن تا ده‌قی مه‌رگ بکات، یا ده‌بیه‌ن به‌ره‌لدای ده‌که‌ن. یانازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌ده‌ن یا جنیو و

سه‌رزه‌نشست و سووکایه‌تی پێده‌که‌ن. یا لێیده‌ده‌ن، یا بۆ دوور خستنه‌ویی ده‌به‌ن. له‌داری ده‌ده‌ن گۆله‌بارانی ده‌که‌ن، بۆ وی هه‌چ جیاوازییه‌کی نه‌بوو. ئه‌و ته‌نیا هاواری ده‌کرد: "مورته‌زای کوری چه‌واد! وه‌ره کاکه" و ده‌ستوبرد له‌دوا‌ی ویشه‌وه چه‌ند که‌سیکی دیکه له‌وانه پاسه‌وانی ژووری شه‌ش و به‌رده‌ستی هه‌مان ژوور و مۆره‌کانی دیکه‌یان هاوار ده‌که‌ن: "مورته‌زای، کوری چه‌واد" به‌لام به‌ندی دل و جگه‌ری مه‌پسا. هه‌ندیک ده‌ستیانه‌کرد به‌کۆکردنه‌وه‌ی شرو شالاته‌کانی.

دوا‌ی چه‌ند ساتیک یه‌کیک له‌ ئیمه‌ی پرسی: "به‌ شپ و شالاته‌کانیه‌وه؟"

ئه‌و ده‌م له‌وه‌لامدا گوترا: "نا، بۆ دادگایه‌یه."

بۆمردنی ده‌چوو، چه‌تمه‌ن له‌داری ده‌ده‌ن. ئه‌وه‌خوایه مارگریته‌ ده‌وده‌میدا له‌به‌ر ده‌رکی زیندانی بی و پیش مردنی جاریکی دیش یه‌کتر ببینه‌وه. دلنیاشم له‌به‌رده‌رکی زیندانیش پینی ده‌لێته‌وه: "مارگریته، مارگریته به‌هه‌چ که‌س نه‌لێی به‌هه‌چ که‌س"

درو ده‌که‌ن، مورته‌زای بۆدادگای نابهن پیش وه‌ختی له‌داردانی به‌هه‌چ که‌سیکی نالین بۆ له‌دار دانیت ده‌به‌ین. به‌لکه هه‌ر به‌درویان رایده‌گرن.

کاتی مورته‌زا ده‌یویست له‌ده‌رکی ژووره‌که‌ی ئیمه‌ بچته‌ده‌ری گه‌رایه‌وه و گوتی: "باران ده‌باری یه‌کیکتان کلاوه‌که‌تانم ده‌نی." چه‌ند که‌سیک کلاوه‌کانی خۆیانیان بۆ راداشت. ئه‌وه‌ی منی وه‌رگرت. چ مروڤیکی ساده و ساکار! هه‌موو فه‌رمان به‌مه‌رگ دراوه‌کان ساده و ساکار ده‌بن. هه‌تانه به‌رچاوی ئه‌وه‌هی زۆر سه‌خته که ئه‌و له‌ش و

لاره بهو هه‌موو پیکهاته و دروستبوونه‌یه‌وه، بهو هه‌موو بیر و بوچوونه و ئەو هه‌مووئومیدە و حەز و ئارەزووه‌وه و ئەو هه‌موو خۆشه‌ویستییه‌ی مارگریتاوه، تا چەند کاتژمێریکی دیکه هه‌مووی تیکده‌شکی و هیچی لی نامینیتیه‌وه. به‌راستی سه‌خت و قورس و گرانه. بو مردنی ده‌چوو، که‌چی ده‌ترسا باران سه‌ری ته‌رکا. ده‌تگوت خوی له ده‌ستداه و روخواوه. یا ئەوه‌تا گوئی له مردنی نییه. وا باوه که یه‌کیکیان بو له داردانی ده‌برد. ده‌یانگوت: "به‌شر و شالاته‌وه." ئەو دەم چی و بان و ته‌خت و جل و به‌رگه‌کانی لێوه‌ده‌گرنه‌وه. له ده‌فته‌ری زیندانیی داده‌نین. ئەگەر که‌سوکاری هه‌بی ئەوا ده‌یده‌نه‌وه که‌سوکاری و ئەگەر که‌سێشی نه‌بی. نازانم چی به‌سه‌ر دێ. که ئەویشیان به‌بی شر و شالاته‌کانی بانگ کردبوو تروسکه هیوایه‌کی ده‌لی مه‌دا په‌یدا کردبوو؛ بلی وایی و ئەویان بو له داردانی نه‌بردی؟ ئیستاش ده‌نگه‌که‌یم له گویدا هه‌ر ده‌زنگیته‌وه: "مارگریتا. به‌که‌س نه‌لی، به‌هیچ که‌س."

تو بلی ماگریتا هیچی به‌که‌س گوتی؟ ئا، ده‌بی؟ ئەگەر وایی خۆزیا مورته‌زا ده‌مرد.

به‌لام نا. ئەم جۆره بیر و بو چوونانه راست نین.

مورته‌زا دوینی شه‌وی له سه‌مای مهرگی مردوه‌کاندا هاوبه‌ش بووه. له‌وی ده‌ستی ره‌جبه‌ عه‌لی ره‌جه‌ بۆفی گرتوو و هه‌ردوکیان سه‌ر به‌ست و ئازادانه پیکه‌وه هه‌له‌په‌یون، ده‌نگ و سه‌دای سامناک "سه‌مای مهرگ" هه‌موو له‌شم وه‌له‌رزه‌ دێخی. من هه‌له‌په‌رکی په‌یکه‌ره ئیسکان به‌ به‌رچاوی خۆمه‌وه ده‌بینم...

بو خۆم فه‌رمانه‌که‌ی ویم خۆینده‌وه: "مورته‌زا- کوری حاجی جه‌واد به‌ تاوانی به‌ ئانقه‌ست کوشتنی ره‌جبه‌ عه‌لی ره‌جه‌بزاده کوری حاجی ره‌جبه‌ باکوبه‌یی، دانیشتوی تارانی که‌وتۆته ژیر فه‌رمانی دادگای شارستانی." هه‌روه‌ها چەند رسته‌یه‌کی دیش که له بیرم نه‌ماون، فه‌رمانه‌که به‌م شیوه‌یه درێژه‌ی هه‌بوو. "به‌گویره‌ی راپۆرتی شاره‌بانی و لێپرسینه‌وه‌ی هه‌موو به‌لگه‌ و ئاگادارییه‌کان له په‌روه‌نده‌ی کار و بریاره‌ ئاشکرایه‌کانی تاوانبار له‌به‌ر ده‌می دادگادا و هه‌مووکاره‌ دزیوه‌کانی له‌به‌رده‌می دادگادا سه‌لمیتراره و گوناوه‌کانی راستن." دیسانه‌وه چەند رسته‌یه‌کی دیکه‌ش دین و ئینجا به‌م جۆره‌ کۆتایی دیت: "له‌به‌ر ئەوه به‌پێی مادده‌ی فلان له یاسای سزای گشتی فه‌رمانی له داردانی به‌خنکان ده‌دری."

فه‌رمانه‌که‌ی به‌ خۆین ساردیه‌کی ته‌واو سارده‌وه خۆینده‌وه. وه‌ک ئەوه‌ی که یه‌کجاره‌کی دلنیا بیت. هیچ ئیستینافیکی ئەو فه‌رمانه‌شی نه‌کرد.

باشه ئیستا ده‌کرێ دووباره‌ زیندوو بیته‌وه؟ ده‌کرێ نه‌یان خنکاندی؟ دوینی به‌یانی بوو بردیان. له‌وانه‌یه ته‌رمه‌که‌شیان دا بیته‌وه مارگریتا. ده‌بی چی له ته‌رمی خۆشه‌ویسته‌که‌ی کردبی؟ که‌سی دیکه‌ی نه‌بوو له تارانی. بو فه‌رمانه‌به‌ره‌کان کاریکی ئاسانه. ته‌له‌فونیک بو مارگریتا ده‌که‌ن "ئیمه ته‌رمی خۆشه‌ویسته‌که‌تمان بردۆته گۆرستانی ئیمامزاده‌ عه‌بدوللا، ئەگەر پیتان خۆشه‌ بچن بوخۆتان بیشارنه‌وه و به‌ خاکی بسپیرن."

ئیدی ئیستا بو هیندیک هه‌ن گومانان ده‌که‌ن؟ که ئەویان بو له داردانی بردی. له‌گه‌ل ئەوه‌ش که بو چوونی جیاواز له‌سه‌ر ئەو

باسه له ژووه‌که‌ی ئیمه‌دا له جۆشه. به‌لای منه‌وه بچووکتین گومانیک نه‌ماوه که مورته‌زا مایی، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که... مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که ژیانیکی ناخۆشتر له مه‌رگی له‌چاره‌ نووسرای.

ئهو دهمه‌ من‌ه‌ز ده‌که‌م بمری و بیریته‌وه چاکتره.

کاتی که رای دادگایان له زیندانیدا پی‌راگه‌یاند و هیچ‌گویی نه‌دایه و ئیستینافی نه‌کرد. ئه‌و‌ده‌م یه‌که‌مین گفتوگویی قوولمان له نیوانیدا ده‌ستی پیکرد.

- "بۆ ئیستیناف ناکه‌ی؟"

- "ئیستیناف له‌چی بکه‌م"

- له‌و فه‌رمانانه‌ی که دادگا به‌سه‌ریدا داوی، ده‌لئی ئاگات لی‌ نییه که فه‌رمانی له‌دار دانیان به‌سه‌ردا داوی.

وه‌ک چاک‌تینه‌گه‌یشتی که ئه‌و فه‌رمانه‌ یانی چی.

له ژووری سینه‌می به‌ندی شه‌ش ئیمه‌بیست و یه‌ک که‌سین پیکه‌وه. ته‌نیا من به‌هه‌له له نیو ئه‌واندا زیندانییه‌کی سیاسیم. راستیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه من له به‌ندیخانه‌ی قه‌سریدا له‌گه‌ل یه‌کێک له ئیشکگره‌ گه‌وره و خاوه‌ن پله‌و پایه‌کان هه‌رام بوو، بۆیه بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی میان‌دوور خستۆته‌وه و بۆ ئیره‌یان راگواستووم. نزیکه‌ی شه‌ش مانگان له ژووره‌ ته‌نیاکانی به‌ندی دوودا به‌ته‌نی بووم و له‌و دوا‌دایانه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر گیراوی دیکه‌یان هینان و له‌و جی‌ نه‌ده‌ بۆوه، ئه‌وه‌یه که‌میان هیناوه‌ته ئه‌م به‌ندیخانه گه‌شتیه‌ی. یانی ئه‌و به‌ندی شه‌شه، که هه‌موو هاو ژووره‌کانم بریتین له‌ دزی ده‌وله‌تی،

به‌رتیل خۆر، ده‌ستبێ، جاری وایه‌ پیاو کوژیش.

شه‌وانه‌ داوی کاتژمیر تو که هه‌موو ناچارین بنوین، من به‌ دزی کتیه‌که‌م ده‌ردینم. چایه‌کی ده‌ده‌مه‌ کابرای پاسه‌وان تا چاویم لی‌ بیۆشی و ئه‌و دهمی به‌ دلێکی ئاسووده‌وه ده‌سته‌که‌م به‌ کتیب خۆیندنه‌وی. خۆ ئه‌گه‌ر پیاویکی گه‌وره، به‌ریوه‌به‌ریک، سه‌رۆک و فه‌رمانده و به‌رپرسیک بین ئه‌وه پاسه‌وانه‌که‌ زوو ئاگادارم ده‌کاته‌وه و پیم ده‌لی.

ئهو شه‌وه‌ی فه‌رمانی خکانده‌که‌یان به‌ مورته‌زای راگه‌یاند، خه‌وی نه‌چوو ده‌ چاوان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌شمزانی، کتیه‌که‌م کرده‌ دوو له‌ت و به‌شی سه‌ره‌تاکه‌یم دایه‌ وی، ئه‌ویش یه‌کجار زۆر به‌تاسه‌وه کتیه‌که‌ی لی‌وه‌رگرتم و هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ هوی دۆستایه‌تی نیوانمان. کاتی که فه‌رمانی دادگا که‌یان پیراگه‌یاند له داوینی فه‌رمانه‌که‌ی نووسی: "دیترا."

ئیمه‌ هه‌موو ماتبووین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ئیمه‌ زووتر له‌و پاسه‌وانه‌مان زانیوو که بردبوویه دادگا، له‌ویش به‌ هیچ‌ به‌لگه‌ و به‌هیچ شینوه‌یه‌ک دادگا هیچی له‌سه‌ر ساغ نه‌کردبووه و له‌ قسه‌ راشکاوه‌کانی به‌ولاره‌ که گوتبووی: "من کوشتوومه" ده‌نا هیچی دیکه‌ی له‌سه‌ر نه‌دیووه. گوتبووی که ره‌جه‌ب‌عه‌لی ره‌جه‌بۆف باکوبه‌یی من کوشتوومه. جاری دووهم و سینه‌میش که من هه‌ر پیم داگرت و لیم پرسی: "باشه‌ بۆ به‌رپه‌رچیکی ئه‌م فه‌رمانه‌ ناده‌یته‌وه، بۆ ئیستینافی ناکه‌ی؟"

له‌ وه‌لامی مندا گوتی: "جا سوودی چیه‌؟"

- چۆن سوودی چیه‌؟ سوودی ئه‌وه‌یه که له‌وانه‌یه ده‌سه‌ر‌دارت بن و نه‌تکوژن.

- من گوناھم کردووه و دەبئ سزایه‌کەشی بچێژم.
- گوناھى چت کردووه؟
- پیاوم کوشتووه.
- تۆ؟

من هینده په‌ریشان و بئ دەسلات و دەسته پاچه بووم خوین ساردی و گوئ نەدانەکەى وی هیچ کاریکیان تینەکردم. تا له دواییدا ئەو‌ه‌ی بیرم لێدەکردووه و لەم لاو لاو له په‌ناوپه‌سیوانه‌وه دەمبیستن و له دلمابوو، نەمتوانی له دل و ناخ و دەروونی خۆمیدایلمه‌وه و گوتم: "ئەو‌ه‌ی راستی بئ من هەرگیز باوهر ناکەم تۆ پیاو کوژی ئه‌و‌کارانه له دەست تۆ نایەن. راسته تۆ پیاویکی کەته و به‌هیز و به‌خووه‌ی به‌لام هیچ به‌لگه‌یه‌ک‌یشته له دادگا له‌سه‌ر نییه و ئەگەر بوخۆشت به‌ دەمی خۆت دانت به‌وه دانەنابایه، دادگا هەرگیز تاوانباری نەده کردی.

- من پیاوم کوشتووه.

هینده‌ی نه‌مابوو که‌له‌ی بئ، ئەو گومان و دوو دلێه‌ی وی تا ده‌هات ئالۆزترین ده‌کردم.

- هاوڕی گیان سه‌یری، من زیندانییه‌کی سیاسیم. ئیستا ئەوه چوار سال و هیندیکه به‌لکه چوار سال و نیوه ده زیندانیام. ده‌توانی زۆرم لئ دلیا بی. له‌وانه‌یه‌یه‌ک‌یک هه‌بئ فشاری بۆ هینابی. من زۆر گیراوم دیون که گوناھى که‌سانی دیکه یان به‌ ملی خۆیاندا هیناوه و هاتوونه زیندانی. جاری وایه هینا و تارماییه‌کان مڕۆف به‌لای خۆیاندا راده‌کێشن و ده‌یانکه‌نه ده‌سته‌چیله‌ی ئامانجه‌کانی خۆیان. ئەو دەم دەبئ ئەو هینا و تارماییانه هه‌موو بدۆزینه‌وه،

ئەگەر هەر ده‌شته‌ی بمری و رزگاری و ره‌هایی خۆت ده‌مردنیادا ده‌بینیه‌وه، دیسانه‌وه ده‌توانی له‌سه‌ره‌ خوو هیندی هیندی بمری. ئەگەر ئەو شته‌شم پئ بلیی که ئازارت ده‌دا و به‌دسته‌وه‌ ناهه‌جمی، له‌وانه‌یه‌ بارت سوکترکا وئئ ئەوه خواشه سه‌ره‌په‌تی گلۆله‌ی چاره‌سه‌ریه‌کی لی وه‌ده‌ست بیت.

له‌و رۆوه که فه‌رمانی دادگایان پیراگه‌یاندووی تا ده‌ رۆژی دیکه‌ت ماوه‌ هه‌یه‌ به‌لکه کاریک بکری. تۆ تازه ده‌گه‌یه‌ی، چ وه‌ختی مردنیته. ئەگەر ژنیک، یا که‌سیکت خۆشده‌وئ، هه‌رنه‌بئ له‌ بیری ئەویشدا به، که تۆ بمری ژیانی ویش نرخیکی نامیتی، ئەلبه‌ته‌ خۆ تۆ بیکه‌سه‌یه‌ک‌یش نیت، که‌س نایه‌ته‌ سه‌ردانت؟ ئەدی خۆ ده‌نا زۆر جارن خواردن و جل و به‌رگ و شتومه‌ک‌یشته بۆ ده‌نێرن که تیگه‌بیم تیری که‌وانه‌که‌م روو له‌ باسی ئافه‌رده‌ت، زیاترم له‌ که‌وانی کیشا. من ده‌ زیندانیادا زۆر شتان له‌ باره‌ی پیاو کوژانه‌وه‌ فیر ببووم و ئاگاییه‌کی زۆرم له‌سه‌ر هه‌بوون. زۆربه‌ی زۆری ئەوانه‌ لادییه‌کان بوون که له‌سه‌ر تۆره ئاوئ، یان له‌سه‌ر زه‌وی و زاری به‌د نه‌ دانی ئەموئه‌و له‌گه‌ل یه‌ک به‌شه‌ر ده‌هاتن و یه‌کتریان ده‌کوشت. یا ئەوانه‌ بوون که له‌ سه‌ر نامووسی پیاویان ده‌کوشت. ده‌سته‌ی سه‌یه‌می پیاو کوژانیش ئەوانه‌ بوون که هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی پینج شه‌ش سالیه‌وه ده‌هینرانه‌ زیندانیوه و له‌وئ گیرفان بری و دزیان له‌ دزه‌ له‌خۆ گه‌وره‌تره‌کانه‌وه‌ فیر ده‌بوون و له‌ دوایه‌ که ده‌گه‌ینه‌ ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاری، ده‌ور و به‌ری پازده‌ شاز ده‌ سالی به‌ یه‌کجاری به‌ره‌لدا ده‌بوون و ئەو‌ده‌م به‌ چه‌که‌وه‌ ده‌چوونه‌ دزیه‌ و پیاویشیان ده‌کوشت.

ئەو دەستەپەش كە كۆمەلەى "داكە دزانە" يان پێدەگوتن، هەر خۆدى كۆمەل بۆخۆى دەبوو هۆى ئامادە و پەروەردە كردن يان بۆ تاوان و دزىە تىبە.

من وای بۆ چووم كە ئافره‌تێك هەپە يارى بە چاره‌نووسى مورتەزای دەكات و ناوى ئەو ژنەشم لەو پاسەوانانەوە بىستبوو كە هەموو جارێ دەيانبردە دادگا و هەروەها لە لیستەى ئەو خۆراك و جل و بەرگانەى كە لەكەس و كارمانەوە بۆمان دەهاتن و پسوولەپەكێ بە ناوى نێرەدەكەپەوە لەگەل دەهات و ئێمەش شتەكانمان وەرەدەگرت و پسوولەكەشمان واژۆ (ئیمزا) دەکرد و دەماندانەو، لەوەشەو هەر زانیم ئەو ئافره‌تە مارگريتاپە... بەلێ، دوایین چەكم خستەكار.

- با وايدانین كە پياوت كوشتوو. ئەوەش لەبەر خاترى ئافره‌تێك. وانیبە؟

- جا دوان دەبارەى ئەمە چ سوودپێكى هەپە.

- سوودەكەى ئەوەپە كە تۆ نامرى و دەتوانى خۆشەختیش بى. دەپووست خۆى گیل كا و وەلامم نەداتەو. بەلام من وازم هەر نەهینا.

باشە ئیدى ئەگەر ئەو ژنەش تۆى ناوى، كەواتە بۆ دەتەوئ بمرى؟ بە تايبەتى بۆ ئافره‌تێك كە تۆى نەوئ، چۆن دەتەوئ بۆى بمرى؟

- ئای هەى، برالە وانیبە. دەزانى تۆ بەو قسانە چۆنم گرتیبەر دەدەى.

- باشە ئەوە گوتمان تۆى خۆشەوئ؟ ئەى كەواتە بۆ بمریت؟ خوا دەرکێكى دادەخا و هەزارى دەكاتەو.

- تازە بۆ من چ دەرکێك نیبە.

- كۆرە چۆن نیبە؟ بەلكە ئەو فەرمانە هەلوەشاپەو، بەلكە دادگاییەكى دیکەيان کردیەو. تۆزێك بیریكەرەو، بەلكە كەست نەكوشتبى. بیسەلمینە كە تۆ كەست نەكوشتوو. لەوانەشە كابرای بكوژ بناسى؟ و نەتەوئ ئاشكرای كەى بەلكە ئى زیندانیبەكەت بۆ زیندانى تا مردنى بۆ بگۆرن. كى دەزانى تاسبەینى چ دەقەومى؟ ئەو بەره‌لدایان کردى... كۆرە هەزار بەلگە و ئەگەرى دیش هەن... قسەكەى پى بریم: ئەوانە هیچیان نین، من لەو ژيانە وشك و برینگە بیزارم. ئەو ژيانەى هەشمبوو هەرمەرگیكى هیواش و لە سەرەخۆ بوو. فەرمانى خنكاندینم رزگار بوونمە لەو هەموو دەرد و ئازار و ئەشكەنجانەى كە بیجگە لە من هیچ كەسێك دە دنیاپەدا خۆى لەبەر ناگرئ. ئیدى ژيان بۆ من ناچیتە سەرئ. تازە بۆمن پیشكەوتن و چاكبوونى نیبە.

- ئەو قسانە چ نین. دنیا هەر دئ و پینشەكەوئ و بەرە و چاكتر دەچى. تۆ تەماشاش ئەو ترس و لەرز و زۆرداریبەى ئەوړۆ مەكە دنیاى تەنیو، باشە تۆ چ كارەى، ئەم دنیاپە بۆ هەر بۆتۆ بەرەو ناخۆشى و خراپتر دەروات.

- مامۆستا بووم.

هەر بەم شێوہیە وام لیکرد تا وە قسەم هینا.

بالا بەرزیکى كە تەى بەهیز و تیکسمرآو بوو، تەندروستی لیدەبارى. باوكى لەسەر دەمى مەشروتیبەدا كوژرابوو. داكى خۆى

نه‌دیوو. خوشکه‌که‌ی له شاریکی دیکه‌ی میرد کردبوو و سه‌رقالی خاو و خیزانی خو‌ی بوو. ئەو به‌ته‌نی له‌سه‌ر مالی بابی مابوو و ئەو میراته‌ی بۆی به‌جیمابوو، که‌م و زۆر بای ئەوه‌نده‌ی ده‌کرد خویندنی پین ته‌واوکا. ئیستاش له قوتابخانه ناوه‌ندییه‌کانی تارانیدا مامۆستایه. زۆر ترینی کاتی خو‌ی به‌ خویندنه‌وه‌ی به‌سه‌ر ده‌برد. کتیبی زۆر خو‌شده‌ویست، له‌به‌ر ئەوه‌ش که‌ تۆزیک شه‌رمیون و ده‌ست و پین سپی و که‌م دووبوو زۆری رووی مه‌جلیسان نه‌بوو، بۆیه زۆری تام و چیژ له‌ کتیبان ده‌کرد و له‌و دوا دوا‌ییانه‌ش زیاتر ئوگری فیلم و رادیو بوو و زۆری له‌زه‌ت لیده‌کردن. شه‌یدای نووسه‌ری گه‌وره‌ی رووسی دیستوفیسکی ببوو و هه‌ر بۆ ئەوه‌ی بشتوانی کتیبه‌کانی ئەو نووسه‌ره‌ وه‌خوینتی هه‌ولی دها خو‌ی فی‌ری زمانی رووسی کا. فه‌ره‌نسی چاک ده‌زانی و که‌میکیشی سه‌ر له‌ زمانی رووسی ده‌رده‌چوو. له‌وه‌ش به‌ولاوه‌ تر جار‌جاره‌ش له‌ قاوه‌خانه‌کانی تارانیدا ده‌دیترا خه‌ریکی یاریکردنی شه‌تره‌نجییه.

له‌سینه‌مایرا ئوگری موسیقای هه‌نده‌ران ببوو. له‌ مالیش رادیوی هه‌بوو و ئەو رادیویه‌ش جینی تیکه‌لاویه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکانی دی بۆ گرتبۆوه و سه‌ری خو‌ی پین قال ده‌کرد. مانگانه‌ نزیکه‌ی سه‌د و په‌نجا تومانی له‌ قوتابخانه‌کان وه‌رده‌گرت سه‌ره‌رای ئەوه‌ش سالانه‌ سیسه‌د تا پینجسه‌د تومانی‌شی له‌ پاره‌ی ئەو مولکانه‌ پیده‌گه‌یی که‌ له‌ نیوان ئاموزاکانی و خوشکه‌که‌یدا به‌ش ده‌کرا. ژیانیکی ئارام و یه‌ک شیوه‌ و بچ‌ ده‌رده‌ سه‌ری به‌سه‌ر ده‌برد. به‌رزه‌ فر نه‌بوو. خه‌یالی بوونه‌ وه‌زیری‌یه‌ی به‌ میشکیدا نه‌ده‌هات. به‌ پینچه‌وانه‌وه‌ به‌

چاویکی قیزه‌ه‌وونیه‌وه‌ (ئه‌ویش بیگومان تا سنووریک) سه‌یری ئەو جو‌ره‌ بیر و بۆ چوونانه‌ی ده‌کرد.

خوشکه‌که‌ی که‌ چه‌ند سالیک له‌وی گه‌وره‌تر بوو ده‌یویست ژنیکی بۆ بی‌نی و له‌و ژیانه‌ سارد و سه‌ره‌ و ته‌نیا‌یه‌ی رزگارکات و دایمه‌زینتی چونکه‌ ژن و مال و مندال و به‌خێوکردنیان و دابینکردنی خواردن و جی و ری و بیر له‌ مووچه‌ زیاد بوون کردنه‌وه‌ و دابینکردنی هیمنی و ئاسووده‌یی چه‌ن که‌سیک مرۆف وا سه‌رقال ده‌که‌ن هه‌ر ته‌نیا به‌وانه‌ رابگات و دووری خاته‌وه‌ له‌ که‌ندوکۆسپ و ته‌له‌زگه‌ و هه‌لدیر و خه‌ره‌نده‌کانی ژیان. چونکه‌ ریبواری که‌نار ده‌ریایه‌ ده‌بی ئەوه‌ چاک بزانی تا تیده‌په‌ری ده‌بی زۆری ئاگا له‌ خو‌ی بی‌ نه‌که‌وینته‌ ناو ده‌ریایه‌ دها گیزه‌کانی قووتی ده‌دن.

بۆ خو‌ی نه‌یده‌زای جه‌مه‌سه‌ری ری‌ی ژیا‌نی کامه‌یه‌. چه‌زی به‌ ده‌ریا و هه‌لچوون و شه‌پۆله‌کانی ده‌ریا ده‌کرد. به‌لام له‌ که‌ناره‌کانی ئەو ده‌ریای ژیا‌نه‌شدا ئاسووده‌یی و ئارامیه‌ک هه‌بوو، ته‌نیا ئەو کاتانه‌ی... ئەویش زیاتر ئەو ده‌مانه‌ی که‌ ته‌نیا بوو، له‌وانه‌ بوو کتیبیک یا په‌رده‌ی سینه‌ما، یا پارچه‌ موسیقایه‌ک، یائیش و ئازار و به‌ده‌ختی که‌سانی دیکه‌، هه‌لچوون و تاسه‌یه‌ک له‌و ته‌وه‌ره‌ی هینابایه‌ ده‌ری و وای لیکردبایه‌ له‌و جه‌نجالی و گیزه‌نانه‌ی ده‌راویشتبایه‌، دها هه‌میشه‌ هه‌ر سه‌ری له‌ گونگه‌لان ده‌خورا. وه‌ختیکی ده‌هاته‌وه‌ سه‌ره‌خۆ و هیور ده‌بۆوه، ده‌هاته‌وه‌ نیو دنیای خامۆشی و ساردی و سه‌ری ژیا‌نه‌که‌یه‌وه‌ له‌ جیا‌تی ئەوه‌ی سیسه‌د و په‌نجا تومان بدا به‌ قالییه‌کی واچاتره‌ به‌ قه‌رزی بکری: هه‌ر ته‌نیکی ئەو قه‌رزه‌ی عه‌بباسیه‌کی قازانج ده‌چته‌ سه‌ری، مانگانه‌

دهکاته حوت تومان، سالی دهکاته ههشتا و چوار تومان. باشه هه‌رچۆنیک بیت هه‌ر باشه. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت: سواری که‌ژاویکی بوویمه سالدانه سالدانه لیره و له‌ویم ده‌گپری وا له‌و کاروانسه‌رایه بو ئه‌و کاروانسه‌را، تا سه‌ره‌نجام ده‌مگه‌یه‌نیتته هه‌واری، به‌لام ئه‌و ئیستره‌ی که‌ژاوه‌که‌ی لی بارکراوه چه‌مووشه جارجاره هه‌لداوی و ده‌یه‌وی له‌رییه‌م لادات و لاریم کات. ده‌شزانم سه‌ره‌نجام ده‌مه‌اویتته خه‌ره‌ندی لارییه‌کی.

به‌لی ئه‌و ژیانه کتوپر شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی به‌خۆوه گرت به‌ جوړیکی دی گوړا.

مارگریتا!

له‌گه‌ل مارگریتا به‌شیکه‌ی دیکه له‌ژیانی ویدا ده‌ستپێده‌کا.

Lfaut chercger La femme

کللی هیمای ژیانی هه‌موو که‌سێک به‌ده‌ست ژانانه‌وه‌یه.

ئه‌و ژنه‌ش ناوی مارگریتا بوو.

من بو خۆم ئه‌و ناوهم له‌"ده‌فته‌ری که‌ل و په‌ل و شتومه‌که هینراوه‌کانی زیندانیان" دا خوینده‌وه. هه‌ر یه‌کیک له‌ئیمه‌ بۆی هه‌یه له‌به‌ندیخانه‌دا هه‌فته‌ی پازده‌ریالی بدریتی. که‌سوکاره‌کانیشمان چه‌ندی بیان‌ه‌وی ده‌توانن به‌ناوی ئیمه‌وه پاره‌بده‌نه‌ ده‌فته‌ر (نوسینگه‌)ی زیندانی و به‌رامبه‌ر به‌وه‌ش پسوله‌یه‌ک به‌ناوی ئیمه‌ ده‌رده‌چی و ناوی هه‌ر یه‌کیک له‌و زیندانیانه‌ی پاره‌وه‌رده‌گرن له‌سه‌ری نوسراوه‌ و ئیمه‌ی زیندانییش به‌گویره‌ی ئه‌و پاره‌یه‌ی که‌ وه‌ریده‌گرن و پیمان ده‌گات ئه‌و پسولانه‌ ئیمزا ده‌که‌ین. له‌سه‌ر پسوله‌که‌ی مورته‌زاش ئه‌م وشانه چاپ کرابوون "ناو و ناوی

خانه‌واده (بنه‌ماله‌) و ناو و نیشانی هینته‌ری پاره‌ و شته‌کان": خاتوو مارگریتا.

له‌سه‌ره‌تادا هه‌موو ده‌می لیم ده‌پرسی: "مارگریتا کێیه‌؟"
ده‌یگوت: "نایاسم."

به‌لام زۆر جارن مارگریتا بو خۆی ده‌هاته به‌رده‌رکی زیندانی و خواردنی بو دینا. جل و به‌رگی نوێی بو ده‌کری، پاره‌ی ده‌دایه. ئه‌و خواردنانه‌ی بۆی ده‌هات ئه‌وه‌ی پێوه‌ دیار بوو که‌ ژنیکی زۆر کارامه‌ و ده‌ستره‌نگین و به‌سه‌لیقه‌ ده‌بنیتر. جاریکی بیجامه‌یه‌کیان بو هینا، به‌پیتی لاتینی لینی نوسرابوو Mf. مورته‌زا- ف. ده‌یتوانی چه‌ند وه‌ختیکی زۆر ده‌سته‌سه‌ره‌ ئوتوکراوه‌کانی تاو توو و قه‌د بکات و چیژیان لیوه‌رگریت. ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌وردی سه‌رنجی له‌ چاوه‌کانی مورته‌زا دابایه، ده‌یزانی که‌میک ته‌رن له‌ خۆشیان. گولیان بو به‌جله‌کانیه‌وه‌ وه‌رده‌کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ پاسه‌وانه‌کانی زیندانی ئه‌و شیرینیانه‌یان هه‌موو له‌پاکه‌ته‌کانی خۆیان ده‌ردینان و به‌شه‌پریوی له‌ده‌سته‌سه‌ره‌ چلکانه‌کانی خۆیان ده‌کردن و به‌ده‌ستی مورته‌زای ده‌گه‌یشتن ئه‌وه‌یان هه‌ر پێوه‌ دیار بوو که‌ ژنیکی زۆر به‌ ئه‌مه‌ک له‌ده‌ری چاوه‌رییه‌تی...

"مارگریتا. به‌هیچ که‌س نه‌لیی، به‌هیچ که‌س..."

هینشتاش ئه‌و ده‌نگه‌م له‌گویدا هه‌ر ده‌زرینگیته‌وه. له‌وانه‌یه‌ له‌به‌ر ده‌رکی زیندانی یه‌کتریان دیب. ره‌نگه‌ ئه‌ورۆ دوا‌ی نیوه‌پۆش له‌شاره‌دارییه‌وه‌ ته‌له‌فونیان بو مارگریتا کردبیت که: "وه‌ره‌ و ته‌رمی خۆشه‌ویسته‌که‌تان به‌نه‌وه‌."

هەر ئه‌و ره‌جه‌بۆفه‌ش بوو که هه‌مان ره‌جه‌ب‌عه‌لی ره‌جه‌ب‌زاده‌یه، مورته‌زای به‌و کچه‌ ئاشناکرد. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو شه‌رمیونی و له‌سه‌ر خۆیی و ددان به‌خۆداگرته‌نانه‌ش که له‌ مورته‌زاهه‌م ده‌دیتن سه‌یره‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو که هه‌رکاتی چه‌ندی له‌باره‌ی ئه‌و ره‌جه‌بۆفه‌وه‌ دوابایه، زۆریشی لێوه‌ ده‌دوا، که‌چی هه‌ر نه‌ینا سیبوو و شاره‌زای هه‌رنه‌بوو چاوه‌کانی زه‌ق و گه‌وره‌ ده‌رده‌په‌رین و ره‌نگی سوور هه‌لده‌گه‌را. لێوه‌کانی ده‌له‌رزین. هه‌ردوو ده‌ستی ده‌هه‌وایدا دینان و ده‌بردن. وشه‌کانی تیکه‌ل و پیکه‌ل و خیراخیرا و له‌رزه‌کانه‌ له‌ ده‌می ده‌هاتنه‌ ده‌ری و ئاوی ره‌جه‌بۆف ده‌ناساند:

"ره‌جه‌بۆف له‌و که‌سانه‌ بوو که له‌ قاوه‌خانه‌کاندا ئاره‌قی ده‌خواردوه‌ و ئاره‌قه‌که‌شی ده‌جامی ئاو خواردنه‌وی ده‌کرد و داوای یه‌ک دووشیش که‌باب و سه‌وزه و توورو چله‌ی دی ده‌کرد و به‌ لرفه‌لرف ده‌زاری ده‌په‌ستاوتن. هه‌ر بۆیه‌شی ئاره‌ق ده‌جامی ده‌کرد، چونکه‌ موسولمان بوو و پێی ناخۆش بوو و نه‌یده‌ویست له‌ نیوخه‌لکی پله‌و پایه‌ی که‌ مبیته‌وه‌ و ئابرووی بچێ." یانه‌که‌ ده‌یگوت:

"ره‌جه‌بۆف له‌گه‌ل تاومه‌ خه‌لکی هه‌میشه‌ پێچه‌وانه‌ له‌گه‌ل تاقمیکی دیکه‌دا هه‌میشه‌ هاوده‌نگ و هاو‌پابوو. ئه‌و تاومه‌ی بیکار بوون و ره‌جه‌بۆف هه‌رگیز به‌ خه‌یالیدا نه‌ده‌هات که‌ روژیک له‌ روژان سوودیکیان لیده‌بینی ئه‌وه‌ هه‌میشه‌ بیر و رای له‌گه‌لیاندا جیاواز و پێچه‌وانه‌ بوو و له‌گه‌ل تاومه‌که‌ی دیشدا ئه‌وه‌ له‌کاتی قسه‌ و گفتو گوو بگره‌ و به‌رداندا ئه‌وه‌ی نه‌شیاویش بایه‌ له‌گه‌ل بیر و

بۆچوونه‌کانی خۆی پیک ده‌گرتن و قبوولی بوو. ئیدی ره‌جه‌بۆفیش هه‌روه‌ک زۆربه‌ی زۆری ئه‌و خه‌لکانه‌ وابوو.

"له‌گه‌ل بابی مارگریتا که‌ یه‌کیک بوو له‌ دۆسته‌ هه‌ره‌ نزیکه‌کانی خۆی، ئه‌وه‌ هه‌میشه‌ هاوبیر و هاو‌دید و هاو‌پا بوو. جاریکیان له‌ داوه‌تیکێ شه‌رابی به‌کراسه‌ گولداره‌که‌ی مارگریتادا رشت.

کراسیکی زۆر جوان بوو. زۆرم له‌ لا جوان و خۆشه‌ویست بوو. مارگریتا بۆ خۆشی زۆری هه‌ز له‌و کراسه‌ی بوو زۆر جارن ئه‌و کراسه‌ی که‌ له‌که‌که‌شی هه‌رپێوه‌ دیار بوو له‌به‌ر ده‌کرد. جاریکیان ره‌جه‌بۆف سه‌رنجی په‌رپه‌ سه‌ر ئه‌و له‌که‌یه‌ و پرسێ:

"ئه‌وه‌ ئه‌و کراسه‌تان بۆ وا له‌که‌دار کردوه‌؟"

مارگریتا رووی له‌ بابی کرد و گوتی: "ئه‌ها بابه‌، تۆ فهرمووت له‌ که‌که‌ چۆته‌وه‌ دیار نییه‌، ئه‌دی ئه‌وه‌ نییه‌ هه‌ر ماوه‌، بابی رووی له‌ ره‌جه‌بۆف کرد" "چۆن له‌که‌کانیش ده‌بینی؟"

له‌ وه‌لامدا ره‌جه‌بۆف ئاوی گوت: "له‌که‌، له‌که‌ی چی، داده‌ی باسه‌یریکی بکه‌م، نه‌خیر، هیچی وای پێوه‌ دیارنییه‌، کوا هه‌ر هیچی پێوه‌ نییه‌" ئیدی له‌و روژه‌وه‌ تیگه‌بیم که‌ چ جۆره‌ مرۆفیکه‌.

ئاشنایه‌تی مورته‌زا و مارگریتاش به‌م جۆره‌ ده‌ستیپیکرد، مورته‌زا ده‌یویست رووسی فیریبی و به‌ دوا‌ی مامۆستایه‌کی رووسی زاندا ده‌گه‌را. یه‌کیک له‌ دۆسته‌کانی خۆی ره‌جه‌بۆفی به‌و ناساند که‌ رووسییه‌کی چاکی ده‌زانی. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ره‌جه‌بۆف ئاوی به‌ مورته‌زای گوت:

"زۆر چاکه‌ من ئیستا له‌ تۆ شاره‌زا بووم، ده‌زانم لاویکی نه‌جیبزاده‌ و خانه‌دانی. ده‌مه‌وی خزمه‌تیک هه‌یه‌ پیت بکه‌م. دۆستیکی

خۆم هه‌یه که پیاویکی یه‌کجار زۆر چاکه، کچیکی هه‌یه رۆوسییه‌کی چاک ده‌زانی. ئەگەر ئاره‌زوو ده‌که‌ی ئەویش هه‌زی لێیه‌ فیری فه‌ره‌نسی بی. تۆلای ئەو رۆوسی بخوینه و تۆش ئەو فیری فه‌ره‌نسی که.

چونکه‌ مورته‌زا مروۆفیکی شه‌رمیون بوو نه‌یویست ئەو پێشنیاره‌ قیوولکات و گوتی: "زۆر سوپاس به‌لام من پیم خۆشه‌ مامۆستایه‌کی پیاو هه‌بی به‌پاره‌ ده‌رسم پی بلی. ده‌ترسم ئەوه‌ی تۆ ده‌بێت نه‌توانم وه‌ک پتویست ئەنجامی بده‌م."

- ئاره‌زووی خۆشخانه، به‌لام ئەوه‌ش باش بزانه‌ که ئاواچتر فیر ده‌بیت و له‌ منیشی بیه، که ئەو پێشنیاره‌ی من قیوولکه‌ی. ئەگەر زانیت سه‌رکه‌وتوو نابیت، ئەوه‌م من هه‌ولده‌م یه‌کیکی دیکه‌ت بۆ په‌یداکه‌م. گویش مه‌ده‌یه. خیزانی ئەو ئاشنایه‌ی من مروۆفی یه‌کجار زۆر باش و به‌پێزن دلنیا به‌ که په‌شیمان نابیته‌وه. مادموازیل مارگریتا کچیکی یه‌کجار زۆر زیت و زرنگ و زیره‌که و رۆوسیش زۆر چاک ده‌زانی، ئەوه‌ سه‌ره‌پای ئەوه‌ش که بۆ خۆی هه‌رخه‌ریکه و زۆریشی هه‌ز لێیه‌ فیری فه‌ره‌نسی بی. به‌پاستیش خیزانیکی یه‌کجار زۆر چاکن.

دیسانه‌وه‌ مورته‌زا ملی هه‌ر نه‌ده‌دا و نه‌یده‌ویست وه‌لامیکی بته‌په‌تی بداته‌وه. ره‌جه‌بۆف ئەوه‌ی به‌ رازیوونی مورته‌زای زانی و وه‌دوو په‌یسه‌ری ئەوه‌کاره‌ی که‌وت.

- سه‌به‌ی نیوه‌رۆیه‌ من له‌ویم. تکاده‌که‌م که ئیوه‌ش قوتابخانه‌تان ته‌واو بوو، هه‌ر یه‌کسه‌ره‌ وه‌رن بۆوی و دوا‌ی چهند ده‌قیقه‌یه‌کی، پاش نیوه‌رۆیه‌ ئیدی مورته‌زا به‌ره‌و وینده‌ری ملی لیتا.

- ۲ -

ئاواله‌ زیندانییه‌که‌ی ژووریم، گرینگیه‌کی یه‌کجار زۆری به‌و یه‌که‌مین دیداره‌ی مارگریتا ده‌دا.

به‌و یه‌که‌م دیداره‌ی که ژیا‌نی وی له‌ سستی و په‌ستی و بی بزواتی راکیشایه‌ نیو دنیای جموجۆل و هه‌لسوپی ژیا‌نیکی دی و مانا و مه‌به‌ سستیکی دیکه‌ی به‌خشیه‌ ئەو دوا‌یین دیداره‌ی که بۆ دوا‌جار هاواری لیکرد: "مارگریتا، مارگریتا، به‌ هیچ که‌س نه‌لیی، به‌هیچ که‌س...". له‌ وانه‌شه‌ ئەو‌جاره‌ دوا‌یین دیداریشیان نه‌بووی، له‌ وانه‌یه‌ دوینی به‌یانیش که له‌ زیندانی چۆته‌ ده‌ری، له‌ به‌ر ده‌رکی، له‌و جیه‌ی ئوتومبیلی لی راده‌وه‌ستن و پاسه‌وانه‌کان که‌س و کاری زیندانییه‌کانی لی وه‌دووور دێخن تا زیندانییه‌کان نه‌ دوین، له‌وی دبییتی، یا له‌ وانه‌یه‌ مارگریتا جاریکی دیشی ته‌رمه‌که‌ی دبیی. که بیگومان مورته‌زا جاریکی دی ناتوانی ئەم دوا‌یین دیداره‌یان بگێریته‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی که یه‌که‌م دیداری به‌ خودی خۆی بۆ گێرامه‌وه‌ که هه‌رچی هه‌ست و نه‌ست و چێژ و شله‌ژان و دل‌کوته‌ی توشی بیوو هه‌مووی بۆ باسکردم. ئای خۆزگه‌ به‌ خۆزگه‌ی خوزیه‌ داران ده‌متوانی ته‌واوی ئەو وشانه‌ وه‌ک خۆیان بگێرمه‌وه، تا ئاشکرا‌بیت که، ژیا‌ن، و به‌سه‌ره‌ات و به‌لا و کاره‌ساته‌کانی ژیا‌ن و ئیش و ئازار و ئەشکه‌نجه‌کانی، چۆن مروۆف قال ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یانکه‌نه‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ندانیا‌ن لی ده‌ره‌خسین. ئیستاش نه‌ ئەو دز و جه‌رده‌ و ریگر و بۆگه‌نیوانه‌ی که له‌ به‌رده‌مدا راکشاون و پرخه‌یا‌ن دی و نه‌ مورته‌زای تاوانبار کراو به‌ مهرگ و نه‌نا‌له‌ی مارگریتای له‌ بن باری غه‌م و ئیش و

ئازار و کویره‌وه‌رییه‌کانی ژیاندا و نه‌منیکی که به‌و نیوه‌شه‌وه به دزیه‌وه خه‌ریکی نوسینه‌وه‌ی ئەم یادداشته‌وه‌ی سەر‌ئەو چەند تیلمه پەرەکاغه‌زانەم و هه‌میشه گۆی له‌سه‌رپیی خشیپه و ته‌په‌ی پی و چه‌کمه‌ی ژاندارم یکم به‌ره‌و به‌ندی شه‌ش و ژووره‌که‌ی ئیمه‌وه بی و یاچه‌چکی ده‌نگی کلپه‌ی گاردیکی به‌ندیخانه‌بیت ده‌رگایه‌ک بکاته‌وه، هه‌موو وه‌ک به‌کین و هیچ جیاوازییه‌کمان له‌ نیوانیدا نییه. ئیمه و مانان هه‌موو که که‌وتینه ژیر نیر و ئامور و باری ئەشکه‌نجه‌کانی ژیانه‌وه، ناچارین په‌له‌قاژه‌ی خۆ رزگارکردن بکه‌ین و په‌لان باوین و هات و هاوارمان لی هه‌ستی که ئەمه‌ش دوا هۆیه‌کانی ده‌ربیرینی هه‌ست و نه‌سته‌کانه که ئەوانه‌ش هه‌مووی خوینی پارچه‌ی جه‌رگی خۆمانن ده‌تکین، ئەو پارچانه‌ی که له کرۆکی گیانمانه‌وه به‌و جووره خۆ ده‌نوینن. که تیکرای مه‌به‌سته‌که‌ش ته‌نیا هه‌ر ئەوه‌یه که ئیش و ئازار و خۆشی و شادییه‌کمان به‌هه‌ر ریگا و به‌هه‌ر شیوه‌یه‌که ده‌ربیرین که بیگومان ئازار و غه‌م چیشتوو هه‌میشه زیاتر و باشتر په‌ی به‌ ئازار و ناخۆشییه‌کانی که‌سانی دی ده‌با. منیک کاتی بیر ده‌که‌مه‌وه که ئەوه چوار ساله، ماه‌تابم ته‌نیا له‌و دیوی ته‌لی په‌نجه‌روه دیوه‌و له‌ نیوان میله ئاسنه‌کانی ده‌رگای به‌ ندیخانه‌وه‌م سه‌یرکردوو، یا کاتی ده‌بینم، ئەو دزه‌ی که له‌گه‌ل هه‌ر هه‌ناسه‌یه‌کیدا پرخه‌ پرخیک و چنگیک بۆ گه‌نیو به‌ هه‌وای وه‌رده‌کا و له‌گه‌ل ئەو ده‌هه‌زار یا په‌نجا هه‌زار یاسه‌د هه‌زار تومانه دزیه‌ی که له‌ رهنجه‌ر و زه‌حمه‌تکیشه‌وه‌ی ئیرانیی کردوو، چه‌ند روژیکی دی لپی ده‌بوورن و به‌ره‌له‌دا‌ده‌کری، که‌چی بۆ من هیشتا چه‌ندین سالی دیکه‌ی هه‌ر هه‌مان پرخه‌ پرخ و هه‌مان

بۆگه‌نیو و هه‌مان چه‌چکی کلپلی گاردیان و هه‌مان خشیپه و ته‌په‌ی چه‌کمه و جارجاره‌ش جنیوو سەر زه‌نشست و دوور خراوه‌وه‌یه. خۆ شتیکی سروشتیه‌یه که کارتیکردنی شروقه‌ی Dance macabre مورت‌ه‌زای هه‌رچه‌نده وشه‌کانیشی کرج و کال و نا شاعیرانه‌شن، له‌سه‌ر من زۆره و به‌لانی که‌مه‌وه مورت‌ه‌زا ئەو هه‌ست و نه‌سته توند و تیزانه‌ی دنیای من به‌ شیوه‌ی سه‌مای په‌یکه‌ره ئیسکی مردوو‌ه‌کان ده‌بینن. به‌لی، من مردوو‌ه‌کان ده‌په‌رستم و خۆشمده‌وین. به‌راستی من به‌ خۆرای هاتمه‌ سه‌ر ئەم باسه و ئاماژه‌م پیکرد. خۆ مورت‌ه‌زا گه‌لیک له‌ من چاکتر ئەمه‌ به‌یان ده‌کات:

"چاره‌که سه‌عاتیکی خایاند تا له‌ قوتابخانه‌وه سواری گالیسکه بووم و خۆم گه‌یاندە مالی وان. ماله‌که‌یان له‌ سه‌ر شه‌قامی نادری بو- که ده‌چوو په‌ نیو هه‌ساری به‌ ده‌ستی چه‌پدا پلیکانه‌کان ده‌چوونه سه‌ر دالانیکی و له‌ویرا ده‌چوو په‌ ژووریکی که په‌نجه‌ره‌کانی به‌سه‌ر هه‌یوانییدا ده‌روانی.

کاره‌که‌ره‌که‌یان به‌بی ئەوه‌ی هاتنی من ئاشکرا بکات منی برده ژووریکی بچکولانه. له‌ ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا میزیکی خری گه‌وره‌ی لیبوو و کاغه‌زیان له‌سه‌ر هه‌لچنیوو . پیاویکی ئاقل و شوخه‌ کچیک و ره‌جه‌بۆفی ئاشنایه‌که‌ی منی له‌ ده‌ور دانیشتبوون. هه‌رکه چوومه ژووری ره‌جه‌بۆف گوتی: "ئه‌ها، ئەوه کاک مورت‌ه‌زا- ف- یه. فه‌رموون فه‌رموون وه‌رنه ژووری." ئەو به‌خیره‌نیانه‌بیم زۆر به‌لاوه‌ گران و ناخۆش بوو. من وامده‌زانی ده‌چمه‌ ماله ئیرانییه‌ک ده‌مبه‌نه ژووری میوانان و دوايه‌ یه‌کیک دی له‌گه‌لم

داده‌نیشی و دست به‌قسان ده‌کا، یان ئه‌وه‌تا له‌ده‌رکی چاوه‌رئ ده‌که‌م. ئیدی هەر چۆنیک بی ئه‌وهم به‌خه‌یالدا نه‌ده‌هات که یه‌کسه‌ر بانگه‌یشتنی سه‌ر میزی نانخواردنیم ده‌که‌ن. له‌رنگ و رواژای بابی مارگریتا پرا دیار بوو که ده‌و ده‌مه‌یدا چاوه‌رئی ئه‌و هاتنه‌ی من نه‌بووه. یا له‌وانه‌یه‌بیری چووینته‌وه که بریاره‌که‌سیکی وا بیت و ده‌رس به‌کچه‌که‌ی بلن. لیکی ده‌داوه‌داخوا کیم. ده‌یویست بمدوینن و نه‌یده‌زانی بلن چی. ده‌نگه‌ناسکه‌که‌ی مارگریتا وه‌ک زرنکه‌ی پارچه‌زیویکی وه‌به‌ردی که‌وئ زرنکه‌ی هات.

- بابه‌گیان، ئه‌وه‌ئو به‌ریزه‌یه‌که‌ده‌یه‌وئ رووسیم له‌لافیریبی.
"مارگریتا چه‌ند ساتیکانم لئ ورد بووه. له‌جیی خوی هه‌ستاو پیکه‌نی. پیکه‌نینه‌که‌ی ده‌تگوت تیشکی زیرینی خۆره‌و له‌بن هه‌وری سارد و تاریکه‌وه‌سه‌ری وه‌ده‌ر ناوه‌و دنیای شاد و شه‌نگول کردووه.

چه‌ند تاله‌موویه‌کی قژی وه‌ک تاله‌ده‌زووی زیرکفت ده‌هه‌وایدا گه‌مه‌یان بوو. له‌شو لاره‌باریکه‌لانه‌مام ناوه‌ندییه‌که‌ی ده‌و پشتینده‌پانه‌ی که‌به‌ستبووی، لوتکه‌ی گونجاوی و ریکوپیکی بوو. چه‌ند زه‌رده‌خه‌یه‌کی نه‌رمونیا‌نی هاتنی. بۆ گالته‌پیکردنی من نه‌بوون، نا گالته‌ی به‌من نه‌ده‌هات. له‌سه‌رتاپای ده‌روانیم. من جانتا و ده‌ستکیشه‌چه‌رمییه‌کانم هەر به‌ده‌سته‌وه‌بوون، کلاو و پالتویه‌که‌مم له‌ده‌رئ له‌سه‌ر لاته‌ختیکی له‌وئ به‌جیه‌یشتبوون. ده‌ستی راستم بۆ ته‌وقه‌کردنی به‌ره‌ه‌لدا‌بوو، له‌وانه‌شه‌ئو پیکه‌نینه‌شادی به‌خشه‌ی مارگریتا زیاتر بۆ ئه‌و جانتا زه‌رده‌گه‌وره‌یه‌بوووبی که‌ئو چاوه‌رئی هینانی ده‌کرد.

"ده‌ترسام زۆر ته‌ماشاکه‌م، ده‌ترسام ئاگری وی بمسووتینن. چاوم ده‌و تابلویه‌گه‌وره‌یه‌ی سه‌ر دیوارییه‌وه‌بریبوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌رمم ده‌کرد و بیرم ده‌کرده‌وه‌چۆن خۆم له‌و گێژه‌نه‌ی رزگارکه‌م که‌تیی که‌و تبووم. ته‌نیا ئه‌و رسته‌یه‌م به‌خه‌یالدا هات:

- بیوورن، من له‌ناوه‌ختدا هاتم. ئیستا ده‌رۆم و کاتیکی دی سه‌رده‌ده‌مه‌وه. بیوورن "کۆتایی وه‌رزی زستانی بوو پرته‌قالیان له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا‌بوون.

ئه‌وه‌م گوت و رانه‌وه‌ستم. ته‌نیا کاتی که‌له‌پلیکانه‌کان ده‌هاتمه‌خواری، گویم لیبوو بابی مارگریتا ده‌یگوت:

- کوره‌ده‌فه‌رموون قه‌یدی چیه‌. دانیشن هەر نه‌بی پرته‌قالیکی بخۆن.

"من گه‌یمه‌حه‌ساری. کاره‌که‌ره‌که‌له‌به‌ر ده‌رکی راوه‌ستا‌بوو، ده‌رگای کرده‌وه‌تابچه‌ده‌رئ. مارگریتا وه‌ک برووسکه‌به‌پلیکاناندا هاته‌خواری و له‌به‌ر ده‌رکی خوی گه‌یاندمی و گوتی:

- که‌نگی دینه‌وه‌قسان بکه‌ین؟

"ئاوازی ده‌نگی وه‌ک زرنکه‌ی پارچه‌زیوی بوو، قژه‌دریژ و پره‌کانی تا نیوشانی شۆر‌ببوونه‌وه‌و له‌هه‌ر دوولا گۆیه‌کانییه‌وه‌وه‌ک دوو تووربه‌دریژایی باسکه‌کانی لول و پیچ راکشا‌بوون. چاوه‌شینه‌کانی وه‌ک چاوی پشیل‌ه‌ی ده‌ره‌وشانه‌وه‌. له‌ته‌واوی ژیا‌نی خۆمدا کچی هینده‌جوانم نه‌دیوو. ده‌می ده‌تگوت خونه‌گولی نه‌پشکوتوووه‌که‌هیشتا بۆنی تینه‌زاوه‌لیوه‌کانی ئال. گۆناکانی خرپ و خرپن، پیستی له‌شی ده‌تگوت مه‌خمه‌ری خه‌والوووه، ئه‌و بۆنه

خۆشه‌ی لیوه‌ی ده‌هات گێژ و وێژی کردبووم. شه‌لالی ئاره‌قه‌ی بووم. زمانم گه‌را ده‌مم تیگ ئالا:

- بۆ ده‌رسی رووسی هاتبووم.

- ده‌زانم، باشه، که‌ی دینه‌وه دانیشین دوو قسان بکه‌ین.

- هاتبووم بپاریک بده‌ین.

- ئه‌دی باشه بۆ ده‌رۆی. ده‌فه‌رموو وه‌روه‌ه سه‌ری با بپاری خۆمان بده‌ین "من سوور هه‌لگه‌رام، تیگه‌یی که شه‌رمی ده‌که‌م دووباره بگه‌ریمه‌وه سه‌ری.

- ئه‌دی که‌نگیت پیده‌کری؟

- من هه‌میشه ئاماده‌م.

ده‌نگه پاک و بینگه‌رده‌که‌ی وه‌ک ساز و ئاوازی مۆسیقا دنیا‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی له ناخی مندا وه‌دیه‌ینا.

- ئه‌مشه‌و کاتژمێری حه‌وت ته‌شریف بێرن.

"دوایی ده‌ستی گرتم قاقا پیکه‌نی و من چوومه ده‌ری، ده‌سته پاچه، که‌گه‌یمه کۆلانی، ده‌ستوپه‌نجه‌کانی خۆم پیکتر دادینان داخوا هه‌شتاش هه‌ستی ده‌ستوپه‌نجه ناسکه‌کانی وی ده‌که‌م یانه نا. من هه‌رگیز ئه‌و دیمه‌نه‌ی به‌ر ده‌رگام له بێر ناچیته‌وه. له‌وانه‌یه چه‌ند روژێکی دی..."

کاتی که مورته‌زا له باره‌ی مارگریتاوه ده‌دوا هه‌رگیز وا یه‌ ده‌زانی که له زیندانییه و له به‌ندی شه‌شدايه. هه‌چ ئاگایه‌کی له من نه‌ده‌ما و وه‌ک ئه‌و بیره‌وه‌ریانه هه‌ر ته‌نیا بۆ خۆی دووباره کاته‌وه، دلنیام له‌وه‌ی که ده‌رباره‌ی مارگریتا ده‌دوا تاله‌ تاله‌ی مووه زه‌رده زیرینیه‌کانی ئه‌وی هه‌ست ده‌کرد. جاری وابوو ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ

ده‌بوو ئه‌وه‌می خۆی له دنیا‌ی خه‌یالدا ده‌دیت و ده‌یگوت: "سوودی چیه‌؟ ژیان چه‌ند شیرینه هه‌نده‌ش تفت و تاله. تفت و تالییه‌که‌یشتان جاریکی دی بۆ باس ده‌که‌م."

ئه‌وه‌می من چاوه‌رێی هه‌لنیکم ده‌کرد.

زستانان کاتژمێر چوار و نیو ده‌یانبردینه‌وه ژووری. به‌لای که‌مه‌وه روژێ پینچ کاتژمێرمان هاتنه‌ ده‌ر هه‌بوو. له ده‌ری هه‌ریه‌که سه‌رقالی شتیک بوو یه‌کیک ئه‌سپێ ده‌کوشتن و یه‌ک ده‌رپینه‌که‌ی به‌ په‌نجه‌ره‌ی داده‌دا و هه‌لیده‌خست. یه‌کی باویشکی ده‌دا و ئه‌ویدی خه‌ریکی ئه‌بو عه‌تا گوته‌ی بوو، یه‌کی دیکه گۆره‌وییه‌کانی پینه‌ ده‌کردن، ئه‌و ده‌می نه‌ ده‌ویرام داوای ئه‌وه‌ی لیکه‌م که خۆشترین هه‌سته‌کانی خۆیم بۆ باس بکات و هه‌ر چاوه‌رێی ئه‌وه بووم که ئه‌گه‌ر پشکنین نه‌بێ و ته‌پوتۆزی قالی و رایه‌خی زیندانییه‌کان لینگه‌رێ، یا پاسه‌وانیکێ تازه بۆ ته‌نیا چایه‌کی لیمان نه‌بیته مووی لووت و هه‌لنیکم ده‌سکه‌وی ئه‌وه‌یش تاچه‌تی ئه‌وه‌ی هه‌بێ بتوانی سه‌رگوزه‌شته‌ی ته‌واوی به‌دبختی و چاره‌ ره‌شیه‌کانی ژیا‌نی خۆیم بۆ باس بکات.

"ئه‌و شه‌وه کاتژمێر حه‌وت چوومه‌وه. نازانم بۆ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ئه‌و روژه کاریکی زۆریشم هه‌بوو کاتژمێر پینچ گه‌رامه‌وه مالی و وه‌ک مندالان که خه‌ریکی چوونه مالان، خۆم ئاماده‌کرد. هه‌ر چه‌نده سه‌ر له به‌یانی ئه‌و روژه ریشیشم تاشیبوو دووباره دوا‌ی نیوه‌رۆ مووسیکێ دیکه‌شم هه‌ر پنده‌یتایه‌وه. جلیکی خۆله‌میشیشم که زۆر جوان درواوو له‌به‌رکرد و کراواتیکێ خۆله‌میشی گۆل

گولیشم لەسەر بەست. پالتۆیەکی کەمەر تەنگی مۆدی ئەوسەردەمەیم لەبەرکرد و سواری گالیسکەبووم.

بە درێژایی رێیە دڵم تەپە تەپی بوو. هەزار جۆرە بیری خۆش و شیرینی جۆرا و جۆرم دەکردنەو. ئایندەیهکی درەوشاوەم بە بەرچاوی خۆمەو دەدیت. بەلام بۆ خۆم باوەرەم نەدەکرد. کاتی که جوانی و شل و ملی قەد و بالاو ناسکی پێستی مارگریتام وەبیر دەهاتنەو لە دلی خۆمدا دەمگوت: "نا، هەرگیز نابێ که زەرەدە خەنەکەیشیم دەهاتەو یاد و ئاوازی دەنگەکەیم دەگویدا دەزنگایەو، ئەو دەم دەمگوت: "رەگ و ریشەم دەردیت. بۆ هیندە لەسەر ئەو سوور بوو که دەبی ئەورۆ هەر بچمەو. بۆ؟ بۆ ئەوێ لەلای من فێری فەرەنسی بی.

بۆ خۆم نەمدەزانی، چیم دەوی. بەلام هەرچی بی ئەو بیر و خەیاڵانە هەموویان شیرین بوون.

چەند دەقیقەیهک پێش کاتژمێر حەوت من لەبەر دەرکی مالییان دابەزیم، ئیدی یەكسەر دڵم وە پەلەپەل و هەلە هەل کەوت. وام بە دلداهات که ئەوان یەكسەر دەزانن بۆ چوونە ویم ئاواخۆ تیف تیفە داو. دەستە سڕیکی تۆزاویشم بە سەر و رووی خۆمداھینتا و تۆزیکیشم قژی سەرم بە دەستی ئالۆز کرد تا نەزانن تازەم وا داھینتاو چونکە چاک نییە ئەوان ئەوێ بزائن وتیبگەن که من بە تاییبەتی بۆ ویم وا لە خۆ کردوو. دەمەویست پیلانەکانیشم نەختیک قورپاوی کەم دەو دەمەیدا و لە پڕ دەرگا کرایەو. هەر بەو خەیاڵی که ئەو دەرگای مالی وانە، زەرد هەلگەرام بەلام چاک

بوو دەرکی ماله دراو سێیەکەیان بوو. زەنگی دەرکی وانم لیدا. کارەکەرەکەیان دەرگاکی کردەو.

هەرکە گەیمە حەساری، بابی لەبەر هەیوانی راوہستابوو، لە پلیکانەکان هاتە خوارێ و پێی گەتم:

"فەرموون، فەرموون، بۆ سەری. تاویک لەگەل کێژەکەماندا بدوین. ئیستاش نانی ئیواری دەگاتی."

شێوہ زمانەکە ی تۆرکییەکی خەست و خۆل بوو. من گوتم:

- سوپاس، بەلام من نانی شێوانم خواردوو.

- فەرموون بۆ سەری، ئەوێ بیتە مالی مە دەبی شتیکی هەر بخوا. ناکا نەتەوی نەکمان بکە.

ئەوێ گوت و منی رەوانە ی ژووری کرد. که چوومە ژووری میزیک ی گەورە لە ناوہ راستی ژووەکە داندراوو و گلۆپیک ی گەورەشی لە بن میچەو بە سەردا شۆرببۆوہ که هەرچوار دەورە ی بە چلچرا و سورەییای بە وردە شووشە و پلپلە ی بریقەدار رازا بۆو. ژوورەکە مەیلە و رووناک بوو. پەردە ی ئەستور و سەنگین بەری ئەو پەنجەرانی گرتبوو که بە سەر حەسارییاندا دەروانی. لە گوشە ی لای چەپەوہ دوور لە هەیوانەکە پیاوێکی گەورە ی لیبوو که لایەکی گرامافۆن و لایەکی دیکەشی رادیویەک بوو. مارگریتا کراسیکی شینی کالی یەخە چین چینی گەورە ی لەبەر کردبوو و بە قەیتانیک ی لە شێوہ ی پەپوولیک ی لەسەر سینگی گریداوو. نازانم هۆی رووناک ی گلۆپەکە بوو یاگری سۆپا نەوتیبەکە یا پەردە ئەستور و سەنگینەکان، یا رەنگە رەشەکی پیاوێکە، یا هەر کامیکیان بووبی، رەنگی مارگریتا بە پەشۆکاوی

دهاته به‌رچاوان. مه‌به‌ستیش ئه‌وه نیه بلیم گۆناکانی سوور و ئال نه‌بوون نا... به‌لکه به‌لای منه‌وه هه‌ر ئه‌و مارگریتایه به‌هزاران جار له‌نیوه‌پۆیه جوانتر بو که دیووم.

مارفینکا له‌لای پیاوویه‌که‌وه راوه‌ستا‌بوو. مارفینکا ده‌سته خۆشکی مارگریتا بو. ئه‌وان پیکه‌وه هه‌ر به‌رووسی ده‌دوان- ئه‌و کچی کابرایه‌کی رووسی بو و هه‌ر له‌ئیرانیس له‌دایک ببوو. بابی نه‌ما‌بوو. له‌گه‌ل دایکیدا که می‌ردی به‌کابرایه‌کی ئیرانی کردبووه ده‌ژیا.

که من چوومه ژووری مارگریتا یه‌ک ده‌سته تۆته‌ی پیاووی له‌سه‌ر کورسییه‌که تاو‌دایه و بردنی له‌سه‌ر ته‌پله‌کیکی چکۆله‌ی ته‌نیش پیاوۆکه‌ی دانان: "باش بو، له‌کاتیکی چاکدا هاتیت، ده‌سته خوشکه‌که‌م ناناسی؟ مادمو‌ازیل مارفینکا..." له‌پیشدا بۆ خۆی ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل کردم. ئینجا منیش ده‌ستم بۆ ته‌وقه‌ی مارفینکا درێژکرد. ئه‌و ده‌م مارفینکا مالاوایی کرد رۆیی و من و مارگریتا له‌ژووری به‌ته‌نی ماینه‌وه.

- جارێ نانی ده‌خۆین. ئه‌وجا ده‌رباره‌ی کاره‌کانمان ده‌دوین.

- من نام خواردوو.

- قه‌یدی چیه. هه‌روا یارمه‌تی، یه‌ک دوو پاروانمان ده‌. ئه‌وه چاوهری ره‌جه‌بۆفین بیه‌وه.

ئاواچه‌ند وشه‌یه‌کی گوتن و زۆر به‌ساده و ساکارییه‌وه سه‌یری

ده‌کردم و چاوهری وه‌لامی ده‌می من بو.

- هه‌میشه هه‌روا دره‌نگ دیته‌وه، باشتر.

هه‌ر ده‌یگوت و پیده‌که‌نی و ته‌نانه‌ت له‌ره‌ی ده‌نگه‌که‌ی هه‌ر خۆی له‌خۆیدا پیکه‌نین بو، وه‌ک ده‌نگی له‌ره‌ی ته‌لی تاریک ده‌هه‌وایدا ده‌له‌رییه‌وه. هه‌ر گیز له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی رانه‌ده‌وه‌ستا من وه‌لام بده‌مه‌وه یان ئه‌و هه‌ر ده‌یگوت: "ئه‌وه بۆ واشه‌رمنی؟ بابه‌ پیاویکی چاکه‌ ده‌توانی بیه‌ ئاوالی. ته‌مه‌نی له‌ په‌نجای به‌ولاوه‌ تر هه‌لنه‌بواردوو، به‌لام گیانیکی ناسکی هه‌یه و ئیسکی سووکه. به‌ده‌خته هه‌میشه هه‌ر نه‌خۆش و تووره‌یه. پیم ناخۆشه‌که با ستۆنه ئه‌ستورده‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرێ. ئه‌دی تو چه‌ند سالیته‌؟"

چاوهری وه‌لامی من بو به‌لام نه‌مه‌دزانی چۆنی بانگ که‌م، ئه‌گه‌ر ناوه‌که‌ی فارسی بایه ئه‌وه زۆر ئاسان بوو بلی: ئه‌خته‌رخان یا په‌روانه‌ خان. به‌لام مارگریتا خان زۆر قورسه له‌سه‌ر گوی و ده‌موزاران. چونکه‌ زمانه‌که‌ی ئیمه‌ش فارسییه‌ مادمو‌ازیلیشی له‌گه‌ل ریک نه‌ده‌هاته‌وه، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌ش چاتر بو "من بیست و پینچ سالم ماد... مادمو‌ازیل."

- به‌ مادمو‌زیم بانگ مه‌که، چونکه به‌وه‌ی زۆر ده‌بیته‌وه ره‌سمیات. هه‌ر کاتی فیری فه‌ره‌نسی بووم ئه‌وده‌می به‌ فه‌رنسیت له‌گه‌ل ده‌دویم. و ئینجا توش ده‌توانی پیم بلی *mademoiselle*. ئه‌ری چاکم گوت؟ من بۆ خۆم که‌میکم فه‌ره‌نسی خۆیندوو. ئیستاش لای تو چاکتر فیر ده‌بم. من رووسی باش ده‌زانم. دایکم رووسییه و ئیستاش هه‌رماوه.

هه‌ستا به‌ره و لای گوشه‌یه‌کی ژووره‌که‌وه چوو و له‌ بن میزه‌که ئه‌لبومیکی ده‌رینا. گوتی:

"بفرمومون ئەمە وینەکە یەتی سەیرکەن چەند جوانە. نازانم ئیستا لە کوێیە. چونکە لە ئێرانئییە و زۆریشم خۆش دەوێ. وینەکی گەورە لە ژوورە کە مەدا هەلۆاسراوە، هەزار ئەفسوس کە لای وی نیم ولیم دوورە."

وینەکەم لێوەرگرت و کەوتە تەماشای کردنی. راستی دەکرد تابلێی زۆر جوان بوو. ترسی ئەوەم لێنیشتم نەکا ژووری نوستنە کەیم پێشاندا. گوتم: "لە وینەکە یەو دیارە کە ژنیکێ یە کجار زۆر جوانە."

- ئیستاش کە نامەم بۆ دەنێری رامدەسپێری زۆرم ئاگا لە بابم بیت چونکە ئیستاش زۆری خۆش دەوێ. حەزم دەکرد لێی بپرسم داخوا هۆی لیک ترازان و دەست لیک بەردانیان چ بوو بەلام نەمویرا. مارگریتا لەسەر قسەکانی هەر بەردەوام بوو:

مارگریتا لەسەر قسەکانی هەر بەردەوام بوو:

- بەلام پیتوانەبێ رووسیم لەبیر چۆتەو. ئیستاش روژی یەک دوو سەعاتان بە رووسی دەدویم.

پرسیم: "لەگەڵ کێ؟"

- لەگەڵ ماریفینکا. زۆرمان یەکتەر خۆش دەوێ و ئاوالی چاکین. پیکەو موسیقا لێدەدەین پیکەو چوار دەستەکی پیانۆ دەژەنین. کچیکی زۆر چاکە.

هەر دەدا و پێدەکەنی. جارجارەش رووی تێدەکردمەو و شتیکی دەربارەمی من دەگوت و لێی دەپرسیمەو: "تو حەزت لە کتیب خۆتێدەوێیە؟؟" یانە کینی "کام نووسەری رووسیت لە هەمووان

خۆشتر دەوێ؟" یاخود دەیگوت: "من شەیدای پۆشکینم، چونکە ئەو لە هەموو کەسیک زیاتر پەیی بە ئازارەکانی مرۆف دەبات."

من سەرم سوورمابوو کچیکی وا بەو هەموو ناسکی و نازدارییەو، ناوی ئیش و ئازار و دار و نەداری و ناخۆشییەکان دەبا. دیسانەو هەر دەدا و پێدەکەنی. وەک بە بیریدا نە یە کە قسان دەکا.

- گەرماتان نییە؟ ئەگەر حەزت لێیە با سوپایە کە مێ کزتر کەم. من گەرمام نەبوو.

ئەری خۆ نەتگوت داخوا موسیقات پێخۆشە یان نا؟ بیگومان حەزم لە موسیقا بوو.

- ئەگەر ویستت ئەوا موسیقات بۆ لێدەدەم بەلام تۆزیک راوەستە، دواي نانخواردنی. رەجەبۆف حەزی لە موسیقانییە، ئەگەر نەخواتەو لەگەڵ بابم یاری شەترەنج دەکا. ئەو دەم من پیانۆت بۆ لێدەدەم. چ جۆرە ئاوازیکت حەز لێیە؟ خۆ ئەگەر جاری وا دەبوو چاوەریی وەلامی منی نەکردبایەو پێدەکەنی و درێژە ی بە قسەکانی دەدایەو.

کەوتبوومە گێژەنی ئەو ئەفسوونە ی لەوی هەلەستا. لە بزواتی دەمولیو بەریکە لە ناسکۆلەکانی رادەمام. خەریک دەبوو دە فراوانی و بەرینی و قوولی دەریای ئەو شادی و خۆشی و شەنگۆلییەیدا نۆوم دەبووم و دەخنکام. ئاوازی وشە ناسکەکانیم دەمژی. بۆن و بەرامە ی ئەوتیشک و گەرمیەم دەکرد کە لە لەشی وی هەلەستا. تامی جوانیم دەچیشتم. مەستییەکی خەست و خۆل، ناکامی، دابران و حەسرەتیکی زۆرم لە خۆمدا هەست دەکرد. چووبوومە نیو

دنیايه‌کی نوڤوه، جيا له دنياي هه‌مووان، له دنياي خۆم، دوور له دنياي ژيانى روژانه‌ى يه‌ک رهنگه، ئەم دنيايه‌ى ئىستا پريبوو له هيواو هه‌ز و ئاره‌زوو. له‌م دنيايه‌دا که‌س نه‌یده‌زانی به‌يانى چ ده‌قه‌ومى، له‌م دنيايه‌دا مروّف بۆيه هه‌سه‌ره‌تان هه‌لده‌کيشى، ئيش و ئازار و ئەشکه‌نجه ده‌چيژى چونکه به هيواو ئوميدى هيندييه له دوایدا ئاسوده بى و وه‌سه‌سى و تامى راسته‌قينه‌ى ژيان بکا. مارگریتا بۆ هه‌ر پيڤه‌که‌نى؟ گالته‌ى به‌مى دى، کى ده‌لى گالته‌ى به‌مى دى. له‌وانه‌يه خوڤيشى بوویم. رهنگه دواتر بيينه دۆست و ئاشنا و خوڤه‌ويستى يه‌کديش. ده‌گونجى روژيک که‌میک، يا هه‌ر نه‌بى توژقالىكى خوڤبوویم ئەو دهم هه‌رچيم هه‌يه ته‌نانه‌ت بوونى خوڤم هه‌مووى هه‌ر قووربانى وى ده‌که‌م. چه‌ند خوڤ ده‌دا، من نه‌مه‌ده‌ویرا هيجى لى بپرسم. به‌لام له دلى خوڤما ده‌مگوت: "مارگریتا، تو چۆن بىر له‌مى ده‌که‌يته‌وه؟" خو جوانى و خوڤى ژيانيش هه‌ر له‌وه نه‌زانينه دايه، که مروّف هه‌ر به هيوای سبه‌ينيوه، که چاکتر و ئارامتر و جوانتر ده‌بى ژيان به‌سه‌ره‌رى. ده‌و ده‌مه‌يدا بابى هات: "خو به‌ريز-ف- هه‌ر قسئى ناکا. هه‌ر من دواوم."

- باشه ماری، بۆ هينده‌ت گوتووه؟ توژيک راوه‌ستاباى تاکاک-
ف- ش دوو قسه‌ى کردبان.
- به‌لى.

- چه‌ند ساله‌ دهرس ده‌لینه‌وه؟
وئيمه وه‌ک دوو پياو، چۆن له‌گه‌ل يه‌ک ده‌دوين، که‌وتينه قسان، ئينجا ره‌جه‌بوڤ هات و هه‌موو چووینه سه‌رميز و دواى

نانخواردينش که‌وتينه‌وه قسان. له زۆر لايه‌نانه‌وه دواين، ده‌رباره‌ى کار و پيشه و ئاينه‌ى من و بار و دۆخى دنيايه.
تازه برپيارگه‌لى ميونىخ درابوو. ده‌رباره‌ى جه‌نگيش که گوايه ئەلمانيا شتيكى وای داهيتاوه ئەگه‌ر هه‌موو دنيا پيکه‌وه بيته لايه‌ک ئەوا ئەو به‌ته‌نى ده‌روه‌ستيان ديت و هه‌مووان ده‌شکينى و سه‌ر ده‌که‌ويت. ديسانه‌وه هاتينه سه‌ر ئەوه‌ى که له‌وانه‌شه جه‌نگ هه‌ر نه‌قه‌ومى. ره‌جه‌بوڤ زياتر گرينگى به‌وه ده‌دا که رژيمى روسيا هه‌ر ده‌بى ليک هه‌لوه‌شى. چونکه ده‌يگوت چۆن ده‌بى ئەو هه‌موو کارخانه و فابريقانه له ده‌ست خاوه‌نه‌کانيان بيته ده‌رى؟ بۆ ده‌بى ئەو پينچ خانوو و به‌ره‌ى که له بادکوبه هه‌يبوو نه‌یده‌نه‌وه. له جى وان خانووکه‌کانى قوتابخانه‌يان دروستکردوو. ئەو باغچه‌ى بابى که ئىستا کراوه‌ته جى په‌روه‌رده‌ى مندالان، هه‌تا دنيا دنيايه گه‌وره و چووکايه‌تى و ئاغا و نوکه‌رى و ده‌وله‌مه‌ندى و هه‌ژارى هه‌ر هه‌بووه و هه‌ر ده‌شبي. جگه له‌وه له هه‌مووشى خراپتر ئەوه‌يه که بازرگانى نه‌ما هه‌ى! ولات بى بازرگانى بوون و نه‌بوونى چييه. پيشکه‌وتنى هه‌ر ولات و مه‌مله‌که‌تيک به‌نده به سه‌رمايه دارانى ئەو ولاته‌وه.

ده‌فه‌رموون بازرگانىكى روسيم پيشانده‌ن. و زۆر شتى ديکه‌ى تريس.

ئەو ده‌مى مارگریتا هاته ناو قسانه‌وه:

- بابه، چه‌ند له‌سه‌ر سياسه‌ت ده‌رۆن؟ من ده‌مويست که‌مى پيانۆ بۆ به‌ريز مامۆستا-ف- ليدهم، ئيوه‌ش ئەگه‌ر ناتانه‌وى گوى له مۇسيقا بگرن. شه‌تره‌نجه‌که‌ى خوڤان بکه‌ن.

هه‌ردووکمان چووینه ژووره‌که‌ی دی. چونکه پیاڤویه که له‌ویوو. ئەو ژووره‌ی نانمان لیخوارد هه‌ره‌مان ئەو ژووره بوو که بۆ یه‌که‌مجار مارگریتام تیدادیت. به‌لام ده‌رکی هه‌ر دوو ژووره‌که له‌سه‌ر پشت بوون، به‌جۆریکی وا هه‌رکه‌سیک له‌سه‌ر میزه‌که دانیشتابیه به‌ئاسانی ده‌یتوانی له‌گه‌ل که‌سانی نیو ئەو ژووری نانخوارنه‌دا بدوئ.

مارگریتا لێی پرسیم: "حه‌زت له‌ چیه‌؟ مۆسیقای ساده و ساکار یا ئالۆز و چروپر؟"

شه‌رمم کرد بلام که جیاوازی نیوان ئەو دوو جۆره شیوه ئاوازانه نازانم و پیموایوو ئەمجاره‌ش چاوه‌پێی وه‌لامی من ناکات. به‌لام که خه‌ریکی هه‌لگێر و وه‌رگێری په‌ره‌ی نۆته‌کانی بوو، هه‌لۆیسته‌یه‌کی کرد و گوتی: "ده‌ی ئاخ‌ر شتیکی هه‌ر بلێ."

- ئەوه‌ی تو‌حه‌زت لێیه‌تی.

- بۆ، تو‌حه‌ز له‌ مۆسیقا ناکه‌یت؟

- بۆ نا، زۆریش.

بابی گوتی: "شتیکی خۆش، شادی هین لیده. با غه‌مۆکی نه‌بی." ره‌جه‌بۆف گوتی: "ئه‌گه‌ر بیه‌وی Dance macabre لیدا، ئەوه من هه‌ل‌دیم." مارگریتا پرسی: "ئه‌ری به‌راستی مامۆستا - ف- macabre یانی چی؟"

ده‌سته‌وه‌ستان مام. به‌زه‌رده‌خه‌نه‌که‌پرا دیار بوو ده‌یویست تاقیم کاته‌وه macabre یانی شووم macabre یانی ترسناک، یانی ئەو بارو دۆخانه‌ی له‌ مردووشۆره‌کان و له‌ گۆرستانه‌کاندا هه‌ست

پیده‌کریڤ و فه‌رمان‌په‌وان. ئەوه‌ی راستیش بی ناتوانم وشه‌یه‌کی به‌رامبه‌ری خۆی ده‌قاوده‌ق پر به‌ پیستی خۆی بۆ بدۆزمه‌وه. مارگریتا گوتی: "ئمم، ترسی له‌ مروّفی به‌رده‌دا، مۆسیقا‌که‌شی هه‌روایه‌."

ره‌جه‌بۆف گوتی: "منیش هه‌روامگوت."

مارگریتا به‌ سه‌ختی وه‌لامی دایه‌وه: "نا، ئیوه واتان نه‌فه‌رموو. ئیوه فه‌رمووتان جۆریک و دوایه‌که‌شیتان به‌ ده‌سته‌هێنان و بردن پێشاندا و من هه‌چی لێ تینه‌گه‌یشتم."

مشتیکی خویڤ په‌ریه سه‌ره رووتاه‌که‌ی ره‌جه‌بۆفه‌وه. دیار بوو که به‌ له‌وی بوونی من هه‌رگیز چاوه‌پێی ئەو هه‌رشه نه‌بوو. ئەوه‌م بۆ روون بۆوه که مارگریتا خۆشی ناوی. له‌ راستیشدا ئەوه‌م له‌ خوای ده‌ویست و یه‌کجار زۆریشم پێخۆش بوو.

جا مارگریتا چوو به‌رده‌می پیاڤویه‌که و ماوه‌یه‌ک ژهنی. که‌وتمه نیو بارودۆخیکی تا بلێی خۆش و میهره‌بانه‌وه حه‌زم ده‌کرد ته‌واوی دنیا وه‌ک من خۆشه‌خت بن و تاموچێژی خۆشیان له‌و ساز و ئاوازه خۆشانه بکرایه که به‌و په‌نجه ناسک و میهره‌بانانه و به‌و هه‌موو گرانی و سه‌نگینه‌وه له‌و ده‌زگا ئەفسوناویه‌وه‌ی هه‌ل‌ده‌ستاندا.

پیم خۆشبوو هه‌رچی نه‌هینییه‌کانی مارگریتایه هه‌مووی له‌ چاوه‌کانیدا بخوینمه‌وه. نه‌مه‌زانی چ لیده‌دا. به‌لام ئاوازه‌کانی گریان تیه‌ردابوو، و زمانه‌ی ئاگریم ده‌ دلیرا زمانه‌ی ده‌کیشا و ده‌هاته ده‌ری. خوینم ده‌کولی و قولپی ده‌دا و خۆم به‌ خۆشه‌ختترین بوونه‌وه‌ری ئەم دنیا به‌ ده‌زانی.

ئەو شەوہ تاکەى مامەوہ نازانم، وەبیرم نایە. ھەرچى بى کات وەد رەنگ کەوتبوو. رەجەبۆف و بابى مارگریتاى پیکەوہ لەژووہکەى تەنیشتیوہ دانیشتیوون. داوایى رەجەبۆف ھات و ویستی ماللواى لە من بکات و منیش تیگەیشتم کە دەبى ھەستم. بپارماندا کە دەبى ھەفتەى شەش شەوان بچمە وئ. ھەر شەویکی من رووسیە بخوینم و شەویکیش فەرەنسى بەوى بلیم.

ئەوہ یەکەمین چاوی پیکەوتن و دانیشتم بوو لەگەل مارگریتا و لەو دەمى بەداوہ ھەمیشە نزیکەى، یانى ھەموو شەویک تا کاتژمیر دە و یازدە، مەگەر ھەندى شەوانى ھەینی، دەنا ھەر لەگەل وى بووم.

ئەوہ پێویست بەگوتنى ناکات کە ژيانى من شیوہیەکی تازە ترى بە خۆوہ گرت. بىر کردنەوہى من تەنیا ئەو بوو: چبکەم کە بەدلى مارگریتاى. جاریکیان پینگوتم کە ئەو ھەزى لە رەنگى شینى کالە. ئیدی لەوہ و پاش لە کراسى شینى کال بەولاوہ ھىچى دیم لەبەر نەدەکرد. ھەموو بیجامەکانم بوونە شینى کال. تا جاریکى دى پینگوتم:

"بە بۆچوونى من ئەو قژە رەشە و ئەو پینستە گەنم رەنگیەى تو ھەر رەنگى قاوہییان لیدى." ئیدی لەو دەمیوہ ھەر جل و بەرگی قاوہی بەلای سوورمدا لەبەر دەکرد، لەو جارەپرا کە گریى بۆ ینباغەکەى بۆ ریک خستەوہ، من ھەمیشە وریای ئەوہ بووم کە جاریکى دى بۆینباغى ناریک نەبەستمەوہ. ئەو ھەزى لە موسیقای بەرز بوو. من وا رانەھاتبووم. بەلام ھەولم دەدا خۆم رابینم. قەوانە گرامافونم دەکرین.

چەندین کتیبى دەربارەى موسیقاشم کرین و خویندەمەوہ. تەنانەت باکی ئەوہشم نەما کە جار جارە دەربارەى روونکردنەوہى ھەندى شت لە خودى مارگریتا خۆى بپرسم.

ئەو رەجەبۆفى خۆش نەدەویست منیش ھەر بە پێودانگى وى دەمدزا. چەندى ھاتبا شیت و شەیدا و ئاشیفتەى مارگریتاى بامایە ھیندە و زیاتریش نەفرەتم لە رەجەبۆفى زیاتر دەبوو. شەویکی کە لە دەرسى بووینەوہ، داوای لە مارگریتا کرد کە من پیاو لیدا. مارگریتا تەماشایەکی منى کرد.

پێویست ناکا بلیم کە ئەو شەوہ خۆشترین شەوى تەواوى ژيانم بوو کە بە تەواوى سەربەستیم بەسەربردبى. ئەو سەیرکردنەى لەوہ زیاتر چ مانایەکی دیکەى نەبوو کە زۆرم خۆشەوئى ئەوا ئامادەم بیژەنم و ئەگەر نا ئامادەم داواکەى رەجەبۆفى ئارەقخور رەتکەمەوہ. نا. وانەبوو، من سەیرکردنەکەى ویم والیکدايەوہ. نا. نەخیز. ئەوہ ئەو خولیايە بوو کە لە ناخى مندا دەبزوووت. بۆ خۆم ئەوم خۆشەوئىست من ئەو سەیرکردنەم بە ئارەزووى ھەزى خۆم لیک دەدانەوہ. چەند شەو و چەند رۆژان بىر و ھۆشى من بە دەور و بەرى ئەو سەنجانەدا دەخولانەوہ، منیش سەیرى ئەوم کردەوہ بەلام زۆرم خۆرانەگرت، دەمارەکانى نیوچاوانم ھەموو تیکرا کتوپر راستبوونەوہ و خوینیان تیزا. وەک ھەرچى دنیاىە ھینابیتمە بەرچاوى خۆم وابوو. مارگریتا یا ماندوو بوو یا ھەر نەیدەویست داواکەى ئەو بە جى بینى.

مارگریتا لە وەلامى مندا گوتى: "ئىستا زۆر ماندووم، بە چاوان بۆتان دەژەنم."

دیسانه‌وه هه‌ریپی داگرت، به‌شیوه‌یه‌ک هینده‌ی نه‌مابوو دنیای روونی لئ تاریک بی.

ئه‌وده‌م بابی مارگریتای ناچار بوو تیوه‌گلی. مارگریتای ناچارکرد که بچیته‌سه‌ر پیاوویه‌که.

به‌رچاووم تاریک بوو. به‌لام سه‌یرم به‌وه ده‌هات که ره‌جه‌بۆف چۆن وا به‌و گویز و گومبه‌ته هینده‌ی په‌یوه‌ندی ده‌گه‌ل مۆسیقادا په‌یدا کردوو و ته‌نانه‌ت وای بۆ ده‌چووم که نه‌ک هه‌ر په‌یوه‌ندی به‌لکه هه‌ر پیوستیشی پینیه‌تی.

هینده‌ی دیش به‌وه له‌ پیستی خۆم هاتمه‌ ده‌ری که دیتم مارگریتا به‌و هه‌موو توورپه‌ی و ماندوو‌یه‌تییه‌وه‌ی خه‌ریکی ته‌په‌ ته‌پی لیدانی پیاووی بوو که‌چی ئه‌و سی و دوو‌جارانی باویشک دا، نوو جارانی له‌ بیرچوو ده‌ست به‌ ده‌میوه‌ بگری و نزیکه‌ی یازده جارانیسی ئاو به‌ چاواندا هاته‌خواری.

مارگریتا لینیوه‌ گوتی: "ببورن چاکیشم لینه‌دا."

دوايه له‌ ژووری چوو ده‌ری. ره‌نگه‌ نیوکاتژمیری خایاندی، ئه‌وده‌م پالتۆکه‌ی له‌ به‌ر کرد و هات مال‌اوابی له‌ من بکات.

روژی هه‌ینی بوو و ده‌یویست له‌گه‌ل مارفینکای پیکه‌وه‌ بچنه‌ سینه‌ما. منیش هه‌ستام و هه‌موومان پیکه‌وه‌ له‌ مالی هاتینه‌ ده‌ری. مارفینکا له‌ هه‌ساری راوه‌ستا بوو. هه‌تا به‌رده‌می سینه‌مایان ده‌گه‌ل چووم.

له‌ رییه‌پی گوتم: "ئه‌و شوو زۆر خراپم ژه‌نی. من که زۆریان لیکردم هه‌رگیز ناتوانم چاکي لیده‌م."

- ئاگادار بووم ده‌مزانی زۆر توورپه‌ی.

- هه‌رکاتی زۆریم لیبکه‌ن ناتوانم بژه‌نم. بۆیه له‌ جیاتیان روژی هه‌ینی داها‌توو، مارفینکا دوا‌ی نیوه‌ریه‌ دیته‌ مالی مه‌، ئه‌وه‌شم به‌ باو‌کم را‌گه‌یان‌دوو. ئه‌و قسه‌یه‌کی نییه‌. ئه‌وده‌م له‌گه‌ل مارفینکا دوو به‌ دوو چوار ده‌سته‌کی Dance macabre یت له‌سه‌ر پیاوو بۆ لیده‌ده‌ین.

هه‌ر زوو ئه‌وه‌م به‌بیردا هات که ره‌جه‌بۆفیش له‌وی ده‌بی و ده‌ست به‌ باویشکدانی ده‌کات و منیش له‌ پیستی خۆم ده‌رداوی، بۆیه‌ بریارمدا کاریکی وابکه‌م که تائیس‌تا نه‌مکردوو.

- ببورن من ئه‌و هه‌ینییه‌ تیگیراوییه‌کم هه‌یه و ناتوانم بێم.

- چۆن، تیگیراوی چی؟

مارگریتا وای وپما، ئه‌وه‌ یه‌که‌م جار بوو که من داوای وی ره‌تکه‌مه‌وه.

- زۆر باشه‌ هه‌ینییه‌کی دی.

- ئیس‌تا تا هه‌ینییه‌کی دی خوا ده‌مینی و مولکی.

مارگریتا وای بۆ چوو که من مه‌به‌ستیکم هه‌یه. ئه‌و روژه‌شمان هه‌ر به‌ بیده‌نگییه‌وه‌ به‌سه‌ر برد. چه‌ند روژیکی تری دوا‌ی ئه‌مه‌ دیسانه‌وه‌ ته‌ک بووینه‌وه‌، لینی پرسیم: "ئه‌وشه‌وه‌ بۆ داواکه‌مت ره‌تکرده‌وه‌؟"

- ئیوه‌ نازانن بۆ؟ ئه‌و شه‌وه‌ که ئیوه‌ سه‌رقالی پیاوو لیدانی بوون سه‌ر و سه‌کوتی ره‌جه‌بۆفتان نه‌دیت. ئیوه‌ به‌و ئاوازه‌تان شیوه‌یه‌کی ژیا‌نی تازه‌ به‌ من ده‌به‌خشنه‌وه‌. من نامه‌وی هه‌روا به‌ختو خۆرای هه‌لیکی خۆشبه‌ختی وا له‌ ده‌ستبده‌م. ماوه‌یه‌کی زۆر

بوو دهمه‌ویست ئه‌و داوایه‌تان لیکه‌م که ئه‌و سه‌مای مهرگه
Dance macabre یه‌م بۆ بژهن.

- ئه‌دی بۆ داوایه‌که‌ی منتان ره‌تکرده‌وه‌؟

- چونکه ره‌جه‌بۆف له‌وی ده‌بوو.

- پیموایی ئیره‌ بیتان پیتی دی.

سوور هه‌لگه‌رام و هینده‌ی نه‌ما‌بوو چاوه‌کانم پرپین له‌ ئاو.
به‌لام خۆم راگرت. ئه‌و گه‌فتوگۆیه‌ هه‌مووی به‌ده‌م ده‌رس
خویندنیوه‌ له‌ نیتوانماندا هاتوچوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی من به‌ فه‌ره‌نسی
ده‌دوام، راشکاوتربووم له‌ قسان، مارگریتاش ئه‌وه‌ی به‌ فه‌ره‌نسی
بۆی هاتبا ده‌نا به‌ فارسی ته‌واوی ده‌کرد. ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار بوو،
هه‌رچه‌نده‌ شیوه‌ی گالته‌شی پیوه‌ دیار بوو، که‌ ئاماژه‌ به‌ هه‌ست و
هه‌ستی من بکات.

- نا ئیره‌ییم پیتی نایه‌. به‌لام که‌ تو پینانۆ لیده‌ده‌ی، من به‌رگه‌ی
باویشکه‌کانی وی ناگرم.

- دلنیا بن که‌منیش هه‌ر له‌ و پیاوه‌ی بیزارم. به‌لام ئه‌و مه‌رجه‌م
زۆر له‌لا دژواره‌. هه‌ولده‌ده‌م به‌ گویره‌ی ئاره‌ زووی ئیوه‌ بکه‌م.
ئیه‌وه‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ نازانن که‌ له‌ نیتوان ئیمه‌دایه‌. تو ئاگات لپی
نییه‌. پیویست ناکا. من چاوه‌رپی هه‌لیکم.

به‌لام ئه‌و هه‌له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر هه‌ل نه‌که‌وت. تا شه‌ویک
له‌گه‌ل مارگریتا و بابیدا پیکه‌وه‌ له‌ سینه‌ما بووین، تووشی مارفینکا
و داکی بووین و تیکرا هه‌موو له‌ هه‌موو چووینه‌ گازیئوی
"ته‌ستریا". ئه‌و شه‌وه‌ش دیسانه‌وه‌ ئاماژه‌ به‌ داوایه‌که‌ی من کرایه‌وه‌،
من دووباره‌ مه‌رجه‌که‌ی خۆم دووپات کرده‌وه‌.

راستییه‌که‌شی ئه‌وه‌ بوو من ده‌مویست هه‌رنه‌بی جاریک
مارگریتای به‌ ئازادی و سه‌ره‌ستی خۆیه‌وه‌ ببینم، ده‌مویست
له‌کارتیکردن و فشاری ره‌جه‌بۆفی به‌ده‌ری. ده‌مویست بزانه‌م کاتی
مارگریتا کۆیله‌ی هه‌سته‌کانی خۆیه‌تی چۆنه‌. هه‌ر بۆیه‌م بوو
چونکه‌ ده‌مزانێ که‌ (سه‌مای مهرگ) Dance macabre له‌ هه‌موو
شتیک زیاتری کار لیکردوه‌ هه‌زم لیبوو که‌ ئه‌و له‌ ژیر کاریگه‌ری
ئه‌و پارچه‌ موسیقایه‌دا بیت، تا بۆم ده‌رکه‌وی و بزانه‌م مارگریتای
راسته‌قینه‌ چۆناوچۆن هه‌ست ده‌کات.

لیزه‌دا ناچار بووم به‌ پیچه‌وانه‌ی ره‌وشت و خوی خۆم
قسه‌کانی مورته‌زای بیرم ولیی بپرسم:

"من ته‌نیا شتیکی به‌ چاکی تیناگه‌م. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو
گه‌رموگوری و بزوته‌ی له‌ تۆدا بوو، مارگریتا چ جارن به‌رگریه‌ک،
ئاماژه‌یه‌ک، شتیکی، یان نیشانه‌یه‌کی که‌مه‌رخه‌می، یا بیزاریه‌کی
به‌رامبه‌ر ئه‌وانه‌ پیشان نه‌ده‌دایه‌وه‌ که‌ تو خۆشتمده‌وی و هه‌موو ئه‌و
هه‌لسوکه‌وتانه‌شت که‌ قسه‌یان له‌ سه‌رنییه‌ نیشانه‌ی ئه‌و
خۆشه‌ویستییه‌ت بوون."

"من خۆشتمده‌ویست و ئیستاش هه‌ر خۆشتمده‌وی. هه‌ر بۆیه‌شه
که‌ هینده‌م مردن پیخۆشه‌.

مه‌به‌ستی تو ئه‌وه‌یه‌ بزانی نیازی من چ بوو. چم ده‌ویست. داخوا
ئه‌ویش منی خۆشده‌ویست، نا، هه‌رگیز ئه‌وه‌ی نه‌درکاند. هیچ نیشانه‌
و ئاماژه‌ یه‌کیشی له‌ و بابه‌تانه‌ به‌ من نه‌کردوه‌: ئیمه‌ وه‌ک دوو
ئوالی یه‌کتر بووین. به‌لام په‌یوه‌ندیه‌کانمان له‌ و په‌یوه‌ندییه‌
سه‌ره‌رۆیییه‌ به‌ولاوه‌تر نه‌چوو.

په‌له‌ت نه‌بئ، وه‌لامی ئەم پرسیاره‌شت دده‌مه‌وه. ئەویش له پیناو هزرێک، ئاره‌زوویه‌ک، بیرو باوه‌رێک، له پیناو هه‌رچییه‌کی شایسته‌ی به‌ختکردن بیت.

ئەو ژیانه‌ پرگێرمه و کێشه و ناخۆشه‌یه‌کسه‌ره‌ی من چ نرخ و بایه‌خیکێ هه‌بوو. ئاماده‌یی بۆ خۆ به‌ختکردن، ژیان شیرین و خۆشه‌یستر ده‌کات... به‌لام مارگریتا چ هه‌لوێستیکێ هه‌بوو چۆنی خۆپیشانده‌دا؟ ئیستا ده‌لێم، ئیمه‌ له‌گه‌ل دهرس خویندندا ورده‌ ورده‌ هاتبوویه‌ سه‌رکێتیه‌ ئه‌ده‌بیه‌ رووسییه‌کان. من داوام لیکرد که هه‌ندی له پارچه‌ نوسینه‌کانی "ئوگینا ئەنگین" ی پۆشکین له‌به‌ر چاوی مارگریتا وه‌خوینم و ئەویش رازی بوو. هه‌رچه‌نده تینگه‌یشتنی ئەوانه‌ش بۆ من نه‌ختیک گران بوون، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ فه‌ره‌نسی خویندبوومنه‌وه، به‌ ئاسانی ده‌متوانی په‌ی به‌ مه‌به‌ست و ماناکانی ببه‌م. کاتی گه‌یمه‌ نامه‌کاریه‌کانی تاتیانا، هینده‌ی کار تیکردم ده‌توانم بلێم خۆم له‌ بیر چوو بۆوه. مارگریتا تینگه‌یی که ئەو نامه‌کاریانه‌ زۆریان کار تیکردووم و گوتی: "من تاتیانام خۆشده‌وی و هه‌زم ده‌کرد وه‌ک وی بامایه‌."

من گوتم: "ئێوه هه‌رگیز ناتوانن بینه‌ تاتیانا. کێ وه‌ک تاتیانای فیداکاری و خۆ به‌ختکردن به‌رامبه‌ر ئەو پیاوه‌ی پینده‌کری که خۆشیده‌وی، و زۆر به‌ ئاشکرا و بی‌ په‌رده‌ دان به‌وه‌دا بئی و پئی بلێ خۆشمه‌ده‌وی. هه‌رچه‌نده تاتیانا پیشیوایه‌ که ره‌نگه‌ ئەو پیاوه نه‌توانی وه‌لامده‌ره‌وه‌ی هه‌موو هه‌ست و نه‌سته‌ ناسکه‌کانیشی بی، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا دیسانه‌وه هه‌ر بۆی ده‌نوسی و پئی ده‌لی که

هه‌رچی هه‌مه و نیمه‌ ته‌واوی ئەو‌راز و نیازانه‌ی که ژیانی منیشیان پێوه‌ به‌نده، هه‌مووان تیکرا داویمه‌ ژیر پئی تو چونکه‌ گراوی منی.

من به‌ دوا‌ی و شاندا ده‌گه‌رام و وه‌گیرم نه‌ده‌که‌وتن.

- من ئەو قوربانی و فیداکاریانه‌ له‌ تۆدا نابینم.

مارگریتا پیکه‌نی، جا ده‌بویست گالته‌م پیکه‌، یا هه‌روه‌ک جارێ ده‌بویست شادی بپژینێ و خۆشی بلاوبکاته‌وه و غه‌می من بره‌وینیته‌وه و یا بۆیه‌ پینده‌که‌نی تا هه‌یچم پینهلێ.

- نا، من ئەم تاتیانایه‌ نالێم، من مه‌به‌ستم ئەوکاته‌یه‌ که تاتیانا ژنی ژهنه‌راله‌، که تو هه‌یشتا نه‌تخویندۆته‌وه و نازانی.

- خۆ نا، به‌ هه‌له‌دا چوو ویت، خویندوومه‌ته‌وه. تو ناتوانی ته‌نانه‌ت ئەو تاتیانه‌ش بیت، که ئیستا ژنی ژهنه‌راله‌، ئەو ژهنه‌راله‌ی که خۆشیشی ناوی، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌رگیز ئاماده‌ نییه‌ که له‌گه‌ل کۆنه‌ یاره‌ دێرینه‌که‌ی پیشووی که زۆر جارانی سه‌ر لیده‌دات و زۆر ده‌میکه‌ پشتی تیکردووه و ئیستاش په‌شیمان و هه‌ر خۆشیشی ده‌وی، ئەو ژنه‌ ژهنه‌راله‌ی که به‌ روواله‌ت زۆر خۆ به‌زل زان و له‌ خۆبایی داده‌نی و له‌ ناوه‌ وه‌شدا دلشکاو و رارا و ناراحه‌ته‌، ئاماده‌ نییه‌ بچیته‌وه له‌گه‌ل ئەو کۆنه‌ یاره‌یدا ژیان به‌سه‌ره‌ریت و میرده‌که‌ی خۆی به‌جی بیلێ. ئێوه ئەو جۆره‌ فیداکاریانه‌تان له‌ ده‌ست نایه‌. دیسانه‌وه پیکه‌نییه‌وه له‌گه‌ل پیکه‌نییه‌که‌یدا قسیکی کرد که منی ده‌بیر و خه‌یالانه‌وه برد. ئەو رۆژه‌ په‌یم به‌گرینگی قسه‌ و وشه‌کانی نه‌برد. ئەو رۆژه‌ وامزانی که چونکه‌ من هه‌لچوو بووم و له‌ هه‌ژمه‌تان خوینم قولپی ده‌دا. ئەو ته‌نیا بۆ هه‌یور کردنه‌وه‌ی من ئەو قسه‌ی کردووه، که پئی گوتم: "له‌ کویرا دیاره‌، به‌لکه‌ من بمه‌وی

فیداکارییه‌کی له‌وه‌ش گه‌وره‌تر ئه‌نجامدهم. خو ناکرئ هه‌موو شتیکیش بلیی.

راوه‌سته با ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌ش ته‌واوکه‌ین... "ئاخری و ئۆخری ئه‌و هه‌له ره‌خسا. رۆژیکی هه‌ینی دواى نیوه‌رۆیه بوومه میوانی مارگریتا و بابی. مارفینکاش له وییوو.

ته‌واوی سه‌ر له به‌یانیه‌که‌ی ئه‌و رۆژه من له مالى مامه‌وه. هه‌وا سارد و به‌سته‌له‌ک بوو. ته‌نیا چه‌ند دقیقه‌یه‌ک ئه‌و باسانه په‌یوه‌ندیان به‌جه‌نگه‌وه بوو ده رۆژناماندا خویندنه‌وه.

دوايه ته‌واوی ماوه‌که‌ی دیم به‌لیدانی قه‌وانی Dance macabre که ماوه‌یه‌کی زۆر بوو کړیبووم برده سه‌ر.

له کتێبه هونه‌رییه وینه‌یه‌کانی "هۆلباین" یشم که وینه‌کانی سه‌ردمی سه‌ده‌کانی ناوه‌ندی تیدا به‌رجه‌سته کړدبون، هیندیك خویندنه‌وه. به‌ره‌به‌ری کاتژمێر دوو و نیو له مالى هاتمه ده‌رئ، به‌ پێیان به‌ره و مالى مارگریتاى چووم. بایه‌کی ساردی ده‌هات، هه‌وا وشک و سه‌هۆلبه‌ندانیکی ته‌واو بوو.

کات سینی دواى نیوه‌رۆ بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا تاو و ساو بوو، به‌لام به‌سته‌له‌ک و سه‌هۆل له بن پێیان هه‌روا قرچه‌یان بوو.

خه‌لکی هه‌موو له سه‌رمان رایانده‌کرد. من هینده له‌گه‌ل خۆمدا سه‌رقال و جه‌نجال بووم. من ئه‌وه‌ی ئاگابی له‌سه‌رمایه‌م نه‌ما بوو.

ته‌نیا له بیرى مارگریتا‌دا بووم و له به‌ر خۆمه‌وه ده‌مگوت ده‌بی بۆ Dance macabre هینده‌ی کار لیکردبی. خو ئه‌و له هه‌ر شوپینیک بی ئه‌و جییه هه‌موو هه‌ر خۆشی و شادی و ئاسووده‌یی و دلنایایی و پیکه‌نین و له خو بورده‌یه‌یه، باشه ئه‌و چی له مهرگ و

مردن داوه Dance macabre سه‌مای مردووان، سه‌مای مهرگ ده‌توانی چ کارگه‌ریه‌کی له‌سه‌ر وی هه‌بی مرۆف ده‌بی چه‌ند له ژيانى بیزار و که‌له‌لابیت تا له سه‌مای مهرگ، به‌لی سه‌مای په‌یکه‌ره‌ئیسکی مردووه‌کان چیژ وه‌رگرئ و ئاره‌زووی بکات. بۆوا په‌ریشان بووم؟ من ته‌واوی رۆژ و هه‌فته و مانگه‌کان دلی خۆم به‌وه خۆش ده‌کرد دواى نیوه‌رۆیه‌ک بچمه لای مارگریتا و ره‌جه‌بۆف له‌وی نه‌بی درۆیان له‌گه‌ل ره‌جه‌بۆفی کړدی و پێیان گوته‌ی ئه‌ورۆ له مال نابین و ئه‌ویان هه‌لداوه. ئه‌ی ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ره‌جه‌بۆف په‌یدا بیه‌وه چی؟ هۆی ئه‌و په‌ریشانییه‌م چ بوو؟ هیشتا هیچ نه‌بووه دلی من ته‌په‌ی دی. هه‌رکه وه‌ژووری که‌وتم هه‌ستم کرد مارگریتا غه‌مباره ئه‌وه‌ش بۆیه نالیم مارگریتا پینه‌ده‌که‌نی. نا، تابلێی به‌ بلندی ئاوازی ده‌نگه ناسکه‌که‌ی ده‌له‌رانده‌وه که دیگوت: "ئای که خۆشه. به‌لام ئیستا چاتره. له‌وانه‌یه تا کاتژمێریکی دی ئه‌ویش بیت. سه‌رماتانه، فه‌رموونه به‌ر ئاگری..."

- ئه‌گه‌ر بابتان نه‌خۆشه، ئه‌وه ریم بدن با وه‌گه‌ریم.

هه‌رگیز، فه‌رموون، یه‌ک دنیا خۆش‌حالم به‌هاتنتان.

به‌رده‌وام ده‌دوا، له‌گه‌ل خۆشی ده‌گوت، له منیشی ده‌پرسی. هه‌ردووکه‌مان ته‌نیا بووین. هه‌لیکی چاکه وه‌ختیه‌تی، پێی بلیم تو بۆ من چیت چ شوپینیکت له ژيانى مندا داگیر کردووه، پێی بلیم که ژيانى من تا ئیستا ژيانیکی یه‌ک شیوه و یه‌ک ره‌نگ و ریچکه و ساده و ساکار بووه. به‌لام پر ده‌ردی سه‌ری. پێی بلیم که هه‌موو ژيانى من به‌ تال و لانه‌واز و بی ناز و تفت و تال و له هه‌مووشی خراپتر بی بزوات و هه‌لسوڤو داسوڤو و بی گۆران بووه.

پىيى بلىمىن تا ئىستا تەنەت ھەر بەلا و بەسەرھاتەكانى ژيان. برسپىيەتى خەلكى، ئازارى بىتەوايان، كوشت و كوشتار و زورى و ستەم ديون و ھىچى دى. پىيى بلىمىن كە ھەموو رۆژى دووبارە لە خەورابوون، بى ھىواو مەبەست و ئامانچىك لە ژيان. دەستە و ئەژنوو دەست لەسەردەست دانان، ھەر رۆن و برنج كرىن و لىتان كە بەراستى ئەمانە ھەر ھەموويان بۆ من كوشندە بوون. لەو كاتەوھش تۆم ناسپوھ،

دنيايەكى دىكەم لەبەر چاوان خۆ دەنوئىن. پىيى بلىمىن كە ئىدى ئىستا ژيان ھەر ھەمووى مۇسقىقا و ھونەرە. پىيى بلىمىن كە تا ئىستا ژيانى من ھەر بى ھونەر بووھ و ئەگەر بووبىتئىشى ھونەرئىكى مردووى بى گيان و ژيان بووھ، پىيى بلىمىن كە تو دىناي راستەقىنەي ژيانت بە من نىشاندا. پىيى بلىمىن كە تو ژيانى منت وا لىكرد قابىلى ژيان بى پىيى بلىمىن خۆشەويستى تو ئومىد و ھەز و ئارەزووھەكانم پى دەبەخشىتەوھ، ئاى، چەندەھا شتى دىكەش ھەبوون دەمويست پىيى بلىمىن ھەزەمەكرد پىيى بلىمىن خۆشمەدەوئى كەچى زمانم گىراوھ تەنيا بە چا و تىبىرئىنەوھ وىستم ھەموو ئەو شتانەي دىكەشى تىبگەيەنم.

مارگرىتا ھەمىشە لە سەرنجە قوولەكانى من تۆقىبوو، بەلام بە سەرخۆي نەدەھىنا. كەچى ئەورۆ لە ھەموو رۆژىكى خراپتربوو، ساتەوھختىكىش رانەدەوھستا، ھەردەيگوت. يا لە بىدەنگىيە دەترسا، يا دەيويست شتىكى لە دلدايە و بەو چەنە چەنەي لىم بشارىتەوھ. دەو دەمەيدا مارفىنكا پەيدا بوو. بە رووسى كەوتنە قسان. وردە شتىكىان لى حالى دەبووم. چا و شىرىنىيان ھىنا. ئەوجا

ھەردووكيان بەرامبەر پىيانۆيەكە دانىشتن و Dance macabre سەمەي مردووان، كە لەسەر نۆتەكانى پىيانۆيەكە نوسراو بوو سەمەي مەرگ تەنپامانايەكى ئەو وشانە بوون. ژوررەكە زۆر ھىدى مات و خامۆش بوو خشەخشى نۆتەكان نەبى بە ئەسپايى، دەھاتنە بەرگوى.

چەند ساتەوھختىك بىدەنگىيەكى كىش و مات بوو.

ئانىشكىم لەسەر سوچىكى مېزەكە دادا، ھۆش و بىرم ھەموو لاي ئەوان بوو. سەرھتاي ئاوازەكان كە ترسيان وەبەرنام. Macabre بوو، ھىچ وشەيەكى كوردى نىيە جىيى ئەم وشەيە بگرىتەوھ. شووم بوون، من بۆ خۆم زۆر چاكم گيانى وشەكان دەنئو ئاوازەكاندا دەبىستن.

كاتزىمىر، دوازە جارن لىدەدا، لە دەمى شەوئوھ تا بەرە بەياني مردووهكان ئازادن ئازاد ئازاد، نيوھ شەوھ! چ شەوئىكى سامناك.

ھەموو شەوھەكان وا ترسناكن. چونكە ھەر ژيانەكەي ئىمە خۆي لە خۇيدا وايە، گيان سۆزە. ئىدى خۆ ئەوان گيانان نىيە تا بسووتى، مردووهكان بى گيانن. ھەر بۇيەش كە ئىمە لەگەل ئەواندا وەك يەك نىن، بەلام مردووهكان ھەموويان وەك يەكن.

لە نيوھ شەوئوھ تا كەلەبابى بەياني ئەوھ مردووهكان جەژنيانە و ئاھەنگ دەگىرن. جەژن و ئاھەنگى ئازادى، جەژنى رەھا بوون لە ئازار و دەردە سەرىيەكانى ژيان ھەموو يەكسانن. نە شا ھەيە و نەگەدا، نەپىر و نە جوان، نەكچ و نەكور، نەژن و نەپياو، ھەموويان مردوون. ھەموويان پەيكەرە ئىسكن. يەككىك جوققەي شاھانەي

له‌سه‌ر نییه و یه‌کێک پاتال له‌بەر، ده‌ست ده‌ناو ده‌ستی یه‌ک ده‌نێن و هه‌موو تێکرا هه‌له‌ده‌په‌رن. چونکه مهرگ له نیو هه‌موواندا هاوبه‌شه، کهم و زۆری خودی ئه‌و په‌یکه‌ره ئێسکانه، مهرگ هه‌لیانده‌په‌رینی و سه‌مایان پێده‌کا. مهرگ به‌ لولاکه ئێسکیکی که تا دوینی پا و پووزی کچیکی بالابه‌رزی شوخ بووه ئه‌وه ئیستا بوته دار ده‌ هۆلی دیواری ئه‌و کاسه سه‌ره هه‌لچنراوانه و ده‌یانکوتی.

که بووه سه‌عات دوازه‌دی شه‌وئ، ئیدی په‌یکه‌ره ئێسکه‌کان هه‌موو له گۆره‌کانیان دینه‌ ده‌ری و سه‌ما ده‌که‌ن و هه‌له‌ده‌په‌رن. مهرگ بۆ خۆی خودی هه‌موو ئه‌وانه، چونکه ئیدی نه‌فه‌رمانه‌رواو نه‌فه‌رمانه‌به‌ نه‌ماوه، ئاوازیکی له‌سه‌ر خۆ لێده‌دا.

مردوووه‌کان لیک خه‌ر ده‌بنه‌وه و ده‌ست هه‌له‌ده‌ته‌کێن و پێ له زه‌وی ده‌کوتن.

ئه‌وه‌ی که تا هه‌شتاش خه‌تیکی به‌ لا روومه‌تیوه‌ دیاره، ئه‌وه له ژياندا قازی بووه و به‌ ئازار و ئه‌شکه‌نجه و نه‌هامه‌تی تاوانباره‌کاندا هاتوو و پێیان پیکه‌نیوه. شوینه‌واری ئه‌و خه‌ته‌ش به‌ زوویی ده‌سه‌رینه‌وه و نامین، ئه‌و شوینه‌واری له‌ نیوان چه‌ناگه و روومه‌تی ره‌ش ده‌بینه‌وه. هه‌ر له‌بەر ئه‌وه‌ی که مردوووه و ئیدی ئازاده.

ئه‌وه‌ی که ئێسکی پشته‌ی کووره، ئه‌وه زۆری پشته‌ی داھیناوه‌ته‌وه و زۆری سه‌ر شوهر کردۆته‌وه ئه‌وه‌ی ئه‌وی پێ له‌ خه‌لکی دی جودا ده‌کراوه، به‌لام تازه‌ لیره‌ ئیدی پێویستی به‌ په‌یدا کردنی نانی روژانه‌ی نه‌ماوه، نه‌گریان هه‌یه و نه‌پیکه‌نین، نه‌ شادی و نه‌غه‌م، نه‌ دلته‌نگی و نه‌هیوا و ئومید و نه‌ خۆبادان و نه‌سه‌رکۆنه، نه‌ زۆر و

سته‌م و نه‌ بێده‌سه‌لاتی. نه‌برسیه‌تی و نه‌ تیری له‌ مهرگ و ئازادی به‌ولاوه‌ هه‌چی دیکه‌ نییه.

ئایا ئه‌و مهرگ و ئازادییه‌ زۆر له‌ ژيانی کۆیلایه‌تی چاتر نییه.
ئایا ئه‌و مردنه‌ زۆر له‌وه‌ چاتر نییه‌ قازی گالته‌ی به‌ ملکه‌چی تاوانباره‌که‌یدا بێ و پێی پێکه‌نی؟

ئایا ئه‌و مردنه‌ زۆر له‌وه‌ چاتر نییه‌ نه‌ دارێک پشته‌ دانه‌وین؟
ئایا ئه‌و مردنه‌ زۆر له‌وه‌ چاتر نییه‌ مرووف له‌ زینداندا بێ؟
هه‌ر بۆیه‌ که‌ ئه‌وانه‌ وا جه‌ژن و ئاهه‌نگ ده‌گێرن. هه‌له‌ده‌په‌رن، چونکه‌ ئازادن.

مهرگ به‌ لولاکه‌ پێی کچیک که‌له‌ سه‌ریکی زل ده‌کوتی و ئاوازی سه‌روودی مردوووانیان بۆ لێده‌دا.

ئای هه‌ی، ئه‌و ئازادییه‌ش هه‌ر سنوور به‌نده. که‌له‌باب بانگی هاتنی سه‌پیده‌ رادیلێ. هه‌موو مردوووه‌کان، په‌یکه‌ره ئێسکه‌کان لیک ده‌ترازین... چرک... چرک بۆ ناو گۆره‌کانیان. من ئه‌م دیمه‌نه‌م له‌و پارچه‌ موسیقایه‌دا ده‌دیت که‌ مارگریتا و مارفینکا پیکه‌وه‌ ده‌یانژهنی. که‌ لیبوونه‌وه‌ هه‌ردووکیان ره‌نگیان تیکچوو بوو. سه‌یری منیان ده‌کرد. منیش تاس برده‌بوومیه‌وه. مورته‌زا هه‌ناسه‌یه‌کی درێژ و قوولی هه‌لکیشا. دوا به‌شه‌کانی دیکه‌ی هه‌روا له‌ خۆوه‌ ده‌گوتن. ئیدی ئاگای له‌وه‌ نه‌مابوو که‌سیک گویی لێیه‌تی یان نا. هه‌یچ گومانیک له‌وه‌دا نه‌بوو که‌ هه‌شتاش هه‌ر له‌ ژیر فشار و کارلیکرانی ئه‌و روژه‌دا بوو.

"ئیدی وه‌بیرم نایه‌ ئه‌و روژه‌ چ قه‌وما. ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانم که‌ ئه‌و شه‌وه‌ وه‌ک مردوووان تابه‌یانی لێیکه‌وتم. هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو که‌ بۆ

دوو به یانیش هر تووره و ناراحت بووم. ته‌نیا رهنه‌گه په‌ریوه‌که‌ی مارگریتام دوی لیوونه‌وه‌ی Dance macabre به به‌رچاوانه‌وه دههات و ده‌چوو. دلنیا‌بووم له‌وه‌ی که مارگریتا ئه‌و کچه لیو به‌خنده و دلخوش و شاد و شه‌نگوله نییه و له ژیر ئه‌و لیوه ناسکه پر زهرده‌خه‌نانه دا رازیکی ون و نادیار و شاراوه هه‌یه به‌وه زور په‌ریشان بووم که چون تا ئیستا وام نه‌ناسیوه. روژی دوی ده‌وروبه‌ری سه‌عات شه‌شی ئیوارئ. له ژوره‌که‌م دانیشتیووم و گویم دابووه قه‌وانی Dance macabre که له‌پر ده‌ستیکی بچکولانه‌ی ده‌ستکیش له ده‌ستم دیت په‌رده‌ی ده‌رگا‌که‌ی بۆ سه‌رمایه‌م پیوه گرتبوو لادا. ده‌سته‌که چه‌ند جاریکانی تک تک له شووشه‌ی ده‌رگایه‌که‌وه هینا و مارفینکا وه ژوورکه‌وت.

له سه‌ر روویرا دیاربوو شتیکی تازه قه‌وماوه. ئه‌و فارسی وا فیر نه‌ببوو بتوانم به فارسی بیدوینم. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی لی تیگه‌یشتم که به هر زمانیک بووه ده‌یویست تیمبگه‌یه‌نی که هه‌رچی زووتره بگه‌مه مارگریتا. به‌لام چ قه‌وماوه، چ بووه، چیم له ده‌ست دئ ئوتومبیل و گالیسکه‌یه‌کم وه‌چه‌نگ نه‌که‌وتن. سه‌رما و سۆله و به‌سته‌له‌ک بوو گالیسکه‌کان خویان په‌نا دابوو- مارفینکا به‌خۆو پیلاویکی پاژنه باریکه‌وه نه‌یده توانی به‌سه‌ر به‌سته‌له‌کیدا غاردا، به‌ویم گوت: "ئه‌وه من ده‌رۆم و توش بۆ خۆت به‌ته‌نیا وه‌ره." نیوه‌ی زیاتری رتیه‌که‌م بریبوو و ئینجا گه‌یمه ئوتوبۆسیک، دوایش گالیسکه‌یه‌کم وه‌گیر که‌وت، له ناو گالیسکه‌که‌دا ئه‌و وشه رووسییه‌ی که مارفینکا لیکدا لیکدا دووباره‌ی ده‌کرده‌وه و فارسییه‌که‌ی "خۆ کوشتن" بوو.

مارگریتا ده‌یویست خۆ بکوژئ. من ده‌توانم نه‌یه‌لم. هر دوو چاوم تاریک بوون، خۆم راگرت. به‌هه‌ربانچیه‌که‌م گوت خیراتر لیخوړئ، له‌وه‌لامدا گوتی: "له‌وه‌ی زیاتر ناتوانم لیخوړم ئه‌سپه‌کانم له‌سه‌ر ئه‌و سه‌هۆلبه‌ندان و به‌سته‌له‌که‌ی ده‌خزن."

- هه‌روا توژیک خیراتر به‌لکه زوو ده‌گه‌می.
له‌جه‌سه‌ری شه‌قامی نادری هاتمه خوارئ. نه‌مویست که‌سم تینگا.

ده‌وروبه‌ری سه‌عات هه‌وت گه‌یمه به‌ر ده‌رکی. هه‌وا تاریک بوو، ده‌رگا له‌سه‌ر گازی پشتی بوو، راست چوومه ژووری. که له پلیکانان هاتمه خوارئ زور ترسام. وامزانی شیت بوویمه.

ره‌جه‌بۆف له ناوه‌راستی هه‌سارئ پان رابوو و خوینی له‌سه‌ری ده‌هات. له‌گه‌ل تاریکیه‌شدا زانیم خوینه. مارگریتا به‌واقی وپ و دووچاوی ئه‌بله‌ق و سه‌ر و روویه‌کی درێژکۆله، ده‌ست به‌ره‌و دواوه ده‌یزریکاند. بابی مارگریتاش ده‌ست به‌لیوی نه‌رده‌ی پلیکانه‌کانی هه‌یوانیوه ده‌یویست به‌ره و خوار بیت.

مارگریتا له‌وه‌ی زیاتر: "من... من" ده‌نا زمانی گیرا بوو.
له‌ئامیزیم کرد و برده‌وه ژووری، ده‌تگوت بی ناو ئاوییه ده‌له‌رزئ.

پرسیم: "تو ئه‌وه‌ت کرد؟ تو کوشتت؟"

- من...من.

بابی مارگریتاشم هینایه‌وه ژووری.

- گوئ مه‌دهنی، له‌سه‌ره خۆزین ئارامتان بئ. من هەر ئیستا ده‌یگه‌یه‌نمه‌ نه‌خۆشخانه.

ئینجا رووم له‌ مارگریتا کرد.

- مارگریتا ئیدی ئه‌وه‌ به‌کەس نه‌لئی، هیچ کاتی، به‌لینم ده‌یه‌ که‌ ئه‌و قسه‌یه‌ت به‌سه‌ر زاریدا نه‌یه‌ته‌وه‌ و له‌ ده‌مت ده‌رنه‌چی. مارگریتا ئه‌گەر تۆزقالتیک منت خۆشده‌وئ به‌لینم ده‌یه‌، که‌ به‌ هیچ کەس نه‌لئی. به‌ هیچ کەس. ئه‌گەر بابیشت نه‌یزانیوه‌، ئه‌وه‌ مه‌هیله‌ بزانی، تۆ برۆ پشووویه‌ک بده‌.

من مارگریتام ده‌ئامیز نا، ده‌ست و ده‌موچاویم ماچکردن، دیسانه‌وه‌ لیم دووباره‌ کرده‌وه‌:

"مارگریتا، ئیستا ده‌یگه‌یه‌نمه‌ نه‌خۆشخانه، هیچی وانیه‌. چاک ده‌بیته‌وه‌، رامکرده‌ ده‌ری، به‌ دوا‌ی گالیسکه‌یه‌کدا ده‌گه‌رام دیتم مارفینکا تازه‌ وا‌ خه‌ریکه‌ دیت.

- تۆش بیگه‌یه‌، حالی باش نییه‌، چوو به‌ بنوئ.

گالیسکه‌م وه‌گیر نه‌که‌وت. گه‌رامه‌وه‌ هه‌ساری و هاوارم کرده‌وه‌.
- مارگریتا، مارگریتا به‌ هیچ کەس نه‌لئی، به‌ هیچ کەس. لاشه‌ نیوه‌ گیانه‌که‌ی ره‌جه‌بۆقم به‌ شانی دادا و له‌ مال وه‌ده‌ر که‌وتم. ده‌مویست چبکه‌م نازانم ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌م ئاگا لیبوو خه‌لکی ده‌وره‌یان لیدام و پاسه‌وانیکیش په‌لی گرتم و بردمیه‌ جیه‌کی. هه‌رچییه‌کیان لیده‌پرسیم، من هەر ده‌مگوت: "من ئه‌وه‌م کردووه‌، من کوشتوومه‌."
و ئیستاش هەر ده‌لیم: "من کردوومه‌."

به‌ مل خۆ داهینانی گوناھی یه‌کیکی دیکه‌ چه‌ند خۆشه‌ و بوونی ئامانج و مه‌به‌ستیکیش له‌ ژياندا چه‌ند شیرینه‌.

ئیدی مورته‌زا - ف- بیده‌نگ بوو له‌ دنیای خه‌ودا بوو. وه‌ک هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خه‌ون بووبن. من ده‌مزانئ بۆ وا به‌ تاسه‌ و خۆشحالیه‌وه‌ به‌ره‌وپیری مهرگ ده‌چی. هیواو ئامانجیکی بۆ ئه‌و ژيانه‌ پڕ و پووچه‌ی خۆی دۆزییووه‌.

-۳-

دوینی سبه‌ینی مورته‌زایان له‌ نیومه‌را برده‌ ده‌ری. هه‌روه‌ک چۆن شه‌که‌ نیریکی له‌ نیو په‌زیرا راده‌کیشنه‌ ده‌ری بۆ سه‌ربرینی. من ته‌نیا که‌سیک بووم که‌ به‌مه‌ زۆر خۆشحالبووم، هەر بۆیه‌ش له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ ده‌مگوت: "بۆ خۆی هه‌سایه‌وه‌ و ئه‌م شه‌ویش کاتژمیر دوازه‌ی شه‌وئ هاوبه‌شی سه‌مای مردووان ده‌کات. ده‌ستی ره‌جه‌بۆفی ده‌گرن و بی رق و کینه‌ پیکه‌وه‌، بی ئازار و چاوچنۆکی، به‌لام ئازاد ئازاد جه‌ژن و ئاهه‌نگی ئازادی ده‌گێرن. نا، کئ ده‌لی وایه‌.

ئه‌مرۆ به‌یانی هاتن و که‌ل و په‌ل و شتومه‌که‌کانیان کۆکردنه‌وه‌. ئیمه‌ به‌ ته‌واوی لیبیراین که‌ له‌ سیناره‌یان داوه‌. ده‌و ده‌مه‌یدا که‌ شتومه‌که‌کانیم کۆ ده‌کردنه‌وه‌ چه‌ند په‌ره‌ کاغه‌زیکم له‌ بن نوینه‌کانی دیتنه‌وه‌. به‌دزی خۆیندنه‌وه‌ تا ئه‌گەر پنیوست بی ره‌گه‌ل شته‌کانیان خه‌م و بۆی بنیرمه‌وه‌، یا ئه‌گەر شتیکیان تیندا بیت ئه‌وه‌ به‌هەر شیوه‌یه‌ک بی بۆ مارگریتا، یان بۆ خوشکه‌که‌یان بنیرمه‌وه‌. به‌لام نوسینی سه‌رکاغه‌زه‌کان ده‌ستوخه‌تی مورته‌زای نه‌بوو. دیار بوو له‌ ده‌ریرا هاتبوو. ئه‌مه‌ش ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه‌:

"دۆستی خۆم، تاكە خۆشەوېستەكەم، من بەلای تۆو ھەمیشە كچىكى سەرە رۆ و بى جەلەو بووم، ھەر چەنەم دەدا و پىدەكەنیم زۆر كەمت بە غەمبارىيەو ە دىتووم، وەنا؟ جارىكيان دە قساندا پىت گوتم كە خۆبەختكرن و قوربانى لە دەست من ناىە. جارى وا دەبوو رەنگە پەريوھەكەى دەمووچاوى من سەرنجى تۆيان بۆ رازە شاراوو نەپنىيەكانى ناخى دل و دەروونم رادەكيشا. بەلام دەستوبرد قاقاى پىكەننەكانى من لەو بىرو بۆ چوونانەى خۆتى سەبارەت بە من دوور دەخستىتەو، وەنا؟

لەوانەىە زۆر جارانىشت لە دللى خۆتدا گوتبى ئەو ە ديارە يارى بە چارە نووسم دەكات و گوايە گالتەم بە تۆو ھەست و نەستە ناسكەكانت كردوو، وەنا؟

بەلام دەزانى بە ھەلەيان تىگەبىووى؟ پەى بردن بە ئىش و ئازارى خەلكى دى كاريكى ھىندە ئاسان نىيە، چ جاي ئەو ھەموو بەلا و بەسەرھات و ناخۆشيانەى بەسەر من ھاتوون و خۆم تىدا راگرتوون و ھىشتاش زۆر ئازايانە ھەر ئامادەم خۆم راگرم و بەرامبەريان بووھستم. ژيانى من سەرتاپاى فيداكارى و قووربانى بوو.

دۆستەكەى خۆم، داکم لە دوايىن نامەيدا نوسىويەتى زۆرم ئاگا لە بابم پىت.

داك و بابم يەكتريان زۆر خۆشەوېست، ئىستاش ھەروان، سوورى گەردوون ناچارى دەست لىك بەردانى كردن. زۆر جارام ئاگا لىبوو، بابم چەند سەعاتان بەرامبەر وىنەى داىكم دانىشى و تىيرابمىنى و دەبىر و خەيالانەو ە بچى. لەو كاتەو كە من گەورە بووم ھەمیشە داکم رايسپاردووم كە چاوم لە بابمەوېيت و بىم بە

بەلاوھگىرى ناخۆشىيەكانى. بابم ھەمیشە منى زۆر خۆشويستوو و ھەر لەبەر خاترى منىش بوو خۆى لە ژىر بارى ئەو ھەموو كارەساتانەى ژياندا راگرت. كەس ھىندەى بابمى رەجەبۆف نەدەدزا، كەسشى ھىندەى وى لى بىزار نەبوو بەلام چونكە زۆرى من خۆشەوېست تەواوى بە سەرھاتەكانى ژيانى و تەنانەت پىكەو ە ژيانى رەجەبۆفىشى لەگەل خۆماندا بە روويەكى خۆشەو ە قبول دەكرد. رەجەبۆف بۆ سوودى خۆى بابمى لە ئالو وىرىكى زۆر ترسناكدا كرىبوو ھاوبەشى خۆى. ھەر لەو رىگايەشەو ە ژيانى ئىمەى تال و كویر كرىو. لە رووسياىرا دەناسى و ئەو لەوى دەلال بوو، بەلام چونكە لەو دوا دوايانەدا چاوى تەماحى لەمن برىبوو ئىدى ژيانمان بەى كۆمەك و يارمەتییەكانى وى نەدەسوړا. لەو ناو ە ناوھشدا رەجەبۆف سوودى خۆشى ھەر وەگىر دەكەوت.

چ روژانىكى سەختى ژيانى بابم بوون ئەو روژانەى لەبەر خاترى ژيان و گوزەران و ئاسوودەىى من بە دەست رەجەبۆفەو ە لە بابم رادەبردن. لەلایەكى دىشەو ە نەيدەتوانى من بەو بسپىرى. لەسەر دەمى ئەو بگرە و بەردانەدا بوو ئەتو پەيدا بووى.

ئازىزەكەم خۆزىا بە خۆزىاى خوداى ھەرگىز نەدەھاتى. تروسكەى ھىواو ئومىدىكى رووناك لە ژيانى مندا پەيدا بوو، ئەو خۆشەوېستىيە شاراوەى، كە ھىچ كەسىك تەنانەت مارفىنكاش نەيزانى. ئەو خۆشەوېستىيەى كە لەتىنى ھەموو ئاگرىكى ھەلايساو بە تىن ترە، ئەو خۆشەوېستىيە ئومىدى گەشى وەبەر من ناىەو، من ئامادە بووم وەك تاتيانا ھەموو ژيانى خۆم قوربانى تۆكەم، بەلام داخوا دەمزانى كە تۆ ئەو خۆشەوېستىيەى من رەت

ناکه‌پته‌وه، وه‌نا؟ تا له دواییدا رییه‌کی دیکه‌م بۆ دلنیا بوونه‌وه و ئاسووده‌یی دل و میشکی بایم دۆزیه‌وه. روژیکی پیمگوت که من به هه‌موو چه‌ز و ئاره‌زووی خۆمه‌وه ئاماده‌م شوو به ره‌جه‌بوؤف بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو په‌له‌په‌ل و هه‌له‌هه‌له‌ی ره‌جه‌بوؤفیشدا بایم ئه‌وکاره‌ی هه‌ر وه‌دوا ده‌خست. چونکه هه‌ر دلنیا نه‌بوو.

ئهو روژه هه‌بینه‌یی که ئیمه به ره‌جه‌بوؤفمان گوت له ماله‌وه نابین و بانگه‌پشتی ئاشنایه‌کی خۆمانین، کاتی که تو له مالی مه‌ وده‌ر که‌و تبووی، توی دیبوو و هه‌ر ئه‌و شه‌وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که، بایم نه‌خۆش بوو له‌باره‌ی منه‌وه‌ی له‌گه‌ل دووا بوو زۆریشی پینداگر‌تبوو که ده‌بی له‌ ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌دا کاره‌که یه‌کسه‌ره‌ بینه‌وه و هه‌ر نه‌بی شیرینی بخورینه‌وه و ئه‌وکاره ئاشکرا بکریت و ئاهه‌نگی بۆ بگێردری. هه‌ر ئه‌و شه‌وه بایم له‌ چه‌ژمه‌تان تووشی ده‌له‌کوته و سه‌کته بوو و ئیدی هاتمه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی که تازه له‌و نه‌خۆشیه‌ی قوتار نابیت یا ئه‌وه‌تا ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌که‌وینه‌ سه‌رجینی. بیرم له‌وه‌ی ده‌کرده‌وه بایم له‌و ده‌له‌ راوکی و ئازار و به‌ خۆ داشکانه‌وانه‌ رزگارکه‌م و خۆم و بایم پیکه‌وه بکوژم. هه‌موو شتیکی ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌م بۆ ئه‌و روژی شه‌مووه‌ی ئاماده‌کردبوو ده‌مویست قه‌وانی Dance macabre یه‌که‌ بخرمه‌ سه‌ر و هه‌ر دووکه‌مان پیکه‌وه بمرین. من سه‌ر قالی ئاماده‌کردنی ئه‌و پیتشه‌کیانه‌ بووم که ره‌جه‌بوؤف هاته‌وه. له‌و جووره‌ سات و شوپانه‌دا ئیدی دیتنی ره‌جه‌بوؤفی له‌ توانادا نه‌بوو. ئینجا زۆر به‌ راشکاوویه‌وه داوام لیکرد و پیم راگه‌یاند که له‌و ماله‌ی بچته‌ ده‌ری. که‌چی ئه‌و ئاماژه‌ی به‌و په‌ویوه‌ندییه‌ گه‌رموگوره‌ی نیوان من و تو

کرد. سه‌ره‌زنشتی کردم، په‌لاماری دام. ته‌نانه‌ت خه‌ریک بوو بێ ریژی بنوینن. سه‌رخۆش بوو. لیم تاودایه‌ دارده‌سته‌ ئه‌ستوره‌که‌ی بایم و له‌ ژووریم وه‌ده‌رنا. که‌ گه‌یه‌ هه‌یوانی له‌سه‌ر پلکانه‌کانرا پالیکم پتوه‌نا. پیتی ترازاو ته‌پلی سه‌ری وه‌گۆشه‌ی یه‌ک له‌ پلکانه‌کان که‌وت ئازیزه‌که‌م، ئیدی پاشماوه‌ی ئه‌و رووداوانه‌ی دوای ئه‌مه‌ش بۆ خۆت هه‌مووی ده‌زانی. کاریکی خراپم کرد. وا چاتربوو تو‌م ئاگادار بکردبایه‌، وه‌نا؟ بابیشم مرد، ئیستاش ئه‌وه‌ ده‌بینم که‌ نۆره‌ی قوربانی و فیداکاری و خۆبه‌ختکردنی من هیشتا تینه‌ په‌ریوه‌و هه‌رماوه‌. تا هیشتا‌ش نه‌مویراوه‌ هه‌والی مه‌رگی بایم به‌ داکم راگه‌یه‌نم. ئه‌و کاره‌ی بۆ تو به‌ جیدیلیم. هه‌رچی له‌ باره‌ی منیه‌وه‌ ده‌زانی بۆ داکمی بنووسه‌، بۆی بنووسه‌ که‌ من به‌راستی کچی شایسته‌ی ئه‌وم و ده‌شزانم چۆن خۆم به‌ختکه‌م. مه‌به‌ستیشم له‌ نویسی ئه‌م نامه‌یه‌ ته‌نیا ئه‌وه‌یه‌ که‌ من ناتوانم به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ خۆ راگرم که‌ تو له‌ به‌ندیخانه‌دا بېزیت و یابم‌ری و منیش له‌ ده‌ره‌وه‌ ژیا‌نیکی بێ مه‌به‌ست و بێ هیواو ئومید بژیم و به‌سه‌ر به‌رم.

له‌وانه‌یه‌ ئه‌گه‌ر دادوه‌ره‌کان هه‌موو ئه‌و به‌سه‌ر هاتانه‌ی من به‌ ته‌واوی ته‌واوه‌تییه‌وه‌ بزانن، فه‌رمانی خنکاندنم نه‌ده‌ن، ئه‌و ده‌می دوای ده‌ سال یان یازده‌ سالێ دی به‌رده‌بم و دیمه‌ ده‌ری. ئه‌و ده‌می ده‌بمه‌ ئافره‌تیکی زۆر خۆشبه‌خت و تۆشم زۆر خۆشده‌وی و به‌ خۆشه‌ویستی تووه‌ ئه‌وه‌نده‌ی ماومه‌ ژیان به‌سه‌ر ده‌بم، خۆ ئه‌گه‌ر مردیشم ئه‌وه‌ هه‌ر به‌ ئاسووده‌یییه‌وه‌ سه‌ر ده‌نیمه‌وه‌. ئیستاش وام بریار داوه‌، هه‌ر ئه‌ورۆ خۆم ته‌سلیمی دادگا که‌م. مارگریتا"

دوای چهند روژیک هەر ئه‌و که‌سه‌ی که به ده‌نگیکی بَلند هاوار ده‌کا و ناوان ده‌خوینته‌وه و بانگی مورته‌زای کوری چه‌وادی کرد و بردی، ناوی منی بانگ کرد و هه‌ندئێ خواردن و کلاوه‌که‌می دامه‌وه. له‌و ده‌فته‌ره‌ی که ئه‌و شتانه‌م پێ وه‌رگرتن، نووسرابوو:

"هینته‌ر... مورته‌زا -ف-"

چهند روژیکێ دی دوو باره‌ پاره‌یان هینا. کاتی که یه‌ک له‌ هاو ژوو‌ره‌کانی من پسووله‌ی وه‌رگرتنی پاره‌کانی ئه‌و دیو ئه‌و دیو ده‌کردن تا پسووله‌که‌ی خۆی وه‌بینی و ئیمزای کات چاوی به‌ پسووله‌یه‌کی که‌وت که پسووله‌ی به‌ندیخانه‌ی ژنان بوو له‌سه‌ری نووسرابوو:

"ناوی وه‌رگری شتوومه‌ک. مارگریتا."

۲۰۰۰/۱/۱ داره‌توو.

سه‌رچاوه‌/ چمدان- بزرگ علوی- چاپ اول، نگاه: ۱۳۷۷ (چاپ مکرر)
مؤسسه انتشارات نگاه.

گوتی: "به‌لئی ده‌زانم. وهک قسه‌کانم ماندووی کردب، به‌لای دیواریدا وهرسوورا. نیره کتکیکی ره‌شیش هاتبووه لیوی حه‌وزه‌که و به‌په‌نجه‌کانی ئاوه‌که‌ی لاده‌دا و ده‌یویست ماسییه‌کان بیته پیشی تا پریاندا‌تی و بیانفرینی. خه‌سره و دووباره به‌لای مندا وهرسوورایه‌وه و گوتی: "بۆ کتییی تازهم بۆ ناهینی؟ دکتور کتیب خویندنه‌وه‌ی لی قه‌ده‌غه کردووم، هه‌ر ده‌لئی شیته."

- تۆش په‌له مه‌که ددان به‌خۆتدا بگره به‌لکه تا ئه‌و چه‌ند روژانه‌ی دی چاکتریش ده‌بی.

خه‌سره و کۆکه‌ی هاتی و ده‌ستشوره‌که‌ی بۆلای ده‌می برد، گوتی: "تۆ به‌راستیته و بیگومانی؟"

- به‌لئی زۆریش، چونکه من باوه‌ر و متانهم زۆر به‌و دکتوره‌یه، ئه‌وه بیجگه له‌وه‌ش که ره‌نگ و رووی تۆش سوور هه‌لگه‌پراونه‌وه و لوس و لیک و گه‌ش دیارن.

خه‌سره و برویه‌کانی تیکنان. وهک ئه‌وه‌ی بیرکردنه‌وه بۆ وی کاریکی یه‌کجار سه‌خت و دژوار بیته.

- بلئی تا ئیستا چاره سه‌ری نه‌خۆشی سیلیان دۆزیبته‌وه؟
من گوتم: "له‌ باره‌ی تۆوه سیل و میل له‌ گۆری نییه. تۆ ته‌نیا سه‌رمات بووه و پارێزیشته نه‌کردووه و لیت بۆته ره‌قیتته و سینگ ئیشه‌یه‌کی سه‌خت و درێژ خایهن."

- باسکردنی بیسووده؟ به‌رگه‌ی ناگرم.

دیسانه‌وه رووی لیوه‌رگێرامه‌وه.

له‌ ئیسکه ده‌رپه‌رپوه‌کانی روومه‌تیرا دیاربوو مهرگ قوربانیه‌کی دیکه‌ی تازهی هه‌لئاوه. به‌لام هه‌رگیز ئه‌وه‌م نه‌ ده‌چوووه میشکی؛

"قوربانی"

نووسینی / بزورگی عه‌له‌وی

دره‌خته‌کان تازه ورده چرویان ده‌ردا بوو، پیشتر نه‌رمه بارانیک باریبوو، به‌لام ئه‌ورۆ هه‌وا پاک و بیگه‌رد بوو. خه‌سره و له‌سه‌ر ته‌ختیکی راکشابوو. دوا‌ی سی مانگ نه‌خۆشی ئه‌وه یه‌که‌مجاری بوو ده‌رکی بکاته‌وه. ره‌نگ و روویه‌کی سفت و سۆل و چاوه‌کانی کز و مه‌ستانه‌یان ده‌نواند. سی مریشک له‌ حه‌وشی له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که خه‌ریکی پێپرکه بوون و چینه‌یان ده‌کرد.

که له‌باب و مریشکیکیش به‌ره و لای حه‌وزه‌که ده‌چوون، ده‌ستیان به‌ ئاو خواردنه‌وی کرد و له‌گه‌ل قووتدانی هه‌ر دلۆپه ئاویکیش سه‌ریکیان به‌لای یه‌کتیدا خوار ده‌کرده‌وه و سه‌یریکی یه‌کتریان ده‌کرد. من له‌سه‌ر لیواری ته‌خته‌که‌ی خه‌سره و دانیشتبووم. زۆر ده‌میک بوو خه‌سره و نه‌یده‌هیشته‌که‌سی بجیتته‌لا. به‌لام من هه‌فته‌ی یه‌ک دوو جارنم بۆ ئه‌حوالپرسیه سه‌ر له‌ مالی وان هه‌ر ده‌دا. له‌گه‌ل داکیدا ده‌دوام. نازانم ئه‌ورۆ چۆن بوو ریی سه‌ردانی خۆی پێدام. من گوتم "چاکه. ئیستا زۆر باشی هه‌ریه‌ک دوو روژی دیکه‌یه هه‌لده‌ستیتته‌وه." که وه‌لامی نه‌دایه‌وه، من سه‌رم له‌ دوو قسه‌کانی خۆم نا: تا ئیستا چه‌ند جاریکانت بۆ هه‌والپرسیه هاتووم. هه‌میشه هه‌والی ساغی ته‌ندروستیتم له‌داکت پرسیه‌وه، ئه‌و

چۆن دەبىي خەسرەو بمرى؟ چۆن باهرېكەم؟ ئەو بەو ھەموو ئومىد و ھەز و ئارەزوو ۋە. لەپىر بىرى مەرگم لە مېشكىدا بە شىۋەيەكى يەكجار زۆر ترسناك لەبەر دەمدا بەرچەستە بوو. ھەرچى بى سىلىش ھەر ھۆيەكە. لەوانەيە ئەگەر سىلىش نەبى خەسرەو بە كۆلاندا بروت و پارچە خشتىكى بەسەردا بەرېتتە ۋە بىكوژى. بىرىكى ناخۇش بوو، ھەموو لەشم لەرزى، خەسرەويك بەو ھەموو ھەست و نەستە ناسك و پاك و خاۋىنەيە ۋە دەبى بمرى. باشە خۆ دواى مردنى ھىچ شىۋىنە ۋارىكى نامىنى و تەۋاۋى بوونى ۋى ۋەنەبوون دەگەرچى. تەنيا گىيانەكەي دەمىنەتتە ۋە؟! بەلى. لە راستىدا لەو دەمەيىرا كە خەسرەو كە ۋەتېۋە ناۋجى، يەكجار زۆر گۆرابوو. جاران لە نىۋ ئاۋالاندا چەند روو خۇش و رووگەش بوو، دەگەل ھەموۋانى دەستبازى و جەفەنگ دەكردن. ھەموو كەس پىئوبوو خەسرە و مروفىكى سەرە رۆيە، بەلام دواى شەو درەنگانىكى درەنگ كە پىكە ۋە دەماينە ۋە دواپىكمان پىكە ۋە ھەلدەدا بى ئەۋەي ۋەرتەمان لىنى تىك رادەماين و ئەۋىش يان پارچە كاغەزىك يا پاكەتى جگەرەكانى خۆي دەردىنا و ورد وردى دەكردن، يان ئەۋ دەمانەي دواى خواردەنەۋى قەۋانىكى گراما فونى داۋىشتە سەرى و گوىمان بۆ رادەداشت، ئا لەو دەم و ساتانەدا دەكرا خەسرەۋى راستى بناسى. من دەمزانى ئەۋ چىيە. بەلى ئەۋكاتانە روون دەبۆۋە كە ئەۋ مروفە سەرەرۆيە، لە راستىدا چەند شەيدا ۋە ئارەزوومەندە. ئەۋ ھەرگىز پىي وانە بوو كە دەبى بەراشكاۋى لەگەل كەسانى دىكەدا بدوئى. ھەمىشە ھەزى لەجەفەنگان بوو، بۆيە ھەركاتى يەككە لە ئاۋالەكانمان ژنى ھىتابايە، ئەۋ دەيگوت: "ئەۋە فلانىش

ژنى ھىنا، تازە ئەۋىش سەنگىن و رەنگىن بوو. بۆ ۋىش ۋاچاترە ھىندىك وردە بەردان لەبەرچى كا، تا قورستىت. شەۋ دەرنگان كە كەسمان بە دەۋرەۋە نەدەما، ئەۋقسانەي پىشۋوى بە جۆرىكى دى دەكردن: "تۆ ۋەرە بىر بىكەرەۋە مروف بىەۋى ژن بىنى. باشەكى بىنى، بۆ نمونە كچى فلانە بازركان، يافلانە سەرفەمانبەر، يافلانە پارىزەر، تۆ پىتۋايە ھىچ كامىكىان لەۋ فاتىلە شل و شەپرىۋ و تەمبەلانەي خۇمان چاتربىن؟ دە تۆ بىرېكەرەۋە كە ئەۋانە لەدۋاى ھەر نانخواردنىكى دەستبەكەن بە قىردانى، يان نىۋە شەۋى گورانىيەكانى زىنەتولملوك لىدەن و خۆي بۆ راژىنن. تۆش ئەۋەندەت بەسە بۆتا ھەتايە و تاكۆتايى تەمەنت لە ژيان بىزار بى و بىزت لىنى بىتتەۋە."

لەگەل ئەۋ ھەموو گالته پىكردن و نەفرەت لە ئافرەت كىردنەشەيدا، ھەرمن دەمزانى چەند شەيدا و چەندى ھەز لەژنە... جارىكىان لە فەرەنگى ھەز لە ژنىكى كىردوۋە. ئەۋ خۇشەۋىستىيە بە ھەزاران جۆر و شىۋە بۆ من باسكرد بىتتەۋە كەمە... ئىستاش ئەۋە ئەۋ خەسرەۋەيە كە دەبى بمرى! دەۋ دەمەيدا كە من لە ئاۋە سەۋزەكەي نىۋ ھەۋزەكە رامابووم، دىتم ۋەرگىر دراۋىكى شۋىنەۋەرى لە بن سەرىنەكەي دەرىنا و ھىندىكى لە پەرەكانى ھەلدانەۋە.

كاتى ۋىستم مالتاۋاىي لە خەسرەۋە بىكەم و لە ژوورەكەي ۋەدەرەكەۋم، لە ژوورەكەي تەنىشتىيەۋە دايكىم دىت لەسەر ەردى بەماتى دانىشتوۋە و سەرىۋشەكەي لەسەرىۋە پىچاۋە و گۆيى بۆ قسەكانى ئىمە رادا شتوۋە.

هه‌رکه منی دیت له جیی خۆی راستبۆوه، سلّوم لیکرد، دوایی منی برده ژوواریکی به‌ولاوه تره‌وه و له‌وی دهستی به‌داخ هه‌ل‌رشتنی دلی خۆی کرد.

- کاک خه‌سره‌و ته‌نیا گۆی له تو ده‌گری. ده‌بی کاریکی وابکه‌ی ئامۆژگارییه‌کانی دکتۆری په‌یره‌و بکات، چونکه به‌قسه‌ی ئیمه‌نا کات و هیچ گۆی ناداتی.

من گوتم: "خانم، ده‌بی ئیوه‌ش زۆری له‌گه‌ل له سه‌ره‌خۆین. ئەو زۆر هه‌ست ناسکه. هه‌ولده‌ن زیاتر به‌گۆیره‌ی هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی وی ره‌فتار و هه‌لس و که‌وت بکه‌ن."

- کاکه! ئەگه‌ر ده‌زانی! راستیت ده‌وی لی‌ره هیچ که‌سیک به‌بی مه‌یل و هه‌ز و ئاره‌زووکانی وی نه‌بی ناجوولیته‌وه. له‌و ماله‌یدا که‌س لام و جیمی له قسه‌کانی ئەودا ناکات. ته‌نانه‌ت ری به‌که‌سیشمان نادات بچینه ژووهره‌که‌شیه‌وه. شتیکی دیش هه‌یه ده‌مه‌ویست پیتان بلّیم. یه‌ک مانگی ره‌به‌قه کچیکه ناشیناسم هه‌موو روژێ خوا دایناوه سه‌ریک لی‌ره ده‌دات. خوشکه‌کانی خه‌سره و ده‌لّین، کچی خیزانیک ماله‌ گه‌وره و چاکن. که‌چی خه‌سره‌و به ئیمه‌ی گوتوو هه‌روه‌ختیک هات نه‌هیلن بیته ئیره و ده‌ریکه‌ن که ئه‌وه‌ش کاریکی نه‌کرده‌نییه و ناکرێ ده‌ریکه‌ین. ئەو روژێ به‌یانیان ده‌وده‌مه‌یدا بۆ هه‌والپرسیه ده‌گاته ئیره. ئیوه کاریکی وابکه‌ن که بۆ خۆی پێی بلّی چیدی نه‌یه. من پرسیم: "ئه‌ری ناوی فه‌روغ نییه؟"

- بۆ... نا، به‌لام راستیت ده‌وی ئیمه شه‌رمی ده‌که‌ین پێی بلّین. من ده‌بیره‌وه چووم و که‌مترم ئاگا له قسه‌کانی داکێ خه‌سره‌وی و ئەو ده‌رده‌ دلی و سکا‌لایانه‌ی له ده‌ست کوربه‌که‌ی ده‌یکردن هه‌بوو

و ئیره‌بیشی به‌وه ده‌هات که بۆ تا ئیستا هیچی ده‌رباره‌ی ئەو کچه له‌لای وی نه‌ درکاندوو. له قسه‌کانیشی واده‌رده‌که‌وت که ئەگه‌ر به ده‌ست من بوايه، تا ئیستا ده‌می‌ک بوو ده‌رگای ئەو ماله‌م له روویدا داده‌خست به‌لام به‌داخه‌وه که خوشکه‌کانی نه‌هیلن. کاتی که خوشه‌ویستی و میه‌ره‌بانی و دلسۆزی له دنیا‌یه‌دا ببه‌ هۆی ده‌ردی سه‌ری مروّف؟"

دوايه گوتی: "دوینی دکتۆر ده‌یگوت که سوپاس بۆ خوا خه‌سره و چاتربوو. ئەگه‌ر زۆریشی ئاگا له خۆی نه‌بی و پارێزیه نه‌کا له‌وانه‌یه ئەو نه‌خۆشیه سالی دووچاران له‌و کاته‌دا هه‌ل‌داته‌وه، که ئه‌ویش بۆ وی زۆر جیی مه‌ترسییه. وه‌ره مه‌ردی چابه وابکه هینده نه‌خوینیته‌وه."

له‌و دیوی په‌نجه‌ره‌که‌وه خه‌سره‌وم دیت که له ژووهره‌که‌ی خۆی هاتۆته ده‌ری و له‌سه‌ر پلی‌کانه‌کانی ناو هه‌وشی دانیشتوو. داکێ کورسییه‌کی دانیشتنی بۆ برد. منیش هه‌ر چوومه هه‌وشی و ته‌نیشته وی. پێی گوتم: "هه‌تاویکی چه‌ند خۆشه!" داکێ گوتی: "خه‌سره‌وخان، ده‌بایه خۆت چاک بپنچیه‌وه."

خه‌سره‌و رووی له من کرد و گوتی: "به‌راستی به‌هار، گیان وه‌به‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌کاته‌وه. ئەو دارشمشادانه‌ی ماله‌ی مه‌ تا دوینی هه‌موو ره‌ش و برش و ناشیرین بوون، که‌چی ئه‌ورۆ تیکرای گه‌لاکانیان سه‌وز و جوان و رازاوه‌ن. ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ی له پایزیشدا مردبون. ئەوا ئیستا دووباره‌ زیندوو بوونه‌ته‌وه." له راستیدا ئەمه‌ بار و دۆخی سروشتی خه‌سره‌و بوو. هه‌میشه ده‌یویست و ئاره‌زووی بوو که بێر و بۆ چوونه‌کانی خۆی زۆر ساده و

ساکارانه دهر بېرئ و بیانگه یه نیته خه لکانی ساده. به لآم زور جارن ئه و بیر و بو چوونانه ی خوئی به شیوه ی گالته جاری و گه نجه فه وه ده گوتن. ئیستا ش شیوه حاله تیکی سه نگینانه ی دیکه ی به خووه گرتووه. تو بلی له و دیوی دهر کیوه گوئی له قسه کانی ئیمه نه بوئی؟ و امدیته بهر چاوان که هه ر ئه و خه سره وه ش زور له مردنی بترسی. له گه ل ئه وه شدا که تائینستا دوو جارانی هه ولی خو کوشتنی داوه و سه رنه که وتووه و نه مردووه.

پالتویه کی تووکنی به سه ر شاننه کانی داوو. سه ریشی دهن او یه خه بلنده کانی پالتو که یدا شار دبوو و له سه ر کورسییه کی له بهر هه تاوی دانیشتبوو. که داکی ههستی ئه وه یکرد پیمان خو شه به تهنی بین. رویشت. به لآم خه سره وه هیچ قسینی نه کرد. ههوت ههشت چوئله که له بهرده می مه، له ناو باغچه که دا خه ریکی گه مان بوون. ته نیا جیکه جیکی ئه وان و دهنگی دهسکی ئه و هاوه نه ی گوشتی کالیان تیدا ده کوتا دهن گویمان له چ دهنگی دی نه بوو.

خه سره و گوتی: "له گه ل داکمدا له چی ده دوان؟ بیگومان له باره ی فه روغه وه.

ئه و کچه تا ئینستا رهنگه هه زار جاری زیاتر به من گوتی به قوربان ت بم و له دهوری سه رت گه ریم خوایه مه رگم پیش مه رگت که وی. هه ر ته نیا بو ئه وه ی من ئاو ریکی لیبده مه وه. ئینستا چونه تاقیبکه یه وه. بابزانین ده توانی قوربانی دا.

چاوه درێژکوله کانی خه سره وه ده و ده مه یدا که میک خرتریان ده نواند، وهک ئه وه ی که میک گرزیان لیوه بتکی.

- به راستی له مه بهسته کانت ناگه م.

خه سره و پیکه نی و گوتی: "مه بهست له وه یه، جه ژنی قوربانی له جیاتی شه که قوربانیه، فه روغی بکه یه قوربانی." دياره هه ر بو یه یه خه لکی ده لین خه سره و شیت بووه و بو ئه وه ش زیاتر له و باره یه وه نه دوی هه ستام و مائا واییم لیکرد و رویشتم.

کاتژمیر و نیویکی مابوو بو نیوه رو یه، که له مائی خه سره وی هاتمه ده ری، زور نه چوو بوو، چاوم به ژنیکی که وت به ره و لای مائی وان ده چوو. له گه ل ئه وه شدا که سه رو پو شی له سه ر و چاوی خو یه وه پیچابوو، هه ر ناسیم که فه روغه. له و سه ری شه قامه که وه هه لو یسته یه کم کرد، به لآم نه گه رایه وه. پیده چوو خه سره و پیشوازی لیکردی. له راستیدا ئه و چه ند قسانه ی دواییه ی خه سره و ده بیروه یان بر دم.

من و خه سره و له بانگه یشتنیکی ماله ناسراویکی شاریدا پیکه وه فه روغمان ناسی. ئه و روژه فه روغ جل و به رگی پوله که داری له بهر بوو، پرچه کانی زور جوان داهینا بوون و گودله ی به سه ر نیو چه وانیدا کردبووه چه تر. کاتی خاوه ن مال من و خه سره وی به وی و داکی ناساند، فه روغ زور سوور هه لگه را. چونکه ئه وه یه که مجاری بوو که له بانگه یشتنیکی ئاوا له گه ل داکیدا به بی په چه و سه رو پو ش بیت. هه روه ها فه روغ هه ر له و روژانه شدا بوو که له پو لی یازده ده رچوو بوو بروانامه ی "خویندن ته واو کردنی" ی وه رگرتبوو. له سه ر نانخواردنی فه روغ له نیوان من و خه سره ویدا دانیشت. له رواله تدا چاودیری ئیمه یان به و ئه سپاردبوو، به لآم من له ژیره وه فه روغم ده دیت که له به کار هینانی که وچک و چه قو و چه نگالی

گه‌وره و بچووک و ده‌سته‌سری کاغه‌زی، که وه‌ک که‌لله قه‌ندان له ده‌ورویه‌ر و سه‌ر ده‌ورییه‌کانیان ریز کردبوون، زور ده‌ستوپیی سپی و ده‌سته‌پاچه‌بوو. خه‌سره و ئەو رۆژه به پیچ‌ه‌وانه‌وه زور دلخۆش و شاد و رووگه‌ش ده‌هاته به‌رچاو، به بوچوونی من وه‌ک بای مانگیکی دیکه‌شی گه‌نجه‌فه و جه‌فنگ وه‌ده‌ست که‌وتبی. له کاتی‌کا که فه‌رپو‌غ به‌شه‌رمه‌وه دانیشتیوو، خه‌سره و لیره و له‌وئ ده‌گه‌ل هه‌مووان ده‌دوا و پرسیار و وه‌لامی لیده‌کردن، جاریکیشی روو له من کرد و لئی پرسیم: "من و تو ده‌بی له هه‌مووان شاد و شه‌نگول و دلخۆش‌ترین که فه‌رپو‌غیان له‌گه‌ل ئیمه‌ داناوه."
له وه‌لامی ئەو قسانه‌دا فه‌رپو‌غ هه‌ستایه‌وه و گوتی: "به پیچ‌ه‌وانه‌وه من به‌وه سه‌ر به‌رزم که له‌که‌سانی گه‌وره و ریزداری وه‌ک ئیوه‌وه نزیکم."

دوای نانخواردنی نیوه‌پۆیه من و خه‌سره و دانیشتیوین و شه‌تره‌نجمان ده‌کرد، هه‌ندئ له میوانه‌کانیش له ژووره‌کانی تردا خه‌ریکی چاخواردنه‌وه و قسان بوون. پیموایی زوربه‌ی قسه‌کانیشیان له‌سه‌ر خه‌سره‌وی بوون. چونکه به‌و دوا دواییه خه‌سره و کتییبه به ناوبانگه‌که‌ی ته‌واو کردبوو که به دوایین نووسینی ئەو ده‌ژمیردرا. داکئ فه‌رپو‌غی له‌ولاوه‌تر دانیشتیوو و خانه‌خۆیش کچه‌که‌ی خۆی که کتییبه‌که‌ی خه‌سره‌وی به‌ده‌سته‌وه بوو و ده‌یخوینده‌وه هینایه لای ئیمه. هه‌ر بۆ خۆ ده‌رخستنیش پرسیاریکی که له قوتابییه‌کی ده‌رچووی پۆلی یازده بووه‌شیته‌وه لیکردین و پرسى: "به‌ریزان ببوورن لیره‌دا فه‌رمووتانه: ئەوچرایه‌ی

له ژیرچه‌تره سووره‌که‌دا داییسا، مانایه‌کی شاراو‌هی هیماداری ده‌به‌خشی. مه‌به‌ستتان له‌مه‌ چییه‌؟"
خه‌سره و ئەسپه‌که‌ی راگرتیوو و خه‌ریکی رۆینی بوو؛ به‌لام بۆ ماوه‌یه‌ک پیی گرت‌ه‌وه و به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتی:
"مه‌به‌ست ئەوه‌یه که فه‌رپو‌غ خاتوون ئاو‌ریکمان لیداته‌وه و چایه‌ کمان بداتی."

فه‌رپو‌غی بیچاره له‌و وه‌لامه بی جینییه سوور هه‌لگه‌را و رۆیی. دوايه خه‌سره و پیی گوتم: دیتت؟ نیوه‌ی تویه."
له‌وه به دواوه فه‌رپو‌غ و دایکیمان له "قاوه‌خانه‌ی لاله‌زار" بی سه‌رپۆش و هه‌ندئ جاریش به‌سه‌رپۆشه‌وه ده‌دیت. داکئ فه‌رپو‌غی ده‌یزانی کوئ نیسکان دینئ. خه‌سره و جوانکیله و له خیزانیکی ریزدار و بنه‌ماله بوو. ئەو‌یستا هه‌چ کاریک و پاره و پوولیکی نه‌بوو. به‌لام بۆ ئەو ئەمانه‌ گرینگ نه‌بوون. چونکه ئەوان پیتیستیان به پاره و پوول نه‌بوو. ته‌نیا شتیک که داکئ فه‌رپو‌غی دل نیگه‌ران ده‌کرد ئەوه‌بوو که له مالیدا زور قیر سیچمه‌بوو. ئەوه‌شی له نیو ژناندا بیستبوو. ئەوه‌ش شتیکی وانه‌بوو، له‌وانه‌یه له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی ریک و پیک و خوو و ره‌وشتیکی چاکى بیئ.

دوايه که فه‌رپو‌غ به جینییه‌که‌ی ئیمه‌ی زانی، ئەوجا به‌ته‌نئ ده‌هاته وئ، له ده‌ورویه‌ری کاتژمیر حه‌وت تا هه‌شت خه‌سره و تا ده‌رکی مالیی ده‌برده‌وه، هه‌ندئ جارایش خه‌سره و که پیتیابوو له‌وانه‌یه فه‌رپو‌غ بیئ، ئەو زووتر ده‌رۆیشت و منیشی ره‌گه‌له‌ خۆی ده‌دا. په‌یوه‌ندی ئیمه و فه‌رپو‌غی ئابه‌وجۆره بوو تا دووچاری ئەو نه‌خۆشییه هات. له‌و کاته‌وه ئەوه په‌که‌مین جاره فه‌رپو‌غی ده‌بینئ

له کاتی چوونه مالییان خۆی له من داده پۆشی. به ئاشکرا به داکیشی نه ده گوت که دهچته ویندهورئ. فه پروغ خهسرهوی زۆر خۆشدهویست. له هه مووشی گرینگتر قسه به که بوو که ئه وروو خهسره و دهربارهی فه پروغ کردی. ده بی مه بهستی چ بووبی؟ بیر و بۆ چوونیکه پهرش و بلاو که هه رگیز ناتوانم تانو پۆ و رایه له کانی لیک گریده م. تا دوو سی روژان نه چوممه وه مالی خهسرهوی.. به لام دلّم هه ر دلّی ده خوارده وه. روژیکه به به رمالی فه پروغیدا رابردم، بی ئاگایانه له دهرکیم دا. نوکه ره که یان گوتی: "خاتوونه کان له مال نین."

که چوممه وه مالی کاغه زیکی خهسرهویان دامی دیتم نوسیویه تی که تا زوه بیگه می.

که چووم خهسره و که وه مه ریکی ده خۆوه پتچابوو له هه وشێ له سه ر کورسییه کی له به ر هه تاوی دانیشتبوو. لقه کانی دار قه یسییه که که تازه چرویان دهردا بوو و به سه ر سه ریدا شوپ بپوونه وه و سینه ریان لیکردبوو. خوشکه بچووکه که ی له ته نیشتیه وه دانیشتبوو نارنجی بۆ پاکده کرد.

خهسره و گوتی: "ده ک به خیریی، شادیت له گه ل خۆت هینا."

- کوربه واش نا، شادی به تووه یه.

زه رده یه کی هاتی و مات بۆوه، هه ر بۆ خۆی وابوو، من دلّم رانه ده وه ستا. به لام ئه و ههروه ک خۆوی پپوه گرتبوو هه موو شتیکی به سارد و سه ری و به کاوه خۆ وه رده گرت.

خوشکه که ی پیکه نی و گوتی:

- ده فه رموو نارنجیکی بخۆ.

- خوا تو زمان لی نه ستینی و سایه تمان له سه رکه م نه کا.

- هه ی ئافه رین، به راستی پتیشوازییه کی له جیی خۆیدا بوو.

ئیدی من وه لامیکی گونجاوترم وه گیر نه که وت وه لامی پپیده مه وه خهسره ویش رواله تیکی راشکاوانه تری به خۆوه گرت.

من پرسیم: "ئیشی چت پیم بوو؟ ئیستا که چوممه وه مالی نامه که ی توّم دیت."

- ئیشیکی وام نه بوو. هه ر ویستم دهرباره ی ژن هینانی خۆم چه ند قسکانت ده گه ل بکه م.

به شله ژاوییه وه پرسیم: "تۆ؟ ژن هینان؟ کی؟"

- له گه ل فه پروغ!

- له گه ل فه پروغ؟

- ها، واقت ورمواه، جائه وه چیه؟ بۆ من نابی ژن بینم؟

به و چاوه دریزکولانه و ئه و ده موچاوه سی گوشه ییه وه ی زه رده خه نه یه کی سهیری هاتی. قولم له سه ر کورسییه که دادا بوو، و قاچه کانیشم هاویشتبوو نه سه ریه ک و گوتم: "پپروژه"

به لام له دلّی خۆمدا بیریکی دیکه م کرده وه: باشه ئه دی ئه تو نه خۆش نی، تو نه خۆشی سیلته. باشه فه روغی به سته زمان گوناھی چیه که توی ناسیوه. خهسره وم له پتیش چاوان ونبوو، گونای دهرپه ریوی په یکه ره ئیسی مردوو یکم له جیی خهسره وی له سه ر کورسییه که هاته به رچاوان. فه پروغ دهستی به سه ر ئه و په یکه ره ئیسیکه دا دیتا...

خهسره و کورسییه که ی له من نزیکتر خسته وه و گوتی:

"هه سته ده کم که میک سه رسام بیت و ئه م کاره ی منیش به کاریکی

سەخت و نابەجى بزانى، باشە تۆ دەزانی من چ ئېش و ئازاریک دەچیزم؟ داخوا دەزانی چۆن دەسووتیم؟ من لە خەلکانی دی چاکتر دەبینم و باشترتیدەگەم. ھەر لەبەرھەندییە خەلکی دیکە تاموچیزۆکام لە ژیان دەکەن و من ئازار دەچیزم... لەوەش بترازی کئی دەلی من دەمرم. ئەو ھات و چاکتر بووم. بەلکە ئەو ژن ھینانە تەندروستیم چاترکات. ئەدی تۆ بۆ خۆت نالی من سیلم نییە، نەخۆشیەکەم کوتایی ھاتوو. کئی دەلی فەرۆغ لەگەل مندا بەدبەخت دەبی. بەلکە خۆشگوزەران و ئاسوودە و خۆشبەختیش بیت.

ماوەیەک ھەروا دەدواو قسەى دەکرد و منیش تییرامابووم. دوا قسەکانیشی ئەمانە بوون:

"بۆچی بەرگری لە خۆم بکەم. ئەو ھیزەى منى سیلاوى کردوو و دەیەوى بکوژئ، ھیچ بەرگریەک لە خۆی دەکا؟ منیش ھیز و توانایەکم و دەبی گۆرەپانیکى پان و بەرین بۆ باى بالى خۆدانى پەیداکەم."

ھەرچەندە قسەکانى قنیاتیان پینەکردم، بەلام راستیشى دەکرد. قسەکانى ویم چوونە دە دلی. ئیدی ژن ھینانەکەى ئەو سەرسامیەى کە لە سەرەتادا ھەوتى کردم، وردە وردە رەویەو. بەلام لەلایەکی دییەو دەو دلی بووم. لەو ھەوتى دەترسام کە تەواوى نەخشە و پیلانەکەى خۆی پینەگوتیم.

ھەرچۆنى بی پەسەندم کرد. بۆ خۆشى لە پیندا لەگەل فەررۆغیدا دوابوو. ھەر ھەوا داکى خەسرەویش ئەو زەماوەندەى زۆر پینخۆش بوو بەلینى ھەموو جۆرە کۆمەکیەکیشى دابوو، دکتۆریش ئەوکارەى پەسند کردبوو، بەلام بە وریاییەو، گوتبووی:

"لەوانەیه بۆ خەسرەوى زۆر باش بیت، لەوانەشە بۆ ھەردووکیان ترسناک بیت."

خەسرەو نەخشەکەى خۆی ئاوا بەم جۆرە بۆ روون کردمەو:

"بیریارم داوہ زەوییە میراتییەکەى شەھریار بفرۆشم و بە پارەکەى کە نزیکەى دوازدە ھەزار تومان دەبی، لە گەیلان یان لەلاجانى، یا لە نزیک دەریایە پارچە زەویییەکی دەکرم و ھەر لەویش خانوویکی دورستدەکەم و سەرقالی کاریکی دەبم. ھەر واشم نیازە کە دەو خانووەیدا ژنی وەگویم."

منی راسپارد کە لەگەل داکى فەررۆغیدا بدویم.

سەرەنجامى ئەوکارانە نزیکەى ھەشت مانگ و نیوی خایاند ھەرچەندە داکى فەررۆغى لەبەر نەخۆشییە خەسرەوى بەوکارەى تۆزیک نیگەران بوو بەلام لەگەل ئەو ھەشدا بەسەر خۆی نەھینا چونکە بۆ خۆی پینی خۆش بوو. داکى خەسرەویش کە دەیدیت کۆرەکەى خۆشحالە و جارجارەش بەدەمیەو پیندەکەنى، زۆر شاد و رووگەش بوو. ھەقیشى بوو چونکە ژن ھینانى کۆران و شووکردنى کچان یاد و بیرەو ھەرییەکی زیندووی سەردەمی زەماوەندى داک و بابانە.

لە روودسەر لە کەنارى دەریایە خانوویکی کوستانی کە بەسەر دەریایەیدا دەروانى و ھەیوانیکی پان و پۆرى ھەبوو جامخانەییەکی سەرتاپا شووشە بەندى تیگیرابوو سى مانگەى ھاوینی من و خەسرەو سەرقالی نۆژەن کردنەو ھى ئەو خانووە بووین. بەشێو ھەیکى سەرپینى خانووەکە کێدرا. خەسرەو پینوابوو کاتى کە لەگەل خەلکی گەرەکی ئاشنا بوون ئەو دەمی زەویییەکەش دەکرن.

بۇ نۆژەن كوردنەۋەي ئەو خانوۋەش ئەۋپەرى وردەكارى تىدا بەكار ھاتبۇ، خەسرەو ئەو خانوۋەي وا دەستورداۋو كە يەكجار زۆر كەشخەي دەنۋاند.

كەل و پەلى ناو مالەكەيان لە چاكتىن كۆگا و موغازە و پىشانگاكان بە باشتىن سەلىقەۋە كرىن. من دەلیم سەلىقە، بەلام ھىچىشان بە دللى من نەبوون. بەلى مۆبىلى نەرم و خۆش. قالى و رايەخى جوان و رازاۋە بە نەخش و نىگار و وینەي جوان.

پەردە پەنجەرى ئاورىشم، چلچراۋ قەندىلۆكەي دەستكارى ئەسفەھان. چارپايەچرا كە ھەموۋى لە دار و تەختەي قورس و پتەو دروستكراۋون. ئەۋشتانە كە يەكجار زۆرىش جوان بوون، بەلام خەسرەو رەنگى سەير و سەمەرى لى ھەلدەبژاردن.

دوۋەزار تومان بە ژوورى نوستنى درا كە خەسرەو پىدەگوت "ژوورى بووكى" تەۋاۋى رەنگى شتەكانى ئەو ژوورە ھەموۋ رەنگى زىركفت بوون. دىسانەۋە دەلیمەۋە، كە ئەۋانە ھىچيان بە دل و ھەز و ئارەزوۋى من نەبوون.

رۆژى ھەژدەي مانگى بەھمەنى كە لە رۆژ ژمىرىدا نوسرابوۋ بووك گواستتەۋەي تىدا پىرۆزە، بووك و زاۋا لە مالى داكى فەرۋغى مارەبىيان بىرى. ھەر ئەو رۆژە فەرۋغ و خەسرەو و پىكەۋە بەرەو رود سەر ھاژوايان دووسبەي ئەو شەۋە من و داكى فەرۋغ پىكەۋە بە ئوتومبىلىكى ھۇدسن لە لاجانى تىپەرىن.

بىرپار ۋابوۋ دەمە دەمى ئىۋارى بووك و زاۋا بچنە نىۋ خانوۋە نۆيەكەۋە و ئىمەش بۇ بەيانى لەۋى بىن.

بايەكى توندى دەھات بەفرى بە درەختانەۋە نەھىشت. نارەتەيەكيش كە كەس نەيدەزانى لە گەرۋوى بايەكەۋە دىت يا سروسشت بۇ خۆي ۋادەكات، كەۋا بەو شىۋە سەيرەكار لە ناخى ناۋەۋەي مەرۋف دەكا. داكى خەسرەۋى و داكى فەرۋغى ھەردووك پىدەكەنن، بەلام من چاۋەرىي پىشەتەتكم دەكرد. دلەم ۋەپەلە پەل كەۋتبوۋ. ئوتومبىلەكە بە رىي پر لە بەفرۋ بە قورگىراۋدا ھەر ئىزە و ئەۋىي بوۋ تا دەھاتىش ئىمەي بەرەۋلاي ئەو خانوۋە نىكتەر دەكردەۋە كە بەلاي مەۋە خانوۋىكى يەكجار سامناك بوۋ. كاتمىر تو و نىۋ لەبەر دەركى راۋەستا. دەركە كرابوۋە و خزمەتكار و بەردەستىش ديار نەبوون. لە نىۋمالىش ۋەك باۋە، كەسما بەپىرەۋە نەھات و فەرۋموى لىنەكردن. ھىشتا چراي دوى شەۋى ھەر دەسوۋتا و دوۋكەلى دەكرد. لە رۆژىكى ۋا كە بووكى تىدا دەگوزارايەۋە، نەدەبوۋ ئەو مالە ئاۋايدەنگ و كشمات بى. لە پلىكانان ۋەسەرکەۋتین. لە دالانى نەۋمى يەكەمدا كابرايەكى ئەرمەنى كە كەمانچەكەي ھەر دە دەستىداۋو لەسەر لاتەختىكى خەۋى لىكەۋتبوۋ پرخەي دەھات. لەتەلارى گەرەشدا چەند شووشە و پەرداخىك كەۋتبوۋنە سەرەردى و ھەندى چراي دىش ھىشتا ھەر دايسىان. لەلايەكى دىرا كەكەس نەيدەزانى كۆيىە بايەكى سارد بە تەۋاۋى نىۋ مالەكەيدا دەھات بە شىۋەيەكى ۋا ھەرچى پەردە و چرا و قەندىلۆكە ھەبوون ھەر ھەموۋى ۋەھەلەكە سەما خستبوون. ھەرچارە و لە پرىش دەرگايەك دەكرايەۋە و زۆر بەتوندى بە دىۋارىدا دەدا. ئاگام لە ژنەكان برا. شارەزاي مالەكە بووم. يەكەمجار چوومە ژوورى نوستنى. لىفە و سەرىنى سەر

چارپایه که پهرش و بلاو که وتبوون، بی ئه وهی که سیشی لیئی. بایه که له لای هه یوانیوهرا دههات. دهستوبرد چومه وی تا په نجه ره کان داخه م. بایه کی سارد دهنو خانووه که یدا هه لیکردبوو و پیتته لووکه ی دهویدا به به فری دهکرد. له په نجه ره پرا ده ریا دیاربوو، که فی کردبوو، شه پوله کان به توندی خویان به دیواری خانووه که دا ددها، وهک بیان هوی له بناغه وه هه لیکه نن و ژیره و ژووری که ن. له نزیك په نجه ره یه که وه فه پروغ به خووبه کراسیکی سپی دریژ و سه ر و پرچیکی ئالوزه وه له وی له سه ر عه ردی که وتبوو. له پیشدا وامزانی مردووه. ورته ی لینه دههات و نه ده بزوت. له شی سارد ببووه و پیخواستیش بوو. که لی نزیك بوومه وه هه لمگرته وه و ده سه روچاویم هه لپوانی، به چاوه کانی ئاماژه ی بو ده ریا کرد.

* * *

دوای سالیك فه پروغیش به نه خوشی سیل مرد
ئو به قوربانی هه مووان بوو، ئه میش به قوربانی ئه و.
۱۹۹۹/۱۱/۲۶ - داره توو.

سه رچاوه: له کتییی - چمدان - چاپ اول، نگاه: ۱۳۷۷ (چاپ مکرد)
مؤسسه انتشارات نگاه: خیابان ۱۲ فروردین شماره ۲۱ - دوه کراوه
به کوردی

- غه ریب -

پیاوه‌که گوتی: (شتیکی وا نییه).

لاوه‌که رووی وهرگیرایه‌وه و ئیستا ده چاوه‌کانی پیاوه‌که‌یه‌وه دهروانی، ده‌قوولایی ئه‌و چاوانه‌ی که به دریزایی ئه‌و چند روژانه ده‌بان‌ه‌ویست و هه‌ولیان ده‌دا شتیکی بشارنه‌وه. ده‌ستی خسته سهر شانی پیاوه‌که و به‌نهرمییه‌وه گوتی: (باشه نات‌ه‌وی قسه‌ی دل‌ی خۆتم پی بل‌یی. ئه‌و چند روژانه من هه‌رچی ده‌ دل‌ی خۆمدا بوو هه‌موویم بۆ هه‌ل‌رشتی، که‌چی تو من به‌شایانی ئه‌وه نازانی قسه‌ی خۆتم بۆ‌بکه‌ی). لاهه‌که هه‌رپی داگرت: (جا ئه‌وه قسه‌یه، خۆ خوار‌دنه‌وه و نه‌درکندن خراپترین نه‌خۆشییه‌که، هه‌روه‌ک لوویکی ناو له‌شی مروّف وایه و ئا ده‌میزاد له‌ناو ده‌بات).

(راستییه‌که‌ی تا ئیستا به‌ هیچ که‌سیکم نه‌گوتوه‌وه چ مهرگیکه‌مه. ته‌نانه‌ت به‌ هاوکاره‌که‌شم و نه‌شم هیش‌تووه ماله‌وه‌شمان ئاگادار که‌نه‌وه که‌ قاچم شکاوه، چونکه‌ ده‌زانی رییه که‌ دووره ئه‌گه‌ر بشه‌ین له‌وانه‌یه پینان وایی داخوا چ قه‌وماوه و هه‌موویان مل لیده‌نین و دین).

خۆر به‌ ته‌واوی ره‌نگی په‌ریبوو و گلۆپه‌کانی هه‌سار و ئه‌ولاتر و هه‌موو گلۆپه‌کانی نیوشاریش دایسان. لاهه‌که پرسى: (پیت خۆشه که‌ به‌یانی دهر‌چووم سه‌ریکی له‌ مال و منداله‌که‌ت هه‌لینم؟) پیاوه‌که گوتی: (نا قوربان‌ت بم، هه‌ر نامه‌وی بشزانن، منیش دوو سى روژی دی دهر‌ده‌چم و ده‌چمه‌وه مال‌ی، پینشمانییه به‌و حاله‌وه بتوانم تا یه‌ک دوو مانگی دی کارى بکه‌مه‌وه.

لاوه‌که ده‌ستی پیاوه‌که‌ی گوشى: (ده باشه ده‌ی بزائم بۆ هینده گرژ و نارعه‌تی، پیم بل‌ی داخوا بۆ نه‌خۆشییه‌که‌ت له‌ مال‌ی

"شهو‌ی نه‌خۆشخانه"

نووسینی / سه‌ید حوسین ئیعتی‌ماد زاده

ده‌مه‌و ئیواره دکتور هاتبوو به‌ کوره لاهه‌که‌ی گوتبوو که‌ به‌یانی دهر‌ده‌چیت. هه‌ستی غه‌ریبایه‌تی ته‌واوی بوونی ئه‌و پیاوه‌ی داگرتبوو.

ئه‌و چند روژانه‌ی که‌ هاتبووه نه‌خۆشخانه خووی به‌و کوره لاهه و قسه و گفتوگۆ گه‌رموگوره‌کانیه‌وه گرتبوو که‌ به‌ته‌ک قه‌ره‌ویله‌که‌ی ئه‌وه‌وه بوو له‌قسه‌کانی لاهه‌که‌وه تیگه‌یی که‌ سه‌ره‌رشتیاری کۆمپانیاکانی ده‌وله‌تییه و له‌ ئه‌نجامدانی یه‌کیک له‌ کاروباره‌کانی ئیشه‌که‌یدا تامپۆنی کردوه.

پیاوه‌که له‌ په‌نجه‌ره‌ی لای قه‌ره‌ویله‌که‌وه ده‌حه‌ساری نه‌خۆشخانه و دارچناره چره‌کانیه‌وه دهر‌وانی. ده‌نگی غژه غژی پانکه بنمیچییه‌که‌ نازاری ده‌دا و له‌هه‌مووکاتیکی تریش زیاتر دلته‌نگ بوو، ده‌نگیک وه‌خوی هینایه‌وه، رووی وهرگیرا لاهه‌که بوو: (ئه‌وه چته، ده‌بیر و خه‌یالاندای و دلته‌نگی). پیاوه‌که به‌تیرامانه‌وه سه‌یریکی کردی: (نا هیچ نییه). لاهه‌که له‌ په‌نجه‌ره‌ی سه‌یریکی دهر‌یی کرد و به‌ ده‌نگه نه‌رم وشله هه‌میشه که‌ییه‌وه‌ی گوتی: (ئیواره وه‌خته‌ی ئه‌م شاره، دلگیره. به‌لام پیده‌چی ئیوه به‌شتیکی دییه‌وه نارعه‌ت بن).

دەشارىيە (پىاۋەكە زەردەيەكى غەماۋى ھاتى و بە سەيركردنى
 ھەسارى بيمارستانى لە پەنجەرەكەيرا بەشيوەيەك كە لاۋەكە
 نەتوانى فرمىسىكى چاۋەكانى بىيىنى گوتى: "كۆرەكەم پۆلى دوۋى
 راھنەمايىە بوو. مىلى لە بەرەللابى و گوى نەدان و كەمتەر خەمىيە
 نا، تا رۆژىكى قەول و برىەكم دەگەل دا. ئەگەر بىت و بىتەۋە سەر
 وانە و مەشق و خويىندى و قوتابخانەى و ۋەك سالانى پىشوو
 پىاوانە مل بداتەۋە و بخويىنى ئەۋە منىش بەلەين و پەيمانى دەگەل
 خوداى خۆمى دەدەمى يەك دانە دوۋچەرخەى چاكى بۆ بىكرم
 چونكە ھەموو ئاۋەلەكانى ھەيانبوو و ئەۋىش چاۋى تىۋە بوو.)
 كۆرەكەم گوتى: (بابەگيان ئەگەر من پەيمان و بەلەين بدەمەۋە كە
 كۆرپىكى چاك بىم، تەنانتە يەكەمىش بىم، تۆ پەيمانى خۆت دەبەيتە
 سەر و لەسەرقسەكەى خۆت دەمىنىيەۋە.)
 كە ئەۋەم بىست ۋەبىرم ھاتەۋە كاتى دەچومە قوتابخانە و
 دەبوو لەگوندى خۆمانەۋە تا دىيەكەى دى بە پىيان چووبايىن و
 بەزىستانىش، ھەموو ئاۋەلەكانم چەكمەيان دەپىدايوو، ھەر من نەبى
 پىلاۋىكى دىراۋ و پەنجە بە دەرەۋە لە پى، چەندجاريكانم بە بابم
 گوتبوو، ھەر بەلەينى دەدا و چەكمەكەى بۆ نەدەكرىم، بۆيە تا
 ئىستاش ئەۋىاد و بىرەۋەرييەم ھەر دەل و دەرۋونىدا ماۋەتەۋە و
 لەبىرم ناچىتەۋە، ئەۋجا دەچاۋەكانمەۋە راما و درىژەى دايەۋە
 قسەكانى: (باشە بابە توخوا بەراستىتە دوۋ چەرخەم بۆ دەكرى؟!)
 قسەكانىم ۋەك تىرىكى دە دللى چەقى و گوتىم: (بە نامووسم،
 پەشىمان نابمەۋە و ھەر لەسەر قسەى خۆم.)

ھەلوئىستەيەكى كرد و بە لاۋەكەى گوت: (ئەگەر بەزەحمەتى
 نەزانى لاي سەرەۋەى قەرەۋىلەكەم تۈزىك بۆ بەرز كەيتەۋە ملىم
 شل بوو.)
 دەنگى غژە غژى فەنەرى ژىر قەرەۋىلەكە بىدەنگى ژوورەكەى
 شلەقاند بوو، لاۋە لەسەر قەرەۋىلەكە لە تەنىشت پىاۋەكەۋە
 دانىشتىۋو و گوتى: (خەرىك بوۋى دەتگوت كە ھەر بەراستى ژيانى
 مرقەكان چەند پىك دەچن، دەى تەۋاۋىكە.)
 پىاۋەكە درىژەى دايەۋە: (ھەر بۆ بەيانى ھەمان رۆژ كۆرەكەم
 ھاتەۋە كونجى مالى و سەرى بەسەر كىتتەكەيدا بەردايەۋە و مىلى
 لە خويىندى و وانە و قوتابخانە نايەۋە و بوۋەۋە ئەۋ شتەى من
 دەمەۋىست و ئىدىۋازى لە ھەموو شتىك ھىنا و خەرىكى مەشق
 و وانەكانى بوو، كە لىشەدەبۆۋە دەچۆۋە بەردەمى موغازەى دوۋ
 چەرخە فرۆشىيەكەى لەۋى لە دوۋ چەرخانەۋە رادەما، بەتايىەتى
 لەۋانەى كە بۆخۆى ھەزى لىيان بوو، ئىنجا دەھاتەۋە و دەستى
 دەكرد بە وىنەكىشانىيان و بەمنى پىشان دەدان.)
 (كام شەقام.)
 (شەقامى سەعدى، ھەر لەسەرى كۆلانەكەى مەدا موغازەيەكى
 لىيە، ئىمە دەۋ كۆلانەيدا كرىچىن ئەگەر بەچاكت زانى سەرىكمان
 لىبىدە.)
 لاۋەكە زەردىكى ھاتى: (بۆ دىدەنى ئەۋ كۆرە نىگار كىشەت،
 زەحمەتلىكتان ھەر دەدەين)

(ورده ورده تا دەهات دەستی ویتە کردنیشی بالاتر دەبوو ویتە خۆی بەسواری دووچەرخواوە دەکیشان. ژوورەکە ی پرکردبوو لە ویتە ی دوو چەرخوا.)

لاوەکە پیکەنی: (دیاره مندالیکى وریایه، منیش کورپیکى چوار سالانەم ههیه. به گیانی تو، خوانه کایه کیک به لینیکی پیدات و له بیری. بچیتەووه و به جیی نەهینی، ئیدی ئەو دەیکاته قیامەت.)

(خوا لیت نەستینی، سایه ی تو ی له سهری نەبری.)

(به راست نەتگوت چەند مندالت هەن!؟)

پیاوکه گوتی: (هەر ئەو یه کهم ههیه راستییه که ی (۱۰) ده سالان مندالمان نەبوو، هیندەمان نەزر و نیاز کرد تا خودا ئاوری لیداینه ووه و سه عیدی داینی)

لاوەکە به سه رسامییەووه ده روخساره شه پرپۆه که ی پیاوکه ووه راما و سهیریکی کردی. دهسته کانی گوشى و به کورتییەکه ووه گوتی: (وازی له وانه کانی نەهینایه ووه!؟)

(نا، شهوی تا به یانی تیده کوشی، تەنانەت شه وانەش ئەو وندە ی له خەوی هه ستابمه ووه دیتوومه ئەووه هه روا خه ریکه، پیشی ده لیم: (رۆله گیان وهره به سیه تی بنوو)

ده زانی چۆن وه لام دەداتەووه: (به لیم داوه، ده بی واده و به لینه کهم به رمه سه ری)

لاوەکە گوتی: (منیش واده و به لینه که ی باوکه م هه روا له بیره و هه رگیز له بیریشم ناچیتەووه که نه بیرده سه ر)

پیاوکه بۆ ئەو ی قسه که بگورئ پرسى: (ئەدی ئەووه چۆن بووه هاتوویه ئەم شارە!؟)

پیاوکه به وهره زییه ووه وه لامی دایه ووه: (له سه ریکه ووه له بهر بی ئیشیان، له لایه کی دیشه ووه به لیم به سه عید دابوو، له لایه کی دیکه شه ووه پتویستی و خه رجی ژیان زیادی کردبوو. منیش بیستبووم که ئیشی ته خته بارکردنی پارهیەکی چاکى تیدایه ده گەل سی که سی دیکه دا هاتینه ئەم شارە.

قونتەراتچیه که ئیمه ی برده نیوه راستی جهنگه لئ و گوتی:

(ته خته بارکردنی ئوتومییلانە. قونتەراتیشه چه ند ته ختان زیاتر بارکه ن پارهی زیاتر وه درگرن، ده گه له خۆمدا لیک دایه ووه ئەگەر پازده رۆژان ئیشی بکه م، هه م پارهی دوو چەرخوا ی کورده که م و هه م پارە و پولیکیش بۆ مالى پەیدا ده که م. له به ده ختییه من سیته مین رۆژی ئیشی ته خته یه که م به سه ر شانیه ووه بوو که ده نیو بۆدی ئوتومییلاندا سه رم سوورا و ته خته به و هه موو سه نگینییه ووه به سه ر قاچمدا که وت که ئەوه تا ئەوه دوا رۆژده که مه که ده یینی.

ده رگای ژووره که کرایه ووه ده نگى په رستاره که هات: (ئەوه چیتە!؟ کاتژمیر یازده ی شه وه بنوون باشتره و بۆ خۆتان بسینه ووه) لاوەکه گوتی: (خانمی په رستار دیاریی شاره که ی ئیوه چیه بیبه مه ووه بۆ کورده که م)

پیاوکه له پاسی دابه زى. دارشه قه ی به بن هه نگلیوه، جاننا لیوار هه لوه شاووه که ی به شانەووه، به لام په له ی چوونه ووه مالى نه بوو، ورده ورده و له سه ر خۆ ریی ده کرد برستی لیبرابوو. نه ک له بهر نه خۆشییه که ی ئەو چه ند رۆژانه ی به لکه له به روه ی چۆن ده رکه ی مالى بکاته ووه و چاوی به کور و ژنه که ی بکه ویتە ووه ئەو ده می چیان وه لام بداتە ووه دووباره به ده ستی به تال هاتۆته ووه مالى. ده و دوو

چەرخی سوارانەشەو رادەما کە وەک (با) بە تەکیدا دەرۆیشتن و تێدەپەرین. وەقسە هاتەو: (ئاخر خۆ نەمتوانی دوو چەرخی کە ی بۆ بکرم) ژنە کە ی دەهاتە بەرچاوان کە بە دەنگی بەرزەو گەردەنی کێل دەکرد و دەیگوت: (نەمگوت ئەو ئیشی تۆنییە و لەشاری مەچۆ دەری).

گەییە سەری کۆلانی، دە دوو چەرخی کانی ناو موغازە کەو راما. بەخۆی دەگوت: (باشە چ دەبوو یەکیکیانم کڕیبایە) لەبەر دەرکی راووستا، ویستی دەرکی بکاتەو، دەستەکانی لەرزین... ماوێهە ک تێپەری ناچار بوو دەرگاکە بکاتەو، دەرگا کرایەو سەعید بەسەر دوو چەرخی کەو بوو. پیاوێهە دەنیو دەرکێرا وشک بوو. مندالە کە داچلەکی و هەوت بوو، هەر دابەزی و دوو چەرخی کە ی بە دەرەختە کە ی نیوەرستی حەساریوێهە لێسارد و بەرە و باوکییەو راکرد:

(بابە گیان زۆر سوپاس، بەرستی بەلێنە کە ی خۆتت بردهسەر) پیاوێهەش هەروا بەتاسەو دەکۆرە کە یەو راما بوو و سەیری دەکرد.

لەکتییی: سکوت قلب: سید حسین اعماد زاده... انتشارات خاقانی... چاپ اول سال ۱۳۸۰- تهران- هوه کراوه به کوردی.

زۆری وا له دوکانی خار و بار فرۆشییهوه دوور نه‌که‌وتبووه که دهنگی ژنیکی له پشته‌وه بیست:

(ئه‌های نه‌مه‌کی. ئه‌های نه‌مه‌کی)

له‌رزى، وه‌جوله‌که‌وت، عه‌ره‌بانه ده‌ستیه‌که‌ی که‌وته قالدوان.

دهنگی ژنه‌که‌ی دووباره له گویدا زرنگایه‌وه: (نه‌مه‌کی راوه‌سته

ئیشم پیته)

له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: ناکرئ راوه‌ستم هه‌بئ و نه‌بئ خۆیه‌تی ده‌بئ هه‌رچۆنیک بووه له ده‌ستانی قورتاربم، هه‌نگاوه‌کانی توندتر کردن ئیدی دهنگی ژنه‌ی نه‌ما، وه‌بیری هاته‌وه: کاتئ ژنه بانگی کردبوو.

هه‌ر که پئی ده‌حه‌سارئ نا ژنیکی سه‌رپۆشی سپی گولدار به‌سه‌رخه‌ریک بوو ژووری عه‌مبارئیی پيشاندا که چهند تووره‌گه نانیکى وشکه‌ی لیبوو. که زانی ژنه‌که ته‌نیايه ده ژووری عه‌مبارئیی په‌ستاوت و بۆ خۆی چوووه ژووری ناو مالى، هه‌ر به پيله‌قه‌کی کۆمه‌دینه‌که‌ی کرده‌وه چاوی به زه‌رفه نایلۆنیکى پر له‌زیرکه‌وت. تاويدايه و به‌غار له حه‌سارئ وه‌ده‌رکه‌وت. نیو سه‌عات ده‌بوو له‌و ماله‌ی دوور که‌وتبووه. هۆرئى ئوتومبیلیکی وه خۆی هینایه‌وه، ماندووته برستی لئ بریبوو خه‌ریک بوو پشووئى راوه‌ستئ. له هاتئى ژنه‌ی دلنایابوووه، به‌لام ده‌روون و ناخى ئالۆزبوو، هه‌روه‌ک یه‌کئ پئی بلئ:

نه‌ده‌بوو ئه‌و کاره‌ی کردبایه.

به خۆی گوت: (هیشتاش دره‌نگ نه‌بووه واباشتره ئه‌مانه بۆ

ژنه‌که به‌رمه‌وه و بلیم هه‌له‌م کردوو).

"نه‌مه‌کی"

نووسینی سه‌یید حوسینی ئیعتیاد زاده

پیاوه حه‌جمینی لئ هه‌لگیرابوو. هه‌ر نه‌یزانی چۆن هه‌لاتوووه، تا ئیره‌ بئ وچان رایکردبوو، ئاره‌قه‌ی به‌سه‌ر و روخساریدا ده‌هاته خوارئ، هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد تا پشووئیکى بپته‌وه به‌رئ. ده‌ستیکرده‌وه به‌ روئینئ: "نابئ بمدۆزنه‌وه، نا نا هه‌روا به ئاسانیم وه‌چنگ نه‌که‌وتوووه تا به ئاسانترئ له‌ده‌سته‌مه‌وه."

وینه‌ی کچه‌ی بۆ ساته وه‌ختیکش له‌میشکی نه‌ده‌سه‌رپایه‌وه. وه‌بیری هاته‌وه که دکتۆر گوتبووی که‌هیچی ده‌به‌رکئدا نییه و ده‌ست کورت و هه‌ژاره. دووباره. دووباره دکتۆره‌که گوتبوویه‌وه: جا ئه‌گه‌رپیت خۆشه‌ بۆی بکه‌ی ئه‌وه شه‌ش سه‌د هه‌زار تومانی تیده‌چئ.

تۆزیکى خۆهینا و برده‌وه به‌لکه ئئ، که دکتۆر گوتیه‌وه ئیره دوکانی به‌قالیه نییه. هه‌ر لیره‌وه بریاریدا به‌هه‌رشیه‌یه‌ک بووه کچه‌که‌ی رزگارکات. هات و هاواری کابرای خارو بار فرۆش به‌خۆی هینایه‌وه که‌په‌چکه‌ی عاره‌بانه ده‌ستیه‌که‌ی وه‌نیو شووشه‌ ساردیبیان که‌وتوووه، به‌ داوای لیبوردنیوه توانی کابرای هیور کاته‌وه.

هەلۆهستەیه کی کرد و نا ئەدی کچه کهم، نابئ بهیلم له دەست چئ. عەرەبانە دەستییه کهی هاویشته بۆدی ئوتومبیلیکی راوهستاووه. به دیواریه وه راوهستا. جییه کی چۆل بوو. دهیتوانی پیشوئکی بدا.

داهاته وه پهنجە دی دهناو تورەگه کهی نا و نانه وشکه کهی ده رینا. سئ پارچه زیری دەست لینە درا و به کار نه هاتوو. ویستی گری سەری زەرفه نایلۆنه که بکاته وه دیتی گری کویره یه له ددانی نزیک کردوه په شیمان بۆوه، نه کا یه کیک له ولا رابیت. پریسکه کهی ده به رکی ئاخنی و کهوته وه رییە. خۆره تاوه که راسته و خو ده هات ته پلئ سەری ئاور دەدا. ههوا له رۆژانی دی گەرمتر و پیاوهش له رۆژانی دی ماندووتر بوو. کاتی پیشوودان و نیو رۆژه خواردنی بوو.

هینده به په له به رییە دا هاتبوو هه موو له شی وه سه ر ئاره قه گه رابوو. ده بوو هه ر برۆا تا جییه کی چاک پهیدا ده کات و موغازه کانیش ده کرینه وه. به هانکه هانکه وه به هه ورازۆکه کیدا سه رده کهوت چاوی به دار تووه کهی سه ری کۆلانی کهوت. جی جی هاموشۆیه نه بوو. له بن سییه ری دارتووه که تورەگه نانه وشکه کانی داگرتن. له سه ر عاره بانه کهی دانیشته تا نان و ترییه کهی بخوا. برسی بوو به لام ئاره زووی خواردنی نه بوو له ماندووه تیان هه روا له سه ر عاره بانه کهی راکشا تا چاویک گه رم کات و سه ر خه ویک بشکینی بیر و لیندانه وه بۆ ساتیکیش ده ستیان لی به ر نه ددها و لی جیا نه ده بوونه وه. جاروباره روخساری ژنه و جار و بارهش روخساری کچه کهی له به ر چاوان به رجه سه ته ده بوو. له عاره بانه کهی هاته وه خوارئ:

(شهیتان به له عه نه ت بی ئیستا چ بکه م بۆ نه چم بیده مه وه)
له سه ر عاره بانه کهی دانیشته وه ده ستیکی بۆ به رکی برد. هه ستیکرد کات وه ستاوه، پیی خو ش بوو تا زوه زیره کانی دیزه به ده رخنه بکات و له ده ستانی رزگار بیت.

کورپژگیکی بۆیاغچی له و لا را هات. له نزیک وییه وه له بن داره تووه کهی دانیشته، پیاوه که له کورپژگه کهی پرسئ: (هه روا له و نزیکانه وه ئیسی ده کهی؟)

"به لئ ئەوه دوو ساله له و گۆره پانه ی ته جریش، ه خۆم به عه ردی داداوه. باوکه گیان رۆژ به رۆژ تادی خراپتر ده بی، بۆیاغی حازرکاری ئیمه ی شلۆق کردوو و له کاری کردووین، ئەدی ئیوه ئیشتان چۆنه؟"

"خراپ نییه ده روا"

پیاوه پرسییه وه: ئەو نزیکانهش زیرینگه ری لینی؟

بۆیاغچی پیکه نی: ناکا شتیک متیکت پهیدا کردبی! ها؟

نا بابه هه روا ده پرسم.

بۆیاغچی سه ریکی بادا و گوتی: خو گۆره پانی ته جریش شاره زای لای چه پییه وه بازاری زیرینگه رانه.

یه کیکیان هه ر کرپاری خۆمه ده ته وی بته مه لای؟

پیاوه که له قسه کهی پاشگه ز بۆوه: (کچه کهم به ته مایه له و رۆژانه دا شووبکا، هه ر بۆیه شم پرسئ. پیاوه که ترسا، ده بی لیره برۆا ورتکه نانه وشکه کهی هاویشته وه سه ر عاره بانه ده ستیه کهی و کهوته وه ری و گه بییه سه ر شه قامئ، نه یده زانی چ بکا زۆر له مالئ ئەو ژنه یه وه دوور بوو. له به ر خۆیه وه گوتی: (ئیستا چ بکه م ده بی

ئەو ژنه له عەمباری هاتنیته ده‌ری؟ بچم بیده‌مه‌وه؟! و داوای لیبوردنیشی لیبکه‌م. عاره‌بانە دەستییه‌که له سووچیکی به‌جیدیلیم و زوو ده‌چم. عاره‌بانە‌که‌ی به‌دار چناریکه‌وه هه‌له‌په سارد و گه‌ییه گۆره‌پانه‌که. چاوی به‌ بازاری زیرینگه‌ران که‌وت بی ئیختیار به‌ره‌و لای زیرینگه‌ریکه‌وه چوو. (سلاو کاکه، ده‌مه‌ه‌وی زیره‌که‌م بفروشم) جحیلۆکه‌یه‌ک که له‌پشتی جامخانه‌یه‌وه زیره‌کانی هه‌لده‌واسین وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی دایه‌وه و گوتی:

پسووله‌ی کرینی زیره‌که‌ت پتییه؟

پیاوه‌که بلمه‌ بلمیکی لیوه‌هات و گوتی (ئاخر)

جحیلۆکه‌که گوتی: دابینه‌ بابیکیشم.

زه‌ر‌فه‌ نایلۆنه‌که‌ی له‌ به‌رکی ده‌رینا و له‌سه‌ر شووشه‌که‌ی رۆنان. جحیلۆ گریی زه‌ر‌فه‌که‌ی پینه‌کرایه‌وه گوتی: کاک حاجی زیره‌کان ده‌فرین وات گریداون؟

پیاوه‌ ده‌بیر و خه‌یالی ئه‌وه‌یدا بوو پارهی زیره‌کان چۆن وا بشاریته‌وه کورگه‌لی گه‌راجی په‌ی پینه‌به‌ن و پینی نه‌زانن.

جحیلۆکه‌ زه‌ر‌فه‌ نایلۆنه‌که‌ی دراند و پارچه‌ زیره‌کانی له‌سه‌ر شووشه‌که‌ی به‌رده‌می ریزکردن. چاوه‌کانی پیاوه‌ی وه‌ک نقیمه ئه‌نگوستیله‌ی ده‌ر‌په‌ریوون و ده‌زیره‌کانه‌وه راماون. جحیلۆ یه‌که‌مین پریشکه‌ی کرده‌وه، هیچی تیدا نه‌بوو کاتی سینه‌می کرده‌وه به‌ توره‌ییه‌وه گوتی: شته‌کانی ناو ئه‌م پریشکانه‌ هیچیان زیر نین. پیاوه‌که وه‌ک په‌یکه‌ره به‌ردیک له‌ جیی خۆی سارد ببۆوه*.

* له‌ کتیبی سکوت قلب: سید حسین أعمادزاده.. انتشاراتی خاقانی- چاپ اول سال ۱۳۸۰ تهران- هوه‌ کراوه‌ به‌ کوردی.

ئوتومبیله‌که چاتر نه‌بوو. ئەگەر کاغەزە زەرەدە کاییه‌که‌یم به نه‌رمونیا نییه‌وه دەست لێنه‌دابایه و هه‌لگیر و وه‌رگیرم نه‌کردبایه، وه‌ک په‌ره‌کانی ده‌نیو په‌نجه‌کاندا ورد ده‌بوو و هه‌لده‌وه‌ری .

هه‌شتا یه‌ک دوو لاپه‌ره‌م نه‌خویندبوونه‌وه که ده‌نگیک بانگی کردم: "کاکه بیورن. کتیبه‌که‌ت کۆنینه‌یه، کۆنه کتیبه؟"

سه‌رم هه‌لینا چاوم به‌قه‌یره‌ پیاویکی که‌وت که هه‌تا نیوقه‌دی به‌سه‌رکورسییه‌کاندا خوهینابوو و پیشی و چاوی ده‌کتیبه‌که‌ی منه‌وه بریبوو. زۆر به‌نا به‌دلایه‌وه وه‌لامم دایه‌وه: به‌لێ، کۆنینه‌یه!

"ئهو کتیبانه‌ زۆر به‌نرخن، ئیستا هه‌ر وه‌گیر ناکه‌ون."

گوتم: "به‌لێ، که‌م وه‌گیر ده‌که‌ون."

"به‌لێ، زۆر که‌س هه‌یانن به‌لام وه‌ده‌ریان ناخه‌ن!"

کتیبه‌که‌م پیوه‌دا ده‌به‌رگه‌که‌یه‌وه رامام، هه‌نده‌ کۆن بوو که کابرای والیکرد ئهو پرسیاره‌م لێبکا.

ده‌و بیرو و لیکدانه‌وانه‌دا بووم لێی بپرسم، داخوا ئهو کتیبه‌ی خویندۆته‌وه یان نا؟

پیاوه‌که‌ پرسى: "دینه‌ دێیه‌که‌ی مه‌؟"

"به‌لێ ده‌مه‌وئ سهریکى له‌ براده‌ریکم هه‌لینم. کاک خه‌یروولای ده‌ناسی؟"

"به‌لێ ده‌یناسم، خه‌یروولای سمیلی ده‌لێی؟ ئاموزای خومه‌!"

سه‌ریکی ئه‌ولا ولام کرد له‌ من و ئهو پیاوه‌ی نه‌بی، ئه‌وانیدی هه‌موو خه‌وه‌ کوتکه‌ ده‌بیردنه‌وه.

پیره‌میرده‌ سه‌ری وه‌شانی من کرد و پرخه‌ی لێ هه‌ستا.

"کۆنه کتیب"

نووسینی / سه‌یید حوسینی ئیعمادزاده

په‌له‌م بوو، کتیبه‌کانی سه‌ر میزه‌که‌م هه‌موو ژیره‌ و ژوور کردن تابه‌کیکیان لێ هه‌لگرم . وا راهاتبووم ده‌ناو ئوتومبیلدا وه‌خوینم. ده‌نیوکتیبه‌کاندا چاوم به‌ "کوندی کویر"ی صادقی هیدایه‌ت که‌وت که تازه به‌تازه یه‌کێک له‌ ئاوه‌له‌کانم بوی هینابوو. کتیبه‌که‌م ده‌جان تابه‌که‌م نا به‌هه‌ناسه‌برکێوه خۆم گه‌یاند هه‌راجی. پێم نایه‌ نیو ده‌رکه‌ی پاسی و سه‌ریکم به‌ ناویدا خوار کرده‌وه و له‌ ریزی سیهه‌می کورسییه‌کی به‌تالم هه‌لنا. له‌ ته‌ک پیره‌میردیکه‌وه دانیشتم، پیره‌میرد له‌ بن لیوانه‌وه هه‌روا خه‌ریکی نزا و پارانه‌وئ بوو و ویردی ده‌خویندن. ده‌گه‌ل سه‌لاوات لیدانی ویدا ئوتومبیل پیچکه‌ی له‌ قیرتاوی داغ هه‌لقه‌نان، ده‌گه‌ل هاتنی وره‌ی بایه‌که‌یدا ئاورم گرت، گه‌رما وه‌ک له‌ گه‌رووی ته‌ندووریوه بیته‌ و هه‌تا وه‌که‌ش راسته‌ و خۆ له‌ نیوچه‌وانی ده‌دام، بۆ وه‌ی رۆژه‌که‌ نارحه‌تم نه‌کا په‌رده‌که‌م راکیشا! به‌ دوور که‌وتنه‌وه له‌ شاری، بایه‌کی فینک هاته‌ نیو پاسه‌که‌وه و ئیستا ده‌توانی هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده هه‌لکیشی. پیره‌میرده‌ واکلافه‌ ببوو به‌گه‌رمایه‌، لام و جیمی لێرابوو و قسه‌ی پینه‌ده‌کرا به‌لام جارجاره‌ ده‌ روخساری منه‌وه راده‌ما. کتیبه‌که‌م له‌ جانتایه‌که‌م هینایه‌ ده‌ری. کتیبه‌که‌ی منیش له‌ په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌کانی

ئەو پیاوہی کہ دەگەلە مندا دەدوا بەسەر کورسییە کەیدا شوڤر بۆتەو و پیرە ی لە خەو ی هەستاندەو.

پیرەمێردە، خەوہکە ی رەویەو و داوای لیپوردنی لە من کرد و ویستی سکالایەکی بە مل روژگاردای بینی بەلام پیاوہکە گوتی: "میر رەجەب، ئەو شەکرانە مەشکینە کاکێ ئەندازیارت نارەحەت کرد."

ئەو دووانە کەوتنە گەرمە ی قسان و منیش لە وەلامدانەوہی پیاوہکەم رزگار بوو و بەرمدا یەو خۆیندەو ی کہ یەکاندەر دوو دەستیگەم وە شانی کەوت، سەرنجەم کەوتە سەر ئەو پیاوہی، کاتی سەرنجەکانمان تیک ئالغان ئاماژە ی کتیبەکە ی سەر ئەژنوی کردم کہ هەروا کرابوو و پیکەوہ نەرابوو تا هەلیگرمەوہ، من بە واقیکی و پەوہ، دەویبەوہ رامام. بەلام پیاوہکە زۆر بە راشکاو ییەوہ بە ئاماژە و چاو و برو بادانیوہ هەر دەویست تێمبگە یەنی کہ کتیبەکە ی بشارمەوہ، هەرواشمکرد و کتیبەکەم هاویشتەوہ ناو جانتاکەم. زەرەخەنە یەکی ئاسوودەییە ی هاتی، سەرم بەلای پەنجەرە کەیدا سووراندەوہ، ئوتومبیلە کە بەناو درەختەکانی لێرەواریدا تێدەپەری، سێبەری داران وەک ریزی قوتابییان وە ئوتومبیلەکە ی دەکەوتن و خیرا خیراش تێدەپەرین. چاوم دە لێرەواری سەر سەوزەوہ بری، بەلام لە بیر و لیکدانەوان هەر نەکەوتم. سەرنجەکانم دەگەل سەروشتا ئاوقا بوون بەلام دلەم هەر بەلای قسەکانی پیاوہکەوہ بوو. هەروای بە خەیاڵدا هاتووہ کہ کتیبەکە قەدەغە یە! یا وەک گوتم کۆنە کتیبە! گومانی لێ پەیدا بوو و نەویستووہ پیرەمێردەکە بیبینی؟! بەلام خۆ پیرەمێردە ی بیچارە، هەر سەرنجیکی سەرپیتیشی لە کتیبەکە نەدابوو. لەوانەشە ئەو پیاوہ

بوخوی ئەندامی ئەنجومەن یا شوورای گوندی بی. کاتی کہ ناوی صادقی هیدایەتی خۆیندۆتەوہ پیتوایووہ دەبیتە مایە ی دەردە سەریەم. بەهەر حال ئیدی میوانی ئاموزاکەیم.

پیاوہکە بە سەر کورسییە کەدا شوڤر بۆوہ و فەرمووی زەرەفە ترییەکی لیکردم، بەزەرەخەنە یەکی وەک دەستت خۆشیی، بە سوپاسەوہ زەرەفەکەم رەتکردەوہ، بەلام سوور بوون و پیداکرتنە بی ئەندازەکە ی وایلیکردم چەند بۆلویکانی لێ دارنم، کہ چی پاسەکە لە ناوہراستی گەرەکی راوہستا، نەفەرەکانی یەکە یەکە هەموو هاتنە خواری، ئەو پیاوہی کہ هەر دەگەلە مندا دەدوا کرێی پاسەکە ی دام. گوتم: "ئەوہکار نەبوو کردتان پێم خۆش نەبوو زەحمەتتان کیشا" پیاوہ دەستی گرتم و گوتی: "کاکێ ئەندازیار ئەو قسانە چن ئیدی مالتە؟!".

بەرەو لای مائی ئاوەلەکەم مل لینا.

"بۆ کوئ؟ چۆن دەهیلیم بی پیاڵەچایەکی ئەو هەموو رییە ی، برۆی؟"

"ئەزێەتتان نادەم، زۆرت شەرمەزار کردم، ئیشاللا تۆلە ی دەکەینەوہ، با بۆ جاریکی دی بیت."

"دە تۆ ئیستا فەرموو، وەختی ئەوہی نییە، تۆزیک وەحەسی، دوا یەش هەروا پیکەوہ بە پێیان دەچین."

دوو دل بووم داخوا بچم یانە نا؟ راستییەکەشی چونکە کرێی ماشینەکە ی بۆ دابوو شەرمەزاری بووم قبوولمکرد.

پیاوہ پیلەقە یەکی لە دەرگا تەختەکەدا و دەرگا کەش بە جیرەجیرەوہ کرایەوہ. هاتو هاوار و قا و قیزی مرای و قازان

دهحه ساریدا ههستا. ژنیك كه جلکی ده شوشتن، هاته پیتشی و سلأوی کرد و زهرفی دهستی میرده که ی وهرگرت، و به راکه راکه به رهو ژووریوه چوو. ئاویکمان به سهر و چاوانماندا پژاند، پیاوه که ههر داد و برۆی بوو له دهست توز و خوئی رییه. ژنه دهرکه ی ژووره که ی کرده وه، هه وایه کی فینک له په نجه ره که پرا ده هات، هیشتا ئاره قه مان وشک نه کرد بووه ژنه که چای هینا، پیاوه که پیاله چایه گهرمه داغه که ی یهک بین به سه ریه وه نا، خوار دیه وه، من راوه ستام تاسارد ده بیته وه، ههر به دوا ی دۆزینه وه ی به لگه ی ئه و هه موو دلسۆزیه و میهره بانیه ی کابراشه وه بووم.

پیاوه پرسى: "کاکى ئەندازیار، له كوێ ئیش دهکەن؟"

من مامۆستام، مامۆستای منداله کانی مش خه یرو لالا، ئه و پیاوه داوا ی لیکردووم له هه لیکدا بێم و سه ریک له گوندی بدهم. به راستی خه لکیکی چاک و دلسۆز و میهره بانن، جاریکی دیش هه روا لامدابوو هاتبووم، ئه و ده می هه و زۆر سارد بوو.

قسه که ی پی بریم و گوتی: "ئه و هه وایه ی لیتره هه یه له هیچ جییه کی دنیا یه دا نییه، به چله ی هاوینی به خۆت دانه ده ی سه رمات ده بی."

ده نیو قسه کانیه وه خو شی ئاشکرا کرد و خو ی ناساند و له باره ی ژیا نی خو یه وه شتیکی گوت، هه رچه نده یازده سه له ژنی هینا وه که چی به داخه وه تا ئیستا هیچ مندالیکی لی پاشه که وت نه بووه، ناوی چه ندین پزیشکی شاریشی هینا که چۆته لایان، له وه ش بیگومان بوو که من ههر ده یانناسم.

به ئاماژه ی ژنه که ی، داوا ی لیبوردنی له من کرد و له ژووری چوه دهری.

سه یریکی دهر و دیواریم کرد له کتیبیک شتیکی ده گه رام ئه وی پی بناسم، به لام له سه ماوه ریکی وه رشه وی کۆنینه به ولاره چیدیم نه دیته وه.

گویم له چرپه چرپیان بوو، گویم بو کلۆر کردن، دهنگی پیاوه که ده هات: "ژنه که به ختمان سواره، له وانه، خو ئه گه ر رازیشی که م ئه وه زۆر باشتتر."

دهنگه که برا، خۆم له دهرکی نزیك کرده وه پیاوه که بوو: "شیویکی لینی دهستی خو ی پیوه بخوا."

دهنگی ژنه که هاته وه: "جا پیتوا یه راست خو یه تی و هه وه؟"

"به لی بابه! من دنیا م دیوه ههر چاوم پیکه وت زانیم"

ده بیروه وه چووم، ئاگام له قسه کانیان برا، له جی خۆم قیت بوومه وه تا برۆم که پیاوه که هاته وه ژووری و گوتی: "ئه وه بو کو ی!! ئه وه منداله دراوستیه که مانم به دوا ی خه یرو لالا یدا نار دووه، ئه گه ر له مالی، بی ههر ئیستا په یدا ده بی."

"کاکه سه یفوللا شیو و میوان دروسته که ن من ههر ده بی بجمه مالی خه یرو لالا ی چونکه سه بی نی زوو ده بی بگه ری مه وه."

"بو قوربان پیتان وایه ئیمه چمان له دهست نایه و چمان نه دیوه؟ هیشتا ماویه تی بو ئیوار، ده بی چاوه ری خه یرو لالا ی بین."

تاپی وانه بی چیان له دهست نایه و ته ریق نه بنه وه (که له راستیدا من هه رگیز ئه وه م به خه یالدا نه هاتبوو) ته سلیم بووم و له جییه که ی خۆم دانیشتمه وه.

"ته‌واوی گوندی وه‌ک به‌ره ده‌ستی خۆم شاره‌زام و ده‌ناسم، خۆ ئەگەر چه‌زیشته له‌ راو وشکاریش بی ده‌توانم هه‌ر جیگایه‌کی چه‌زت لێیه‌ بته‌بم."

"من هینده‌م چه‌ز له‌ راوی نییه‌، به‌لام پیم خۆشه‌ ده‌ ناوچه‌که‌یدا بگه‌ریم."

زۆر باشه‌ به‌لام ناگرێ به‌ ته‌نی بچیه‌ چ جێیان. زۆرانی دیکه‌ی خه‌لکی شاری هاتوون و به‌دوای مشتیکه‌وه‌ بوون به‌لام که‌ به‌ته‌نی چوون، هه‌یچیان ده‌ستگیر نه‌بووه‌ و نه‌یانتوانیوه‌ چ کاران ئە‌نجامبده‌ن و تیماون.

ناشکرێ له‌لای هه‌موو که‌سیکی قسان بکه‌ی، هه‌رئهو خه‌یرووللایه‌ی خۆمان خوا ته‌مه‌ن درێژی کا، بۆ ده‌کرێ شتیکی له‌لا بلێی؟! ئاوی ده‌خواته‌وه‌، به‌ ژنه‌که‌ی ده‌لی، ژنه‌ش هه‌ر بۆ به‌یانی بلندگۆ به‌ ده‌سته‌وه‌، ئیدی ئه‌وه‌ جار ده‌دا، که‌ به‌لی فلانه‌که‌س دوی شه‌وی له‌ مالی مه‌بوو. وایکرد و وایگوت، هه‌رخوا ره‌حمی کرد ده‌ ترومبیله‌که‌یدا ناسیمیت، ئه‌وه‌ من وه‌ک خزمه‌تکاریکی هه‌رچی بفرمووی، له‌ خزمه‌تدایه‌، سوپاس بۆ خودا ده‌موزاری ژنی من، قوری پیدادراوه‌ و قروقه‌په‌، ئە‌وانه‌ی ئه‌و سه‌ره‌وه‌ش هه‌موویان ده‌زانن ئە‌گه‌ر لێره‌ سه‌ری برا و بشارمه‌وه‌ لام وجیم قسیکی ناکا، ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ هه‌ر راست ده‌لی به‌رخۆله‌یه‌.

"کاکه‌ سه‌یفوللا پیتانوايه‌ من چ کاره‌م؟ من هه‌ر ته‌نیا مامۆستایه‌کم و چیدی خه‌یرووللا من چاک ده‌ناسی."

"جا بۆ خودانه‌کرده‌ من پیم گوتووی تو بکوژی یا یاغی و هه‌لاتووی؟! هه‌ر توکه‌ر و خزمه‌تکاری ئیوه‌م، مامۆستاگیان

ده‌گونیدا زۆرن ئە‌وانه‌ی خۆ ده‌هه‌موو شتیکی هه‌لده‌ قورتینن و کاران له‌ ده‌ست پیاوی ده‌دن. ئیوه‌ مرۆفیکی گه‌وره‌ و ریزدارن هه‌ر له‌به‌ر هیندییه‌ ده‌مه‌وی له‌ حوزورتاندا به‌هره‌یه‌کمان گیرکه‌وی.

هه‌یشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌بیوو که‌ ده‌نگی یا ئە‌للایه‌ک هات، ده‌نگی خه‌یرووللا بوو، بالا به‌رزه‌که‌ی له‌ ده‌رکیوه‌ وه‌دیاره‌که‌وت و به‌ ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌شه‌وه‌ به‌ره‌ و رووم هات، یه‌کتیریمان ده‌ ئامیزگرت، سه‌یفوللاش به‌ روویه‌کی خۆشه‌وه‌ به‌خه‌راتنی کرد و هه‌روا به‌ده‌م قسه‌کانی خه‌یرووللاوه‌ که‌ خه‌ریکی گله‌ییان بوو گوتی:

"فه‌رقی نییه‌ ئیره‌ش هه‌ر مالی وه‌یه‌، باشه‌ ئه‌وه‌ بۆ هینده‌ت پێچوو" خه‌یرووللا هینور بووه‌وه‌ و هیندیک راوه‌ستا و ئه‌وجا ده‌ستی پیکرده‌وه‌: "چونکه‌، دیاره‌ هه‌ر له‌و ده‌میوه‌ که‌ مامۆستا ته‌شریفیان هینتاوه‌ من به‌و مانگا ماخۆ مرده‌یه‌وه‌ خه‌ریکم، لامه‌زه‌به‌ خه‌ریکی زاننیه‌، گرانزاشه‌ ئیستاش هه‌روا به‌ هه‌له‌داوانه‌وه‌ هاتووم ده‌نا ده‌رکی ته‌ویله‌ له‌سه‌ر پشتنیه‌ و هۆره‌ هۆری گویی پیاوی که‌رده‌کات، ده‌بی زوو بگه‌ریمه‌وه‌.

سه‌یفوللا گوتی: مه‌ردی خودای بۆ ده‌هیلم تو مامۆستای به‌ی، پارووه‌ نانیکمان هه‌یه‌ مامۆستا بیخوا.

خه‌یرووللا گوتی: ئە‌م قسانه‌ چین: بریار بوو مامۆستا ته‌شریف بینه‌ مالی مه‌.

سه‌یفوللا قسه‌که‌ی پێ بری و گوتی "من ئە‌مشه‌و ئه‌وه‌ هه‌یچ که‌ نایه‌لم به‌بی شتیو له‌ مالیم وه‌ده‌رکه‌وی. خه‌یرووللا به‌وه‌ قایل بوو که‌ بۆ نان خواردنی ئیواری له‌وی بن. سه‌یفوللا له‌ ژووری چووه‌

دهرى، به ئاماژه و چاو وبرۆ بادانئوهه له خيرووللاى پرسى كه داخوا سهى فوللا چ پياويكه؟

خه يرووللاش ههه باسى پياوه تى و نان بدهيى و ميوان نهوازيبه وى دهكرد. دواى شيوان من ههه ئهولا و لاي روشتنيم بوو خه يرووللاش له من به پهله تر بوو. ده روخساريدا ديار بوو كه درهنگيه تى. رووم ده خه يرووللاى كرد و گوتم: ئيدي له وهى زياتر به سهه بابروين. پيكه وه ههستايين. سه ي فوللا به پيكه نينه وه گوته: "خه يرووللا ئه وه تو قه يدي ناكا مؤله تت له ژنه كهت وهر نه گرتوو، ده ته وئ بچيه وه، تو بچوو به لام نايه لم ماموستات دهگه ل بيته وه. ده ته وئ بهو تاريك و نوته كيهى ده چ چال و چوليكي باويى؟ باشه بو ئه مه دهسته نوينيكمان نيهه ما مؤستاي پي بنوي؟ ئه مه له خوامان ده وئ ئه و شو كاكى ماموستا لي ره روژ كاته وه و بنوي.

خه يرووللا گوته: "سه ي فوللا قهت له جه فهنگى خو ت نانئى، ئه گهه ئه من شه وئ له مال نه بم كئ شه وان ه چوار دان ه مانگا و مه ر و بز نه كان به سهه ده كاته وه؟ ئه و يهك دوو سه عاتانه شم له بهر خاترى كاكى ماموستا به جيه شتوون. ئه وه هاتيشم، ئيستاش ده بي هه ر بچمه وه و تاسه بينيش به ديار مانگا له كي وه بم ده نا گو ليكؤله ي ده خنكى و به مردوويى ده بي. خو تو بو خو ت ئه و مانگا نه فره تيه ي ده ناسى؟

به بيه ستنى ئه و قسانه ئه ژنوم سست بوون و گوتم: جا باشه ئه زيه ت و ماندوو بوون له وهى زياتر؟!

ئه گهه مؤله ت به فرموون ئه منيش دهگه ل خه يرووللايدا ده روم به لكه ئى بتوانم يارمه تيه كيشى بدهم.

سه ي فوللا پيكه نى و گوته: "ئه زيه ت و ماندوو بوونى چى براله، ماموستا، ئه وه نده مان پي ره وا نابيين؟! خه يرووللا رووى ده من كرد و گوته: "به ئاره زووى خو ت بكه، ئيره ش دهگه ل مالى مه ي فره قنييه."

پيم خو ش بوو به بيوريكى دوو له تيان كردبام و گويم له و قسه ي نه بايه، وه لام نه دايه وه، خه يرووللا رووى له سه ي فوللاى كرده وه و گوته: "به مه رجى وهى سبه ينى بو خو تى دهگه ل بيى و ماموستاي بينيه وه و نيوه روويه ش له وئ بي."

خه يرووللا له ده ركى وه ده ركوت و سه ي فوللاشى تا بهر ده ركى بو به به ريكردى وه دوو كه وت. ژنه دهسته نوينيكى متيل تيهه لكيشراوى راخست. له سهه دوشه كه كه ي راكشام. كتبه كه مم ده ريئايه وه و ده ستم كرده وه به خو ينده وئ و دهنگى چرپ و چوپانى ژن و مي رده شم له سهه سه كوى ده ري وه ده هاته گوئ. پياوه گوته: "ئاسيا خيرا كه برؤ به مير حه يدەر و قاسمى گو ر هه لكه ن بلئ سه عات دوا زده له به رده مى باغى مير شه عبانى را وه ستن تا من ديم، پاچ و پيمه ره ش دهگه له خو ياندا بينن."

دهنگه كه برا، به بيانوى پانتول به ديوار هه لواسينئوه له ده ركى نزىك بوومه وه كه دهنگى پياوه كه ي هاته وه: "ئاسيا له بيرت نه چى، بلئ چرا ده ستيش هه ر بينن."

به لام هيچ سه ره ده ريكم له قسه كانيان نه ده كرد، پيموا بوو بو شه وئ ده چينه سهه شينا ييه، به لام بو هينده سوور بوو له سهه ئه وهى كه ده بي من هه ر له وئ بنووم. ليم ببوو مه ته ل. دهگه ل

و نه‌چووم. له دلی خۆمدا دهمگوت ده‌بیتته ناپیاوی له‌به‌ر خاتری نه‌خته زیادییه‌کی روژانه پیاو بچیتته جییه‌کی دی. تا روژیکه له‌گه‌ل کابرای خاوه‌ن چاپخانه لیک هه‌لبووین و قسه‌مان لیک ترازان و هاتمه ده‌ری و ئه‌ویم به‌جیه‌یتشت.

به‌وه‌ی دلخۆش بووم هه‌ر جیه‌یه‌کی رووی تیبکه‌م ئیش به‌پای پیلانه و په‌کم ناکه‌وی. به‌لام رووم له‌هه‌ر لایه‌کی ده‌کرد، به‌تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی که له پێشدا کرێی زیاتریشیان ده‌دامی، ده‌یانگوت، تازه، کریکاری له خۆمان زیادیشمان هه‌یه، سه‌یر بوو له‌و هه‌موو ئاشنا و روشنا و خاوه‌ن چاپخانه یه‌کیکیان ئیشیکیان نه‌دامی- دانیشتم که‌وتمه‌ راوێژان. گوتم تازه ئیدی کاری چاپخانه هه‌ر ناکه‌م، دنیا پره‌ له ئیش: پینه‌ دۆزی. ئاسنگه‌ری. دارتاشی، به‌رگدروه‌تی. به‌لام دتگوت ده‌رکی هه‌موو دنیایان لێ داخستووم، رووم له‌ هه‌ر لایه‌کی ده‌کرد دیواریکی بلندی ده‌ست به‌روو نانه‌ویم له‌ به‌رده‌میدا قیت ده‌بووه.

سه‌رم به‌ ته‌واوی کارگه‌کاندا کرد، هه‌ر له‌کارگه‌ی شووشه‌ سازی تا کارگه‌ی شخارته. هه‌ریی سوود بوو. روژیکه بیستم کارگه‌ی چیتی (ره‌ی) کریکاری ده‌وین، هه‌موو روژێ ده‌گه‌ل گه‌ردی به‌یانیان هه‌لده‌ستام و کارگه‌ی چیتی (ره‌ی) خۆت بگره، هاتم. ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ی له‌ خۆم بیکار تر، له‌وی راده‌وستاین، ده‌ده‌می بانگی نیوه‌رۆیه‌ یه‌کیک له‌ولا راده‌هات و ده‌یگوت، ئه‌ورۆ هیه‌چ، برۆن به‌یانی وه‌رنه‌وه. ره‌نگه‌ برواش نه‌که‌ن، که هه‌ر ئه‌ورۆ و سبه‌یه شه‌ش مانگی ره‌به‌قی خایاند. تا له‌ دواییدا گوتیان کارگه‌ پرپوو، ئیستاش که‌س نه‌یزانی له‌ کوپوه‌ پرپوو، کاک حه‌بیب

"ده‌بی بیت"

نووسینی / چتر نور

کاک حه‌بیب چه‌ناگه‌ی قسانی گه‌رم داها‌تبوو: کورپه‌ ئه‌وه هه‌موو هه‌ر قسه‌ن، ده‌بی بیت! تیگه‌یشتی؟ ده‌بی بۆ پیاوی هه‌ربیت! خوا نه‌کا به‌لا روو له‌ پیاوی کا ئیدی حیسابی ته‌واوه.
ئه‌گه‌ر خواش دای ئه‌وه برۆ پالده‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر نه‌شیدا هه‌ر برۆ پالده‌وه!

گوتم: "واش نا خۆ پیاو ده‌بی کاریکی هه‌ر بکا."
گوته‌ی: "ئه‌من نالیم تو هیه‌چ مه‌که. هه‌ر ئیشیکه‌ی حه‌زت لێیه و به‌ دلته‌ بیکه و شه‌و و روژیش له‌ راکه‌ راکه‌ی رامه‌وه‌سته، به‌لام تا به‌خت و ناوچه‌وانیش نه‌یه‌ین، هه‌مووی بێ سووده به‌لام لێره‌دا شتیک هه‌یه. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه نه‌به‌زی ومه‌یدانی چۆل نه‌که‌ی و له‌ رووی لافاوی کاره‌ ساتاندا سینگت ده‌رپه‌رینی و بیکه‌یه قه‌لغان.

به‌کورتی زۆر بێ چاو و رووبی!
ئه‌و ده‌می له‌ چاپخانه‌ی ئیشمه‌ده‌کرد. کاره‌که‌م مه‌که‌مه‌که‌ی نه‌بوو. بۆیه هه‌رچی هه‌بوو هه‌رپیی خۆشبوو بچمه‌ لای وی و له‌لای ئه‌و ئیشی بکه‌م.

هه‌رکاتیکی تووشم ده‌بوون ده‌یانگوت حه‌بیب ئه‌گه‌ر بیه‌ته‌ لای مه‌ زۆر زیاترت ده‌ده‌ینی له‌وه‌ی ئیستا هه‌ته، به‌لام من گویم نه‌دایه

جگەرەیهکی بەلا لیۆهوه ناو دایگیرساند، چەسپیتیکی توندی لە جگەرەکهی دا و دووکه‌له‌کهی لە کونە لووت و دەمیەوه بە با کردەوه و گوتی: "بەلی دەسەر سەرت گەریم، دوو سالی ره‌به‌ق خورد و خەومان تەنیا خوینی جگەر بوو! بەیانیان پارچە نانیک بە چایه‌کی بێره‌نگی وەک تیزاوکه‌وه، نیوه‌پۆیان ئاوی سەرۆپی، که ئێودەم لە هەموو شتیکی دیکە هەرزانتەر و بی بایه‌ختر بوو یەک قابله‌مە ی پری به‌دوو (پەنابات) ان بوو، شەوانەش نانوپیان، یا نان و پەنیر، یان هەر نانی وشکی. خواجە حافیزی شیرازیش نەبی کەس نەمابوو قەرزى لێنەکەم. زۆر جار ان وام دەهاته سەری خۆ بکوژم! لاویکی تازه پینگەیشتووی بەشینگ و تاقەت چۆن دەبی هەموو روژى لە مالى وەدەر کهوئ و ئیواران لۆژە لۆژ بە دەستی بەتال بیتەوه مالى، ئەو دەش بوو ژيان ژن و دایکە بێچارەکه‌شم هیچ نەما نەیکەین. هەرچی نەزر و نیاز و نزا و پارانەو دەش هەبوو سوودیکیان نەبوو- گوتم پى ناوی ئەگەر بیهوئ نەیه‌ت، نایەت! مێشکم بە تەواوی لە کار کهوتیوو، بستیک واوەتر نەدەچوو. هەرکه روژ دەبوو، پەرت و پەریشان و بی ئاگا وەک فرفرۆکه‌ی دەستی مندالان خۆم دەدایە دەست چاره‌نووس و بێره و بەویدا دەخولامەوه. لەو کۆلان بۆ ئەو کۆلان و لەو شەقامەوه بۆ ئەم شەقام. هەر بەم جۆره تا روژیکیان که لەشەقامی فیردەوسییەوه بەرهو توپخانه نزیکى بالويزخانهی ئینگلیزان شوڤ بوومەوه، ماندوو و برسی هەنیسکم لە ئەوکى مابوو، بەلام گریانم نەدەهات. وام هەستکرد خەریکە بەلادادیم. وەک دیویک بە هەموو قورسایى و زەبه‌للاییه‌ی خۆیه‌وه خۆی بەسەردا دابم و خەریک

بى بە پەنجەکانی بەربینگم بگرئ و خنخنۆکه‌م بگوشى. بەلام کوا دیوی چى.

ئەوه دیوی ژيان بوو بەو جۆره‌ی بەر بینگ بێگرتبووم و بە پەنجەکانی لرخەلرخى و یخستبووم! منیش بە دەنگی بەرزى نووساوه‌وه گوتم... نەعلەتی بەرمده و تاتینیشم تیداوو مستیکم وەخرانده سەر و چاوانى. هەستکرد لەشم سووک و دلشاد و شەنگولم. گوتم: هۆ هۆی ژيان لەگەل تۆمه، تۆ ناتوانى من بخنکینى، ئەوه منم که تۆ دەخنکینم، بەردەستت دەکەم، زۆر بە توندی پێیه‌کم لە زهوی کوتا، وەک ئەوه‌ی خەریک بم هەموو ژيان بخەمه ژیر پى خۆمه‌وه و ورد و خاش و هەپروون بەهەپروونی کەم.

لە پر هاتمه‌وه سەرخۆ، سەیرم بە خۆم و ئەو هەلسوکەوتانە هات و پێکەنین گرتى بەوه‌ی چا بوو کەس لەو بار و دۆخەیدا نەدیوووم! چونکە شەقامی فیردەوسى، (۳۰) سال لەمەو پيش وەک ئیستا هینده قەله‌بالغ و پر هاتوچۆ نەبوو، چوومه کەنار جۆگەلیکی و لەبن درەختیکی دانیشتم، شتیکی باریکەلانەى خۆلاوی لەوئ کهوتبوو، هەلمگرتەوه و تۆزەکەم لى تەکاند، کتوپر چاوم بە پریسکەیه‌کی کەوت، دەسته سړیکی یەزدى بوو، کردمه‌وه، چ ببینم، بیست دانە بانکه نۆتى بیست تومانی! چوار سەد تومان. کە رەنگە ئیستا ئەو نرخ و بایه‌خەى نەبی، بەلام سى سال لەمەو پيش سامانیک بوو. دواى دووسال بیکارى ئەوه یەکەمجار بوو چاوم بەو هەموو پارەیه‌ بکەوئ. لەجی خۆم بلند بووم.

پارەکانم دەگیرفانى نا. دەسته سړەکەم دەلم ئالاند. لە بازارى ئەسلامبولی که نەختیک لەولاتره‌وه بوو هەرچی حەزم لیبوو،

گوشت گوئیلک، مریشک، ماسی، میوه، هیلکه، شیرینی، همموویم کپی.

کاتی هاتمه‌وه مالن ژنه‌که‌م له‌ه‌ژمه‌تان زاری به‌ش بو‌بو‌وه:
گوتی‌ه‌بیب ئه‌وانه‌چن؟ پارته‌له‌کوی بوو؟ گوتم دووسال بوو
قه‌زیکم له‌سه‌رکابرایه‌کی بوو ئه‌ورۆ له‌ناوه‌راستی ریییه‌مدا
تووشبوو و قه‌رزه‌که‌ی دامه‌وه!

ژنه‌که‌م گوتی: خودایه‌ زۆر شوکر، به‌لن گیانه‌ئوه‌نده‌پاره‌یه‌م
بۆ بووه‌سامانیک‌ئوتو که‌له‌و ده‌میوه‌تا ئیستا ئه‌وه‌(۳۰) سی
ساله‌ره‌نگی نه‌داری و تامی برسیتییه‌م نه‌دیوه‌و نه‌چیشتۆته‌وه‌و
سوپاس بۆ خوداش هینده‌م هه‌یه، که‌ئه‌گه‌ر تا په‌نجا سالی دیکه‌شی
خه‌رج که‌م نه‌بێ. هه‌ر بۆیه‌شه‌که‌ده‌لیم ده‌بی بۆ پیاوی بیت ده‌نا
کوپه‌ئویدی هه‌مووی هه‌ر قسه‌ن.

گوتم کاک‌ه‌بیب مادامه‌کی ئیستا هاتوه‌، برۆ پالده‌وه.
پیکه‌نی و گوتی "پالده‌وه‌ش ئه‌ندازه‌ی خۆی هه‌یه. که‌نگی مردی،
هه‌زاران هه‌زارسال پال ده‌ده‌یه‌وه‌و ده‌نووی".

له‌کتیپی "ناخوانده" نوشته: چتر نور. چاپ اول: ۱۳۶۳. انتشارات:
جوانه- هوه‌کراوه‌به‌کوردی

- غه‌ریب -

دەستتېشان كىردىبو مالى بووكى چاۋەرى بوون رەحمەتوللا لە سەفەرى بېتەۋە ژنى ۋەگوازى. بەلام كى چووزانى چارەنوس لە كويىە و تاۋىكى دى چ دەقەومى. ئەۋىش بە شادى و شەنگولى و دلى خۇشەۋە ترومبىلەكەى داژوى و لەسەر ئاۋ و ئاگرانە تۈزىك زووتر بېتەۋە. ئەۋ ھەر لە مندالىيەۋە متوى لىخورىنى ترومبىلى بوو. تازە تەمەنى بېست و چوار سالى دەبوو كە شوفىرىكى زور بە زىيك و زاكونى لى دەرچووبوو. بەلام مەرگ كەس لەھاتنى خۇى ئاگادار ناك. لە پىچىكى رىى "ھەزار سەر" دا لە چاۋ تروكانىكا ھەموو شت تەۋاۋ دەبىت. لەۋ لۇرىيە گەۋرە و گرانە، چەند پارچە ئاسنەۋالىك نەبى دەۋ دۆلەيدا نەمابوو. بەلى خات ملوك، لەۋ رۆژەۋە تا ئىستا ئەۋ دايكە بىچارەيەى ئىمەۋاى لىھاتوۋە. ئەۋى دەدېت دەيگوت ھەر ئەۋرۆ و سبەيەكە ئەۋىش دەمرى. بەلام... نەخىر، ھەرخۇى لەسەر پىيەكانى راناگرى و گۆج و ئىفلىجە دەنا لە من و تۆ ساغترە. ئىستاش ھەر چاۋى لە دەركىيە. بۆيە ھەركاتى لە دەرگا بدرى بەۋ گويىە گرانانەشيەۋە گويى لىيە و قوشقى دەبى. لە خۇى زياتر كەس بۆى نىيە دەرگا بكتەۋە، ھەمىشە لەسەر ھەستە، چونكە ئىستاش دەلى:

"ھەر رەحمەتوللا بەخىر بېتەۋە ژنى بۆ دەگوازىنەۋە."

ملوك دەيگوت "پەنا بەخۋا چەند زىتە، زىت...!"

منىش بەسەر خۆم نە دەھىنا چونكە دەرسام دايكم گويى لىبى دلى بېشى. بەۋەى چاك بوو ئەۋ بەسەرھاتە كارىشى كىردبوۋە سەر گويىەكانىشى و گران بېوون دەنا خوتە و بۆلەى ملوكى دەبوۋە جەنگى مەغلۇبەى. چوار پىنج سال تىپەرى. بوومە باۋكى

"جارى تۆ ئىنجا من"

نووسىنى / چتر نور

ھەردۋاى شەش مانگان ژنى يەكەمەم مرد. سالىك بى ژن بووم. ئەۋى تووشمبايە دەيگوت:
"ئەۋە بۆ ژنى ناھىيەۋە؟" ئەمنىش دەمگوت "كورىنە ھەر كەسە و بەدەردى خۇيەۋە گرفتارە.

ئەۋەش بەشى ئىمەيە. لە ژنى يەكەمەم كەم چىشت نۆرەى يەكى دىيە؟ تازەش چ ژنىك دەگەل ئەۋ دايكە لە پى كەۋتوۋەى ھەلدەكات! بەلام دۆست و ئاشنا و رۆشنا و خزم و كەۋسوكار ھىندەيان سەركرەمە سەرى تاقەۋماندم و ژنى دوۋەمىشم خواست. بەلام ملوك لەۋ ژنانە نەبوۋ ھىور و ئارام و ھىدى ددان بەخۇدا بگرى، چۆنى ھەزلىبا مى لىدەنا، ھەر جوۋلابايەۋە بۆلەى بوو. لەسەرەتاۋە ۋا نەبوۋ بەلام دۋاى چەند مانگىك بەزمەكە خۇش بوو. "ئەرى ئەۋە ناكرى بىبەيە جىيەكى، نەخۇشخانكى بىنوئى؟

ئىستا كە نەخۇشخانە؟ تائىستاكەس دىۋىەتى لە نەخۇشخانەى ئىفلىجىكى بىنوئىن؟ ئىستا بېست سالى تەۋاۋە ۋاى لىھاتوۋە، دوو سال دۋاى مردنى بابم كە ھەۋالى مەرگى رەحمەتوللاى براگچكەمى بېست رۆژى بەۋ رۆژە گەيشت و لە ھىكەۋە ددانەكانى ھەلۋەرىن و سەرى سېى بوو و لە پى كەوت. ناھەقى نەبوۋ، تازەيان ژن بۆ

دوو مندالان له ملوک خانج. کچه چوار ساله و کوره دوو ساله کهم هۆگری نه که ئیفلججه کهیان ببون. زور به هیوری چیرۆکۆکهی بو دهگیرانه وه و ئهوانیش به بیدهنگی گوئیان بو رادهداشت.

سوپاسی خوام دهکرد که ورده ورده ژيانه کهمان ئاهیکي تیگه رابوو ماله که دهنگ و رهنگی به خووه گرتیوو. ئیواران که له ئیشی دههاتمه وه تاویکم سه رده کرده سه ر منداله کان و هیندیکیشم گالته و جه فهنگ دهگه ل پیره دایدا دهکرد: "باشه دایه کهنگی وهلامی یه دوللا مه شه دی ده ده یه وه؟"

ئهوان هه موو چاوه ری به لئی تون!

دایکم نیوچه وانی تیکه نا و به دهنگی بلند دهیشیراند:

"با بروا ئاو و ئاوچی، من له دواي مه رگی بابت میردی چ لیکه م!!؟" و ملوک قاقا پیده که نی. له ده مه ده می هه را و هوریای گه مه و جه فهنگاندا کتوپر به قوونه خشکی به ره وه ده رکئ ده چوو. سه یر بوو! به و گوئییه گرانانه وه لیدانی ده رکئی له هه موو شتیکی دی چاتر ده بیست. شه وانه درهنگ که هه موو کهس له پرخی خه وی خو شیدا چاوی ئارامیان لیک ده نا، ئه و ژنه به ئاگا بوو. زور جارن که له بیرم ده چوو کلیلی ده رگای ده ری له گه ل خوم به رم، هه رکه له ده رگام ده دا ئه و دایکه خشه خش به قوونه خشکی ده هات و ده رگای ده کرده وه. تا روژیکی له پر تیکه وه گلا، وه ک ماشینی له کار که وته، دایکی بیچاره شم که وته سه رجیی و ههستی لیبرا، له وهی ده رچوو گوئی له دهنگی ده رکئ بیت و به خیشه خیش بچی بیکاته وه. ته نیا ئه وهنده ی مابوو له سوچیکی راکشابوو ناله ی ده هات. ئه میستا خوته و بۆله بۆلی ملوکی زیاتر ببوو، به تاییه تیش

که ناسیایو یک یا دراوسییه کی دیتبایه هینده ی دی شوولی لن هه لده کیشا

"ئه وهش بووه ژیان، له سه به ینیوه تا ئیواری وه ک سه ی پی سووتاو هه ر وه ره و برۆ، چیشتی لینی و هه ورا ن بشۆ. توخوا بو کاره که ری مالان چاترنییه، خو هه ر نه بی له وی شتیکت ده ده نی.

تا شه ویکی دالک وه ک چرای نه وتی وه پرتی پرت که وت و هه ر تا وه ناتاو یکیش هیندیکی ده هاتی و دواي کپ ده بووه. که سوکار و ناسیای و ده ر و دراوسی و خوشکه گه وره که شی له ده ور خر بوونه وه و چوار ده وریان ته نی، منداله کان نه بی که له ژووریکی دیکه مان نواندبوون. پنیه کانیمان به ره و قبیله راکیشان.

سه عاتیک دوو سه عات، سی سه عات، کازیوه ی به یانی ئه نگوتبوو، گیان له جییه کی سه خته و نایه ته ده ری، ئه و هه روا به روحیوه بوو. خات ملوک به دهنگی بلند وه ک ژووری که سی لینه بی گوتی: "په نا به خوا پیریژن گیانیسی ده رناچی و له کۆل بیته وه و هه م..."

خات ملوک هیشتا قسه که ی ته واو نه کردبوو که شتیکی یه کجار زور سه یر روویدا. پیره داک له جیی خوی راست بووه ده تگوت باسی مردنی هه ر له بیریش نییه، ته نانه ت له جارانش چاکتر بوو، چاوی ده چاوی خات ملوکیوه برین و گوتی: "هه ی سه گبابی سه، هه ی په تیاره ی سوژانی، من بمرم و توبه سییه وه، ئه و سه رییه ی له بن سه ری خوت ده رییه، هه تا تو ئاوه و ئاوه نه چی و نه مری من نامرم!" وه ک بروسکه له ژووره که ی دا بچ. کهس ورته ی لینه ده هات. تا من له پر مه ی گریانیم دا، به دواي منیشدا خوشکه که م له

بانگو سه لای گریانیدا و ئهوانیدیش دهستیان پیکرد. پینج سال بهسهه ئه م رووداوه دا رابرد، له ته واوی ئه و ماوه یه دا وهک پیشوو هه موو جاریکی به قوونه خشکی دهچوو ده رگای ده کرده وه. خوته و پرته پرت و بۆله بۆلی خات ملوکیش له که میه ی دابوو. ده گهل ئه وه شدا که ته مه نی له بیست و هه وت سال زیاتر تینه ده په ری و چل سالیس له دایم چوو کتر بوو رۆژیکی به سه رمایه تی کچوو هه ر ئه و سه رما بوو نه شی بوو نه ی هیشته یه که هه فته زیاتر تیه په ری و ته مه نی دریزی بو گویدیران به جیه هیشته ..

دوای مانگیک له مردنی خات ملوکی، دایکیشم ئیوه خو ش! مایه وه من و چوار مندالی سه لک و بنک، ئیستاش هه ر که سیکی ده مگاتی ده لی: "ئه وه بۆ ژنی ناهینه وه؟". به لام من تازه ژنم بۆ چیه؟

ئه که ره می کچم گه وه بو وه نو سالانه و وهک کابانیکی چاک مالی به ریوه ده بات و منداله کان پاکوخواوین راده گری. که سه یریشته ده کا هه ر ده لی خات ملوکه و له ویت داناوه. به لام ئه که ره م لیویک و هه زار زه رده خه نه ی لیده باری و هه رگیزیش خوته و بۆله یه کی لینایه.

هه ولیتر / داره توو

۱۹۹۸/۹/۱۴

له کتییی: "ناخوانده" نوشته: چترنور. چاپ اول: ۱۳۶۳- انتشارات: جوانه- هوه کراوه به کوردی.

- غه ریب -

پیاوه گوتی: یه کجار وای لیمه‌که. تازه ئه و رۆیی. له دهرکی له په‌نجه‌ره‌یرا رییه‌کی ده‌بینیته‌وه و تیی‌را ده‌چیته‌ه‌ری.

هیوری و له سه‌ره خۆیی پیاوه تینیکی وه‌به‌ر ژنه‌تیوی نا و به‌هه‌رشیتوه‌یه‌ک بوو ئه و شه‌وه تینپه‌ری.

بۆ به‌یانی ژنه خه‌ریکی ئیسی ناو مائی بوو، جانه‌وه‌ره چکۆله‌ی دیته‌وه له بن رایه‌خان دهرپه‌ری و وه‌ک تیر خۆی هاویشته‌ پشتی یه‌خچاله‌که‌یان و ونبوو! دیسان قسه‌کانی می‌رده‌که‌ی وه‌بیر هاتنه‌وه: ئه و گیانله‌به‌ره بیئوه‌یه کاری به‌سه‌ر که‌سه‌وه نییه و خۆی له‌که‌س ناگه‌یه‌نی.

نیوه‌رۆیه پیاوه که هاته‌وه مائی، سه‌ر له نوێ به‌زمی جانه‌وه‌ری هاته‌وه گۆری. ژنه‌گوتی: بۆ خۆم ده‌زانم!

ئه‌وه له پشت یه‌خچاله‌که‌ی خۆ هه‌شارداوه و له‌وینیه! من به‌چاوی خۆم دیتم چوو و وینده‌ری ئیستا ده‌توانی بیگری!

پیاوه گوتی: پیس پیسۆک له هه‌ر مالدابایی ئه‌وه به‌خت و شانسه و خیری پیئوه‌یه.

ژنه گوتی: وه‌ی وه‌ی! تازه به‌ پر و پووچ و هه‌ته‌ر و مه‌ته‌راندا دینی‌وه و باوه‌ریان پیدینی؟

ئه‌گه‌ر پیس پیسۆک چاک بایه‌ ده‌بوو هه‌رچی لادیی هه‌یه هه‌موو خۆش به‌خت و خۆشگوزهران و به‌ختیار و کامهران ژیا‌بانایه‌ چونکه‌ ماله‌کانیان هه‌مووی کون و لانه و هه‌شارگای ئه‌و جۆره‌ ج‌ر و جانه‌وه‌رانه‌ن!

ئه‌دی وه‌بیرت نایه‌ تازه چوو‌بووینه‌ ئه‌و خانووه‌ی دی، پیس پیسۆکیکت گرت و تاده‌ستت هینای له‌ په‌نجه‌ریوه هه‌لتدایه‌ه‌ری!

"پیس پیسۆک"

نووسینی / چه‌تری نور

ژنه وای قیژاند و به‌شیتوه‌یه‌کی واشی خۆ ده‌ ئامیزی پیاوه هاویشته، پرزه‌ی هه‌ر جۆره‌ بیره‌کردنه‌وه و بۆ چوونیکێ لیبیری. دوا‌ی تاویک پیاوه گوتی: چییه؟ چ باسه؟

ژنه‌که ئاماژه‌ی گۆشه‌یه‌کی ژووره‌که‌ی ده‌کرد به‌ زمانیکی تیکه‌ل و پیکه‌له‌وه گوتی: پیس... پیسۆ... ک.

پیاوه گیانله‌به‌ریکی چکۆله‌ی دیت وه‌ک تیر له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه بۆ گۆشه‌یه‌کی تری ژووره‌که‌ دهرپه‌ری.

پیاوه وای هاته‌ به‌رچاو: تیلمه‌ سواغیکی زۆر چکۆله‌ له‌ دیواری بۆوه و که‌وته‌ خوار.

ژنه گوتی: ئه‌وه بۆ وا هه‌په‌ساوی! ده‌بجوولی، بیگره!

پیاوه گوتی: نا! ژنه‌گوتی! چی؟ نایگری؟ ده‌ته‌وی شه‌وی بیته‌ گیانمان!

پیاوه گوتی: ئه‌و گیانله‌به‌ره به‌ سه‌ته‌ زمانه‌ بیئوه‌یه. کاری به‌که‌س نه‌داوه ئه‌دی نایینی له‌ ترسان چۆن وا به‌ پرتاو هه‌لدی، تاجچی له‌ په‌نایه‌کی خۆی وه‌شیرئ!...

ژنه گوتی: ئه‌من ئه‌وشۆ له‌ ترسان خه‌وم لیتا‌که‌وی!

پیاوه گوتی: به لئی ئه و کاره م کردوو، به لام جاریکی دی ئیشی واکه مه وه و ئه و گیانه به ره بی گوناوه بیوهیه ئازار ناده م. دل م ده لئی پیشهاتیکی به کجار زور خوشمان دیته پیشی.

* * *

ژن و پیاو ده سالیان به سه ر ژن و میردایه تیه دا تیده په ری. ژنه وه کو هه موو ژنانی دی ته نیا ئاواتی خانوویکی سه ر به خو بوو. چونکه به رگی بۆله بۆل و قسه ی خاوه ن خانووی له وه زیاتر نه ده گرت. ئه و هه موو گوازه گوازه و وه ره و برۆیه ش وایان له پیاوه که کرد هه رچۆنیک بووه جییه کی بۆ خویان پهیدا که ن و له و بی جی و رییه وه هه سین.

مانگیگ رابرد. ژنه پیس پیسۆکی له بیر چوو بۆوه، چونکه له ته وای ئه و ماوه یه دا ئازاریکی پینه که یاندبوو! پیس پیسۆکه که ش نه چوو بووه چ جییان هه ر له ناو مالدیدا لیره و له وئ ده هات و ده چوو. پیاوه ده یزانی وایه، به لام بۆ دلنه وایی ژنه که ی پینی گوته وه که ئاخری ئه و جانه وه ره هه ر رۆیی! ژنه ش برۆای کردبوو!

* * *

پیاوه قه تی رۆژنامه نه ده کړی. به لام ئه و رۆژه "مانشیت" یکی گه وره سه رنجی راکیشا و رۆژنامه یه کی کړی تا ئه و هه واله به ژنه که شی راگه یه نی. به لام ژنه گوئی نه ده دایه هه وال و باسان.

هیئانی لاپه ره گه وره کانی رۆژنامه که ی له سه ر رایه خه که پان راکردن و به سه ر پیه ورد و درشته کانی بورج و راز و نیازه کان و به شی کړین و فرۆشتنی خانواندا که وته چا و گێرانی. زۆربه وردی که وته سه نگ و سووکی و هه لسه نگاندنی ئه و ئاگاداری و

بانگه شانه ی مه به سستی بوون. له دنیای خه یالی خویدا ده ژیا، هه میشه هه ر وایبوو. بانگه شه و ئاگادارییه کانی له ته وای هه وال و ده نگوباسی دنیایه پی چاکتر و به نرختر بوو! زور ساده و ساکارانه به پیاوه که ی گوت: چۆنه ته له فۆنیکی بکه ی و ده رباره ی ئه و ئاپارتمانانه پرسیاریکی بکه ی!

پیاوه به بی تاقه تیه وه گوتی باشه، بیته بابزانین!

کاتی رۆژنامه که ی هه لگرت، چه ند ئاپارتمانیکی دیکه شی وه به ر چاوان که وت که سه رنجیان راکیشا. بیری کرده وه. "له وانه یه ئه مانه زور گونجاوبن!" ئاپارتمانی چل مه تری، شه ست مه تری، ئه مانه بۆوی باشن! بۆ چه ند جییه کی زه نگ لیدا، به لام هیه یه کیکیان له گه ل توانا و حال و بالی واندا نه ده هاتنه وه.

به کام پاره؟ دووباره به ته ماشا کردنی هاته وه. ناو ونیشانی ئاپارتمانیکی له خویان نزیکین وه به ر چاوان هات. ژنه گوتی: خو ته ماشا کردنی چ زیانیک ناگه یه نی!

پیاوه پیکه نی و گوتی: زور چاکه، چ عه بی نییه، سه به نی له سه ر رییه را سه ریکی لی هه لدینم!

سه به ی دوی نیوه رۆ پیاوه زهنگی ده رگای خانوویکی دیرینه ی لیدا و پیاویکی سیسه له ی به له باریک له په نجه ره ی نهومی دووه مه وه سه بیریکی خواریی کرد و گوتی: فه رموو بۆ ژووری، ده رگا که کراوه ته وه! پیاوه که له پلیکانان وه سه رکه وت. پیاوه سیسه له که له پیشدا نهومی دووه م و دوا ییش نهومی سییه می پی نیشاندان و گوتی: هه ر دوو نهومی ئی فرۆشتنن، جانا زانم دل ت کامیان ده گری و په سه ندی ده که ی. پیاوه که پینی نایه یه ک

له ژووره کانی نهۆمی سیهههه، جانه وه ریکی چکۆله وهک تیر خوی خزانده که لینیکی! ئه و جانه وه رهش هه ر پیس پیسۆکیک بوو! هه ر ریک وهک ئه و پیس پیسۆکهی که له مائی وان جیی لی خۆش کردبوو! پرشنگی رووناکییهک سه رتاپای دلی پیاوه کهی داگرت.

ئه وئێ روژئێ بۆ سبهینی قسهیان برینه وه و ژن و میردهش وهک خه وئێ ببینن. هه مووکارهکان به خیرایی خزین و ده رپه رینی ئه و جانه وه ره بچکۆله یه هاتنه پیشی و ریک که و تن.

روژانی دواپی و دواتریش. چ له کاتی گواستنه وه، یا له کاتی ریکخستنی که ل و په لی ناوماله که یان سووسه یه که له پیس پیسۆکان نه بوو. زۆربه ی شه وان هه پیاوه که له هه یوانه به رینه که ی پیش ئاپارتمان هه که راده وه ستا و ده ئاسمانی پر ئه ستیره وه راده ما. وهک ئاسمان ده سینگی ویدا بیت و ئه ستیره کان ده ویدا بین و بچن. پیاوه که ده هاته وه و به ژنه که ی دگوت:

راست ئه وه ی له خوام ده ویست. خانوویک که تهختی ئاسمانی لیه دیاربی و مروّف ئه ستیره کان به ئاسانی ببینی. ئیستاش نازانم بۆ هه ر له مندالییه وه که هاوینان له سه ربانی خانووه گله که ی خۆمان ده نووستم ده ته وای ئه ستیره ورد و درشته کان را ده مام و چیژم لیده کرد. له وانیه باوه ر نه که ی که هه یچ دیمه نیک هینده ی ئاسمانی سامال و پر ئه ستیره من دلخۆش و شاد و شه نگول ناکه ن!

ژنه ش پیده که نی و ده یگوت: هه ساینه وه. ئه و جا خانووی خۆمانه!!

دیسانه وه پیاوه که ترس و له رزی ژنه که ی له پیس پیسۆکی وه بیر هاته وه که موژده هینی شه وی پر ئه ستیره ی ئه وان بوو.

هه ولیژر - داره توو

۱۹۹۸/۹/۵

له کتیبی: "ناخوانده". نوشته: چتر نور. چاپ اول: ۱۳۶۳ - انتشارات: جوانه - هه وه کراوه به کوردی.

- غه ریب -

ته‌پۆلکه‌کانی لای رۆژ هه‌لاتی گوندی هه‌لاتن و هه‌ندیکیشیان بوونه خۆراکی ئەژدیهای لافاوی تیر نه‌خۆر.

لافاو! لافاو! خواجه‌هاوار. گریان و هاوار و له‌خۆدانی ژن و مندال و گه‌وره و چووکان له‌نیو‌هاشی هیرشی ئەو ئەژدیها سه‌رشیتته‌خوین مژده‌ی هه‌وسار پساوه‌دا ون ده‌بوو. "منداله‌کانم... منداله‌خۆشه و یسته‌کانم. کۆرپه‌له‌بی گوناوه‌کانم" هه‌زار هاواری وا به‌پوولیک، بۆبستیکی بر ده‌کرد؟.

که‌سه‌پیتوانه‌بوو دلۆپه‌بارانی روونی پرپیت و فه‌ر ئاوا ده‌بیتته‌مایه‌ی غه‌م و مال و ویرانی، ئیستا باران ئەو بارانه‌پرپیت و فه‌ر و دلۆقانه‌نییه، به‌لکه‌هه‌ر خوا بۆ خۆی ده‌زانێ چ شه‌پۆلیکی پیس و لیخن و خویناوییه.

لافاو خانووه‌قوربه‌کانی هه‌موو شوشته‌وه و ده‌رگا و ته‌خته و مه‌نجه‌ل و رایه‌خ و گیانه‌به‌ر و مروّقی زۆر بی به‌زه‌بیانه‌سه‌را وو بن ئاو ده‌کردن و بیزه و به‌وینیدا ده‌دان و ده‌پۆیی.

ئهو هیرشه‌بی به‌رگرییه‌چهند سه‌عاتیکی خایاند. تا ورده‌ورده ئاسمان رقی نیشته‌وه و هه‌وره‌چروپره‌کان لیک ره‌وینه‌وه.

که‌ئێوارێ ئه‌ستیره‌کان وه‌ک ده‌نکه‌مرواری له‌ئاسمانی په‌یدا بوونه‌وه، له‌و داوینی کێوانه‌وه جگه‌له‌شوینه‌واره‌کانی، ده‌نا سووسه‌یه‌ک له‌ئەژدیهای هار و هاجی هه‌لچوو نه‌مابوو. لافاو گه‌یشتبوووه‌زییه و پیکه‌وه‌ده‌پۆیشتن تا ئاوه‌دانی و پرد و ری و بانی دیکه‌ی سه‌ر ریبانیان تیک وهرده‌ن و کاول و ویرانی که‌ن به‌لام نا! ئەوه‌هه‌ر که‌فوکولیک بوو ئەوا ئیستا شه‌که‌ت و ماندوو و بی‌واز له‌رییه‌کی ده‌گه‌رێ سه‌ری خۆی تیه‌ه‌لکا و تاوان و

"لافاو"

نووسینی / چه‌تری نور

په‌له‌هه‌وره‌ره‌شه‌کان تیکه‌وه‌یان هاویشته و له‌سه‌ره‌خۆ پالیان ویک دا. سینه‌ری تاریکی ته‌واوی رووی زه‌وی به‌کێو و دۆل و باغ و باغات و ده‌ر و ده‌شته‌وه‌له‌خۆوه‌پێچا. ده‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌تا ئیستا چیشته‌نگاو قایم نه‌ببوو وای تاریک کرد هه‌ر ده‌تگوت شه‌و گه‌راوه‌ته‌وه، له‌ئاسمانی جه‌نگی مه‌غلووبه‌ی بوو، ده‌تگوت ئەوا بوونه‌وه‌رانی نادیارن و تاویانداوه‌ته‌چه‌ک و که‌وتوونه‌ته‌گیانی یه‌کتی، و ئاگری چه‌که‌کانیان هینده‌به‌تین و تاو و باق و بریق و برووسکه و تروسکه‌بوو گرم و هوریشیان ئاسمان و زه‌وی له‌به‌ر ده‌له‌رزی.

زۆری نه‌خایاند خوین له‌هه‌وران چۆرا و له‌چاو تروکانیکدا ریژنه‌و گه‌واله‌و شه‌سته‌بارانیک دایکرد مه‌پرسه. له‌داوینی کێوانه‌وه‌لافاو سه‌ره‌و خوار به‌ره‌و لای گوند و خانووه‌قوربه‌کانیانه‌وه‌وه‌ک ئەژدیهای تووره‌هیرشی هینا و هه‌رچی وه‌به‌ره‌تابیه‌تیک و پیکی ده‌شکاند و لوولی ده‌دا و هه‌لی ده‌لووشی. خه‌لکی گوندی به‌هیچ رانه‌گه‌یشتن، هه‌رچی هه‌یان بوو به‌جینیان هیشته، لاقه‌هه‌لی و سه‌ری رزگار که‌و به‌ره‌وگر و

ویرانکارییه‌کانی له بیران به‌ریته‌وه، بی ئاگا له‌وهی که رووداوه کاولکارییه‌کان پر تاو و تین و ته‌وژم و بی ئه‌ندازه‌ش توند و تیژ بی هر سه‌ریکه و دوایی ده‌بی هر بیه‌زی و به‌شهرمه‌زارییه‌وه هه‌لی و ته‌نیا په‌نایه‌کیش که سه‌ری تیه‌ه‌لده‌کا ده‌می دیوی نه‌مانی و سه‌رنگونی و له ناو چوونه، ئه‌وه‌ی ده‌میته‌ی هر ته‌نیا شوینه‌واری نه‌فره‌ت لیکراویه‌تی که له می‌شک و هۆش و بیر و خه‌یا‌لاندا و له ناو دل و ده‌رووناندا ناسپریته‌وه.

* * *

خوری پرشنگدار تیشکی گه‌شی به‌هه‌موو لایه‌کدا ته‌خشان و په‌خشان کردبوو. بابا ره‌جا گوتی: "چله‌ی هاوین و لافاو، کوربه و ه‌ل‌لاهی شتیکی سه‌یره"

مه‌شه‌دی جومعه گوتی: "کوربه تاوان و گونا‌هو خراپه هه‌موو لایه‌کی دنیا‌یه‌ی داگرتوو، که‌س به‌زه‌یی به‌که‌سدا نایه‌ته‌وه، ویژدان نه‌ماوه، خوداش بۆیه توو‌په بووه. ئه‌وه غه‌زه‌بی خوا‌یه بلا‌بوته‌وه.

به‌لام ئیمه‌ی بنیاده‌م چاومان قایمه و په‌ندی لی وه‌رناگرین!"
عومران گوتی: "ئه‌وه هه‌موو هر قسه‌ن! ئه‌دی بۆ تا ئیستا گونده‌کانی سه‌ره‌وه لافاویان لینه هاتوو، چونکه لافاو سه‌ره‌و ژوور ناروا." چه‌ند که‌س سیک دایانه قاقای پیکه‌نین.

بابا ره‌جا گوتی: "هه‌تیوه کفران مه‌که. ده‌ته‌وی خوا به‌لایه‌کیش بۆ مه‌ نازل کا!"

مه‌شه‌دی جومعه گوتی: "واچاتره له جیبی ئه‌و قسانه بچین بزانیان ئه‌و به‌دبه‌خت و ناوچه‌وان ره‌شانه چیان به‌سه‌ر هاتوو. ئیمه به‌ختمان هه‌یه که له رووباری‌وه دوورین عومران راست ده‌کا، له‌وه‌ته‌ی من وه‌بیرم دئ هرکه لافاو هاتوو که ندووی له‌گه‌ل خوی هر راداوه. چونکه ئه‌وان ریک له بن شاخی و له نزیک رووباری‌وه‌ن."

عومران گوتی: "ئه‌و هه‌موو ساله دوور و درێژانه عه‌قلیان پی نه‌شکاوه تۆزیک واوه‌تر بچن و خانووان بکه‌ن. میرووله له‌وانه ئاقل‌تره. میرووله هرکه زانی ئاوی دیته بنی، خیرا جیبه‌که‌یان ده‌گوینه‌وه! خۆ ئه‌گه‌ر خوا به‌لاش ده‌نیرج ئه‌قلیشی داوه، ئه‌وه هر ئیمه‌ین تا نه‌ینین له ته‌به‌ق نالین سه‌ده‌ده‌ق ئه‌گه‌ر به‌ گونا‌هو تاوان و خراپه‌ش بی ئه‌وا ده‌بی روژی سه‌د جارن بوومه‌له‌رزه و لافاو و گه‌رده لوولمان لیبدا!"

نه‌ جانه‌م نا وانیه، که باران زۆر باری و رووبار لیاو لیاو پر‌بوو، هه‌ل‌ده‌ستی و ده‌بیته لافاو!"

مه‌شه‌دی جومعه دیسانه‌وه گوتی: "بابچین بزانیان که‌ندووک چی ماوه؟"

چه‌ند که‌سیک وه‌ریکه‌وتن. تا ئه‌و دیوی گردی دوو کیلومه‌تره ری ده‌بوو، که گه‌ینه گوندی دیتیان له په‌نجا مالی ته‌واو ئه‌گه‌ر پینجیان به‌ ساغی مابن! هر چوار لای قور و لیته بوو. سه‌ره‌کاریته و دیرگه و نیرگه و قیسپ و کۆله‌گه له قورج هاتبوونه ده‌ری. نه‌ باعه‌باعی به‌ر خۆلان و نه‌ وه‌په و حه‌په‌ی سه‌گان و نه‌ زه‌زه‌په‌ی که‌ران، هه‌چ ده‌نگیک وه‌به‌ر گوینان نه‌ده‌هات. له‌ پر له‌

ناخی ئەو بیدەنگیە خامۆشە ترسناکەدا ژاوه ژاوی دوو دەنگی وەک گریانی مندالان که لەپەنایەکی گیرسابنەوه بڵند بوو.

عومران تا ئەژنۆیانی خۆ هەلکرد و وەنیو قور و لیتەیی کەوت، ئەوا لقی درەختیکی تەنومەندی ئەستور وەک دەستیکی راکشا و لانکەیهکی پتوویه، دەستی برد هینایە خواری، دەبین ئەوا دوو ساوای ساغو سەلیمی تێدایە! مەشەدی جومعه، هەردوو دەستی بەرەوئاسمان بەرز کردنەوه "لائیلایه..." ئەژدیهای ترسناک و درندە لانکەیی بە دەستیکی پاک سپاردبوو! هیشتا هەر وەر وکاس بوون، که دەنگی هاتوهارێکیان وەبەر گوێیان هات. کۆمەلێک هێروه دەهاتن. ئەوانەیی مابوون سەر بەرەوخواز بەگریدا دەهاتنە خواری که گەینە لای وان، بیدەنگ و بی هەست و چرپە چاویان بریبووو مانى ئەو نەماوانە. کەس نەیدەزانی چ بلی، باشە هیچ قسەیهک بۆ گوێتی مابوو؟

عومران بە زەر دەخەنەوه دەمی کردەوه و گوێتی: "ئەم ساوایانە..." نیویدی قسەکەیی دیکەیی لەسەر لیوان مەیی.

هاواری مندالەکان لەلانکیوه بڵندبوو. ژنیک بە هات و هاوارەوه هاتە پیتشی "وای خودایە، کۆرپە خۆشەویستەکانم، چمکە نازەنینەکانم." و قولپەیی گریانی ژنەکە هەمووی وەگریان هینان. ئیستا هەموو دەگریەن. ژنە هەم لە خۆشیان و هەم لە تاوان دەگریا! گریانی بەسەر هاتەکە لە گریانی گەورەتر بوو. بەلام دەنگی دوو کۆرپەیی ساوا لە دلی ئەو دۆلە مەرگبارەدا مژدەیی دووبارە ژیانەوه و لە دایکبوونەوهیەکی نوێی دیکەیی دەدایەوه. وەک ئەویدی هەست بە ئیش و ئازار کردن هەمیشە نیشانەیی

جموچۆل و بوونەوهیی و بی هەستیش نیشانەیی مەرگ و لە ناو چوون و نەمان!

ئەوانەیی مابوون هەر تەنیا (۳۰) سی کەسیک دەبوون.

مەشەدی جومعه گوێتی: "ئێوه هەمووتان میوانی ئیمەن."

عومران گوێتی: "ئەم چارە هەموو پیکەوه خانووەکان دروستدەکەینەوه. بەلام ئاوا لەو خوارە نا بەلکە ئەها لەویانە." و پەنجەیی را داشته گردهکە. ئەو شوێنەیی ببوو پەناگای لافاوزه دەکان.

سەفەر گوێتی: "باشە، ئاوا ناگاتە وی. خۆ بەبی ئاویش ناتوانی بژیت."

عومران گوێتی: "شت نییە نەبی، ئاوی دەگەینەنینە ویندەریش. باشە ئەدی ئەوه خۆشە هەر بە چەند سالان چاریک ئاوا داغتان بەجەرگیهوه نریت و هەرچی هەتانه و نیتانه فووی لیکری؟"

* * *

بەهار بوو بۆنی گۆلیکە کێویله دەشت و دەر و چیا و لاپالی داگرتبوو. رووبار هەروا هاژەیی بوو، توورپە و تەنگاو، کەفی هەلدابوو دەرویشت. لەو سەرەوهش دوور لە رووباری لەسەر گردهکە، چوار پینچ خانووی قور لە ئامیزی غوربەتی خۆیاندا پالیان ویک دابوو.

گوندی کەندووکیش وەک مارمیلکەیی کلک قرتا و خۆی گەیاند بووه ئەو سەرەوه و هەستی لیبرا بوو متتەقی نەدەکرد. نیشانەیی ئاوه دانییە ئەو دینی لاپەپەکەش بە روژ تەنیا دووکەلی ئەو لولە سوپایانە و شەوانەش تروسکەیی ئەو چرافانۆسە کزانە بوون که

لئیه وه دیار بوون. خه لکی گونده کانی دی که به گویدریژ و ئیستر و بارگینانه وه به لای ویدا تیده په رین، یان ده چوونه وه گونده کانی خو یان، ته نیا دهنگی گریانی ئه و دوو جمکه ساوایانه یان ده بیست که کوپ و کچیک بوون و پیکه وه هاتیوونه دنیا یه و پیکه وهش لافاو بردبوونی و پیکه وهش رزگاریان ببوو، و سالانی دواایش به یارمه تی و چاودیری خاله دهوله مهنده که یان له تاران و دواایش له ههنده ران خویندنیان ته واو کرد و ههردووکیان بوونه پزیشک و له سه ر تابلوی عیاده که شیان ئه و رسته یه نووسرابوو:

"بلیت بو هه ژاران به خو پاییه."

داره توو - هه ولیتر

۲۰۰۶/۱۰/۱۲

له کتیبی: ناخوانده، نوشته: چتر نور. چاپ اول: ۱۳۶۳ انتشارات جوانه... وه کراوه به کوردی

- غه ریب -

مائلئاوایی لهم ژیانه بکات ئه‌وه زۆر به خوین ساردی و به‌بی هیچ داخ و که‌سه‌ر و ئه‌فسوسیکه‌وه روو لهم ژیان و جیهانه وهرده‌گیرئ و به‌جییان ده‌هیلئ. هه‌ر ئه‌و بیر و باوه‌رانه‌ش بوون که‌نه‌سروللایان والیکردبوو هاتوچۆی که‌سه‌ نه‌کات و له‌گه‌ل که‌سه نه‌ بیته ئاشنا.

چهند ئاژاوه و شه‌ر و هه‌رایه‌ک له‌ خوراسانی قه‌وما. هه‌رچه‌نده ئیرانییه‌کانیشی تیدا سه‌رکه‌وتوو بوون به‌لام دوايه به‌فرت و فیل و ده‌سیسه‌ی ده‌لالان ده‌بوايه هه‌رات و زۆر شوینی دیکه‌ی ئه‌و ده‌ورو به‌رانه‌ش بو ئینگلیزان به‌جی بیلن. ئه‌و ده‌نگۆیه هه‌موو خه‌لکی هه‌راتیی هه‌ژاند و ته‌نیا هه‌ر نه‌سروللا بوو که‌ غه‌می له‌وه‌ی نه‌خوات و گوئی نه‌داتی.

خوا پینداوه‌کانی شاری، هه‌موو وه‌ک نیشتمانپه‌روه‌رانیکی راست و دلسۆز هه‌راتیان به‌جیه‌ه‌شت و به‌ره‌و خوراسان ملیان نا. ئه‌وه‌ی شتیکی هه‌بوو به‌ نرخیکی هه‌رزانی دها و ده‌یفروشت و ده‌چوو تا له‌مه‌شه‌هد یا له‌ شاریکی دیکه‌ی ئیرانی نیشه‌جی بی. شتیکی روون و ئاشکرایه، له‌و جوهره‌ کات و شوینانه‌دا، که‌کاری نه‌سروللا کۆلکیشییه، ئیشه‌که‌ی چهند به‌ره‌و پینش ده‌چی و ده‌سکه‌وتی رۆژانه‌ی چهند هه‌له‌ده‌کشئ.

شه‌وانه که‌ نه‌سروللا له‌ ئیشی ده‌بووه له‌ چایخانه‌که‌ی هه‌راتی ده‌ستی ده‌کرد به‌سه‌رزه‌نشست کردنی هاوشارییه‌کانی. گالته‌ی پئ ده‌هاتن. به‌لای و بییه‌وه ئه‌وه‌ی به‌ر و مال و خانوو به‌ره‌و دارایی خۆی به‌ دوا‌ی خه‌یالیکی پووچدا له‌ ده‌ستده‌دا و ماندوو وشه‌که‌تی و ره‌نجی دوا رۆژه‌کانی ته‌مه‌نیان به‌لاوه شتیکی ئاسان بوو، هه‌موویان شیت بوون! هه‌موو جیه‌ک هه‌ر سه‌رزه‌مینی خوی نییه؟

"مائه باوان"

نووسینی / سه‌عیدی نه‌فیزی

هه‌شتا سال پینش ئیستا پیره‌میردئکی له‌وان کۆنه ئیرانی نه‌ژادانه له‌ شاری (هه‌رات)ی داده‌نیشست. نه‌سروللا هه‌فتا و چوار سالی ته‌مه‌نی به‌سه‌ر بردبوو. رووداوه‌کانی دنیا به‌په‌راگه‌نده‌ی هه‌راتیی کردبوو له‌وئ کۆلکیشی ده‌کرد.

نه‌سروللا له‌و جوهره‌ که‌سانه‌ بوو که‌ دلئ به‌ هیچه‌وه نه‌ده‌نوسا، له‌به‌ر وه‌ش که‌ هه‌ر له‌ مندالیه‌وه هه‌تیو که‌وتبووه و به‌ گه‌وره‌بیش ژنی هه‌رنه‌هینا، بۆیه هه‌ستی مال و خیزانداری به‌لاوه هیچ بوو. له‌ کووچه و کولان و ری و بانان دایکیکی دیبایه مندالی به‌ به‌روباوه‌شی خۆیه‌وه نووساندوو و لیک لیک ماچی ده‌کات، پئی سه‌یر بوو نه‌فرینی لیده‌کرد. له‌ به‌روه‌ش که‌ هه‌ر شه‌وه‌ی له‌ جیه‌یه‌کی به‌سه‌ر ده‌برد و مالئکی دیاریکراویشی نه‌بوو، دلئ به‌ چ جییان خۆش نه‌بوو هه‌رگیز جیه‌یه‌کی پئ له‌ جیه‌یه‌کی دی چاتر نه‌بوو.

ئیدی ئه‌و پیره‌میرده وه‌ک یه‌کیک له‌و فه‌یله‌سووفه بی به‌ند و بارانه بوو که‌ هیچ شتیکی خۆش نه‌ده‌ویست و هیچی به‌دلیه‌وه نه‌ ده‌نوسا و له‌ ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆیشیدا سۆز و دلنه‌واوییه‌کیشی له‌که‌سه نه‌دیتبوو هه‌ر بۆیه‌ش به‌رده‌وام ده‌یگوت که‌ هیچ شتیکی له‌و گه‌ردوونه‌دا نییه ئه‌و دلئ پێخۆش کا. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و رۆژه‌ش هات

جياوازی نيوان هرات و مه شهه دی چیه؟ نه سروللا له هموو شتی زیاتر سه ری له وهی سورمابوو که ئەو شیتانه هموو به رهامهندی و ئاره زووی دلی خویانه وه دهرون، ئەدی بو وا دوو دل و دلگیر و په شیمانیشن له روینی؟ خو کهس ناچاری نه کردون!

باشه ئەگەر ئەو بهر و مالانه یان خوشدهوین ئەدی (ئوانه) بو به جیدیلن.

ئاشنا و روشنای نه سروللا و پیرانی هراتی هر چه ندیان ده کرد تیی بگه یهنن که مروف همیشه هر چاوی له دووی نیشتمان و جی نیشته نی و زیدی له دایکبوونی خویه تی و نابی هه روا به ئاسانی لئی دابیرئ ئەو نه ده چوو گوئی. وهک هر له و شتهی نه گات و نه گات، بویه هر له سهر سئ جار بیستهی خوی بو.

روژیک یهک له (خان)هکانی هراتی نه سروللای بانگ کرد و پتی گوت:

"نه سروللا تو ئەوا تازه پیر و که نهفت بوویت و هیزی کاریت نه ماوه، منیش دهمه وئ له هراتی برۆم و ئەو باغهی له دهوری شاریم ههیه بی خاوهن دهمینیته وه، ئیستاش که زۆربهی زۆری خه لکی مال و حالی خویان فرۆشتوو و روویون باغه که کریاری نییه.

ئەو باغهی به تو ده سپیرم تا بزاینن خوا چ دهکا. جارئ تو چاوکت له باغه که وه بیت و لهو زه و بیانهی دور و به ریشی پاروو نه نانیکی بوخوت لی بخۆ. هر له ویش بمینه وه، تا ده شمری

هینده وا به ناچاری به دواي پاروو نه نانیکی روژانه دا بیز و به ویدا ناچی"

نه سروللا ورده ورده ههستی پیریهی له خویدا ده کرد. ئەوهی له خودای دهویست که ئاوریکی وای لیبده نه وه. هر خیرا برۆبزرگور و پرئیسکه و پاتالی تاودانی و به ره و باغی ده ری شاری هه لینگی دا.

روژانه وهک خوی جارانی زوو له خه وئ هه لده ستا. زۆرینهی کاتهکانی خوی ده گه ل گول و دار و دره ختهکانی باغه که یدا به سهر ده برد. که ماندووش ده بوو له سهر لیواری جوگه له ئاوه که ی نیو باغی داده نیشته و ده بیر و خه یالانه وه ده چوو. تا ده هات شتی تازهی ده دیت.

روژیکیان له پر به خه یالیدا هات که ئەو ورده زیخ و چه وانهی ناو جوگه که ده لئی خانووچکه یان بو خویان دروست کردون. هه میشه ده گه ل هیزی ئاوه که دا له به ریه کدان و به ره ره کانیانه.

وهک ئەوهی ئاوه که بیه وئ له ماله خویانان وه ده رنی، به لام ئەوان نه رۆن. سه ره نجام ئاوه که رایانده مالی و له جیی خویانان هه لده که نی و به ره و خوار تریان ده بات، به لام ئەوان دیسانه وه هر چنگه چرئیه، خویان له چنگو نیوکی دوژمنی داگیرکه رزگارکه ن، به دهوری خویاندا ده سوورئینه وه و خول ده دن وهک هه میشه به حه سره ته وه له دواوهی خویانه وه ده روانن و به تاسه وه ئاور له مال و حاله کانیان ده ده نه وه و سه یریان ده که ن.

سه رنجام روژیک ئینگلیزهکان هه راتیان گرت.

دهستیان به سهر زهوی و زاری ئه وانه ی رویشتبون داگرت و له وانه باغی (خان) یش. نه سروللا ناچار بوو به خوشی و به ناخوشی لئی بجیته ده ری. تازه ئیدی ئه و باغه پیوستی به پاسه وانیکی وهک ئه و پیره میرده ی (دهه خارقانی) نه ده کرد!

سه ره نه جام نه سروللا باغی خانی به جیهیشت، به لام هه موو روژی جاریکی دههاته وه به رده رکی باغی و به سه سه ره ته وه له درزی ده رکیپرا ته ماشایه کی نیو باغی ده کرده وه.

ئه وه ی راستی بی، هه ره ئه و نه سروللا بی به ند و بار و بی خانومانه دلئ نه دههات له و سه سار و ده ور و به ره ی دوور که ویته وه. هه رکاتی دیمه نی دار و بار و گول و گولزاری باغه که ی وه بیر دههاته وه بی ئیختیار دهستی ده کرد به گریان و جنیودانی خاوه نه تازه کانیان. چون که سیش نه بوو به خوی کات و وه خوی بگری ناچار بوو سه ره له نوی مل له به ره کولکیشیه بنیته وه، به لام خو ئه و کولکیشیه ی ئیستا کولکیشیه که ی دوومانگ له مه و پیشی نه بوو. ئه و نه سروللا بی به ند و باره ی که ئاشنا و روشنایه تی و دوست و دوژمنایه تی که سی ده دلیدا نه بوو خوی له که س نه ده که یاند ئیستا هه ره کاتی که ناچاری هه لگرتنی کول و باری تازه هاتوویکی ده بی- مه بهستی ئینگلیزه کانه- وه رگیپ- به رق و کینه وه به کولنی داده دا و جار جارهش وا ریک ده که وت که ده نیوه ی رییه دا شتیک ختووکه ی بدا و کوله که ی دانی و نه ییا، زور جارانیشی به میشتکی دادههات هه مووان به عه ردی دادا و بیانشکینی!

هه موو دوژمنایه تییه که ی ئه وه بوو ده گهل ئه و خاوه ن شتومه کانه که ئه ویان له باغه خوشه ویست و نازه نیه که ی وه در نابو!

روژیکی ده رییه دا خه یالی جوگه ی ناو باغی خان و ئه و ورده زیخ و چه وه گیرودانه ی به چنگ و نینوکی ئاوه که ی به میشتکی داها تنه وه.

وه بیر ی هاته وه که چون ئه و ورده به ردا نه یه ک به دوای یه کدا پییان چه قاندبوو نه یانده ویست له جیی خویان هه لکه ندرین و رامالدرین و وه درنرین و برۆن!

بو به یانی ئه و روژه ئیدی که س نه سروللا ی له شاری هه راتی نه دیته وه و دوو مانگ دواتر ئه و که سانه ی له سه رده می لاوه تییه ئه ویان له (دهه خارقمان) دیتبوو، پیرمیردیکی گوچان به دهستی تو زاوی و کوله باریک به پشته وه خوی به سه ره گوچانه که ی دادابوو له مالی ره جبه عه لی باوکی نه سروللا ی ده پرسی.

سه رچاوه: دریای گوهر- کوکرده وه و به چاپ گه یاندنی: د. مهدی، چاپ هفتم.

- کئ ئیشی به منه؟

چهند دهنگیکی ئاوقای یهک، وه لام دهنه وه:

- ئیمه هه موومان ده مانه وی بتبینین و چاومان پیت که وی،
خیراکه و دوامه که وه!

دهو ده مانه دا چهند که سئیکی جیاواز به قهد و قهواره و سه‌ر و
سیمای جورا و جوری ئه وتوو ده بینم وهک له مه و پیشیش
ناسیبن، دینه ژووری، ده پرسم:

- ئیوه کئین؟

به‌رپرسیاره‌که‌ی من هه موو تیکرا رهنگ و رواژای سه‌ر و
چاویان ده‌گورپی و دینه وه لام:

- من سربیم، من نه‌مساویم، من ئه‌لمانیم، من بولگاریم، من
یونانیم، من ئینگلیزیم، من فه‌رانسه‌ویم، من عوسمانیم، من ئیتالیم!

قسه‌یان پی ده‌برم و دووباره ده‌پرسمه وه:

- زور چاکه، باشه چتان له من ده‌وی؟

- ته‌نیا هه‌ر تومان گه‌ره‌که.

- ئه‌وه منم ده‌فه‌رموون مه‌به‌سته‌کانتان بلین.

هه‌موو تیم هه‌لده‌روانن و هاوار ده‌که‌ن: کوا؟ خو ناتبینین!

- ئه‌وه نییه لی‌ره به ته‌کتانه وه‌م.

هه‌موو ده‌گه‌ل یه‌ک ده‌که‌ونه‌وه فسکه فسک و به‌ئاماژهی چاو و
برۆ و هینان و بردنی لچ و لیوانه‌وه شتیکی پیکتر ده‌لین و هات و
هاواره‌که‌ی ده‌ست پیده‌که‌نه وه:-

ناشتی! ناشتی!

"ده‌هۆی سیاسی"

نووسینی / یوسف اعتصام الملک

کۆمه‌لیک له ژووری چاوه‌روانییه دانیشتیوون.

پیاویکی لاوازه‌ی، پشت کووری، سه‌ر وریش ئالۆزی، تۆزاوی،
که سه‌ر و سه‌کویتیکی سیس و ژاکا وو په‌ریشانی هه‌بوو له نیو ئه‌و
ئاپۆره‌یه‌دا ده‌بینرا؛ هه‌ر ده‌تگوت ئه‌وه تازه له‌به‌ره‌ی شه‌ر و
پیکدادانێرا هاتۆته وه.

به‌رده‌سته‌که هاته ژووری و گوتی:

- کاک "ناشتی" فه‌رموون سه‌ره‌تانه.

کابرای ناوبراو هه‌ستا و چوو له به‌رامبه‌ر دکتۆری له‌سه‌ر
کورسییه‌کی دانیشتی. دکتۆر به‌ چاویکی زور وردیینه‌وه تیی
هه‌لروانی و لێی پرسی چتانه؟

نه‌خۆشه‌که چهند جارێکی سه‌ر بادان و گوتی:

- حال‌م باش نییه، خه‌ونی ناخۆش ده‌بینم، هه‌موو چرکه‌یه‌ک
وهک ئه‌وه‌ی وایه یه‌کیک بانگم کا و به‌هه‌موو هیز و توانا و ده‌نگی
خۆیه‌وه بقیژینێ:

- ناشتی! ناشتی! ئه‌وه تو له‌کوویی ئیمه هه‌موومان تاسه‌ی
دیداری تومانه! به‌و ده‌نگه‌ی هه‌موو ده‌ماره‌کانی می‌شک و له‌شم
گرژ ده‌بن و وه‌له‌رزه دین، و ده‌لیم:

له و فیل و دهۆ و تهلهکه بازیهی وهتهنگ دیم و ههنگاوکی بهره و لای وانهوه ههلهدینم و دهلهیم:
- ئهها ئهه، ئهوه هاتم!

ههرکه ههنگاوی چوونه پیشی منیان دیت ئیدی ئهوان چه ندین ههنگاو بو دواوه دهکشینهوه.. لیره دا من ئارام نامینی و ئوقره م لیه لهگهگیر، وه دووی ئه و ئاره زوو مهند و به تاسانهوهی خۆم دهکهوم و سهریان له دوو دهنیم، بهلام ئهوان له من خیراتر رادهکهن و له چاوان ون دهین... ئهمنیش ماندوو و مردوو دهگهپیمهوه مالی، ههر که گهیشتمهوه دهبینم بی ئینسافانه ئهوه ههموو لهوی ئاپورهیان داوتهوه! و سهر بیره و بهویدا دهکهن و له کهلین و قوژبان دهگهپین و به دهنگیکی کز و مات و نائومیدانهوه دهلین:

- ئه و (ناشتی) یه ئازیز و خوشهویستهی مه چی لیها؟ چووه کو؟

ههرچهنده هاوار دهکهم "ئهوه تام لیره" دهلینی ههر ههموویان کهپن و گوینیان له دهنگم نییه! به دهور و خولمدا دین و دهچن و واز له بهزمی خوشیان ناهینن. جاری وایه له خۆم دهپرسم "ئهری نووستووم؟ به ئاگام؟" ناچار خۆم بهسهر کورسییهکی دا دهدهم و دهکهومه تهماشنا کردنی ئه وگالته و گهپه و ئه و سهیر و سوعبهتهی.

دهو دهمانه دا، به زمانیکی لووس و لیک و روون و رهوان ئهوه باس ههر باسی گونجان و جوانی و شوخی و لهباری منیانه و ئاخ

و داخ و غه م و ئهفسوسی بی توانایی و لینه هاتوویی و بووده لهیی خویان ههلهدکیشن و دهخۆنهوه! یهکیکیان دهلی:

- ماوهیهک پیش ئیستا دیتم... ئیستا نازانم داخوا چونه؟
- ئهوکاتهی دیتم تابلێ زور چاک و ریک و پیک و بیوهی بوو. بهداخهوه که ئیستا له دیتنی رووی گهش و رووناک و پاک و بیگهردی بییهشین.

- خوا بکا ههر جاریکی دیکه مان چاو به دیداری بکهوێتهوه!
- باشه ئهگه ر ئه و حز و تاسه و ئاره زووانه ههموو راستن ئه دی بو نهیدۆزینهوه؟

دکتور گیان، له دیتنی ئهوان دیمه نانه و بیستنی ئهوان قسانه جارپس بوو وم. ئهوه مانگیکه ههموو روژی ئهوه دهردمه. کاتی که له بهر ده میانم ناتوانن یا نایانهوی. بمبین، کهچی هه می شهش ههر به دوا مه وهن و لیره و لهوی به دوامدا دهگه پین. وهره و مهردی خوای به له چنگ و نینۆکی ئه و دهرد و نهخۆشیه م بیننه دهری و رزگارم کهن. دکتور به تهواوی سه رنج و تیرامانی وردهوه و زور له سه ر خۆ گوپی بو قسه کانی نهخۆشه که شلکرد و گوتی:

- له کوئ ده ژیهیت؟

له ئه رووپا.

- ده می که له ویی؟

- زور نییه...

- ئهوه نهخۆشی (سه رسامی سیاسی) یه، ئاو و ههوا ی ئه و روپات پیناکه وی.

ئەوانەى كە تۆيان بانگ كرددووه و خوڤشان به تو ناساندووه،
ئەوانه هه موو فيلباز و ته له كه بازى چاپووك و زيته له و وريان كه
به جوړه ها فيل و دهو و دهسيسه وته له كه بازى خه لكى
هه لده خه له تين و له خشتهى ده بن و ده بانه وى له و رينه وه به
مه به ست و مه رامى ناپه سه ند و ناره و اى خو يان بگه ن تا خوا حه زكا
ئو ميكرو بانه خه ته ر و تر سنا كن.

ته نيا چاره ي تو ئه وه يه كه له ته و اوى پانتايى ئه و روپا دوور
كه و يه وه و برۆى،

چارى كى دى ئه و زگ برسى و چاو چنو كانه نه بينيه وه و ئه گه ر
بوشت ده كرى له به ريان هه لى بو و لاتى كى دى.

له كتيبيى / درياى گوهر... كو كودنه وهى.. د. مهدي حميدي.. چاپ
هفتم - هوه كراوه به كوردى

۲۰۰۱/۲/۲۷

داره توو

به پی و شوینی خیزانم کهس خوی له من نه‌ده‌گه‌یاند و کاریان به من نه‌بوو. داکئ مندانان ویست و ئاره‌زووه‌کانی خوی به شیوه‌یه‌ک دهرده‌برین که‌من وا تیگه‌یه‌نی ئه‌و شتانه‌ی ئه‌و ده‌یه‌وین ئه‌وه بریاری خومه و من له بیرم چوونه‌ته‌وه. به پرسپاری کچوله‌که‌م تیگرا ده‌بووم. بو ئه‌وه‌ی لیشم وده‌ر نه‌که‌وی، ده دلی خومدا ده‌مگوت:

- باب‌ه سلاو!

چاوه‌ری دهما تا ده‌ستی ده‌گه‌ردنی وهر‌دینم و ماچی ده‌که‌م.

چیشته خۆشکه‌م ده‌کرد و ئه‌وجا ده‌ولاولای خومم ده‌روانی تا داکئ وه‌بینم و بیکه‌مه هه‌را:

- دل‌ت داکه‌وت ژنی؟ ئه‌وه له باتیان به‌و گه‌ردی به‌یانیه‌ی فیره سلاو و به‌یانی باشیان که‌ی!

ژنه تیوه ده‌رسی چاک له‌به‌ربوو. قه‌ت له جییه‌کی نه‌ ده‌نوست ئاوی بیته‌ بنی.

ده‌یزانی به‌یانیان زوو هه‌ر له‌خۆرا مرچ و مؤنم و چاوه‌ری بیانووئیکم تا به‌بی ناشتا له‌ مائی ده‌ریه‌پم. ری بیانوانی لیده‌گرتم، خوی دینا و ده‌برد و سه‌ری خوی به‌ ئیشی نیو مائیوه قال ده‌کرد و ئه‌وجا نه‌فه‌ری دووه‌می ده‌ نارده مه‌یدانی. نه‌فه‌ری دووه‌میش کوره‌ چووکه‌له‌ که‌مان بوو. ته‌مه‌نی سی سالان بوو هیشتا فیره قسان نه‌بووو. داکئ مندانان ده‌یزانی که‌ ئه‌و بکاته قه‌لغان شه‌ر و هه‌را ناقه‌ومی، بویه ئه‌ویش به‌و په‌ری شیرن زمانیه‌وه‌ی و به‌زهرده‌خه‌نه‌ی سه‌ر لئوه ئارام به‌خشه‌کانیه‌وه‌ ده‌هاته پیشی و ده‌یگوت:

"پشووی هه‌فتانه"

نووسینی / شه‌می ئال ئه‌حمه‌د

یه‌ک دوو سالی هه‌وه‌لی سه‌ره‌تای ئوتومیئل داریه‌مان، بی‌تاقه‌یه‌که‌مان بو ده‌رچوو بوو.

هیشتا یه‌ک دوو روژیکی دهما بو پشوودانی هه‌فتانه‌ی، به‌شیوه‌یه‌کی وا که من نه‌زانم، داکئ مندانانم لیده‌چۆوه پیستی مندانان. بو خوی هه‌موو روژه پشووه‌کانی ده‌زانین، هه‌رکه منداناله‌کان ده‌چوونه قوتابخانه ئه‌و ده‌که‌وته گیانم. ئه‌وه منداناله‌کان و کاره‌که‌ره‌که‌شمان له‌ولای راوه‌ستن، ئه‌وان به‌رنامه و ئه‌ویش پشووی خوی هه‌بوو، جا ریکه‌وتی هه‌ر روژیکی هه‌فته‌ی کردبایه ئه‌وه سی چوار روژی لیده‌دان و ده‌رویش و منداناله‌کانی به‌ر هه‌لدا ده‌کردن.

ده‌وده‌موساتانه‌دا چه‌ند روژیکان پیشتەر و به‌ نه‌خشه و پلانیکئ زۆر ورده‌وه داکئ مندانان ده‌ستبه‌کار ده‌بوو.

ده‌پیشدا کیژۆله‌ که‌مانی دینایه مه‌یدانی. کچه‌که مندانالی گه‌وره‌مان بوو. له‌سه‌ر قاوه لئیه به‌یانی ده‌هاته ته‌که‌مه‌وه وه‌ک پشیلۆکه‌ی خوی تیه‌له‌ده‌سویم و ده‌پرسی:

- دایه‌ش ده‌به‌ینه سه‌فه‌ری؟

- بابه سه یام!

هه رکه وه لامم ده دایه وه ده پرسی:

- پیت خو سه ماسکت که م؟

هه همیشه هه زم لیبوو و به ئاواته وهش بووم. به لام ئه و هیشتا ماچکردنی نه ده زانی و فیری نه ببوو.

رووم لی ده برده پیشی ماچیکه م. دهسته خه په تۆله کانی به روومه تمه وه ده نا:

- لا وهسته.

سمیله چر و پره زبره کانی به لاوه ده نان و ئه و جا دیگوت:

- ئیستا ماسم که.

روومه تی به ده میه وه ده نام. که له ماچه که ی ده بوومه وه،

ده رفه تی ئه وه ی نه ده دام مرچ و مؤنیه که ی تاویک له وه و پیشم بیر بچینه وه. له وه لامی خوشکه که یدا پییده گوت:

- بابه ده یه وئ بمانباته سه فه لی!

کورده که به ده م داگرنتی له سه ر وشه ی "من" ه که وه دیگوت:

- بابه "من" یس ده به یه جاییوس!

دوایه ده یویست بن زمانم تا قیکاته وه:

- بابه ئه میس بیمه جاییوس؟

ئه وه چالوس هیچ. ئه گه ر به و پیودانگه ی تا په تریپۆتیش نه چم چاکه.

به ختم هه بوو که هه ر ده بوو تا چالوسی بچین. ئه دی ئه گه ر

خالی داکئ مندالان له زاهدان بایه، چم ده گوت؟

که به رنامه که به ئاکام گه یشت و ئاشکرا بوو و بلا بووه، داکئ مندالان به و سه رکه و تنه ی وه ک گولی گه شایه وه.

ده ستوبرد خۆی گه یاندمی تا منداله کانی بیزار و ناره حه تم نه که ن! که چایه که ی له به ر ده می دانام، له منداله کانی پرسی:

خۆ بابه تان ناره حه ت نه کردوه!

له وه لامی منیشدا که لیم پرسیبوو:

- بریاره بچییه چالوس؟

به بی ئه وه ی به سه ره خۆی بیئئ، خۆی له گیلییه دا و به ماتییه که وه گوتی:

- جاکوا، خۆزیا...

که کوره که شمان هاته ناو قسه کانی دایکیه وه و به منی گوت:

- بابه ش دپته جاییوس!

داکئ مندالان گورجیک قسه که ی قوزته وه:

- به لام خۆ منداله کان جلیشیان نییه!

وه ی خوایه له وژنه نازدار و نازه نینه ی داکئ مندالان. ئیدی خۆ

له وه ش گه یشتبووم و شاره زای هیندیش ببووم که نابئ هه روا

به خاوی و نه زانیه وه به ره ره چی داکئ مندالان بده مه وه. ده نا به بی

شه رمانه وه زۆر چه قاوه سووانه ده ده ستی ده نام که:

- جا ئه من بلیم چی. تو بۆ خۆت هه زت له سه فه رییه ده نا ناوی

سه فه ریته وه به رگویی مندالان نه ده دا.

تازه له دهستم ده رچوو بوو. ده بوایه هه ر له و رۆژه پرا ئیدی

وه دوا ی وه رگرنتی مؤله تی که وم و پاره ی جل و به رگ و

ده ستودیارییی په یدا که م. ئیدی لیره وه هیچ شتیک په یوه ندی به داکئ

مندالانهوه نه بوو. ئه وه دهمیک بوو هه به تاقیکردنه وهی خۆم را دهزانی. ئی باشه به داکی مندالان چی من پاره چۆن و له کوئی پهیدا دهکهه. ئه و پیتیوابوو نابیی قهت دهست دهکاروباری منهوه وهردا. دهویستت سه ره به ست بم. خۆ ئه گهر چه ندین جاریشی بهر و باخه له هه لته کاندووم و په ره کاغه زه کانی گیرفانیی پهرت و بلاو کردوومه وه، خوانه خواسته مه به ستیکی خراپی نه بووه. هه ره بۆیه یان تیگه پراوه تا جله کان بنیتریه شوشتنی، یا هه ره بۆ هیندی دهیه وی ته واو دلنیا بیت که من به ته واوه تی له کاروبارو دار و نه دارم دا سه ره به خۆ و ته واو سه ره به ست بم.

* * *

میردی پووری خیزانیشم ئه وه هه ره مه پرسه چ پیاویکی به داووناو و به جی و رییه. قازانی به چل میردان پر نابیی. هینده دهگه له من روو خۆش و میهره بانه هه ره مه پرسه. ئه وه ش له بهر هیندی نا که پیم گوتبوو:

- به سه د وه زیران یه کی وه ک تو یان تینابی.

به لکه له بهر ئه وه ی بوو که منی به پیاویکی ته واو تیگه یشتوو داده نا که زۆرم سه ره له شتان ده ره ده چی. له خزمایه تیه شدا هه ره منی به هاو ده ردی خۆی ده زانی. به لام واشی به باش ده زانی که له لای خیزانه که ی خۆ له وشه ی "هاو ده رد" بپاریزی. بۆیه زۆر جارن که خیرانه که ی له وی بایه به خوازه وه وشه یه کی دیکه ی به کار ده هینا و بانگی ده کردم:

- هاو ریش:

میردی پووری خیزانم، ئه ندازیار، و له من به خۆ ژیتربوو. روژی دوو جارانی ریش ده تاشی و ده گه له وه شدا هه ره بانگی ده کردم:

- هاو ریش!

هینده ی ددان به به شی دووه می وشه که دا دینا، که خیزانه که ی هه ستیکی کردبوو، بۆیه ئه ویش به نار ه زاییه وه ده یگوت:

- ئه وه ریشتان ده به رکی کیدا بووه پیکه وه؟

میردی پووری و ه لامه که ی به دزه نیگایه که وه ده گو یسته وه چاوه کانی من و منیش به جو ریک که که س نه زانی لاسمی لیکم لی باده دا. پووری خیزانیشم که هه می شه هه ره ئه و پرسیاره ی ده کرد:

- ئه وه ئه و سمی لانه ت بۆچن ئاوات به رد اونه وه؟

وه لام ده دایه وه:

- ئه دی عه رزم نه کردن کار و باری ئه و زه مانه ی به بی سمیل ناروا؟

خوشکه زا و پوور پیکه وه هه ره ده تگوت ئاشقه و ماشقه ن. قسه یان تا روژی قیامه تی نه ده بران.

کلکیان لیک گریدا بوو پیکه وه مه شقی ئوتومی ل لیخو رینی بکه ن. ده یانزانی ئه من و ئه ندازیاریش به رووان ته نکین و له رووان داده مینین و قسان ناکه ین. کاتی که ده چووینه چالوس، ده رگای ئوتومی له که ی به ریوه به رایه تیان قور داده دا، تا "به کار هینانی تایبه تی قه ده غه یه" که ی وه شیرن و دیار نه بی. ئه و جا ده ستیان ده کرد به مه شق کردنی.

ئه و ئاپارتمان ه ی تیندا ده ژیا یین، قه فه زیکی مه یله و گه وره بوو که داکی مندالان کردبوویه مۆزه خانه یه کی وه ک مۆزه خانه ی لۆقه ر و

هه ر بۆخۆشی بهرپۆیهی دهبرد. ده ر و دراوسیش یهک "نابی نامه" یان ریک خستبوو چاایشیان کردبوو که ئیمهش بۆ خۆ شمان چه ند برگه یهکی دیکه مان لی زیاد کردبوو.

مندالی ناو ئاپارتمانکه هه موو برگه کانی ئه و "نابی نامه" یه یان وهک ئاوئ له بهر بوو. ده یانزانی که نابی راکه ن، نابی دهست بۆ ههچ شتیک بهرن، نابی قاو و قیژی بکه ن. نابی شه ره ئاوئ بکه ن، نابی توپ توپینی بکه ن، نابی سواری دووچه رخه ی بن و سه رت نه یه شینم نابی مندال بن. هه ر به و پینهش تا گه یشتینه بهر کونه که ی تونیلی که ندووان. ئوتومبیلمان ده کوژانده وه و داده به زین. منداله کان وهک له قه فه زئ به ره لدا بوو بن ده ستیان ده کرد به گه مه و یاری و هه لبه ز و دابه ز و راکه راکه. هه موو جارئ هه روا ده بایه چاره کیک بیست ده قیقه له ده رکی تونیلی چاوهرئ بین تا نوره ی روینیمان ده هات. تونیلی که ندووان یهک سه ره بوو. له و ده ور و به ره ش ئه گه ر به فریش نه مابایه کار و به رخۆله و سه ی شوانان بایی دلخۆشییه مندالان هه ر ده بوو سه ری خۆیانان پنه و قال که ن.

جاریکیان کوره که مان له بهر ده می کونی تونیلیرا بانگی خوشکه که ی کرد:

- ئاهوو و!

تونیل له جیاتی که ی که گوئی له و بانگکردنه ی نه بوو گوئی:

- هوو و

منداله کان روو به رووی ئه زموونیکه تازه بوونه وه. ئه و جا هه ر دووکیان پیکه وه له ته نیشته یه کتری و له بهر ده می کونی تونیلی راوهستان و پیکه وه یهک به خۆیان هاواریان کرد:

- ئاهوو! ئاهوو و!

له وه لامی واند تونیل یهک به خۆ گوئی وه:

- هوو! هوو و!

گه مه ی ئه و روژه ی مندالان بووه ئه وه. ئه وه ی ده یانناسی ناوه که یان ده گه رووی تونیلی ده کرد. به لام تونیل، هه ر راست وهک منداله ورده کان ته نیا هه ریه ک وشه فیر ببوو به دوا واند ده یگوته وه:

- هوو! هوو و

ئه و روژه که که گلۆپی سه وزی تونیله که هه لبوو ری روینی دا، سوار بووینه وه. که له کونی ئه و سه ری تونیلی هاتینه وه ده ری، ئه و جا مندال ده ستیان کرد به پرسیاران له دایکیان. کچۆله که مان پرسی:

- تونیل بۆ ده لی: ئاهوو و؟

دایکیان ده وه لامی واند گوئی:

ئه وه ده نگدانه وه یه. وه لامه که راست و به جی بوو. به لام مندالان بۆ چوونی خۆیان هه یه.

وهک دلیان ئاوئ نه خوارد بیته وه پرسیان ئه دی:

- تونیل بۆ ده لی، هوو هوو؟

داکی مندالان خۆی که ناردا. و منداله کانی ده سه ر و پۆته لاکی من به ردا که:

- برۆن له بابتان بپرسن.

ئهن ئه وه ده بیرو خه یالانرا چوو وم، داخوا چۆ ناو چۆن و به چ زمانیکیان وه لام بده مه وه.

کچۆله که مان هه لیدایه و پرسى:

- بابە تونیل دەلى چى؟

دە تايست سال دەبوو دەرسى پیتۆل "فەلسەفە"ى ئەرەستۆم بە مندالانى خەلکى دەگوتەو. ئەو لۆژیکەى ئەرەستۆشم پى لۆژیکى مندالانە بوو. بۆیە بە پشتیوانییه وى گۆتم:

- تونیل دەلى: هوو هوو

دواى بە چەنە لیدان و هەلەت و پەلەتیکەو دەریژەم دایە:

- ئیمە بە مندالى، تونیلمان نە دیبوو. وینەى پردى (ورسک) و تونیلکیان لە کتیبەکانى قوتابخانە دابوون. لیشیان نووسیوو تونیلی کەندوو ان یەکیکە لەشاکارە دەستکردەکانى رى و بانى جیهان. پيش ئەو هەش تونیلی لیدەن، خەلکى بەسەر لوتکەى چیايدا هاتوچۆیان دەکرد. کە ئەو لوتکانەش یا بەفر گرتبوونى، یا سەرما... کچۆله که مان لە پشت سەرمەو و راوەستاوو. وینە کهیم دە ئاوینە کهى بەر دەمدا دیت. دەمویست پى بلیم:

- ئاهوو گیان دانیشە با دواوہ ببینم.

دیتم هەروا ئەبلەق راوەستاوہ داخوا ئە من چ دەلیم. ئەو هەى لە من نەدیوو کە وەک دایکى هیندە چەنەى لیدەم. کتوپر هاتمەوہ سەر خۆم و تیگەیشتم کە مندالەکانم گىژو وىژ کردوون.

باشە خۆ ئەوانە نەمانای "شاکار" و نە مانای "ورسک" و نە مانای زۆرشتى دى دەزانن. کتیبى خویندنى کچە کهم دیبوو. هیچ یەک لە موجیزاتانەى زەمان و سەردەمى مندالیە مەیان تیدا نەبوو. کتیبى وان موجیزاتى سەردەمى خۆیانان تیدا بوو.

وہبیرم هاتەوہ کە هەر کتیبە و شتى سەردەمى خۆى تیدایە و هەریە کهیان چیرۆکى سەردەمى خۆى دەگىریتەوہ و باسى کە لاوہ ویرانەکانى پاشماوہى کۆنى (رەى) کە دەکەو نە دەرەوہى شارى تارانى دەکەن. بە ناچارى لە کچۆله کهم پرسى:

- ئاهوو گیان تۆچت بە تونیلە که گۆت؟

بە زەردەخەنە یە کەوہ گۆتى:

- بۆ خۆى دەیدوت ئاهوو.

من پرسیم:

- باشە تونیلە که چى دەگۆت؟

مندالەکان هەموو پیکەوہ گۆتیا:

- تونیل دەگۆت: هوو هوو.

من فیلیم لیکردن. هەر پرسیارە کهى ئەوم کردەوہ. بەلام ئەحمەد بە پەلە گۆتى:

- دایە دەلى ئەوہ: دەنگدانەوہ یە.

ئاهو و دایکى پیکەنین. ئاهوو گۆتى:

- من نازانم تونیل بۆ دەلى: هوو هوو.

دەو دەمەیدا من گۆتم:

- کاتى تونیل دەلى هوو هوو، ئەوہ دەگریە.

من لە دەمم دەرچوو. بەلام مندالەکان دەیانەویست بزائن تونیل بۆ دەگری. ئەوجا بۆ خۆشم تیمام. تاقەت و وازى قسانم نەبوو.

مندالەکانم ویل کردن و گۆتم:

- ئەو هەى لە بابە گەورەى بپرسن. ئەو دەزانى

بابه گه وره له سه رده می لاوه تیهیدا فه رمان به ری دایه ری ری و بان بووه. ساله های سال وهک سهی پی سووتاو هر به کیو و بیابانانوه بووه. یان له گه رمان ئاره قه ی دهر داوه و یان له سه رمان هه ل له رزیوه. زور جارانیسی ئاگاله گیاندان و تیدا چوونی کریکارانی ری و بانان بووه. به دریزی ری سه فه ریشمان سه ری منداله کانمان به و شتانه وه قال کرد. که هاتیشینه وه، مندال که وتنه شوین بابه گه وره و پرسیان:

- بابه مه حمود تونیل بو ده گریه؟

- بابه مه حمود، بابه گه وره ی مندالان، وهک هر پیریکی دی، پیش ئه وه ی بو خوی ببیته به شیکی ئه فسانان ببوو ئه فسانه گو. به منداله کانی گوت:

- تونیل بو خوی ناگریه. کاتیک خه ریک بوون تونیلان لیده دان. کریکاره کان به کومه ل کومه ل هه ره سی رووخانی چیا و به رد و خاک و خولیان به سه ردا ده هات و بن ده که وتن. زور جاران که تاشه به رده کان ده خزین و به سه ر سه ری ئه و کریکاره بی دهره تانانهدا ده هاتن و ده بووه شین و گابور و گریان و له خودان، ئه و گریان و هاتوهاوار و زریکه و له خو دانانهش هه مووی ده بوونه هه نیسک و ده گه رووی ئه و کیو و تونیلهیدا گیر ده بوو و ده مایه وه. بویه ئیستاش که مندالیک له به رده می کونی تونیلیوه هاوارکا، ئاهوو! تونیله که پیوایه ئه وه منداله کانی ئه و کریکارانه و هاتوون بو بابیان بگرین. بویه تونیلش کولی هه لدهستی و به دهم گریانیه ده لی:

ئوهوو ئوهوو.

وه لامی بابه گه وره ی هینده به دلی مندالان بوو که ئاهوو و ئه حمده پییان وابوو تونیل میهره بانترین دوست و ئاوالی وانه. هر بویهش منداله کانمان شهیدای "جایوس" و "تندوان" بیوون. داکی مندالانیش ئه وه ی کردبووه بیانوو سالی چه ند جاریکانی پی ده لینگه که وشیکی ده نان و چالوس خوت بگره هاتم. به ناخیری گیانمان ئیمهش ئوتومبیلمان هه یه؟

سه رچاوه: کتییی عقیقه / مجموعه داستان / شمس ال احمد / انتشارات آبان.

- وهی وهی له و ناوه، ناوی موسلمانان خوا ده‌بی هه‌رناوی
پیاوچاکان بی. ده‌بی له ناوه‌کانی خودابن. دواپی کۆکه‌یه‌کی بۆکرد.
دووباره ریشی خوراندوه‌و گوتی: "ده‌لای گل و خۆله‌که
په‌ستراونه‌ته‌وه و گران به خاکه‌ناز هه‌لده درینه‌وه."

کرێکاره‌که که بیلی راده‌وه‌شاند و هینگه هینگی بوو وه‌لامی
دایه‌وه: "به‌لی قوربان، ره‌قه، شتیکی ده‌وی پیی بده‌مه‌وه."
کاک حاجی رووی له ناو مائی کرد و بانگی کرد: "عیف‌هت،
عیف‌هت دا ئه‌و پاچه‌ی بیته."

دواي توژیک، کچیک به چارشیه‌وه که ده‌موچاوی چاک
داپۆشیبوو، له هۆلی هاته‌ ده‌ری. ده‌ستی به پاچیکی بریقه‌داره‌وه له
بن چارشیه‌وه‌که‌وه هینایه‌ ده‌ری، چارشیه‌وه‌لاکه‌وت. کرێکاره‌که پا
و پووژه سپیبه‌که‌ی دیت.

کاک حاجی له‌به‌ر هه‌تاوی له‌سه‌ر چرپایه‌کی چه‌رمینی جوان
دانیشت و له کاتیکدا که لاسایی ده‌نگی (پیرو پیاو چاک) نی
ده‌کرده‌وه، ده‌ستی به‌قسان کرد: "یه‌دوللا نوێژان ده‌که‌ی؟"

- به‌لی قوربان، نوێژان ده‌که‌م. به‌یانی زوو عه‌رم کردن که
نوێژان ده‌که‌م.

- کاک حاجی وه‌بیری هاته‌وه که ئه‌وی له شوینی کۆبوونه‌وه‌ی
کرێکاراندا دیبۆوه گوتبووی که نوێژان ده‌کا و هه‌ر بویه‌شی ده‌گه‌ل
خۆیدا هینابوووه‌وه.

- باشه، خیزانیش نوێژان ده‌کات؟

- به‌لی قوربان، به‌لی. ژنی پیاوی موسلمان چۆن ده‌بی نوێژان
نه‌کا؟

"پاچ"

نووسینی / عه‌لی ئه‌شه‌رفی ده‌رویشیان

کاک حاجی له ناوه‌راستی ژوویری دانیشتبوو. په‌ره‌کانی کتیبی
چل کلێله‌ی هه‌لده‌دانه‌وه و له په‌نجه‌ره‌شرا چاودیری ئه‌و کرێکاره‌ی
ده‌کر که به‌یانی ئه‌و روژه هینابوو. کرێکاره‌که گل و خۆلی بن
ئه‌و دیواره‌ی چه‌ند مانگیک له مه‌وپیش، له خانوو دروستکردنی
مابۆوه، به خاکه‌ناز ده‌یکرده ستله‌وه و له‌حه‌ساری ده‌برده ده‌ری.

کاک حاجی کتیبه‌که‌ی داخست. ریشه کورته‌که‌ی خوراند کۆ
نه‌باتیکی موته‌ره‌کی هاویشه‌ زاری. له ژیر لێوه‌وه نزایه‌کی خویند و
چووئه‌سه‌ری.

هه‌ر کرێکار هه‌ستی پیی هاته‌ به‌رگۆی ده‌نگی له خاکه‌نازی
هه‌ستاند. گل و خۆله‌ که په‌سترابوونه‌وه و به‌گرانی به خاکه‌ناز
هه‌لده‌درانه‌وه. کاک حاجی هاته‌ پیشی. کرێکاره‌که ئه‌ورۆژه
چه‌ندجاریکانی وه‌لامی سه‌لامان دابۆوه کاک حاجی که هه‌ولی ده‌دا
ده‌نگی گر و مه‌لایانه بی. گوتی: "سه‌لامه‌له‌یکوم و خوا قه‌وه‌ت دا.
گوتت ناوت چ بوو؟"

کرێکاره‌که به‌سه‌ر ده‌سته‌ی چاکه‌ته‌که‌ی لووتی خوی ده‌سپری و

به‌ریزه‌وه گوتی: "یه‌دوللائی تۆکه‌رت."

زور چاکه زور چاکه ئافهرين بو ئه و شيره ي خوار دوو ته خوا
پاداشتان بداته وه. ئه دى منداله کانت؟

- حاجى گيان دوو مندالم هه ن ئه وانيش چووکه له ن، هيشتا
شايسته ي نويزي نين.

کاک حاجى که ده ستى به ورگ و گيپاله ده رپه رپوه که يدا دينا، به
ويقاريکه وه ده ستى به ئاموژگاريان کرد: "نويزي کو له که ي دينه.
ئه گه ر نويزان بکه ي هه ميشه کارت راست ديت. هه ر نويزه کان بکه،
جا هه رچى ده يکه ي بيکه.

ده بي روژي چه ندجاريان هه ر سوپاسى خودا ي بکه ين،
سوپاسى ئه و هه موو به خششه ي پييداوين.

باشه براله، ئه وه هات و ميز گيرا، ئه و ده زگا ئوتوماتيکيه خوايه
راوه ستا، چ ده که ي؟ ده بي فاتحيا ي بوخوت. بخويى. ئه و له شه ي
ئيمه ده ليى ميشكى ئه ليکترونييه. سه يري په روه ردگار چى کردوه !!
هه رکاتى ته نگاو ده بي وه ک چرا ي خه ته ر (گلوپى سوور) بو خوى
چاو داده گرى. هيج ئاميرو مه کينه يه ک هينده وردنييه. پيش ئه وه ي
خوت پيسکه ي، ئاگادارت ده کاته وه، ئاخو ئه وه موعجيزه يه، گه وره
ترين کاره. شاکاره که ليره دا يه هه ر سه يري ئه و پاچه ي ده ستت که
چون به رز و نزم ده بيته وه، به چ شيوه يه ک گل و خو له که وردده کات.
ئه وه ده ستى تويه و ده ستى توش فه رمانى خوا به جى دينى. ته نانه ت
بجوو کترين.... " يه دوللا له گيژاوى. بيره کانى خويدا خولى و ده خوارد
و هيج ئاگايه کى له قسه کانى کاک حاجى نه بوو.

که به يانى هاتبوو ژنه که ي گوتبووى: "ئه گه ر ئه مپوش کارت
وه گير نه که وى، چ وه لاميكى زگى برسى منداله کان بده مه وه؟ خو

عه بده ليش چوار روژه نه خو شه، خهسته خانه ش پارهى ده وى. له
کوئى بينين پياوه که؟

کاک حاجى شه ويلاکه ي گه رم داها تيوو:

يه دوللا له بيرو خيزانه که يدا بوو که له وانه يه ئيستا له مالى
ئه ندازياره کانداه ريکى ئاو ده ست شوشتنى بي. دياريش نه بوو
داخوا کام پييه يانى له پيشدا ده نيته ناو ئاوده ستيوه. هه روا که گل و
خو له که ي ده دا يه وه، سه رنجيکى کرياران ه ي له پاچه که دا. پاچه که ي
له لايه که وه دانا. ستله که ي پرکرد و چوو ده رى.

له بيرو ئه وه شدا بوو: "ئيوارى حاجى پارهى چه ند ده دا؟
ئه مشه و نانى ده کرم، خورما ي ده کرم، چاى ده کرم. له وانه يه
هينديکيش دارچينى بو دل ئيشه که ي عه بده ليش بکرم، خوا که ريمه."
هاته وه دووباره سه ر قالى هه لکه ندى گل و خو ل و پر
کردنه وه ي ستله که بووه. کاک حاجى وه ک زه رده واله ويزه ويزى
ده کرد: "که شه وى چوو يه وه مالى، هه زار جار بلئ توبه توبه،
توبه کانيش به ته زبيح بزميره تا ليت تىک نه چى چونکه يه کيکى که م
بي ده بي سه ر له نوئى له سه ره وه پيدا بيته وه. که هه زار جارت گوت
توبه، به يانبييه که ي پاکو خاوينى. ئيدى گونا هت نامينى.

ده فته رى کردارت وه ک له پى ده ستى من سپى سپى ده بي..."
ده نگيکى ژنانه له هو له که وه کاک حاجى بانگ کرده وه. يه دوللا
به ته نى ما يه وه. دووباره چاويکى به پاچه که دا خشانده وه. پاچه که
نوئى و بريقه دار بوو. ئاره قه ي ناوچه وانى به سه ر ده ست ه ي چاکه
ته که ي سريه وه.

ئیواره تا دهات نزیك دهبووه. خور له بهردهمه رهمه ركهانى لئوارى سه ربانى خانووه كهى دابوو. بهرده مه رهمه ركهان شيرى ماستى وه بىر يه دوللاى هيتايه وه. تفى ناو دهى قووتدايه وه و كه و ته وه ئيشى.

كاك حاجى نويزى عه سريى كردبوو. دانيشتووو قورئانى ده خوينا و له ژيريشه وه چاوه ديرو يه دوللاى ده كرد. يه دوللا به دزييه وه سه يريكى ئهم لاولايانى كرد. كه دلنباوو كهس ئاگاي لى نيه، له سه رخو پاچه كهى خسته ناو سنله كه وه و به پهله گل و خولى وه سه ردا و سنله كهى برده ده رى. حاجى قورئانه كهى پيكه وه نايه وه و بى ماچكردى له سه ر زه وييه كهى دانا و رايكرده هه ساري. يه دوللا هاتبووه. له سه رخو دواين ستلى پر ده كرد. حاجى له هه ساري چوو ده رى. به راكرده وه رووى كرده كوگله كوكر اوه كاني پشت ديواره كه وه، گل و خو له كهى كولييه وه و پاچه كهى هيتايه وه ده رى. له پشته خوى گرت و هاته وه مالى. يه دوللا گو شه يه كى هه ساري گهسك ده دا و له زه وييه كه وه رامابوو.

* * *

ئيش ته واو ببوو. يه دوللا دهست و ده موچاوى شوشه. هه سه له واتيشى ليده دان. له لاي په نه ره كه وه راوه ستا و بانگى كاك حاجى كرد: "كاك حاجى هه قى ماندوو بوونه كه مان به رموون، ئه وه روژئاوايه. نويزه كه ده چى. خوا دهست به عومرتانه وه بگرى." حاجى هاته ده رى. چوار تمه نى نايه ده ستى. يه دوللا وايد ه زانى هه ر نه بى له شه ش تمه نى كه متر هه ر ناداتى.

ويستى نه يه وي به لام پاچه كهى وه بىر هاته وه؟ پاره كهى وه رگرت و له هه ساري وه ده ركه وت. حاجى له سه ر خو ده رگاي هه ساري لىك ترازاند و به دزييه وه له درزى ده رگايه وه سه يري ده رى ده كرد.

يه دوللاى ديت خه ريكي هه لدانه وه و ئه و ديواو ديوكردنى گل و خو له كه يه. حاجى له دلى خويدا پيكه نى و له به رخويه وه گوتى: چلى وهك تو به تينوويه تى ده به مه سه راوى، ئاويشى نادم ده شيه ينمه وه، دزى سه گباب!"

گه رايه وه و پالى به سه ري نيكي نه رمه وه دا. سه ركه وت و توانه كتيبي چل كليله كهى تاو دايه وه و ده ستى كرده وه به خوينا نه وه: "ياسه تتاره ل عيوب، يا ئه للا. ياعه للا مه ل غيوب، يا ئه للا. ياساتيره كولى مه ستورين، يا كاشيفه كولى مه شكوفين" هه وا تاريك بوو بوو و له كولانويه هيشتا هه ر ده نكي گل و خو ل تىك وه ردانى ده هات.

۱۹۸۵/۴/۲ وه رگيردراوه

له كتيبي / (از اين ولايت) انتشارات شبگير. درويشيان / على اشرف. خيابان شاهرضا. خيابان فروردين. چاپ اوفست نوبهار. اذماه ۳۶. چاپ سوم-ه وه كراوه به كوردي.

"كو تايى"